BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Laskaris, Kōnstantinos / Pythagoras / Phocylides <Milesius>

In hoc libro haec Continentur. Constantini Lascaris Erotemata cu[m] interpretatione latina [mit lat. Übers. von Johannes Crastonus]

Venedig 1494/95

Rar. 302
urn:nbn:de:bvb:12-bsb00015875-9
BSB-Ink C-530 - GW M17107

Rar. 302

Lorraris

Hain *9924

110.

1494 - 95

In hoc libro hæc Continentur.

Constantini Lascaris Erotemata cũ interpretatione latina.

De lris græcis ac diphthõgis et quẽadmodũ ad nos ueniãt.

Abbreuiationes quibus frequentissime græci utuntur.

Oratio Dominica & duplex salutatio Beatæ Virginis.

Symbolum Apostolorum.

Euangelium Diui Ioannis Euangelistæ.

Carmina Aurea Pythagoræ.

Phocilidis uiri sapientissimi moralia. Omnia suprascripta habent e regione interpretationẽ latinã de uerbo ad uerbũ.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

Lo quattro et uno Sacro

Aldus Manutius Romanus studiosis. S. D.

Constantini Lascaris uiri doctissimi institutiones gramma
ticas introducendis in litteras græcas adolescentulis q̃ utilis
simas: quoddam quasi præludium esse summis nostris labo
ribus: & impendiis: tantoq; apparatui: ad imprimenda græ
ca uolumina omnis generis fecit cum multitudo eorum qui
græcis eruditi litteris cõcupiscũt (nullæ. n. extabãt ipressæ
uenales & petebant' a nobis frequẽter) tũ status & cõditio
horũ temporũ: & bella ingentia: quæ nũc totã Italiã infestãt
irato Deo uitiis nostris: & mox totum orbem commotura:
ac potius concussura uidentur: propter omnifariam homi-
num scelera multo plura: maioraq; iis: quæ causa olim fue-
re: ut totum humanum genus summergeret: aquisq; pderet
Iratus deus. Valdeq̃ uera est tua illa sententia Valeri Ma-
xime: ac aurea: & memoratu digna. Lẽto. n. gradu ad uin
dictam sui diuina procedit ira: tarditatemque supplicii gra-
uitate compensat. Est tritum uulgari sermone prouerbi
um. Peccato ueteri: recens pœna. Cuius est: sibi assumat (ut
aiunt). forte & tuum est: dixerit quispiam. Audi: non imus
inficias: fatemur. n. ingenue. Sumus homines. Atq; utinã
homines & re & nomine. non nomine solum hoies: & re ex
numero pecudum. Sunt. n. ait Cicero: nonnulli homines
non re sed nomine. Sed de his hactenus. Dabit Deus his
quoq; finẽ: & (ut spero) propediem. Accipite iterea studiosi

litterarum bonarum Constantini Lascareos rudimenta grã matices:longe correctiora iis:quæ ipressa uisuntur.nam ea Constantinus ipse in locis circiter centum & quinquaginta emẽdauit:quod facile cognoscet:si quis cum hisce illa confe ret. Nam deleta quædam uidebit:multa correcta:plurima addita. Ita uero emendatum manu ipsius Constãtini librũ nobis dedere cõmodo Petrus Bembus:& Angelus Gabriel Patritii Veneti adeo nobiles:præstantiq; ingenio Iuuenes. qui nuper in Insula Sicilia græcas Litteras ab eo ipso lasca ri didicerunt:& nunc Patauii incũbunt una liberalibus disci plinis. Interpretationem uero latinã eregione addidimus arbitratu nr̃o:rati cõmodius:utiliusq; futurũ græce di cere incipientibus.parcant uelim qui hæc sine interpretatione la tina desiderant :nã rudibus: & ignaris penitus litteraꝝ græ caꝝ Lascaris institutiones imprimendas curauimus.mox eruditis &doctis optimi q; q; græcoꝝ libri fauente CHRI- STO IESV imprimentur. Valete.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Περὶ Διαιρέσεως τῶν γραμμάτων· βιβλίον πρῶτον.

Ράμμα ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον φωνῆς ἀδιαίρετον. εἰσὶ δὲ γράμματα τὰ εἰκοσιτέσσαρα. α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω. Τούτων φωνήεντα μέν ἐστι πέντε α ε η ι ο μικρὸν υ ψιλὸν καὶ ω μέγα. Σύμφωνα δὲ δεκαεπτὰ β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ. Τῶν δὲ φωνηέντων μακρὰ μέν ἐστι τὸ η καὶ ω μέγα. Βραχέα δὲ τὸ ε ψιλὸν καὶ ο μικρόν. Δίχρονα δὲ ἐστὶ α ι υ ἐξ ὧν δίφθογγοι καὶ εἰωθασιν ἐκφωνεῖσθαι, αι οι υι ου. Καταχρηστικῶς δὲ τέσσαρα

COMPENDIVM OCTO ORATIONIS PARTIVMET ALIORVM QVORVNDAMNECESSARIORVM EDITVM A CONSTANTINO LASCARI BYZANTIO.

De diuisione litterarum.

Liber primus.

LIttera est pars minima uocis indiuidua. Sunt autem litteræ uigintiquatuor. alpha. uita. gamma. delta. epsilō. zita. ita. thita. iota. cappa. labda. mi. gni. xi. omicron. pi. ro. sigma. taf. ypsilon. phi. chi. psi. omega. Harum uocales quidem septem. alpha. e psilon. ita. iota. omicron. ypsilon et omega. Consonantes autem decemseptem uita. gamma. delta. zita. thita. cappa. labda. mi. gni. xi. pi. ro. sigma. taf. phi. chi. psi. Sed uocalium longæ quidem duæ. ita et omega. Breues autem duæ epsilon et omicron. Ancipites uero tres: alpha. iota. ypsilō. Ex quib⁹ diphthōgi ꝓprie ꝙdē sex fiūt. alpha iota. alpha ypsilō. oiota. e ypsilō. eiota. o ypsilō abusiue ātq̄tuor alpha cū iota subscripto ita cū iota sub. omega cū iota sub. ypsilon iota.

Τῶν δὲ σύμφωνων ἡμίφωνα μὲν ὀκτὼ ζ ξ
ψ λ μ ν ρ σ ὧν. Διπλᾶ μὲν ξ΄ ἀ
ζ ξ ψ. ἀμετάβολα δὲ τέτταρα. λ μ
μ ρ. Ἀφωνα δὲ ἐννέα β γ δ κ π.
τ. θ φ χ ὧν ψιλὰ μὲν ξ΄ ἀ κ π τ
τ Δασέα δὲ ξ΄ ἀ φ χ. Μέσα δὲ ξ΄ ἀ
β γ δ. Ἐκ τῶν δὲ διηρημένων δὲ τῶν δὲ
γραμμάτων αἱ συλλαβαὶ γίνονται. οἷον π. Ὁ΄
θερ αἱ λέξις οἷον πέξος. ἐξ ὧν ὁ λόγος οἷον ὁ ως
τρος ἀναγινώσκει. Περὶ συλλαβῆς.
Συλλαβή ἐστὶ σύλληψις τοῦ λάχιστον δύο γραμ
μάτων. κατὰ χρησικὸν δὲ καὶ φωνήεν τὰ συλλα
βαὶ λέγονται. Διαιρεῖται δὲ ἡ συλλαβὴ εἰς ξ΄ ἀ εἰς
μακρὰν οἷον ἥρως. εἰς βραχεῖαν οἷον λόγος. εἰς
κοινὴν οἷον ἄρης. Περὶ λέξεως.
Λέξις ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον τοῦ συνταχτικοῦ
λόγου διαιρετικόν. Περὶ λόγου
Λόγος ἐστὶ λέξις σύνθετος διανοίαν αὐτοτελῆ δη-
λοῦσα. Τούτου δὲ μέρη ὀκτώ. ὄνομα. ῥῆμα. μετο-
χή. ἄρθρον. ἀντωνυμία. πρόθεσις. ἐπίῤῥημα. σύν
δεσμος. Τούτων ἀλλὰ μὲν τέσσαρα. ὄνομα. ῥῆμα. μετο
χή. ἄρθρον. ἀντωνυμία. Ἀκλιτα δὲ ξ΄ ἀ. πρόθε
σις. ἐπίῤῥημα. σύνδεσμος. Περὶ ὀνόματος.
Ὄνομά ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν σημαντικὸν διανοίας κοινῆς

Sed consonantium semiuocales quidem octo zita xi.psi.lamda.mi.gni.ro.sigma. Quarꝝ duplices qdem tres zita.xi.psi. Immutabiles autẽ quatuor lamda mi. gni.ro. Mutæ uero nouem.uita.gamma.delta.cappa.pi. taf.thita.phi.chi. Quarum tenues quidem tres cappa.pi. taf. Aspiratæ autem tres thita.phi.chi. Mediæ uero tres uita. gamma.delta. Ex diuisis autem his litteris syllabæ fiunt ut pe.un de dictiones ut petrus:ex quibus Oratio ut petrus legit:

De syllaba:

Syllaba est comprehensio ad minimum duarum litterarum: Abusiue uero & uocales sylla bæ dicuntur. Diuiditur autem syllaba in tria in longam ut heros in breuem ut oratio in communem ut mars.

De dictione.

Dictio est pars minima constructæ orationis diuisibilis.

De Oratione.

Oratio est dictionum compositio sententiam perfectam declarans.huius autem partes octo.nomen. Verbum:participium.Articulus.pronomen.præpositio.aduerbium.coniunctio.harum declinabiles quidẽ quinqꝫ.nomñ.uerbũ. participium.articulus.pronomen. Indeclinabiles aũt tres præpositio.aduerbium.coniunctio.

De Nomine.

Nomñ ẽ ps oronis declinabilis substãtiam ꝓpriã uel cõem

σημαίνον. Παρέπονται δὲ αὐτῷ πέντε γένη εἰδος
σχῆμα. ἀριθμὸς. πρόσ. Περὶ γενῶν.
Γένη μὲν εἰσι πέντε. ἀρσενικὸν οἷον ὁ ἀγαθος. θη-
λυκὸν οἷον ἡ ἀγαθη. οὐδέτερον οἷον τὸ ἀγαθον. κοι-
νὸν οἷον ὁ ἢ ἡ ἄνθρωπ. ἐπίκοινον οἷον ὁ ἀετὸς ἡ χε
λιδὼν. ὅπερ μὲν φωνῇ ἑνὶ ἄρθρῳ ἀρσενικῷ
ἢ θηλυκῷ δηλοῖ τὰ δύο γένη

Περὶ εἰδῶν.

Εἴδη δὲ δύο πρωτότυπον οἷον μέγας. παράγω
γον οἷον μεγαλόψυχος. Περὶ σχημάτων
Σχήματα δὲ ξία. ἁπλοῦν οἷον ἵππος. σύνθετον
οἷον φίλιππος. παρασύνθετ οἷον φιλιππίδης

Περὶ ἀριθμῶν

Ἀριθμοὶ δὲ ξῆς. ἑνικὸς οἷον ὁ ἀγαθὸς. δυϊκὸς οἷον
τὼ ἀγαθὼ. πληθυντικὸς οἱ ἀγαθοί.

Περὶ πτώσεων.

Πτώσεις δὲ πέντε. ὀνομαστικὴ. γενικὴ. δοτικὴ. αἰ-
τιατικὴ. καὶ κλητικὴ. ὧν ὀρθαὶ μὲν καὶ εὐθεῖαι δύο κα
λοῦνται. ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ. ὀρθῶς γὰρ ἰσάμε
νοι. ὀρθὴν τὴν οὐσίαν σημαίνουσιν. αἱ δὲ ἄλλαι δὲ
πλάγιαι Περὶ προσῳδιῶν.
Προσῳδίαι εἰσὶ τόνος φωνῆς ἐγγράμματος Εἰσὶ δὲ
προσῳδίαι δέκα. ὀξεῖα. βαρεῖα. περισπωμέ
νη. μακρὰ. βραχεῖα. δασεῖα. ψιλὴ. ἀ-

ſignificans. Accidunt autem ipſi quinq; .genus.ſpecies
figura.numerus.caſus. De generibus.
Genera quidem ſunt quinq;.maſculinum ut hic bonus.fœ
mininum ut hæc bona neutrum ut hoc bonum.com-
mune ut hic & hæc homo.promiſcuũ ut hæc aquila hæc hi
rundo. Quod una uoce & uno articulo maſculino
uel fœminino declarat duo genera.
De ſpeciebus.
Species autem duæ.primitiua ut magnus.deriuati
ua ut magnanimus: De figuris.
Figuræ autem tres:ſimplex ut equus:compoſita
ut philippus.decompoſita ut philippides.
De numeris:
Numeri autem tres.ſingularis ut bonus.dualis ut
boni bonos plura lis ut boni.
De caſibus.
Caſus autem quinq;.nominatiuus.gtũs.dtũs.ac-
cuſatiuus & uctũs. Quorũ recti & æqui duo uo-
cant ntũs & uctũs.recte.n.ſtan-
tes rectam ſubſtantiam ſignificant. alii autem
obliqui. De Accentibus.
Accentus eſt tonus uocis litteratæ.Sunt
autem accentus decem.acutus / grauis \ circunfle
xus ~ longus– breuis ˘ aſpiratus • tenuis.A-

πόσροφος › ὑφὲν ‹ καὶ ὑποδιαστολὴ ,

Περὶ ἄρθρου

Ἄρθρον ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν προτασσόμενον
τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων ἢ ὑποτασσόμενον
τούτου δὲ τὸ μὲν προτακτικὸν οἷον ὁ. ἡ. τό. τὰ δὲ ὑπο
τακτικὸν οἷος. ἥ. ὅ. Παρέπονται δὲ αὐτῷ ξ΄ια. γέ
νος ἀριθμὸς. πτῶσις.

Ἄρθρα προτακτικὰ ἀρσενικά.

Ἡ ὀνομαστικὴ ὁ. ἡ γενικὴ τοῦ. ἡ δοτικὴ τῷ. ἡ αἰτιατικὴ
τὸν. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ τὼ γενικὴ καὶ
δοτικὴ τοῖν. Ἡ ὀνομαστικὴ οἱ. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ.
δοτικὴ τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ τοὺς.

Ἄρθρα θηλυκά.

Ἡ. ἧς. ᾗ. τὴν. τὰ. ταῖν. αἱ. τ. ταῖς. τὰς.

Ἄρθρα οὐδέτερα.

Τὸ. τοῦ. τῷ. τὸ. τῷ. τοῖν. τὰ. τῶν. τοῖς. τὰ.

Ἄρθρα ὑποτακτικὰ ἀρσενικά.

Ὅς. οὗ. ᾧ. ὅν. ὦ. οἷν. οἱ. ὧν. οἷς. οὕς.

Θηλυκά.

Ἥ. ἧς. ᾗ. ἣν. ᾶ. αἷν. αἱ. ὧν. αἷς. ᾶς.

Οὐδέτερα.

Ὅ. οὗ. ᾧ. ὅ. ᾦ. οἷν. ἃ. ὧν. οἷς. ἃ.

Κλητικὴ δὲ οὐδεμία ἄρθρου ἔχει. τὸ γὰρ ὦ ἐπίρρημα ἐστὶ κλητικόν.

postrophus, › hyphen ‹ & distinctio ›.

De Artículo.

Artículus est pars orationis declinabilis præposita declinationi nominum Et postposita.

huius autem aliqui præpositiui. ut hic hæc hoc. aliqui suppositiui ut qui. quæ. quod. Accidunt autem ei tria genus, numerus, casus.

Articuli præpositiui masculini.

Nominatiuus hic. genitiuus huius. datiuus huic. accusatiuus hūc. Nominatiuus & accusatiuus hi hos. genitiuus & datiuus horum his. Nominatiuus hi. genitiuus horum. datiuus his. accusatiuus hos.

Articuli fœminini.

Hæc. huius. huic. hãc. hæ has. haꝝ his. hæ. haꝝ. his. has.

Articuli neutri.

Hoc. huiꝰ. huic hoc. hæc hæc horꝝ. his. hæc horũ his hæc.

Articuli suppositiui masculini.

Qui. cuiꝰ. cui. quẽ. q quos. quorũ qbꝰ. q. quoꝝ. qbꝰ. quos

Fœminini

Quæ. cuiꝰ. cui. quã. quæ q̃s. q̃ꝝ qbꝰ. quæ quaꝝ. qbꝰ q̃s.

Neutri.

Quod. cuiꝰ. cui. quod. q̃ quæ. quoꝝ qbꝰ. q̃. quoꝝ. qbꝰ q̃:

Vocatiuus autem nullus articulum habet, o. n. adeuerbium est uocandi.

περὶ διαιρέσεως τῶν ὀνομάτων.

Τῶν ὀνομάτων λαμβάνει κλίνονται σοσυλλαβῶς οἱ
ον αἰνείας αἰνεία. λαὶ δὲ ωορι τοσυλλαβῶς οἱον αἱ
ας. αἴαντ. μὴ λαὶ μὴ ἰσοσύλλαβα κλίνονται τετρα
χῶς. λαὶ δὲ περιττοσύλλαβα μονα χῶς δι ὁ μὴ πεν
τε κλισθείσιν. ὧν ἡ μὲν πρώτη καλεῖται. ἡ δὲ δεύ
τερα. ἡ δὲ τρίτη. ἡ δὲ τετάρτη. ἡ δὲ πέμπτη περιτ
τοσυλλάβως. Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν
ὀνομάτων εἰς ας λήγοντ μὴ. εἰς ης ἀρσενικὰ μὴ κοι
νὰ γενικὴν εἰς ου. ἡ δοτικὴν εἰς ᾳ. εἰς ην καὶ τὰ ἀπὸ φω
νήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ἡ ὀνομαστικὴ. ὁ αἰνείας ἡ γενικὴ. τοῦ αἰνείου. ἡ δο
τικὴ. τῷ αἰνείᾳ. ἡ αἰτιατικὴ τὸν αἰνείαν. ἡ κλητι
κὴ ὦ αἰνεία κοινῶς μὴ ὦ αἰνείας. αἰτιατικῶς ἡ ὀνομα
στικὴ καὶ αἰτιατικὴ τῶ αἰνεία. ἡ γενικὴ μὴ δοτικὴ
τοῖν αἰνείαιν. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία. Ἡ ὀνομαστικὴ
οἱ αἰνείαι. ἡ γενικὴ τῶν αἰνείων. ἡ δοτικὴ τοῖς αἰνείαις
. ἡ αἰτιατικὴ τὰς αἰνείας. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνείαι.

Ὁ χρύσης. τοῦ χρύσου τῷ χρύσῃ τὸν χρύσην. ὦ
χρύση κοινῶς ἢ καὶ ὦ χρύσης. αἰτιατικῶς τὸ χρύσα
τοῖν χρύσαιν. ὦ χρύσα. οἱ χρύσαι. τῶν χρυ-
σῶν τοῖς χρύσαις. τοὺς χρύσας. ὦ χρύσαι.

De diuisione nominum.

Nominum aliqua quidem flectuntur æquisyllabice ut æneas æneæ. aliqua uero in æqualiter ut aíax aíacis. Et quidem æquisyllabica declinantur quadrifariam. Sed æqualia unice. Quapropter & quin q3 declinationes sũt. Quarũ alia quidẽ prima uocatur alia secunda: alia autem tertia: alia autem quarta. Sed quinta inæqualis.

Prima declinatio.

Prima declinatio est æquisyllabicorum masculinorum nominum in as desinentiũ & in is masculinorũ & cõmuniũ. quorũ genitiuus in .u. datiuus in alpha uel in ita secundũ uocalem nominatiui. accusatiuus in .n. cum uocali nominatiui.

Nominatiuus. hic æneas. genitiuus huius æneæ. datiuus huic æneæ: accusatiuus hunc ænean. uocatiuus o æneas Communiter & o æneas Attice. Nominatiuus & actũs hi duo æneæ hos duos æneas. gtũs & dtũs horũ duorũ ænearũ his duobꝰ æneis. utũs o duo æneæ. ntũs hi æneæ. genitiuus horum ænearum. datiuus his æneis. accusatiuus hos æneas. uocatiuus o æneæ.

Hic Chryses. huius chrysæ. huic chrisæ hunc chrisen o chryse Cõmuniter & o. ses. Attice. hi chrysæ hos chrysas horũ chrysarũ his chrysis o chrysæ. hi chrysæ horũ chrysarum. his chrysis. hos chrysas o chrysæ.

Ὠ ὴ λης ὴς λῶ ὴ Τῆς λης ῶ Τῷ ὴ Τῇ λης ῇ Τὸν ὴ Τὴν λη
στὴν ὦ λης τα. Τὼ ης ὰ Τὰ λης ᾶ λῶ ἰν ὴ λαῖν λη
σαῖν ὼ λης ᾳ. Οἱ ὴ αἱ λης αι Τ λης ῶν Τ ὴ λαῖς λη
σαῖς Τ ζ ὴ λᾶς λης ας ὼ λης αι.

Διερα κλίσις.

Δυτέρα κλίσις ἐστὶ τ ἰσοσυλλάβων θηλυκ ὀνο
μάτ εἰς. α. ὴ εἰς. η. λη γόντ ων ἡ γενικὴ εἰς ης ἡ δοτικὴ
εἰς. ῃ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς. ν. μετὰ τῦ φωνήεντος τῆς
ὀνομαστικῆς.

Ἡ μοῦσα. τ ῆ μούσης. Τῇ μούσῃ. Τὴν μοῦσαν. ὦ μοῦ-
σα. τὰ μοῦσα. ταῖν μούσαιν. ὦ μοῦσα. Αἱ μοῦσαι.
τ ῶν μουσῶν. Ταῖς μούσαις. Τὰς μούσας. ὦ μοῦσαι.
Ἡ τιμὴ. Τῆς τιμῆς. Τῇ Τιμῇ. Τὴν Τιμὴν. ὦ τιμὴ.
τὰ Τιμὰ. ταῖν Τιμαῖν. ὦ τιμὰ. Αἱ Τιμαὶ. τ ῶν τι
μῶν. Ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμὰς. ὦ τιμαὶ.

Σημειωσαι ὅτι μόνα τὰ εἰς. α. μακρὸν. καὶ εἰς. α.
καθαρὸν. καὶ εἰς. ρα. ὴ εἰς. δα. καὶ εἰς. θα. λη γοντα
ὀνόματα θηλυκὰ. φυλάττουσι τὸ. α. ἐπὶ τῆς γε-
νι κ ὴ δοτι κ οἷον ἀθηνᾶ ἀθηνᾶς ἀθηνᾷ. μοῖρα μοί-
ρας μοίρᾳ. ἡμέρα ἡμέρας ἡμέρᾳ. λήδα λήδας λή
δᾳ. μάρθα μάρθας μάρθᾳ. τὰ δὲ ἄλλα πάντα τὰ
λῆγοντα ὀξύτονα φυλάττουσι τὸ. α. ἐπὶ τῆς γενι κῆς καὶ δοτι κῆς.
οἷον μοῦσα μούσης μούσῃ. δίψα δίψης δίψῃ.
πεῖνα πείνης πείνῃ.

Hic & hæc latro huiꝰ et huiꝰ .nis.huic et huic,ni.hũc et hãc onẽ.o.tro.hi et hæ hos et haſ.nes.horũ et harũ.nũ.hiſ et his latroníbꝰ o.nes.hi et hæ .nes.horũ et harũ .nũ .his et his latronibus hos & has latrones o latrones .

Secunda declinatio.

Secunda declinatio eſt æquiſyllabicorum fœmininorũ nomínum in alpha & in ita deſinentiũ.quoꝝ gtũs in.is.dtũs in ita. accuſatiuus in.n. cum uocali.
nominatiui.
Hæc muſa.huius muſæ.huic muſæ.hanc muſam.o muſa.hæ muſæ.has.ſas.harum.ſarum.his muſis.o.ſæ.hæ.ſæ. harum muſarum.his muſis.o muſæ.
Hic honor.huius honoris.huic.nori.hunc.rem.o honor. hi hos .res.horũ .rum.his.ríbꝰ .o.res.hi honores.horũ.rũ. his honoribus.hos honores.o honores .
Nota q, ſola in alpha longum & in alpha purum:& in.ra.& in.da.& in.tha.deſinentia nomina fœminina ſeruant alpha in genitiuo.& datiuo ut Minerua.mineruas mineruæ.Maia maias maiæ.Dies diei diei.Leda ledas .ledæ:Martha marthas marthæ:alia autem omnia mutant alpha in ita in genitiuo & datiuo: ut muſa muſæ muſæ:ſitis ſitis ſiti: fames famis fami.

Τρίτη κλίσις

Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ κοινῶν καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων αὐτῶν ληγόντων εἰς ως, καὶ ὑ δετέρων εἰς ων. Ὧν ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ εἰς ωι ἀπλᾶ τικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ὁ μνμέλεως τοῦ μενέλεω τῷ μνμέλεω τὸν μνμέλεω ὦ μνμέλεως. Τῶ μενέλεω τοῖν μνμέλεων τοῖς μενέλεω. Οἱ μνμέλεω τῶν μνμέλεων τοῖς μνμέλεως τοὺς μνμέλεως ὦ μνμέλεω.

Ἡ ἄλως τῆς ἄλω τῇ ἄλῳ τὴν ἄλων ὦ ἄλως. Τὰ ἄλω τοῖν ἄλων τοῖς ἄλως τὰς ἄλως ὦ ἄλω.

Ὁ ὑμὴν τοῦ ὑμένος τῷ ὑμένι τὸν ὑμένα ὦ ὑμὴν. Τὼ ὑμένε τοῖν ὑμένοιν τοῖν ὑμένοιν τὼ ὑμένε. Οἱ ὑμένες τῶν ὑμένων τοῖς ὑμέσι τοὺς ὑμένας ὦ ὑμένες.

Τετάρτη κλίσις

Τετάρτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ κοινῶν καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων τῶν ληγόντων εἰς ος. Ὧν οὐδετέρων εἰς ον. Ὧν ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ εἰς ου ἡ αἰτιατικὴ εἰς ον μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ὁ λόγος τοῦ λόγου τῷ λόγῳ τὸν λόγον ὦ λόγε καὶ

Tertia declinatio.

Tertia declinatio est æquisyllaborum masculinorum et fœmininorum cõmuniũ & promiscuorum nominũ atticorꝝ desinentium in os & neutrorum in on. Quorum genitiuus & datiuus in o. accusatiuus in n cum uo
cali nominatiui.

Hic menelaus huius menelai huic menelao hunc mene
laũ o nelae. hi menelai hos nelaos. horꝝ laorũ. his lais. o me
nelai. hi menelai horum menelaorum. his mene
lais hos menelaos o menelai.

hæc area huius areæ huic areæ hanc aream o area hæ
areæ has areas harꝝ arearum his areis o areæ harꝝ areaꝝ his
areis has areas o areæ.

Hic & hæc ferax huius & huius feracis.
Hoc ferax. hꝰ racis. huic feraci hoc ferax o ferax hæc & hæc
feracia. horꝝ ciũ. his racibꝰ. o racia. hæc racia. horꝝ ciũ. his
feracibus hæc feracia o feracia.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio est æquisyllaborum mascu
linorꝝ & fœmininorum & cõmunium & ꝓmiscuorꝝ nomi
num desinentium in os. & neutrorum in on. quorum geni
tiuus in u. datiuus in. o. accusatiuus in. n. cum
uocali nominatiui.

Hic sermo hꝰ monis. huic sermõi. hũc ſmonẽ. o ſmo cõmu

ν ὁ λόγ᾽ ἀπ ικ̃. τὼ λόγω. τοῖν λόγοιν. ὦ λόγω. Οἱ
λόγοι. τ λόγ̃. τοῖς λόγοις. τοὺς. λόγους. ὦ λόγοι.
Ἡ ὁδὸς. τῆς ὁδοῦ. τῇ ὁδῷ. τὴν ὁδὸν. ὦ ὁδὲ κοινῶς τὴ
ὁδὸς ἀπ τικ̃ῶς. τὰ ὁδὼ. ταῖν ὁδοῖν. ὦ ὁδὼ Αἱ ὁδοὶ.
τῶν ὁδῶν. ταῖς ὁδοῖς. τὰς ὁδοὺς. ὦ ὁδοὶ.
Ὁ ἀνθρωπ̃. τοῦ ἀνθρώπου. τῷ ἀνθρώπω. τὸν ἀνθρωπ̃
πω. τὼ ἀνθρωπ̃ ὦ ἀνθρωπε τὴ ὦ ἀνθρωπος
Ὁ ἀετὸς τοῦ ἀετοῦ τῷ ἀετῷ τὸν ἀετόν.
Τὸ ξύλον. τοῦ ξύλου τῷ ξύλῳ. τὸ ξύλ). ὦ ξύλον
Τὼ ξύλω. τοῖν ξύλοιν. ὦ ξύλω. Τὰ ξύλα. τῶν ξύλ̃
Τοῖς ξύλοις. Τὰ ξύλα. ὦ ξύλα.
Σημειωσαι δὲ ὅτι ἐν τοῖς ἑτέροις ὀνόμασι ζεῦς
πως ἔχει ὁμοίως ἐν παντὶ ἀριθμῷ. ὀνόμασι
κὴ. αὐτὶ ατικὴ. καὶ κλητικὴ. Γ ἔμπ τὴ κλίσις
Πέμπτη κλίσ̃ εσι παντ̃ τ περὶ πο συλλαβ̃ ὀνο
μάτων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων κοιν̃
καὶ ἐπικοιν̃ διαφορ̃ καταληξ̃ς ἐχόντ̃. ὧν ἡ γε
νικὴ ἔως. ος. ἡ δοτικὴ ἕως. ι. ἡ αὐτὶ ατικὴ ἕως. α.
Ὁ αἰας. τοῦ αἴαντ ὼ αἰαντι. τ αἴαντα. ὦ αἰ κοι
νῶς ἡ αἴας ἀπ τικ̃. τὼ αἰαντε. τοῖν αἰάντοιν ὦ αἰαν
τε. Οἱ αἰαντ̃. τ̃ αἰαντ̃ τ̃ αἰασι. τ̃ς αἰαντ̃. ὦ αἰ-
αντες.
Ἡ ζυγὼν. τῆς ζυγόνος. τῇ ζυγόνι. τὴν ζυγόνα. ὦ
ζυγὼν. τὰ τρυγόνε. τοῖν ζυγόνοιν. ὦ τρυγόνε

níter. & ſmo attíce. hí hos. nes. horꝝ. nũ. ís. oníbꝰ. ones. hí ſmones. horꝝ. onum. hís oníbus. hos ones. o ſermones.

Hæc Vía. huíus uíæ. huíc uíæ. hãc uíã. o uía. cõmuníter. & uía attíce. hæ uíæ. has uías. harꝝ uíarꝝ. hís uíís. o uíæ. hæ uíæ harum uíarum. hís uíís. has uías. o uíæ.

Híc & hæc homo. huíus & huíus hoĩs. huíc & huíc homí- ní. hunc & hãc hóminem. o. homo & o. homo.

Hæc aquíla. huíus aquílæ. huíc aquílæ. hanc aquílam.

Hoc lígnum. huíus lígní. huíc lígno. hoc lígnum. o lígnũ.

hæc hæc. gna. horꝝ. gnorꝝ. hís. gnís. o. gna. hæc. gna horꝝ hís lígnis. hæc lígna. o lígna. (lígnorum

Nota autem qꝫ ín neutrís nomínibus tres caſus ſimíles ſunt ín omní numero. nomínatíuus accuſatíuus & uocatíuus.

Quínta declínatío.

Quínta declínatío eſt omnium ínæqualíum nomínũ maſculínorũ. & fœmíníno rũ & neutrorũ cõmuníum promíſcuorũ díuerſas termínatíones habentíũ. quorũ genítíuus ín. os. datíuus ín íota. accuſatíuus ín alpha.

Híc Aíax. huíus aíacís. huíc aíací. hunc aíacem o aíax communíter & aíax attíce. hí hós aíaces. horũ. cũ. hís. cíbꝰ. o aíaces. hí aíaces. horũ aíacũ. hís aíacíbꝰ. hos. ces. o aíaces.

Hæc Turtur. huíus turturís. huíc turturí. hanc turturem. o turtur. hæ has turtures. harũ turturũ. hís turturíbꝰ. o. res.

οἱ ζυγόνες τ ζυγόνων ταῖς ζυγόσι. τὰς ζυγόν
ω ζυγόνες
Τὸ βῆμα. γν βήματ. τῷ βῆματι τὸ βῆμα ω βῆμα
Τὼ βήματε. τοῖν βημάτοιν ω βήματε Τὰ βήμα
τα. τῶν βημάτων Τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ω βή
ματα.

Ὁ ἡ φιλόπολις φιλοπόλιδος. ὁ κόραξ
Τῦ κόρακος.

Καταλήξεις διάφοροι τῶν ὀνομάτων τ πέμ
πτης κλίσεως

Ὁ θόας. γν θόαντος. τῷ θόαντι τὸν θόαντα. ω
θόαν ἡ ὦ θόας.

Ὁ λάχης. γν λάχητος. τῷ λάχητι. τὸν λάχη-
τα. ὦ λάχης.

Ὁ πάρις. γν πάριδος. τῷ πάριδι. τὸν. πάρι
δα ἡ πάριν. ὦ πάριν ἡ ὦ πάρις.

Ὁ χάρις. γν χάριεντος. τῷ χάριεντι τὸν χάρ
εντα. ὦ χάριν ἡ ὦ χάρις ἡ ὦ χάριες.

Ὁ ὠκυς γν ὠκέος. τῷ ὠκεῖ. ἡ ὠκεῖ τὸν ὠκέα ἡ
ὠκύν ὦ ὠκύ. ἡ ὦ ὠκυς.

Ὁ βόξυς γν βόξυος. τῷ βόξυϊ. τὸν βόξυα.
Ὁ βοῦς. γν βοός. τῷ βοΐ. τὸν βόα ἡ βοῦν. ὦ βοῦ.
Ὁ ἱδρώς. γν ἱδρῶτος τῷ ἱδρῶτι τὸν ἱδρῶτα.
Ὁ ἥρως. τοῦ ἥρωος τῷ ἥρωι τὸν ἥρωα ὦ ἥρως.

hæ turtures:harum turturum:hís turturíbus has turtures.
o turtures.
Híc gradus:huíus gradus:huíc graduí.hũc gradũ o dus:
hí hos gradus.horũ graduũ:hís gradíbus.o.gradus hí gra-
dus horũ graduũ:hís gradíbus:hos gradus:o gra-
dus.
Híc & hæc philopolís:huíus & hꝰ philopolídís.híc coruus
huíus coruí.
Terminatíones díuerſorũ nominũ quín
tæ declinationís.
Híc thoas:huíus thoantí:huíc thoantí:hunc thoantem:o
thoan & o thoas.
Híc laches.huíus lachetís.huíc lacheti hunc la-
chetẽ o laches.
Híc paris:huíus paridís:huíc paridi:hunc pari-
dem & parin:o pari & o paris.
híc gratioſus:huíus gratioſi:huíc gratioſo:hũc gra
tioſum:o gratioſe & o gratioſe & o gratioſe.
híc uelox huíus uelocís huíc uelocí & locí.hunc uelocem &
uelocem:o uelox & uelox.
híc racemus.hꝰ racemí:huíc racemo hunc racemum.
híc bos:huíus bouís:huíc bouí:hũc boucm & bouẽ o bos.
híc ſudor:huíus ſudoris:huíc ſudorí.hunc ſudorem.
híc heros:huíus heroís:huíc heroí hũc heroem:o heros.

Ὁ ἄλο. τὸ ἄλος. τῷ. ἄλι. τὸμ ἄλα. ὦ ἄλο.
Ὁ Τίρως. τοῦ Τίρωθος. τῷ Τίρωθι. τὸμ Τίρωθα.
Ὁ παιὰν. τοῦ παιᾶνος. τῷ παιᾶνι. τὸν παιᾶνα.
Ὁ ποιμ. τοῦ ποιμένος. τῷ ποιμένι τὸν ποιμένα.
Ὁ ἔλλην. τοῦ ἔλληνος. τῷ ἔλληνι. τὸμ ἔλληνα.
Ὁ δελφὶν. τοῦ δελφῖνος τῷ δελφίνι τ\ δελφῖνα.
Ὁ φόρκων. τοῦ φόρκωνος. τῷ φόρκωνι. τ\ φόρκωνα.
Ὁ θέων. τὸ θεῶν. τῷ θέωνι. τ\ θέωνα. ὦ θεῶν
Ὁ ξενοφῶν. τοῦ ξενοφῶντ. τῷ ξενοφῶντι.
Ὁ θώραξ. τοῦ θώρακος. τῷ θώρακι. τ\ θώρακα.
Ὁ ἅρπαξ. ῥυ ἅρπαγ. Ὁ μύρμηξ. τοῦ μύρμηκ
Ὁ βουπλήξ. τοῦ βουπλήγος. τῷ βουπλήγι.
Ὁ περδίξ. τὸ περδίκ. Ὁ δοίδυξ. τὸ. δοίδυκος.
Ὁ πωξ. τὸ πωκος. τῷ πωκι. τ\ πῶκα.
Ὁ λουτηρ. τοῦ λουτῆρος. τῷ λουτῆρι τὸμ λουτῆρα.
Ὁ αἰθὴρ. τὸ αἰθέρος. Ὁ ἰβὴρ. τοῦ ἰβῆρος.
Ὁ νεσωρ. τοῦ νεσόρος τῷ νεσόρι. τ\ νεσόρα.
Ὁ ἄραψ. τοῦ. ἄραβος. Ὁ λιψ. τοῦ λιβός.
Ὁ μεροψ. τοῦ μεροπος. τῷ μεροπι.
Ὁ κύκλωψ. τοῦ κυκλωπος. τῷ κυκλωπι. τὸν κύ
κλωπα. ὦ κύκλωψ. Θηλυκά.
Ἡ ἀκρατής. τ ἀκρατῆτος. τῇ ἀκρατῆτι τὴν
ἀκρατῆτα.
Ἡ ξοιζὴρ. τῆς ξοιζῆρος. τῇ ξοιζῆρι.

Híc Sal huíus ſalís huíc ſalí hunc ſalem o ſal.
Híc Tíryns huíus tírynthis huíc tírynthí hunc tírynthem.
híc pæan huíus pæanís huíc pæaní hunc pæanem.
Híc paſtor huíus paſtoris huíc paſtorí hunc paſtorem.
Híc græcus huíus græcí huic græco hunc græcum.
híc delphín huíus delphínis huíc delphíní hũc delphínem
híc phorcyn huíus phorcynís huíc phorcyní hunc. nem.
híc theon huíus theonís huíc theoní hunc theonem. o theõ.
híc xenophon huíus xenophontís huíc xenophontí.
híc thorax huíus thoracís huíc thorací hunc thoracem.
híc rapax huíus rapacís. hæc formíca huíus formicæ.
híc ſtímulus huíus ſtímulí huíc ſtímulo.
hícperdíx huíus perdícís. hoc cocleare huíus cochleáris.
híc lepus huíus leporís huíc lepori hunc leporem.
hæc peluís huíus peluís huíc peluí hanc peluím.
híc æther huíus ætheris. híc íber huíus íberis.
híc neſtor huíus neſtoris huíc neſtorí hunc neſtorem.
híc arabs huíus arabís. híc aphricus huíus aphrící.
híc merops huíus meropís huíc meropí.
híc cyclo ps huíus cyclopís huíc cyclopí hunc cy-
clopem o cíclops. Fœmínina.
hæc agragas huíus agragantís huíc agraganti hanc
agragantem.
hæc troezen huíus troezenís huíc troezení.

Ἡ σαλαμὶν. τῆς σαλαμῖνος. τῇ σαλαμῖνι.
Ἡ γόρτυν. τῆς γόρτυνος. τῇ γόρτυνι. τὴν γόρτυνα.
Ἡ ξήρων. τῆς ξήρωνος. τῇ ξήρωνι
Ἡ ἀηδὼν. τῆς ἀηδόνος. τῇ ἀηδόνι. τὴν ἀηδόνα.
Ἡ αὐλαξ. τῆς αὐλακος. τῇ αὐλακι. τὴν αὐλακα
Ἡ χάλιξ. τῆς χάλικος. τῇ χάλικι.
Ἡ ἀλώπηξ. τῆς ἀλώπεκος. τῇ ἀλώπεκι.
Ἡ κύλιξ. τῆς κύλικος. τῇ κύλικι.
Ἡ μάσιξ. τῆς μάσιγος. τῇ μάσιγι.
Ἡ φλόξ. τῆς φλογος. τῇ φλογι
Ἡ ἄντυξ. τῆς ἄντυγος. τῇ ἄντυγι.
Ἡ δάμαρ. τῆς δάμαρτος. τῇ δάμαρτι.
Ἡ χείρ. τῆς χειρὸς. τῇ χειρι. τὴν χεῖρα.
Ἡ μήτηρ. τῆς μητέρος καὶ μητρὸς τῇ μητέρι καὶ μητρὶ. τὴν μητέρα. ὦ μῆτερ.
Ἡ λαμπὰς. τῆς λαμπάδος. τῇ λαμπάδι.
Ἡ παῖς. τῆς παιδὸς. ὁ καὶ ἡ παῖς παιδός.
Ἡ φιλότης. τῆς φιλότητος. τῇ φιλότητι.
Ἡ μὴν. τ̄ μηνὸς τῇ μηνὶ τ̄ μῆνα καὶ μῆνιν.
Ἡ κόνις. τῆς κόνεως. τῇ κόνει.
Ἡ κλεὶς. τῆς κλειδὸς. τῇ κλειδὶ τ̄ κλεῖδα καὶ κλεῖν
Ἡ χάμυς. τῆς χαμύδος. τῇ χαμύδι.
Ἡ ἐρινὺς. τῆς ἐριννύος. τῇ ἐρινύϊ.
Ἡ γένυς. τῆς γένυος. τῇ γένυϊ.

Hæc ſalamín huíus ſalamínis huíc ſalamíni
Hæc gortyn huíus gortynís huíc gortyní hanc gortynem
Hæc columba huíus columbæ huíc columbæ.
Hæc philomena huíꝰ philomenæ huíc. menæ. hãc. menã:
Híc ſulcus huíus ſulcí huíc ſulco hunc ſulcum.
Hæc calx huíus calcís huíc calcí hanc calcem.
Hæc uulpes huíus uulpís huíc uulpí.
Hoc poculum huíus poculí huíc poculo.
Hoc flagellum huius flagellí huíc flagello.
Hæc flãma huíus flãmæ. huíc flammæ.
Híc currus huíus currus huíc curruí:
Hæc uxor huíus uxoris huíc uxorí.
hæc manus huíus manus huíc manuí hanc manum.
hæc mater huíus matrís & matrís huíc matrí & ma
trí. hanc matrem o mater.
hæc lampas huíus liampadís huíc lampadí.
hoc cõuíuíũ hꝰ. uíuíí. híc puer. hæc puella. hꝰ. erí. hꝰ. ellæ
híc amor huíus amorís huíc amorí.
hæc Ira huíus íræ huíc íræ hanc íram & íram.
híc puluís huíus pulueris huíc pulueri.
hæc clauís huíus clauís huíc clauí hanc clauem & clauím.
hæc chlamys huíus chlamydís huíc chlamydí.
hæc erínnys huíus erínnyis huíc erínnyi.
hæc gena huíus genæ huíc genæ

Ἡ δαίμαρς. τῆς δαίμαρτος. Ἡ ἅλς. τῆς ἅλος. Ἡ τίρως ἵης τίρωθος Ἡ ὄψ. τῆς ὀπός. Ἡ φλὲψ τῆς φλεβός. Οὐδέτερα.

Τὸ βῆμα. Τοῦ βήματος. Τῷ βήματι. Τὸ βῆμα. Τὸ μέλι Τοῦ μέλιτος. Τῷ μέλιτι. Τὸ πῶν. Τοῦ πῶεος. Τῷ πῶεϊ. Τὸ δόρυ. Τοῦ δόρυος ἢ δούρος. Τὸ πᾶν. Τοῦ παντός. Τὸ μέλαν. Τοῦ μέλανος. Τὸ χαριέν. Τοῦ χαριέντος. Τὸ τιθέν. Τοῦ τιθέντος. Τὸ τυπτοῦν. Τοῦ τύπτοντος. Τὸ ζωγνύν. Τοῦ ζωγνύντος. Τὸ μεῖζον. Τοῦ μείζονος. Τὸ εὐδαίμον. Τοῦ εὐδαίμονος. Τὸ δέλεαρ. Τοῦ δελέατος. Τὸ ἧπαρ. Τοῦ ἥπατος. Τὸ νέκταρ. Τοῦ νέκταρος. Τὸ κηρ. Τοῦ κηρός Τὸ πῦρ. Τοῦ πυρός. Τὸ ἔλωρ. Τοῦ ἐλώρος. Τὸ ὕδωρ. Τοῦ ὕδατος. Τὸ ἦτορ. Τοῦ ἤτορος. Τὸ ἅλας. Τοῦ ἅλατος. Τὸ σάος. Τοῦ σάος. Τὸ τεῖχος. Τοῦ τείχεος. Τὸ τετυφός. Τοῦ τετυφότος. Τὸ φῶς. Τοῦ φωτός.

Καὶ τοῦτα μὲν περὶ τῶν ἁπλῶν κλίσεων. νῦν δὲ περὶ τῶν συνηρημένων λεγώμεν.

Περὶ ζῶν συνηρημένων κλίσεων.

Εἰσὶ καὶ ἄλλαι ὀκτὼ κλίσεις συνηρημέναι. καλούμεναι ἀπὸ τῆς πέμπτης κλίσεως κατὰ συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν γινόμεναι.

hæc uxor huíus uxorís. hoc mare huíus maris.
hæc tíryns huíus tírynthís. hæc uox huíus uocís. hæc uena huíus uenæ.

Neutra.

híc gradus huíus gradus huíc graduí hunc gradum. hoc mel huíus mellís. huíc melli. híc grex huíus gregís. huíc gregí. hæc haſta huíꝰ. ſtæ. &. ſtæ. huíc. ſtæ. et. ſtæ hoc omne huíus omnís. hoc atramentum huíus atramentí. hoc gratioſum huíus gratioſi. hoc poſitum huíus poſití. hoc uerberaturum huíus uerberaturí. hoc íungens huíus íungentís. hoc maíus huíus maíoris. híc fœlíx huíus fœlícís. hæc eſca huíus eſcæ. hoc hepar huíus hepatís. hoc nectar huíus nectarís. hoc cor huíus cordís. híc ígnís huíus ígnís. híc tractus huíus tractus. hæc aqua huíus aquæ. híc anímus huíus animí. híc ſal huíus ſalís. hæc maſſa huíus maſſæ. híc murus huíus murí. hoc uerberans huíus uerberantís. hoc lumen huíus luminís.

Et hæc quídem de ſimplícibus declinatiónibus. nunc autem de contractís dícamus.

De Contractís declinatiónibus.

Sunt & aliæ quínqꝫ declinationes contractæ appellatæ a quínta declinatione per ſynæreſin & craſin factæ.

Συναίρεσις δέ ἐστι δύο φωνηέντων φυλαττομένῃ σωσαλοι φθοιον δημοσθένει ῃ. Κρᾶσις ἐστι δύο φωνηέντων ἄλλοι ουμεῖν σωσαλοι φθοιον δημοσθένους η. ητοῦ ενοσοιον δημοσθένεος ους.

Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις ἐστι τῶν σωιρημένων ἀρσενικῶν ἢ θηλυκῶν καὶ κοινῶν ονομάτων λήγοντων εις ης. καὶ ου διγράφων εἰς ες καὶ εἰς οσ ὢν ἢ γενικὴ διὰ τοῦ εος ου σαι ωνικῶς εἰς ους κοινῶς κιρνᾶται.

Ὁ δημοσθένης. τοῦ δημοσθένεος ους. τῷ δημοσθένει ῃ τὸν δημοσθένη. ὦ δημοσθένες ἢ ὦ δημοσθένης. τὼ δημοσθένει ῃ. τοῖν δημοσθενοῖν οἶν ὦ δημοσθένεε ῃ. οἱ δημοσθένεις φς. τῶν δημοσθενέων ὦν. τοῖς δημοσθένεσι. τοὺς δημοσθένεας εις. ὦ δημοσθένεις εις.

Ἡ ξίνεις τῆς ξίνρεος ους. τῇ ξίνρειῃ τὴν ξίνρεαν ῃ Ὁ ἢ ἀληθὴς τοῦ ἢ τῆς ἀληθέος ους. τῷ καὶ τῇ ἀληθείῃ. τὸν ἢ τὴν ἀληθέαν ῃ. ὦ ἀληθὲς καὶ ὦ ἀληθὴς. Τὼ ἢ τὰ ἀληθείᾳ ῃ. τοῖν ἢ ταῖν ἀληθοῖν οἶν. ὦ ἀληθείᾳ ῃ. οἱ καὶ αἱ ἀληθεῖς εἰς. τῶν ἀληθῶν ὦν. τοῖς ἢ ταῖς ἀληθέσι. τοὺς ἢ τὰς ἀληθέας εἰς. ὦ ἀληθεῖς εἰς

Τὸ ἀληθὲς τοῦ ἀληθέος ους. τῷ ἀληθεῖ ῃ. τὸ ἀληθὲς. ὦ ἀληθὲς. τὼ ἀληθείᾳ ῃ τοῖν ἀληθοῖν οἶν. ὦ ἀληθείᾳ ῃ. τὰ ἀληθέᾳ ῃ τῶν ἀληθῶν ὦν. τοῖς ἀληθέσι

Synæresis autem est duarum uocalium seruatarum coniunctio: ut Demosthení.ní. Crasis est duarum uocalium mutatarum coniunctio: ut Demosthenem.nem.uel unius. ut demosthenís.nís.

Prima declinatio.

Prima declinatio est contractorum masculinorum & fœmininorꝝ & cõmunium nominũ desinentiũ in ís.& neutrorum in.es.& in os. Quorum genitiuus per.os.existens ionice in.us.cõmuniter contrahitur.

Hic Demosthenes.huius demosthenís.nís.huic demosthení.ní.hunc demosthenem.nem.o demosthenes & o demosthenes. hí hos demosthenes.nes.horũ.sthenũ.hís.nibꝰ.o demosthenes.nes. Hí demosthenes.nes.horũ demosthenum.num.hís demosthenibus.hos demosthenes.nes:o. demosthenes.nes.

Hæc Triremis.huiꝰ.remís.ís. huic .remí.í.hãc.remẽ.mẽ.

Hic & hæc Verax.huiꝰ & huiꝰ.racís.cís.huic & huic uera cí.cí.hunc &hanc ueracem.cem.o uerax:&.o.uerax.

hí &hæ hos et has.ces.horũ et harũ.ciũ.hís et hís.bꝰ.o ueraces.ces.hí & hæ ueraces. horum & harum ueracium. hís & hís ueracibus.hos & has ueraces.ces.o. ueraces.ees.

Hoc Verax.huius ueracís.cís.huic uerací. cí.hoc uerax.o.uerax.hæc hæc.racía.horum.ciũ. hís.racibus.o.ueracía.hæc ueracía.horum.racium.hís .racibus.

τοις ἀληθέσι. τὰ ἀληθέα. ἡ. ὦ ἀληθέα. ἡ.
Τὸ τεῖχος. τοῦ τείχους. οὺς. τῷ τείχει. τὸ τεῖχος ὦ
τείχος. τῶ τείχεε ἡ. τοῖν τείχεοιν οἶν. ὦ τείχεε ἡ,
Τὰ τείχεα ἡ. τῆ τείχων ὦν. τοῖς τείχεσι. λα τείχεα ἡ. ὦ τείχεα ἡ. Δωτερακλισις
Δωτεράκλισις ἐστὶ τῶν σωμάτων ἀρσενικῶν,
καὶ θηλυκῶν καὶ κοινῶν καὶ ἐπικοινῶν ὀνομάτων ὁ λέγοντων μὴ οὐδετέρων ἐστὶ. ὧν ἡ γενικὴ διὰ ρυῖος. κοινῶς καὶ εος. ἰωνικῶς μὴ εως ἀττικῶς γίνεται.
Ὁ ὀφις τοῦ ὄφιος κοινῶς. μὴ ὄφεος ἰωνικῶς μὴ ὀφέως. ἀττικῶς τῷ ὄφιϊ. μὴ ὄφειϊ. τὸν ὄφιν μονῶς. ὦ ὄφι. κοινῶς μὴ ὦ ὄφις. ἀττικῶς. Τὼ ὄφιε μὴ ὄφεε. ἡ. τοῖν ὀφίοιν καὶ ὀφέοιν μὴ ὀφέων. ὦ ὄφιε μὴ ὄφεε ἡ. Οἱ ὄφιες ἰς μὴ ὄφεες ἧς. τοὺς ὄφεις. καὶ ὀφεῖς ἧς. ὦ ὄφιες ἰς. καὶ ὄφεις ἧς.
Ἡ πόλις τῆς πόλεως κοινῶς καὶ πτόλεος ἰωνικῶς καὶ πτόλεως ἀττικῶς. τῇ πόλει πόλι. καὶ πόλεϊ πόλῃ. τὴν πόλιν μονῶς ὦ πόλι καὶ ὦ πόλις. Τὰ πόλεε μὴ πόλεες πόλη. τοῖν πόλεοιν. καὶ πτόλεοιν. καὶ πτόλεων. ὦ πόλεε καὶ πόλεες πόλη Αἱ πόλεις ἰς καὶ πόλεες ἧς. τῶν πόλεων καὶ πτόλεων μὴ πόλεων τοῖς πόλεσι καὶ πόλε-

hís ueracíbus hæc ueracía.o ueracía.
Hic murus huíus.murí.rí.huíc muro.ro.hunc murum. o.
mure.hí murí.hos muros.horũ murorꝝ.hís muris.o.murí.
hí murí.horum murorum hís muris.hos mu-
ros.o murí. Secunda declinatio.
Secunda declinatío eſt contractorum maſculínorum
& fœmíninorum & cõmunium & ꝓmíſcuorum nomí-
num ín ís.deſinentium: & neutrorum ín.í.quorum geni-
tíuus per íos cõmuníter.& eos ionice & eos atti-
ce fit.
Hic Serpẽs.huiꝰ ſerpentis.cõíter & ſerpentis ionice & ſer-
pentís attice huíc ſerpẽtí.& ſerpẽtí.hunc ſerpentem.ſolũ.o
ſerpens communiter & o ſerpens attice.hí & hos ſerpentes.
horꝝ ſerpentũ.hís ſerpẽtibꝰ &.tibꝰ.et.tibꝰ.o ſerpẽtes et tes
hí ſpentes.pẽtes.& .pẽtes.tes.horꝝ ſpentũ.&.pẽtũ.& ſpẽ
tum hís ſerpentíbus.hos ſerpentes.tes.& ſerpentes tes.
o ſerpentes.tes.& o ſerpentes.pentes.
Hæc Ciuítas.huíus ciuítatís.cõmuníter &.tatís.ioni-
ce&.& tatís.attice huíc ciuítatí.&
ciuítatí.hanc ciuítatem ſolum.o ciuítas & o ci-
uítas.hæ has ciuítates.harum tatum.hís tatíbus.
&.tatíbus.&.tatíbus.o ciuítates &.tates.
hæ ciuítates.&.tes.harum ciuítatum
& ciuítatum & tatum.hís ciuítatíbus & ciuítatí-

σι. τὰς πόλιας. ις. καὶ πόλιας. εις. ῶ πόλιες. ις καὶ πόλεες εις.

Τὸ σίνηπι. τοῦ σινήπιος κοινῶς καὶ. σινήπεος ἰωνικῶς. ᾗ σινήπεως ἀττικῶς. τῷ σινήπι. ι. καὶ σινήπεϊ. ε. τὸ σίνηπι. ω σινήπι. τῷ σινήπιε. ᾗ σινήπεε. η. τοῖν σινήπιοιν καὶ σινήπεοιν. ῶ σινήπιε. καὶ σινήπεε. η. Τὰ σινήπια. ι. καὶ σινήπεα. η. τῶν σινήπιων καὶ σινήπεων. τοῖς σινήπισι. καὶ σινήπεσι. τὰ σινήπια. ι. καὶ σινήπεα. η. ῶ σινήπια. ι. ᾗ σινήπεα. η.

Σημείωσαι δὲ ὅτι σωρὸς μὲν ἡ τῆς ἐνικῆς γενικὴ ὡς πρὸς ἐπὶ τῆς πρώτης κλίσεως. σωροῦ δὲ ἡ τῆς δευτέρας κλίσεως. οὐδέτερα συνορούντα.

Τρίτη κλίσις.

Τρίτη κλίσις ἐστὶ λῶν σωρευμένων ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἰς ων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ λου. εος. κοινῶς. καὶ. κος. ἰωνικῶς. καὶ εως ἀττικῶς γίνεται. Ὁ βασιλεύς. τοῦ βασιλέος κοινῶς. ᾗ βασιλῆος. ἰωνικῶς. καὶ βασιλέως ἀττικῶς. Τῷ βασιλεῖ. ε. ᾗ βασιλῆι. Τὸν βασιλέα καὶ βασιλῆα. ὦ βασιλεῦ καὶ βασιλεύς. ὦ βασιλέε ᾗ βασιλῆε. η. τοῖν

bus has ciuitates. tes. & ciuitates. tes. o ciuitates. tes.
& ciuitates. tes.
Hoc Sinapi. huius sinapis. Communiter & sinapis
Ionice. & sinapis Attice: huic sinapi. pi.
& sinapi. pi. hoc sinapi. o sinapi. hæc hæc sina-
pia. &. pia. pia. horum sinapium. his sinapibus.
& sinapibus. o sinapia & sinapia. pia. hæc si-
napia: pia & sinapia. pia. horum sinapium & si-
napium & sinapium. his sinapibus & sinapi
bus. hæc sinapia. pia. & sinapia. sinapia. o sinapia. pia. &
sinapia. pia.
Nota autem q; contracto singulari geni-
tiuo: ut in prima declinatione: contrahitur
& genitiuus dualis & pluralis: illo autem
non contracto sicut in secunda de-
clinatione neq; ipsi contrahuntur.

Tertia declinatio.

Tertia declinatio est contractorum mascuti-
norum nominum in. eus quorũ nominatiuus p. eos. com-
muniter. & ios. Ionice. &. eos attice fit.
Hic Rex. huius regis. cõmuniter. & re-
gis ionice. & regis. attice. huic regi
regi & regi. hunc regem & regem. o rex
& rex. hi hos reges & reges reges. horum regum.

βασιλέοιν καὶ βασιλήοιν. ὦ βασιλέε μὴ βασιλῆε. ἡ Οἱ βασιλέεσσι. μὴ βασιλῆες. Τῶν βασιλέων μὴ βασιλήων. Τοῖς βασιλεῦσι. μὴ βασιλῆσι. Τοὺς βασιλέας εἰς. μὴ βασιλῆας. ὦ βασιλέες εἷς καὶ βασιλῆες.

Τεταρτη κλισις.

Τεταρτη κλισις ἐστὶ τῶν σωμηρημένων θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς. ω. μὴ εἰς. ως. λιγοντων. ωνη γενικὴ διὰ τοῦ. οος. οὔσας εἰς. ους. καλαχρᾶσιν γίνεται. Ἡ λητω. τῆς λητοος. οὖς. τῇ λητοΐ. οἰ. τὴν λητοα ῶ. ὦ λητοῖ. Τὰ λητω τῶν λητοιν. ὦ λητω. Αἱ λητοι. τῶν λητῶν. λαῖς λητοῖς. τὰς λητους. ὦ λητοι Ἡ ἀιδω. τῆς ἀιδους. ους. τῇ ἀιδοΐ. οἰ. τὴν ἀιδοα ῶ. ὦ ἀιδοῖ. Τὰ ἀιδω τῶν ἀιδοῖν. ὦ ἀιδω. Αἱ ἀιδοῖ. τῶν ἀιδῶν. ταῖς ἀιδοῖς. τὰς ἀιδους. ὦ ἀιδοῖ.

Γεμπτη κλισις.

Γέμπτη κλισις ἐστὶ τῶν σωμηρημένων οὐδετέρων ὀνομάτων εἰς. ως. καὶ εἰς. ρας. λιγόντων. ωνη γενικὴ διὰ τοῦ. ατος. κοινῶς. μὴ ατος. ἰωνικῶς. μὴ ως ἀττικῶς γίνεται.

Τὸ κρεας. ὃ κρέαλος κοινῶς. μὴ κρέατος. ἰωνικῶς. καὶ κρεως ἀπικῶς. Τῷ κρεατι. καὶ κρεᾳ. μὴ κρεᾳ λὸ κρεας. ὦ κρεας. Τῶ κρεα τε καὶ κρεᾱ. μὴ κρεα. Τοῖν κρεαλοιν. μὴ κρεατοιν μὴ κρεῶν. ὦ κρεα τε καὶ κρεα. καὶ κρεᾱ.

& regum. his regibus. o reges & re-
ges. reges. hi reges. reges & reges. horum re-
gum & regum. his regibus. & regibus.
hos reges. reges. & reges. o reges reges.
& reges.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio est contractorum fœminino-
rũ nominũ in o mega & in. os. desinentium. quorum geni-
tiuus per. oos. cum fit in. us. per crasin fit.
Hæc latona. huius latonæ. huic latonæ. hanc latonam
o latona. hæ latonæ. has latonas. harꝝ narꝝ. his. nis. o. næ. hæ
latonæ. harꝝ latonarꝝ. his latonis. has latonas. o latonæ.
Hæc uerecũdia. hꝰ uerecundiæ. huic uerecundiæ. hãc. diã. o
uerecũdia. hæ. diæ. has. dias. harꝝ. diarꝝ. his. diis. o. diæ. hæ
diæ. harꝝ diarꝝ. his diis. has. dias. o. diæ.

Quinta declinatio.

Quinta declnatio est contractorum neutrorum
nominum in. as. & in. ras. desinentium. quorum geni-
tiuus per. at os cõmuniter. &. aos ionice. &. os. at-
tice fit.
Hæc Caro huius carnis cõmuniter & carnis Ionice
& carnis attice. huic carni & carni & carni.
hanc carnem. o caro. hæ has carnes & carnes & carnes.
harum carnium his carnibus o car-
nes & carnes & carnes.

Τὰ κρέα λα καὶ κρέαα μὴ κρέα, τῶν κρεά λων καὶ
κρεάων καὶ κρεῶν, τοῖς κρεάσι· τὰ κρέατα καὶ
κρέαα, μὴ κρέα. ὦ κρέατα καὶ κρέαα καὶ κρέα.
Τὸ κέρασ τοῦ κέρατ κοιν ϛ μὴ κέρασος, ωνϊκ ϛ μὴ κέ
ρως α τ ϊ κῶς τῷ κέρατϊ μὴ κέρασι μὴ κέρᾳ. τὸ κέ-
ρασ, ὦ κέρασ, μὴ τὰ λοιπὰ ὁμοίως λῷ κρέατι.
Σημείωσαι ὅτι λαὲις ὀνόμα λασ Ναῤῥῶν λαὶ
ἐν πάσαις λαις π τώσεσϊν.
Ὁ νόος ὃς. λῦ νόου οὖ, λῷ νόῳ ῷ, π νόον οὖν ῶ νόε ον.
Τῶ νόῳ ῶ, λοῖν νόοι ν οἶν, ῶ νόω ῶ.
Οἱ νόοι οἱ. τῶν νόων ῶν. τοῖς νόοις οῖς. λοὺς νόους οὺς.
ὦ νόοι οῖ. οὕτω καὶ ὁ π λόος οῦς, μὴ ῥόος οῦς. καὶ χόος
οῦς. μὴ ἀ π λόος οῦς. καὶ δι π λόος οῦς μὴ ξι φο λόος
οῦς. ὧν καὶ τὰ οὐδέτερα σωναῤῥοῦντας.
Τὸ ἀ φλόον οῦν. τοῦ ἀ φλόου. τῷ ἀ π λόῳ ῷ τὸ ἀ
π λόον οῦν. τὰ ἀ φλόα. τῶν ἀ φλόων ῶν, λοῖς ἀ
φλόοις οῖς. τὰ ἀ φλόα. ὦ ἀ φλόα. Ἔτι σωναῤ
ῥοῦν μὴ τὰ εἰς. ῠ. ὀξύτονα. βαρύτονα. ὀξύτονα
μὴν ὁ ἡδὺς τοῦ ἡδέος τῷ ἡδεῖ καὶ ἡδεῖ, τὸν ἡδέα καὶ ἡ
δῦν ὦ ἡδῦ μὴ ὦ ἡδῦ. τὼ ἡδέε τοῖν ἡδέοιν ὦ ἡδέε. οἱ ἡ
δέες μὴ ἡδεῖς τῶν ἡδέων τοῖς ἡδέσι τοὺς ἡδέας καὶ
ἡδεῖς ὦ ἡδέες καὶ ὦ ἡδεῖς. βαρύτονα δὲ ὁ βόσ ῠ, τοῦ
βόσυος τῷ βόσυϊ, τὸν βόσυα. ῡ. ὦ βόσυ μὴ ὦ βόσ ῠ.
τὼ βόσυε λοῖν βόσυοιν ὦ βόσυε. οἱ βόσυες. ῠ.

hæ carnes: & carnes. & carnes. harum carnium. &
carnium: & carnium. his carnibus. has carnes: & car-
nes: & carnes: o carnes: & carnes: & carnes.
Hoc Cornu huius cornu cõmuniter: & cornu ionice & cor-
nu attice. huic cornu: & cornu: & cornu: hoc cor-
nu o cornu: & reliqua similiter huic cornu.
Nota q; in. oos. nomina contrahuntur
in omnibus. casibus.
Hæc mẽs mẽs. h9 mẽtis. tis. huic mẽti. ti. hãc. tẽ. tẽ. o. ẽs. ẽs
hæ has mentes. tes. haꝝ mẽtium: his mẽtibus: o. mẽtes: tes:
hæ mẽtes. tes. haꝝ mẽtiũ. tiũ. his mẽtib9. tib9. has. tes tes.
o mẽtes. tes. sic & nauigatio. tio. & fluxus. xus. & color
lor. & simplex. plex. & duplex. plex. & triplex
plex. quorum & neutra contrahuntur.
Hoc simplex. plex. h9 simplicis. cis. huic simplici. ci. hoc sim
plex. plex. hæc simplicia. cia. hoꝝ simpliciũ. cium. his sim-
plicibus bus. hæc simplicia cia. o simplicia. cia. Item con-
trahuntur & in. ys. oxytona & barytona. Oxytona
qdẽ. Hic suauis h9 suauis. huic suaui. & ui. hũc suauẽ. & su
auẽ. o suauis & uis. hi & hos suaues hoꝝ uiũ. his. auib9 o su
ueset ues. hoꝝ suauiũ. his suauib9 hos. ues. et (aues. hi sua
ues. o suaues & o. ues. Barytona uero hic racemus huius
racemi. huic racemo. hũc racemũ. & mũ. o raceme &. ceme
hi racemi. hos. mos. hoꝝ. moꝝ. his. mis. o. mi. hi. cemi. mi.

τῶν βοξύωνῖ τοῖς βόξυσι τὸ βόξυαξ ιο. ὦ βόξυες ιο.
Ἡναῶσ. τ̔ ναὸς νεώνηος νῆ νεώσ. ληναὶ νεώνηι λην
ναῶν νεώνηῦν νεώνηα. ὦ ναῶς νεώνηῦσ. Αἱ νᾶδσ νεώ
νῆες νεώνεες. τῶν ναέων νεώνηέων νῆ νεέων. τοῖς ναυ
σὶ νεώνηυσὶ νεώνηεσι. τὸσ νῆας νεώνους νεώνηῦς
ἑνέας. ὦ ναῦες νεώνῆες νεώνηες:
Ἡ ῥαῶς. τῆς ῥαὸς νῆ ῥῆος τῆ ῥαΐνῆ ῥῆι. λην ῥαῶν
νῆ ῥῆῦν. ὦ ῥαῶς νῆ ῥῆῦς. Αἱ ῥαῆς νεώνῆες. λῶν
ῥαέων νεώνῆέων νῆ ῥῆέων. λαῖς ῥαῶσι. νῆ ῥῆυσὶ
νεώνῆεσι. λαῆς ῥαῶς νῆ ῥῆῦς ὦ ῥαῆς νῆ ῥῆες.

Περὶ τῶν σωαιρεσεωνεώνηκραάσεων.

Τὸ εν̔ο εἰς τ̔ουδίφθογ̔γ̔ηι ρνᾶταιοι δνημοσθένε
ος ους. τὸ ονῆ ε εἰς ου ηι ρνᾶ̔ γ̔οι βόες βξ̂. τὸ ε νεώνηι εἰς
φσωαιρεθ̔γ̔.οι δνημοσθένειε. Τὸ εν̔ᾳ α ἐν μ̔ τῆ ἐνι
κῆ σεώνηιατικῆ εἰς κ ηι ρνᾶ̔γ̔.οι δνημοσθένεα η ἐν δὲ
τῆ σεώνηθωτικῆ εἰς ε δίφθογ̔γ̔.οι δνημοσθένε φς.
Τὰ δύο εε ἐν μ̔ῦ λῆ ονομαστικῆ δυϊκῆ εἰς η ηι ρ-
νᾶταιοιον δνημοσθένεε η, ἐν δὲ λῆ σεώνηθωτικῆ εἰς
ε οἰον δνημοσθένεε ς εἰς. Τὸ ε νεώνηοι εἰς οι ηι ρνᾶ-
ταιοιον δνημοσθένεοιν οἰν Τὸ ε νεώνη ω εἰς ω ηι ρ
νᾶταιοιον δνημοσθένεων ων. Τὸ ε νεώνη α.
ἐν λῆ ονομαστικῆ νεώνηα αἰτιατικῆ νεώνηα κλητι-
κῆ λῶν σεωνῆρημένων οὐδετέρων εἰσ η ηι ρ-
νᾶταιον τὰ τεύχεα η τὰ ἀλήθεια η.

hoꝝ racemoꝝ. his racemis. hos racemos mos, o racemi mi.
Hæc nauis. hꝰ nauis & nauis & nauis. huic naui & ui. hãc
nauem & nauem & nauem.
o nauis & nauis. hæ naues &
naues & naues. haꝝ nauium & nauiũ & nauiũ. his nauibus & nauibꝰ & nauibꝰ. has naues. & naues &. ues.
& ues. o naues & naues & naues.
Hæc anus. huius anus & anus. huic anui & anui. hanc anũ
& anum. o anus & anus. hæ anus & anus. harum
anuũ & anuũ & anuum. his anibus & anibus. & anibus.
has anus & anus. o anus & anus.

De synæresibus: & crasibus.

E psi. & omi. in o ypsi. diphti. uertũtꝰ. ut boues. ues. epsi. & io. i
e iota cõtrahũtur. ut demosthenni epsilõ & alpha i qdẽ sin
gulari actõ in ita uertuntꝰ ut demosthenem nem. in uero
plurali in e iota dipthongũ: ut demosthenes nes.
Duo epsila in quidem nominatiuo duali in ita uer-
tuntur: ut Demosthenes sthenes. in uero plurali in
e iota: ut demosthenes nes. epsilon & o iota in o iota uer-
tuntur. ut demosthenũ nũ. epsilon & omega in omega uer-
tuntur. ut demosthenum num. epsilon & alpha
in nominatiuo & accusatiuo & uocati-
uo contractorum neutrorum in ita commi-
scentur: ut hi muri hos ros: o ri. hæc uera uera o uera ra.

Τὰ δύο βραχέα. ῑῑ. εἰς ἐν μακρὸν κιρνᾶται. οἷον
τῷ ὀφίι. ι. Τὸ. ι. ῃ. ε. εἰς. ι μακρὸν κιρνᾶται. οἷον
ὀφίες. ις. Τὸ. ι. ῃ. α εἰς. ι. μακρὸν κιρνᾶται. οἷον·
ὀφίας. ις. Τὰ δύο. οο. εἰς. ου. κιρνᾶται. οἷον λητο
ος. οῦς. Τὸ. ο. καὶ. ι. εἰς. οι. συναιρεῖται. οἷον λητοῖ
οῖ. Τὸ. ο. ῃ. α. εἰς. ω. κιρνᾶται. οἷον λητοᾶ. ῶ. Τὸ
α. καὶ. ο. εἰς. ω. κιρνᾶται. οἷον κρεάων κρεῶν. Τὸ. υ
ῃ. ε. εἰς. υ. μακρὸν κιρνᾶται. οἷον βότρυες. βότρυς
ἔτι τὸ. υ. ῃ. α. οἷον βότρυας βότρυς.

Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.

Τὰ τῶν οὐ λωσειρημένων εἰδέναι δεῖ. πότε τὰ ἐν σημαίνοντα, ἀριθμητικὰ ὀνόματα ἐνικῶς μόνον κλίνονται. Τὰ δὲ δύο δυϊκῶς. Τὰ δὲ πλείω. πληθυντικῶς. ὡδί. Εἷς. ἑνός. ἑνί. ἕνα. Μία μιᾶς. μιᾷ. μίαν. Ἓν. ἑνός. ἑνί. ἕν. Δύο δυοῖν ῃ δυεῖν ἐπὶ θηλυκοῦ. ῃ τὸ δύο οὐ μόνον δυϊκῶς λέγεται ἀλλὰ καὶ πληθυντικῶς. οὕτως.

Οἱ δύο. αἱ δύο. τὰ δύο. τῶν δύο. τοῖς δυσὶ. τοὺς δύο. τὰς δύο. τὰ δύο.

Duo breuía íota.ín unum longum conuertuntur. ut huic ſerpentí.tí.íota & epſylon ín íota lõgum uertũtur ut ſerpentes.tes. íota & alpha.ín íota lõgum uertuntur ut ſerpentes.tes.Duo omícra ín.u. uertũtur ut latonæ.næ. omícron & íota ín o íota contrahũtur.ut latonæ.næ.o mícrõ & alpha ín o mega míſcẽtur ut latonã.nã. Alpha & omícron ín omega míſcentur.ut carnís .nís. Iota & alpha ín alpha lõgum míſcentur.ut carní.ní. alpha & epſilon ín alpha lõgum cõmíſcent ut carnes.nes. alpha & omícron hꝰ oíota díphthõgí ín o mega cõuertunt ſed íota aſcríbítur ut carnium.nium.Alpha & omega ín omega cõuertuntur. ut carnium.nium.ypſilõ. & e pſílon.ín y pſílon lõgum uertuntur.ut racemí.mí. Item ypſilon & alpha.ut racemos. mos.

De numeralíbus nomínibus.

Hís ſíc díctís ſcíre oportet ꝙ unum ſignificantía numeralía nomina ſingulariter ſolum flectuntur.quæ uero duo.dualíter. quæ autẽ plura: pluraliter.ſíc, unus: únius : uní:unum una únius uní. unam.unum.únius.uní.unũ.Duo duoꝝ & duaꝝ ín fœmínino.& duo non ſolum dualíter dícítur.ſed & pluraliter ſíc.

Hí duo hæ duæ:hæc duo:horum duorum,hís duobus.hos duos:has duas.hæc duo.

Τρεῖς. ξίων. ξίσι. ξεῦς.
Τρία. ξίων. ξίσι. ξία.
Τέτταρες. τεττάρων. τέτταρσι. τέτταρας.
Τέτταρα. τεττάρων. τέτταρσι. τέτταρα.
Ἀπὸ δὲ τῶν τεττάρων μέχρι τοῦ ἑκατὸν π̄ ἄρι
θμος ἀκλιτός ἐστιν ἀπὸ τῶν ἀρθρων δὲ δια
κρίνομεν τὰς γενικὰς πτώσεις οἷ. Οἱ πέντε. τ̄
πέντε. τοῦς πέντε. Τοὺς πέντε. Αἱ πέντε τ̄ πέντε
ταῖς πέντε. Ταῖς πέντε. Τὰ πέντε. τ̄ πέντε. τ̄ πέν
τε. Τὰ πέντε. ὁμοίως καὶ ἑξ καὶ ἑπτὰ. καὶ ὀκτὼ. καὶ ἐννέα
καὶ δέκα. καὶ τὰ λοιπά. Ἀπὸ δὲ τ̄ διακοσίων μ
χρὶ νεῦ πάσο ἀριθμὸς πληθωτικὸς ξίγεν̄. οἷον
Οἱ. διακόσιοι. τ̄ διακόσι τ̄ διακοσίοις τ̄ δια-
κοσίους. Αἱ διακόσιαι. τ̄ διακοσίων. Ταῖς διακο-
σίαις. τ̄ διακοσίας. Τὰ διακόσια. τ̄ διακο
σίων. τ̄ διακοσίοις τὰ διακόσια. ὁμοίως καὶ διακό
σιοι τεσσακόσιοι πενταικόσιοι ἑξακόσιοι ἑπτα
κόσιοι ὀκτακόσιοι ἐννεακόσιοι. χίλιοι δι χίλιοι ξι
χίλιοι τετρακι χίλιοι. πεμπτακι χίλιοι καὶ τὰ λοιπά.

Περὶ τῶν καθ' ἑκάστην ξεῶν τῶν ἐπιθετῶν.

Τῶν ἐποιθέτων τὰ μὲν εἰσ σοῦ οἷον ὁ πᾶς
Τοῦ παντὸς. Ἡ πᾶσα τῆς πάσης. Τὸ πᾶν Τοῦ
παντὸς. Τὰ δὲ εἴσης οἷον ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς τὰ
ληθέος οὔσ. καὶ τὸ ἀληθὲς Τοῦ ἀληθέσ οὔσ

Tres trium tribus tres.
tria trium tribus tria.
Quatuor quatuor quatuor quatuor.
Quatuor quatuor quatuor quatuor.
Ab autem quatuor usq; ad centum omnis numerus indeclinabilis est: ab articulis uero discernimus genera & casus: ut hi quinque horum quinque his quinque hos quinque hæ quinque harũ qnq; his quinque has quinque hæc qnque horũ qnq; his qnque hæc quinque. Similiter & sex & septem & octo & nouem & decem & reliqna. Ab autem ducentis declinatur omnis numerus pluralis in tribus generibus ut hi ducenti horum ducentorum his ducentis hos ducentos hæ ducentæ harum ducentarum his ducentis has ducentas hæc ducenta horum ducentorum his ducentis hæc ducenta. Similiter & trecenti quadringenti quingenti sexcenti septingenti octingenti noningenti mille duo millia tria millia quatuor millia quinque millia & reliqua.

De terminationibus adiectiuorum.

Adiectiuorum aliqua quidem in as. ut hic omnis huius omnis hæc omnis huius omnis hoc omne huius omnis. Aliqua autem in is ut hic & hæc uerax ueracis cis. & hoc uerax huius ueracis cis.

Τὰ δὲ εἰς ην. οἷον ὁ ἡ ἱέρην ἱερεν ὁ καὶ τὸ τέρευ τὸ
ἱέρεμος. Τὰ δὲ εἰσεις. οἷ \ ὁ χαρίδς τοῦ χαριεντοσ. ἡ
χαριεσσα τῆς χαριεστης. τὸ χαριεντου χαριεντος.
Τὰ δὲ εἰς. ις. οιου. ὁ καὶ ἡ φιλοπατρις. φιλοπατρι
δος. καὶ τὸ φιλόπαξι. τοῦ φιλόπαξιδος. Τὰ
δὲ εἰς ος. οἷ \ ὁ ἀνδρεῖος. ἀνδρείου. ἡ ἀνδρεία. ἧς
ἀνδρείας. τὸ ἀνδρεῖον. τοῦ ἀνδρείου. ὁ σοφὸς ἡ σο
φὴ τὸ σοφὸν. καὶ ἁπλῶς. ὁ ἡ φιλόσοφος καὶ τὸ
φιλόσοφον.
Ὁ ἡ φιλόκαλος. ἡ τὸ φιλόκαλον.
Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὰ εἰσ. ος. καθαρὸν ἐπίθετα ποι
οῦσι θηλυκὸν εἰσ. α. οἷον ἀνδρεῖος. ἀνδρεία. λόγι
ος. λογία. πλὴν τοῦ ὀγδοος. ὀγδόη. Τὰ δὲ μὴ εἰς. ος.
καθαρὸν εἰσὶ. οἷον σοφὸς. σοφὴ. ἀγαθὸς. ἀγαθὴ.
πλὴν τ ἐχόντων τὸ. ρ. οἷον φοβερὸς. φοβερά. Τὰ
δὲ εἰς ους. οἷον ὁ καὶ ἡ πολύπους τοῦ πολυπόδος
καὶ τὸ πολύπουν. τοῦ πολυπόδος. ἁπλοῦς δὲ ἁ-
πλῆ. ἁπλοῦν οὕτω κλίνεται.
Ὁ ἁπλόος. ἧς. τοῦ ἁπλόου. οῦν. τῷ ἁπλόῳ. ῷ τὸν
ἁπλόομ. οῦν. καὶ τοὺς λοιπὰς εὑρήσεις. Ἡ ἁπλῆ
τῆς ἁπλῆς. Τὸ ἁπλόον. οῦν. τοῦ ἁπλόου. οῦ ὁμοί
ως καὶ χρυσοῦς. χρυσῆ. χρυσοῦν. ἀργυροῦς ἀρ
γυρᾶ ἀργυροῦν. χαλκοῦς. χαλκῆ. χαλκοῦν.
μολιβδοῦς. μολιβδῆ. μολιβδοῦν.

Alíqua autẽ ín.ín.ut híc & hæc mollís hꝰ .lís:& hoc.le.hꝰ mollís. Alíqua autem ín.ís.ut híc gratíoſus hꝰ gratioſi.hæc gratioſa huíus gratioſæ.hoc gratioſum huíus gratioſi.
Alíqua autem ín.ís. ut híc & hæc amans patríæ.amãtís patríæ & hoc amans patríæ huíus amantís patríæ. Alíqua autem ín.os. ut híc fortís huíus fortís.hæc fortís huíus fortís.hoc forte huíus fortís.híc ſapíens.hæc ſapíens.hoc ſapíens.& attíce híc & hæc philoſophus & hoc philoſophum.
Híc & hæc elegans & hoc elegans.
Oportet autem ſcíre q; ín.os. purum adiectíua faciunt fœmíníñ ín alpha ut híc fortís.hæc fortís.híc eloquẽs.hæc eloquẽs.præter.octauus octaua.q autẽ nõ i os. purum:ín íta. ut ſapiens ſapientís.bonus.bona. præter habentía.rho.ut terríbílís:terríbílís.Alíqua uero ín.us ut híc & hæc multípes huíus multípedís. & hoc multipes huíus multípedís.Símplex autem ſím plex:ſimplex ſic declínatur.
Híc ſimplex huíus ſimplícís: huíc ſimplící: hunc ſimplícem. & relíqua ut dictum eſt.hæc ſimplex huíus ſimplícís.hoc ſimplex huíus ſimplícís .ſimíliter & aureus aurea aureum.argenteus argentea argnetеum. æneus ænea æneum. plumbeus plumbea plumbeum.

ἀΤινα ἰωνικῶς χρύσιος χρυσέα χρύσεον λέ
γομεν καὶ ἀργύρεος ἀργυρέα ἀργύρεον. Τὰ δὲ
εἰς υς. οἷον ὁ ἡδύσμη ἡδεῖα ἡδύ: καὶ ὁ μὴ ἄδακρυς
καὶ τὸ ἄδακρυ. Τὰ δὲ εἰς ων. οἷον ὁ καὶ ἡ δυσαίμων
δυσαίμονες καὶ τὸ δυσαιμ\ Τοῦ δυσαίμονος. Τὰ δὲ
εἰς ως οἷον ὁ μὴ ἡ δύγεως δύγεω μὴ τὸ δύγεων Τοῦ δύγεω.
Μόνον δὲ ὀδεῖναξί ἐπι δέχεται ρθρα. Ὁ δεῖνα
Τοῦ δεῖνος τῷ δεῖνι τὸν δεῖνα ὦ δεῖνα Τῆς δεῖνος.
τὸ δεῖνα τοῦ δεῖνος: Ἀλλὰ περὶ μὲν Τῆς κλίσεως
Τῶν ὀνομάτων ἱκανῶς. νῦν δὲ περὶ τοῦ ῥήματος
λεγωμεν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ῬΗΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμα ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν μετὰ διαφο-
ρᾶς χρόνου ἐνεργείᾳ ἢ παθος ἢ οὐδέτερον ἢ σημαῖνον.
Γαρεπομεν δὲ αὐτῷ ὀκτω. ἐγκλισις. γένος. εἶδος.
διαθεσις. σχῆμα. ἀριθμος. πρόσωπον. χρό
νος. καὶ συζυγία. Ἐγκλισεις.
Ἐγκλισεις εἰσὶ τέσσαρες. ὁριστικὴ οἷον τύπτω. προ
στακτικὴ οἷον τύπτε. εὐκτικὴ οἷον εἴθε τύπτοι
μι: ὑποτακτικὴ οἷον ἐὰν τύπτω. ἀπαρέμφατος
οἷον τυπτειν. Γενη.
Γένη εἰσὶ πέντε. ἐνεργητικὸν οἷον τύπτω. παθη-
τικὸν οἷον τύπτομαι. οὐδέτερον οἷον ὑγιαίνω καὶ νοσῶ. μέ
σον οἷον βαδίζω καὶ ἀποθετικὸν οἷον μάχομαι

quæ ionice aureus aurea aureum di-
cuntur: & argenteus argentea argenteum. Aliqua uero
i. ys. ut hic dulcis hæc. cis. hoc. ce. & hic & hæc illacrymans
& hoc illacrymãs. aliqua autem in. on. ut hic & hæc fœlix
fœlicis. & hoc fœlix huius fœlicis. Aliqua autem
in. os ut hic & hæc ferax feracis & hoc ferax feracis.
Solum uero quidam tres suscipit articulos. Quidam
cuiusdam cuidam quendam. Quædam cuiusdam.
quoddam cuiusdam. Sed de quidem declinatione
nominum satis. nunc autem de uerbo.
dicamus.

De Verbo.

Verbum est pars orationis declinabilis cum diuer-
sis tẽporib9 actionẽ uel passionẽ uel neutrũ qddã significãs
Accidunt autem ipsi octo. modus genus siue
affectus. species. figura. numerus. persona. tem-
pus & coniugatio. Modi.
Modi sunt quinq3. Indicatiuus ut uerbero. Im-
peratiuus. ut uerbera. Optatiuus ut utinam uerbe-
rem. Subiunctiuus ut si uerberem. Infinitiuus
ut uerberare. Genera.
Genera sunt quinq3. Actiuum ut uerbero. passi-
uum ut uerberor. neutrum ut sanus sum. cõmune uel
medium ut uiolo uiolor. deponens ut pugno.

Εἶδη.

Εἶδη δὲ δύο. πρωτότυπα οἷον ἀείδω. παράγωγα οἷον ἀοιδός.

Σχήματα

Σχήματα δὲ ξ΄ ἅπλοῦν οἷον φέρω. σύνθετα οἷα ἐπιφέρω. παρασύνθετα οἷα προσεπιφέρω.

Ἀριθμοί.

Ἀριθμοὶ δὲ ξ΄ εἶς, εἰνικὸς οἷον τύπτω. δυϊκὸς οἷον τύπτετον. πληθυντικὸς οἷον τύπτομεν.

Πρόσωπα.

Πρόσωπα δὲ ξ΄ πρῶτα οἷον τύπτω. δεύτερα οἷα τύπτεις. τρίτα οἷον τύπτει.

Χρόνοι.

Χρόνοι δὲ ἑξ. ἐνεστὼς οἷον τύπτω. παρατατικὸς οἷον ἐτυπτον. παρακείμενος οἷον τέτυφα. ὑπερσυντέλικος οἷον ἐτετύφειν. ἀόριστος οἷον ἔτυψα. μέλλων οἷον τύψω.

Συζυγίαι

Συζυγίαι δὲ δεκατρεῖς. ἐξ ὧν βαρυτόνων. ἓξ περισπωμένων. μιᾶς ὑγρωτικῆς. Πρώτη. Πρώτη συζυγίας ἐστὶ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων. τὰ λήγοντα εἰς β. π. φ. πτ. οἷα λείβω. τέρπω. γράφω. λύπτω. ων ὁ μέλλων εἰς ψω. οἷα λείψω. τέρψω. γράψω. λύψω. ὁ παρακείμενος εἰς φα. οἷα λέλειφα. τέτερφα. γέγραφα. τέτυφα.

Δευτέρα.

Δευτέρας ἐστὶ τὰ λήγοντα εἰς γ. κ. χ. κτ. οἷα λέγω. πλέκω. ἄγχω. λίκτω. ων ὁ μέλλων εἰς ξω. οἷα λέξω πλέξω ἄξω. τέξω. ὁ παρακείμενος εἰς χα. οἷα λέλεχα. πε-

Species.

Species autem primitiua ut irrigo derriuatiua ut irrigo.

Figuræ.

Figuræ autem tres simplex ut uerbero composita ut infero decomposita ut adinfero.

Numeri.

Numeri autem tres singularis ut uerbero dualis ut uerberatis duo: pluralis ut uerberamus.

Personæ.

Personæ autem tres prima ut uerbero secunda ut uerberas tertia ut uerberat.

Tempora.

Tempora ãt sex. præsens ut uerbero. præteritũ impfectũ ut uerberabã. præteritũ pfectum ut uerberaui. ptm̃ plusq̃ pfectũ ut uerberaueram. indefinitum ut uerberaui: futurum ut uerberabo.

Coniugationes.

Coniugationes autem tredecim sex. barytonorꝝ uerborum tres circunflexorum & quatuor eorum quæ in mi. Prima Prima coniugatio est barytonorum uerborum desinentiũ in uita pi phi pi taf ut sacrifico delecto scribo uerbero. quorꝝ futurꝝ ĩ psi. ut sacrificabo delectabo scribã uerberabo præteritum perfectum in phi: ut sacrificaui: delectaui: scripsi uerberaui.

Secunda.

Secũda ẽ desinentiũ ĩ gãma cappa chi cappataf ut dico plico curro. pario. quorum futurum in. xi ut dicam. plicabo. curram. pariam. præteritum perfectum in chi: ut dixi pli-

πλεχα. λέτρεχα. τέτεχα.

Τρίτη.

Τρίλη ἐσι τῶν λεγόντων εἰσ. δ. θ. ἐν. τ. κοινῶσ. ἢ δ. ω. ο. π. ἀπίχως. οἱ \ ἀδω. πλήθω ἀνύπω ὧν ὁ μέλλων εἰς. σ. οἱον ἄσω. πλήσω. ἀνύσω. ὁ παρακείμενος εἰς. κ. οἱ \ ηκα. πέπληκα. ἧνυκα. Τε τάρτη Τετάρτη ἐσὶ τ εἰς. ζ. ἢ δ. ω. ο. ατ. κοινῶς. οἱον φράζω, ὁράω, καὶ τὰ μὴ εἰς. ζω. ὅσα τε μὴ τὸ. ξ. ἐν τῷ μέλλοντι ἔχουσιν. οἱον. παίζω, παίξω, κράζω κράξω. σφάζω. σφάξω. σίζω σίξω, τρύζω, τρύξω, οἰμώζω, οἰμώξω, σεναίζω, σεναίξω, σήρίζω, σήρίξω, αὐάζω, αὐάξω. ἀλαπάζω, ἀλαπάξω, ὁλολύζω ὁλολύξω. ὧν ὁ παρακείμενος τὸ. χ. ἔχω ποτε δὲ τὸ. σ. ἐν τῷ μέλλοντι ἔχουσιν. οἱον φράζω φράσω, κτίζω, κτίσω, κομίζω, κομίσω, βαδίζω βαδίσω, ἀγωνίζω ἀγωνίσω, ἐλπίζω ἐλπίσω, φιλοτιμίζω φιλοτιμίσω, ὧν ὁ παρακείμενος τὸ. κ. ἔχω Τὰ δὲ εἰς. αω. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖσ. εἰς. ξω. τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἱον ὁράω ὄψω, ἁλίσκω ἁλώσω, ὧν ὁ παρακείμενος τὸ. χ. ἔχω οἱον ὥρυχα καὶ ἑάλωκα, ἐξαιρεῖται τούτων τὰ εἰς. σω. τὸν μέλλοντα, ποιοῦντα οἱ \ ἰμάσω ἰμάσω ἰμάσω, μάσω, νάσω, πλάσω πλάσω, σώσω, σώσω ὧν ὁ παρακείμενος τὸ. κε. ἔχω

cuí cucurrí peperí.

Tertía.

Tertía eſt deſinentíum ín delra thíta unum taf cõíter & duo taf attíce. ut canto: plenus ſum. perfício. quorum futurum ín ſigma. ut cantabo. implebo. perfíciam. Prætertũ perfectũ i cappa ut cecíní: impleuí: perfecí. Quarta.

Quarta eſt ín zíta & duo ſigma communiter. ut díco fodío. & quídem ín zo. ínterdum quídem xí. ín futuro habent. ut ludo ludam. clamo clamabo. íugulo íugulabo. pungo pungam: gemo gemam. ploro plorabo. ſuſpíro ſuſpírabo. firmo firmabo. lamentor lamentabor. populor populabor. ululo ululabo. quoꝝ præterítum perfectum chí habet: ínterdum autem ſigma ín futuro habent. ut dico dícam. condo condam. porto portabo. uado uadam. certo certabo. græcízo græcízabo. philippízo philippízabo. quorum præteritũm perfectum cappa habet. Sed ín ſſo ut plurímum ín xo futurum faciunt: ut fodío fodíam. percutío percutíam. quorum præteritũ pfectũ chí habet ut fodí percuſſi. Excípiuntur hæc ín ſo futuꝝ faciẽtía. ut lorouerbero lorouerbera bo. do fortítudínẽdabo fortítudínẽ. fingo fingã. ſpargo ſpargã. uídeo uídebo. remigo rẽigabo. quoꝝ ptĩñpf. cappa hẽt

Πέμπτη.

Πέμπτη ἐστὶ τῶν τεσσάρων ἀπὸ ταβόλων. λ. μ. ν. ρ. οἷον ψάλλω. νέμω. κρίνω. σπείρω. ὧν ὁ μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ ταβόλου περιισωμένος ἐστὶ τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν ἔχων ἀπὸ ταβόλου ἢ λ. ι. τῆς δι φθόγγου ἐκβαλλων. οἷον ψαλῶ νεμῶ. κρινῶ σπερῶ. ὁ παρακείμενος. εἰσ. κ. οἷον ἔψαλκα. νενέμηκα. κεκρίκα. ἔσπαρκα. Ἕκτη.

Ἕκτη ἐστὶ τῶν εἰς. ω. καθαρ\. οἷον ἱππεύω πλέω. βασιλεύω. ἀκούω. ὧν ὁ μέλλων εἰς. σ. οἷον ἱππεύσω. πλεύσω. βασιλεύσω. ἀκούσω. ὁ παρακείμενος εἰσ. κ. οἷον ἱππεύκα. πέπλευκα. βεβασίλευκα. ἤκουκα. κοινῶς. ἀκήκοα ἀπίκως.

Τούτων οὕτως ἐχόντων εἰδέναι δεῖ ὅτι πᾶν ῥῆμα ἢ εἰς. ω. βαρύτονον λῆγον. οἷον τύπτω γράφω. ἢ εἰς. ω. περισπώμενον. οἷον ποιῶ. ἢ εἰς μι. οἷον τίθημι ἵστημι περὶ ὧν λεκτέον ἐν πρώτῳ περὶ τῆς κλίσεως τῶν βαρυτόνων.

Quinta.

Quinta est quattuor immutabilium labda. mi. gni. rho. ut canto. pasco. tribuo. iudico. semino. quoꝝ futuræ per eandem immutabilem circumflexum est. penultimam breuem habens immutabilem, uel iota diphthongi abiiciens. ut cantabo. pascam iudicabo. seminabo. præteritū pfectum in cappa ut cecini. paui. iudicaui: seminaui.

Sexta.

Sexta est in omega puræ: ut equito. nauigo. regno. audio. Quoꝝ futuræ in sigma. ut equitabo. nauigabo. regnabo. audiam. Præteritum pfe. in cappa. ut equitaui. nauigaui. regnaui. audiui. communiter & audiui attice.

His sic habentibus scire oportet q̃ omne uerbum uel in omega barytonum desinit: ut uerbero. scribo: uel in omega circunflexum. ut facio clamo. uel in mi, ut pono. sto. de quibus dicendū, & primū de declinatione barytonoꝝ.

ῬΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ ΣΥΖΥΓΙΑΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΡΥΤΟΝΩΝ.

Ἐνεργητικοῦ.

Τύπτω. τύπτῃς. τυπτει. τύπτετον. τύπτε τον. τύπτομεν. τύπτετε. τύπτουσι. Παρατατικός. Ἐτυπτον. ἐτυπτες. ἐτυπτε. ἐτύπτετην. ἐτύπτομεν. ἐτύπτετε. ἐτυπτον. Γαρακείμενος. Τέτυφα. τέτυφας. τέτυφε τετύφαρν. τετύφαρν. τετύφαμεν. τετύφατε. τετύφασι. Καὶ μέσος διὰ π. Τετυπα. τετυπας. τετυπε. τετυπατον τετυπατον. τετυπαμεν. Τετύπατε. Τετύπασι. Ὑπερσω Τέλικος. Ἐτετύφειν. ἐτετύφῃς. ἐτετύφῃ. ἐτετύφῃν. ἐτετύφειτην. ἐτετύφειμεν. ἐτετύφειτε. ἐτετύφεισαν.

Καὶ μέσος διὰ π.

Ἐτετύπειν. ἐτετύπεις. ἐτετύπει. ἐτετύπειτον. ἐτετύπειτην. ἐτετύπειμεν. ἐτετύπειτε. ἐτετύπεισαν Ἀοριστος πρῶτος. Ἐτυψα. ἐτυψας. ἐτυψε. ἐτύψατον. ἐτύψατην. ἐτύψαμεν. ἐτύψατε. ἐτυψαν. Ἀορίστος. β. Ἐτυπον. ἐτυπες. ἐτυπε. ἐτύπετον. ἐτυπέτην. ἐτύπομεν. ἐτύπετε. ἐτυπον. Μέλλων πρῶτος. Τύψω. Τύψεις. Τύψει. Τύψετον. Τύψετον. Τύψομεν. Τύψετε. Τύψουσι.

VERBVM INDICATIVVM ACTIVVM con IVGATIONIS PRIMAE VARYTONOR

Præſens.

Verbero.ras.rat.uerberatís duo. uerbe-
rant duo.uerberamus.tís. rant. Præteritum
imperfectum Verberabam. bas. bat.uerberabatís.duo.
bant. duo.uerberabamus. tís. bant.
Præteritum perfectum uerberauí.ſtí. uit.
uerberauíſtís duo.runt duo.uerberauímus .berauí-
ſtís.runt. Et medium per pí. Verberauí.
ſtí.uít.uerberauíſtís duo.runt duo. uerbera-
uímus.ſtís. runt. Præteritum pluſq̃
perfectum uerberaueram.ras.rat.
uerberaueratís duo. rant duo. beraueramus. berau-
ratís.rant.

Et medium per pí.

Verberaueram.ras.rat.beraueratís duo.bera-
uerant duo.beraueramus.tís.raue-
rant. Aoríſtus primus. uerberauí.ſtí.bera-
uít.uíſtís duo.runt duo.uerberauímus.uí-
ſtís.runt. Aoríſtus ſecundus.uerberauí. ſtí. bera-
uít.ſtís duo.runt duo.uerberauímus.ſtís.
uerunt. Futurum primum. uerberabo.bís.bít
berabítís duo. bunt duo,uerberabímus.bítís.bunt.

Μέλλων. β. Τυπῶ τυπεῖς τυπεῖ. τυπεῖτον τυπεῖτον τυπεῖμεν. τυπεῖτε τυποῦσι. Προσακτικὰ συνεχῆ καὶ ἐνεστῶς. Τύπτε. τυπτέτω. τύπτετον. τυπτέτων. τύπτετε. τυπτόντων. Παρακείμενος. Τέτυφε. τετύφεν. τετύφετον. τετύφετων. τετύφετε. τετύφασιν. Καὶ μέσος διὰ π. Τέτυπτε. τετύπτω. τετύπτεις. τετύπτει. τετύπτετον. τετύπτεσον. τετύπτετον. τετύπτομεν. τετύπτετε. τετύπτουσιν. Ὑπερσυντέλικος. Τετύφειν. τετύφεις. τετύφει. τετύφειτον. τετύφεσον. τετύφειτον. τετύφειμεν. τετύφειτε. τετύφεισαν. Μέλλων. α. Τυφθήσομαι. τυφθήσῃ. τυφθήσεται. τυφθήσεσθον. τυφθήσεσθον. τυφθησόμεθον. τυφθήσεσθε. τυφθήσονται. Μέλλων. β. Τυπήσομαι. τυπήσῃ. τυπήσεται. τυπήσεσθον. τυπήσεσθον. τυπησόμεθον. τυπήσεσθε. τυπήσονται. Ἀόριστος. α. Ἔτυψα. ἔτυψας. ἔτυψε. ἐτύψατον. ἐτυψάτην. ἐτύψαμεν. ἐτύψατε. ἔτυψαν. Ἀόριστος. β. Ἔτυπον. ἔτυπες. ἔτυπε. ἐτύπετον. ἐτυπέτην. ἐτύπομεν. ἐτύπετε. ἔτυπον. Παρακείμενος. Τέτυφα. τέτυφας. τέτυφε. τετύφατον. τετύφατον. τετύφαμεν. τετύφατε. τετύφασ

Futurum ſecundum. Verberabo.bís.bít.berabítís duo.ra
bunt duo.uerberabímus.bítís.bunt. Impera-
tíua actíua præſens. uerbera uerberet.
uerberetís duo.rent duo.berate uerberent.
Præterítum perfectum uerberato tu.uerberato ílle. uerbe
ratote duo. ranto duo. ratote.beranto.
Et medium per pí.uerberato tu.rato ílle. rato-
te duo.ranto duo.ratote.ranto.
Aoríſtus prímus Verberato tu.rato ílle.ratote duo.
ranto duo.ratote:ranto. Aoríſtus. ſecundus.
Verberato tu.rato ílle.tote duo.ranto duo.ratote.
ranto. Optatíua actíua. Præ-
ſens. Verberarem.res.ret.raretís duo. bera-
rent duo.raremus.raretis. rarent.Præterítum
perfectum & pluſq̃perfectum. Verberauíſſem.uíſ-
ſes.ſet.ſetís duo.ſent duo. Verberauíſ-
ſemus.ſetís.ſent.& medium per pí.
Verberauíſſem.ſes.ſet.ſetís duo.
ſent duo.ſemus.ſetís.uíſ-
ſent. Aoríſtus prímus. Verberauíſſem.ſes.ſet.uíſ-
ſetís duo.ſent duo.ſemus.ſetís.ſent.
Aeolícus. Verberauíſſem.ſes.ſet.ſetís duo.
ſent duo. ſemus.ſetís.ſent.
Verberauíſſem.ſes.ſet. Aoríſtus ſecundus.

λύψοι μι λύψοις τύψοι. Μέλλων α. Τυποῖμι
λυθοῖς λυθοῖ. Μέλλων β. Ὑποτακτικὰ ἐνε
ργητικά. Ἔνεστως. Ἐὰν τύπτω τύπτῃς τύπτῃ
ἐὰν τύπτητ\ τύπτητ\. ἐὰν τύπτωμ̃ τύπτητε
τύπτωσι. Παρακείμενος. Ἐάν τε τύφω τε
τύφῃς τε τύφῃ. ἐὰν τε τετύφητ\ τετύφητ\. ἐάν τε
τύφωμεν τε τύφητε τε τετύφωσι. μὴ μεσ᾽ διὰ π.
Ἐὰν τε τετύπω τε τετύπῃς τε τετύπῃ. ἐὰν τε τετύπητ\
τε τετύπητ\. ἐὰν τε τετύπωμ̃ τε τετύπητε τε τετύπωσι.
Ἐὰν τύψω τύψῃς τύψῃ. Ἀόριστ᾽. α. Ἐὰν τύπω
τύπῃς τύπῃ. Ἀόριστ᾽. β. Ἀπαρεμφατα ἐνεργη
τικά. Ἐνεστως. Τυπτειν. Παρακειμεν᾽. Τετυφέ
ναι. μὴ μεσ᾽ διὰ π. Τετυπέναι. Ἀόριστ᾽. α. Τύψαι.
Ἀόριστ᾽. β. Τυπεῖν. Μέλλων. α. Τύψειν. Μέλλ̃. β.
Τυπεῖν. Σημειωσαι ὁτι τοῦ πλητικοῦ πρω-
του προσωπου τῶν ἐνεργητικῶ μὴ οὐδετερῶ ῥημά
των εἰς μι λήγοντος, ἀπολειπει τὸ δυϊκὸν πρω-
τον προσωπον. Ἐτι τοῦ πληθυντικοῦ τρίτου
προσωπου λήγοντος εἰς ι ἡ εἰς σι τὰ δυϊκὰ δύτε-
ρα καὶ τρίτα προσωπα ὁμοιοα εἰσιν. ὅλε δὲ ἀλ
λως ἐχει. ἀνομοιοα δια τελοῦσι.
Ἔτι μέλλοντες ἐν τοῖς προσλακτικοῖς καὶ ὑπο
τακτικοῖς οὐκ εἰσιν. οἱ ἀόριστοι δὲ τὴν τῶν μελ
λόντων σημασιαν ἐχουσιν

uerberem.res.ret. Futurꝫ primum.uerberem.
res.ret. Futurum ſecundum. Subiunctiua acti-
ua. Præſens. Si uerberem.res.ret.
ſi retis duo.rent duo.ſi remus.retis.
rent. Præteritum perfectum. Si uerberaueri.uerbera ue
ris.rit.ſi ueritis duo.rint duo.ſi ri-
mus.tis.rint. Et mediũm per pi.
Si uerberauerim.ris.rit.ſi ueritis duo.
rint duo.ſi uerberauerimus.tis.rint.
Si uerberauero.ris.rit. Aoriſtus primus. Si uerberauero.
ris.rit. Aoriſtus ſecundus. Infinitiua acti-
ua. Præſens. Verberare. Præteritum perfectũ uerbera-
uiſſe. Et mediũ per pi.rauiſſe. Aoriſtus primus.uerberare.
Aoriſtus.ii.rare. Futurꝫ primũ.uerberaturꝫ eſſe. Futurꝫ.ii.
uerberatum ire. Nota ꝙ plurali prima per-
ſona actiuorum & neutrorum uerbo-
rum in men deſinente deficit dualis pri-
ma perſona. Inſuper plurali tertia
perſona deſinente in iota:uel in alpha iota:duales ſecun-
dæ & tertiæ perſonæ ſimiles ſunt.quando autem ali-
ter habent diſſimiles ſunt.
Inſuper futura in imperatiuis & ſubiun-
ctiuis non ſunt.aoriſti autem futuro-
rum ſignificationem habent.

Περὶ μετοχῆς.

Μετοχὴ ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν τῆς ἰδιότητος τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος μετέχει. Παρέπονται δὲ αὐτῇ ὀκτὼ. γένος. εἶδος. σχῆμα. ἀριθμὸς. πτῶσις. χρόνος. διάθεσις. καὶ συζυγία.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ. Ἐνεργητικός.

Ὁ τύπτων τοῦ τύπτοντος Ἡ τυπτούσης τῆς τυπτούσης Τὸ τύπτον τοῦ τύπτοντος.

Παρακείμενος. Ὑπερσυντέλικος

Ὁ τετυφὼς τοῦ τετυφότος. Ἡ τετυφυῖα τῆς τετυφυίας. Τὸ τετυφὸς τοῦ τετυφότος. Ἀόριστος πρῶτος.

Ὁ τύψας τοῦ τύψαντος. Ἡ τύψασα τῆς τυψάσης. Τὸ τύψαν τοῦ τύψαντος. Ἀόριστος β.

Ὁ τυπὼν τοῦ τυπόντος. Ἡ τυπτοῦσα τῆς τυπτούσης: Τὸ τυπτὸν τοῦ τυπόντος. Μέλλων α Ὁ τύψων τοῦ τύψοντος Ἡ τύψουσα τῆς τυψούσης Τὸ τύψον τοῦ τύψοντος Μέλλων β.

Ὁ τυπῶν τοῦ τυπούντος. Ἡ τυπτοῦσα τῆς τυπτούσης. Τὸ τυπτὸν τοῦ τυπτοῦντος.

Δεῖ ἤδη δ' ἐνθυμεῖσθαι ὅτι αἱ μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ μὲν οὐδέποτε παθητικὴν ἔχουσι διάθεσιν ἀλλὰ πάντοτε ἐνεργητικὴν ἢ οὐδετέραν ἐνδέχεται δὲ πέμπτην ἀπλῆν κλίνεσθαι. αἱ δὲ θηλυκὴ καὶ κατὰ τὴν

De participio.

Participium est pars orationis declinabilis proprietatis nominis & uerbi particeps. Accidunt autem ei octo genus. species. figura. numerus. casus. tempus. affectus & coniugatio.

Participia actiua. Præsens.

Hic uerberans huius uerberantis. Hæc uerberãs huius tis.
Hoc uerberans huius uerberantis.

Præteritum perfectum & plusq̃perfectum

Qui uerberauit.	Quæ uerberauit.
Quod uerberauit.	Et medium per pi.
Qui uerberauit.	Quæ uerbera-
uit. Quod uerberauit.	Aoristus primus.
Qui uerberauit.	Quæ uerberauit.
Quod uerberauit.	Aoristus secundus:
Qui uerberauit.	Quæ uerbera-
uit. Quod uerberauit.	Futur⁹ primũ. Hic uer-

beraturus huius turi. Hæc uerberatura huius uerberaturæ
Hoc uerberatur⁹ huius uerberaturi. Futurum secundum.
Hic uerberaturus huius ri. Hæc uerberatura h⁹ uerbera-
turæ. Hoc uerberaturũ huius turi.

Oportet autem scire q⁹ participia actiua & neutra in masculino & neutro genere ꝑm quintã simplicẽ declinant̃ declinationẽ. sed fœminina ꝑm ꝑam.

Ὁριστικὴ παθητικὴ. Ἐνεστὼς.

Τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον τύπτονται.

Παρατατικὸς.

Ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο.

Παρακείμενος.

Τέτυμμαι τέτυψαι τέτυπται τετύμμεθον τέτυφθον τέτυφθον τετύμμεθα τέτυφθε τετυμμένοι εἰσὶ Αἰωνικῶς τετύφαται. Μετ' ὀλίγ. μέλλ. Τετύψομαι τετύψῃ τετύψεται. Ὑποτ. τελικ. Ἑτέτυμμαι ἑτέτυψο ἑτέτυπτο ἑτετύμμεθον ἑτέτυφθον ἑτέτυφθον ἑτετύμμεθα ἑτέτυφθε ἑτετυμμένοι ὦσι καὶ αἰωνικῶς ἑτετύφατο.

Σημείωσις. Ὅτι τοῦ ἐνικοῦ ξ. τοῦ προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου καὶ ὑποτ. τελικοῦ πρὸ τῶν συμφώνων ἐχόντων διὰ τῶν ξ. ἐν τῷ πρόσωπ. πληθυντικ. ἡ χρῆσις ἀπὸ τοῦ ἀναπληροῖ διὰ μετοχ. μὴ ὑπαρκτικοῦ σήματος.

Ἀορ. α. Ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη. ἐτύφθητον ἐτύφθην ἐτύφθημεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν. Ἐτύφθην μὲν ἐτύφθητι ἐτύφθησο. Ἐτυφθήτην ἐτυφθήτιν ἐτύφθητον ἐτυφθήτην. Ἐτύφθημεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν. Τυφθῶ τυφθῇς τυφθῇ. τυφθῆτον τυφθῆτον τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσι. Τυφθείην τυφθείης τυφθείη. τυφθείητον τυφθείητην τυφθείημεν τυφθείητε τυφθείησαν. Τύφθητι τυφθήτω. τυφθήτον τυφθήτων τυφθῆτε τυφθέντων. Τυφθῆναι. Τυφθείς τυφθεῖσα τυφθέν. Τυφθησόμενος τυφθησομένη τυφθησόμενον. Τυφθησόμενοι τυφθησομένω τυφθησομένοις. Τυφθησόμενον τυφθησομένην τυφθησόμενον. Τυφθησομένω τυφθησομένοιν τυφθησομένοις. Τυφθησόμενα τυφθησομένας τυφθησόμενα. Τυφθησομένοις τυφθησομένοιν τυφθησομένοις. Τυφθησόμενοι τυφθησόμεναι τυφθησόμενα. Τυφθησομένων τυφθησομένοιν τυφθησομένων. Τυφθησόμενοις τυφθησομέναις τυφθησομένοις. Τυφθησόμενα τυφθησομένας τυφθησόμενα. Τυφθησομένοιν τυφθησομένοιν τυφθησομένοιν. Τυφθησόμενοι τυφθησόμεναι τυφθησόμενα. Τυφθησομένων τυφθησομένων τυφθησομένων. Τυφθησόμενοις τυφθησομέναις τυφθησομένοις. Τυφθησόμενον τυφθησομένην τυφθησόμενον. Τυφθησομένω τυφθησομένοιν τυφθησομένοις. Τυφθησόμενα τυφθησομένας τυφθησόμενα. Τυφθησομένοιν τυφθησομένοιν τυφθησομένοιν. Τυφθησόμενοι τυφθησόμεναι τυφθησόμενα. Τυφθησομένων τυφθησομένων τυφθησομένων. Τυφθησόμενοις τυφθησομέναις τυφθησομένοις. Μέλλ. α. μὴ β. διὰ. π. Τυπησομαι τυπήσῃ τυπήσει.

Indicatiua passiua. Præsens.
Verberor.uerberaris.uerberatur uerberamur duo uerbera
mini duo.berantur duo.uerberamur ramini berantur.
Præteritum imperfectum.
Verberabar.berabaris.rabatur. uerberabamur duo uerbe-
rabamini duo.bantur duo.uerberabamur mini uerbera-
bantur. Præteritum perfectum.
Vapulaui uisti uit:uapulauimus duo.uapula-
uistis duo. uapulauerunt duo. uapulauimus stis. uerbera-
ti sunt.& ionice uapulauerunt. Postpaulo futurum.
Verberabor. beris.bitur. Præteritū plusq̃perfectum.
Vapulaueram. ras. rat.uapulaueramus duo.laue-
ratis duo.uerant duo.uapulaueramus.tis.uerberati e-
rant.& ionice uapulauerant.
Nota autem q; singulari tertia persona
passiui præteriti perfecti & plusq̃perfecti
ante taf consonantem habente ꝓpter inconcinitatem nõ fit
tertia persona pluralis:usus autem eam sup-
plet per participium & substantiuum uerbum.
Aoristus prim9. Vapulaui. sti .uit.uapulauistis duo . uapu
lauerunt duo.uapulauim9stis.runt.& secundus per pi.
Vapulaui sti.uit.pulauistis duo.rũt duo.uapulauim9 stis.
runt. Verberabor:beris bitur. Fururum
primũ.Et secundũ per pi. Verberabor beris.uerberabitur.

Μέσος ἀόριστος πρῶτος.

Ἐτυψάμην ἐτύψω ἐτύψατο. ἐτυψάμεθα ἐτύψασθε ἐτύψαντο.

Μέσος ἀόριστος δεύτερος.

Ἐτυπόμην ἐτύπου ἐτύπετο. ἐτυπόμεθα ἐτύπεσθε ἐτύποντο.

Τύψομαι τύψῃ τυψεῖ. Μέσος μέλλων α.

Τυποῦμαι τυπῇ τυπεῖ. Μέσος μέλλων β.

Προστακτικὰ ὡαθητικά. Ἐνεστῶς.

Τύπτου λυπτέσθω. τύπτεσθε λυπτέσθων τύπτεσθε λυπτέσθωσαν.

Παρακείμενος ὑπερσυντέλικος.

Τέτυψο τετύφθω. τέτυφθε τετύφθων τέτυφθε τετύφθωσαν.

Ἀόριστος πρῶτος.

Τύφθητι λυφθήτω λύφθητε λυφθήτων τύφθητε τυφθήτω σαν. Μέσος ἀόριστος πρῶτος Τύψαι λυψάσθω τύψασθε λυψάσθων λύψασθε τυψάσθωσαν Μέσος ἀόριστος β Τυποῦ λυπέσθω λύπεσθε λυπέσθων λύπεσθε λυπέσθωσαν. Ἐυκτικὰ παθητικὰ. Ἐνεστῶς Τυπλοίμην τύπλοιο τύπλοιτο τυπλοίμεθα τύπλοισθον λυπλοίσθην τυπλοίμεθα λύπλοισθε λύπλοιντο.

Παρακείμενος

Τετυμμένος εἴην εἴης εἴη τετυμμένω εἴητον εἴητην

Medíus aoríſtus primus.

V.erberauí.ſtí.uít.uerberauímus duo.uerbera-
uíſtís duo.uerberauerunt duo.uerberauímus.ſtís.uerunt.

Medíus aoríſtus ſecundus.

uerberauí ſtí.uít.uerberauímus duo uíſtís duo.
uerunt duo.uerberauímus.uíſtís.uerunt.

uerberabo.bís.bít.Medium futurumprímum.
uerberabo.bís.bít.Medium futuꝝ ſecundum.

Imperatíua paſſiua. Præſens.

uerberare retur.uerberemíní duo.rentur duo.míní.uerbe-
rentur. Præteritū perfectū & pluſq̃pfectū.
uerberator tu.rator ílle.beraminor duo.rantor duo.minor.
uerberantor. Aoríſtus prímus.
uerberator tu.tor ílle.mínor duo.rantor duo.mínor.uerbe-
rantor. Et ſecundus per pí.
uerberator tu.tor ílle:mínor duo.rantor duo.mínor.uerbe-
rantor. Medíus aoríſtꝰ prímus. uerbera.beret.uer
berate duo.berent duo.rate.berent.Medíus aoríſtꝰ ſecūdꝰ
uerbera ret.uerberate duo.berent duo.uerberate uerbe-
rent. Optatíua paſſiua. præſens.uerberarer.
reris.raretur.beraremur duo.remíní duo uerberaren
tur duo.beraremur míní uerberarentur.

Præterítum perfectum.

uerberatus eſſem.eſſes.eſſet.berau eſſetis duo. eſſent duo.

Τετυμμένοι εἰμὲν εἰητε εἰησαν. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Τετυψοίμην τετύψοιο τετύψοιτο. Ἀόριστος α. Τυφθείην τυφθείης τυφθείη τυφθείητον τυφθείητην τυφθείημεν τυφθείητε τυφθείησαν. Καὶ δεύτερος διὰ π. Τυπείην τυπείης τυπείη τυπείητον τυπείητην τυπείημεν τυπείητε τυπείησαν. Μέλλων α. Τυφθησοίμην τυφθήσοιο τυφθήσοιτο. Μέλλων β. Τυπησοίμην τυπήσοιο τυπήσοιτο. Μέσος ἀόριστος α. Τυψαίμην τύψαιο τύψαιτο. Τυψαίμεθον τύψαισθον τυψαίσθην τυψαίμεθα τύψαισθε τύψαιντο. Μέσος ἀόριστος β. Τυποίμην τύποιο τύποιτο. Μέσος μέλλων α. Τυψοίμην τύψοιο τύψοιτο. Μέσος μέλλων β. Τυποίμην τυποῖο τυποῖτο. Ὑποτακτικὰ ὡδηκτικά. Ἐνεστώς. Ἐὰν τύπτω τύπτῃς τύπτῃ τύπτητον ἐὰν τύπτωμεθον τύπτησθον τύπτησθην ἐὰν τύπτωμεθα τύπτησθε τύπτωνται. Παρακείμενος. Τετυμμένος ὦ ἐὰν ὦς ᾖ τετυμμένω ἐὰν ἦρον ἦρον. τετυμμένοι ὦμεν ἦτε ὦσι. Ἀόριστος α. Ἐὰν τυφθῶ τυφθῇς τυφθῇ. ἐὰν τυφθῆρον τυφθῆρον. ἐὰν τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσι. ᾗ βδ διὰ π. Ἐὰν τυπῶ τυπῇς τυπῇ. ἐὰν τυπῆτον τυπῆτον. ἐὰν τυπῶμεν τυπῆτε τυπῶσι. Μέσ ἀόριστ α ἐὰν τύψωμαι τύψῃ τύψῃ

uerberati eſſemus. effetis. ſent. Poſtpaulo futurum. Verberer. uerbereris. beretur. Aoriſtus primus. Verberer. reris. retur. uerberemini. duo. uerberentur duo. uerberemur. remini. uerberentur. Et medius per pi. Verberer. reris. retur. remini duo. rentur duo. remur. remini rentur. Futurum primum. Verberer reris. retur. Futurum ſecundum. Verberer. reris. retur. Medius aoriſtus primus. Vapulauiſſem. ſes. ſet. uapulauiſſemus duo. uapulauiſſetis duo. uiſſent duo. uapulauiſſemus. tis. uapulauiſſent. Medius aoriſtus ſecundus. Vapulauiſſem. ſes. ſet. Medium futurum primum. Verberem. res. ret. Medium futurum ſecundum. Verberem. res. ret. Subiunctiua paſſiua. præſens. Si uerberer. reris. retur. ſi uerberemur duo. mini duo. rentur duo. ſi uerberemur. uerberemini. rentur. Præteritũ pfectum. Verberatus ſi fuerim. ris. rit. rati duo ſi fueritis. rint. uerberati ſi fuerimus. tis. rint. Aoriſtus primus. Si uapulauero. ris. rit. ueritis duo. rint duo. ſi uapulauerimus. ritis. rint. Et ſecundus per pi. Si uapulauero. ris. rit. ſi uapulaueritis duo. uerint duo. ſi uapulauerimuſ. uapulaueritis. rint. Medi9 aoriſt9. i. Si uerberauero. ris. rit

Μέσος ἀόριστος. β. Ἐὰν τύπωμαι τύπωμαι τύπηναι.
Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστῶς. Τύπτεσθαι
Παρακείμενος. Τετύφθαι. Μετὸλιγ\μελλων
Τετύψεσθαι. Ἀόριστος. α. Τυφθῆναι. μϳ. β. διὰ. π
Τυπῆναι. Μέλλων. α. Τυφθήσεσθαι. Μέλλων. β.
Τυπήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος. α. Τύψασθαι. Μέ
σος ἀόριστος. β. Τυπέσθαι. Μέσος μέλλων. α. Τύ
ψεσθαι. Μέσος μέλλων. β. Τυπεῖσθαι. μεγχαὶ.
παθητικὰ. Ἐνεστῶς. Ὁ τυπτόμενος. τῦ τυπτο
μένου. Ἡ τυπτομένη. τῆς τυπτομένης. Τὸ τυπτό-
μεν\. τοῦ τυπτομένου. Παρακείμενος. Ὁ τε-
τυμμενος. τοῦ τετυμμενου. Ἡ τετυμμένη.
τῆς τετυμμένης. Τὸτετυμμένον. τοῦ τετυμ-
μένου. Μετ'ὀλίγου μελλων. Ὁ τετυψόμενος.
Ἡ τετυψομένη. Τὸ τετυψόμενον. Ἀόριστος. α.
Ὁ τυφθεὶς. τοῦ τυφθέντος. Ἡ τυφθεῖσα. τῆς τυφ-
θείσης. Τὸ τυφθέν. τοῦ τυφθέντος. Καὶ διὰ τε
ρος διὰ. π. Ὁ τυπεὶς. τοῦ τυπέντος. Ἡ τυπεί-
σα. τῆς τυπείσης. τὸ τυπέν. τῦ τυπέντος. Μέλ
λων. α. Ὁ τυφθησόμενος. Ἡ τυφθησομένη. τὸ τυ-
φθησόμενον. Καὶ διὰ τέρος διὰ. ϖ. Ὁ τυπησό-
μενος. Ἡ τυπησομένη. τὸ τυπησόμενον. Μέσος
ἀόριστος. α. Ὁ τυψάμενος. Ἡ τυψαμένη. τὸ
τυψάμενον.

Mediús aoríſtus ſecundus. Sí uerberauero, ris, rít.
Infinítiua paſſiua. præſens. Verberarí.
Præterítum perfectum uapulauíſſe. Poſtpaulo futurum. uapulatum íre. Aoríſtus prímus. uapulauíſſe. Et ſuſ per pí uapulauíſſe. futurꝫ prímum. uerberatum írí. futurum ſm uerberatum írí. Mediús aoríſtus prímus uerberare. Mediús aoríſtus ſecũdus uerberare. Mediũ futurꝫ primũ ucrberatum íre. Mediúm futurꝫ. íí. uerberatum íre. Participía. paſſiua præſens híc uapulans huíus uapulantís. hæc uapulans huíus uapulantís. hoc uapulans huíus tís. Præterítum perfectum híc uerberatus huíus uerberatí. hæc uerberata huíus uerberatæ. hoc uerberatum huíus uerberatí. Et ſecundus per pí. híc uerberatus huíus uerberatí. hæc uerberata huíus uerberatæ. hoc uerberatum huíus uerberatí. Futurum primũ. híc uerberandus. hæc uerberanda. hoc uerberandum. Aoríſtus prímus. híc uerberatus huíus uerberatí. hæc uerberata huíus uerberatæ. hoc uerberatum huíus uerberatí. Et ſecundus per pí. híc uerberatus huíus uerberatí. hæc uerberata huíus uerberatæ. hoc uerberatum híus uerberatí. futurum primũ. híc uerberandus. hæc uerberanda hoc uerberandum. Et ſecundum per pí. híc uerberandus. hæc uerberanda. hoc uerberandum. Mediús aoríſtus prímus. quí uerberauít. quæ uerberauít. quod uerberauít.

Μέσος ὁρίσος. β. Ὁ τυπτόμενος. Ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον. μέσος μελλων. α. Ὁ τυψόμενος. Ἡ τυψομένη. τὸ τυψόμενον. Μέσος μέλλων. β. Ὁ τυπτούμενος. Ἡ τυπτουμένη. τὸ τυπτούμενον. Σημειωσαι ὁτι αἱ μεν χρονικαὶ παθητικαὶ καὶ κοιναὶ τῆς ἀπαθετικαὶ ἐν ἀορίστῳ ἐνικῷ καὶ οὐδετέρῳ γενικλινουσι κατὰ τὴν τετάρτην ἀπλῆν κλισιν χωρὶς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου περιττοσυλλαβως κλινομένων ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει. αἱ θηλυκαὶ κατὰ τὴν δευτέραν ἀπλῆν. Καὶ περιμιᾷ τῆς κλισεως τῶν βαρυτόνων ἐλισ. μιῶ δὲ περὶ τῶν περισπωμένων λεγωμεν. περὶ τῶ περισπωμένῳ ῥήματος. Τὰ περισπωμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ἐκτῆς συζυγίας τῶν βαρυτόνων κατασωσι μερισμὸν γινεσθαι. οἱον ἀπὸ τοῦ ποιεω ποιῶ. Εἰσὶ δὲ τουτων αἱ συζυγιαι τρεῖς. ὧν ἡ πρώτη ἡ διὰ τοῦ. εω. προφερομένη οἱον ποιεω ποιῶ. Καὶ ἐν τῇ παραληγουσῃ τοῦ μέλλοντος ἁπάντων τῶν παρῳχημένων ἀπλῆν τοῦ παρατατικοῦ τὸ. η. ἐλεγ. οἱον πεποιηκα. επεποιηκειν. ποιησω. ποιησω. ἀπλῆν τοῦ. εσω. τὸν μέλλοντα ποιοῦντες. οἱ τελῶ τελεσω. ὀλῶ ὀλεσω. φρονῶ φρονεσω ἢ φρονησω. αἰνῶ αἰνεσω καὶ αἰνησω. ἀρκῶ ἀρκεσω καλῶ καλεσω. φορῶ φορεσω καὶ φορησω.

Medi9 aoriſt9 ſecũd9. Qui uerberauit. q̃ uerberauit. quod uerberauit. Medium futurꝫ primum. hic uerberatur9. hæc uerberatura. hoc uerberaturꝫ. Medium futurum. íí. hic uerberaturus. hæc uerberatura. hoc uerberaturꝫ. Nota q̃ ptícípia paſſiua & cõmunía & deponentía ín maſculíno & neutro genere declínantur ſm quartam ſímplícem declínatíonem: præter prímum & ſecundum aoríſtum ínæqualíter declínatos ín maſculíno & neutro genere. fœmínína ſm ſecundam ſímplícem. Et de quídem declínatíone barytonorum ſatis. Nunc autem de círcunflexís dícamus. De círcunflexís uerbís. Círcunflexa uerba a ſexta coníugatíone barytonorum per ſynæreſím fíunt. ut facío: facío. Sunt autem hoꝫ coníugatíones tres. Quarum príma per eo profertur: ut facío. & ín penultíma futurí & omnium præterítorum. præter præterítum ímperfectum̃ íta habet. ut fecí feceram. fecí faciam. præter quædam per eſo futurum facientía uelut perfício perficiam. perdo perdam. ſapío ſapíam. & ſapíam. laudo laudabo. & laudabo. ſufficío ſufficíciam. uoco uocabo. índuor índuar & índuar.

ποιῶ ποιέσω ποιήσω. Ὁρισικὰ ἐνεργητικά.
Ἔνεστως. Ποιέω. ῶ. ποιεῖς. ποιεῖ. ποιεῖτον
ποιεῖτον. ποιοῦμεν. ποιεῖτε. ποιοῦσι. οὖσι. Παρατατικός. Ἐποιέον. ων.
ες. ε. ποιεῖτον. ποιείτην. ποιοῦμεν. ποιεῖτε. ποιοῦν. ουν
Παρακείμενος. πεποίηκα. ως. πεποίηκας. πεποίηκε.
Ὑπερσυντέλικος. Ἐπεποιήκειν. εις. ει. Ἀόριστος. α. Ἐποίησα. ε
ποίησας. ε. ποίησε. Μέλλων. Ποιήσω. ποιήσεις
ποιήσει. Προσακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστως.
Ποίει. ειτω. ειτων. ποιείτων. ειτων. ποιείτων
ειτων. ποιείτε. ειτε. ποιείτωσαν. ειτωσαν. Πα-
ρακείμενος. πεποίηκε. πεποιήκετω. Ἀόριστος.
ποίησον. ποιησάτω. Ἐυτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνε
στως. ποιοίμι. οις. ποιείοις. ποιείη. ποιοίην. οις. ποιείοι
ην. οι. ην. ποιείοιεν. οιεν. Παρακείμενος.
Πεποιήκοιμι. ως. πεποιήκοις. πεποιήκοι. Ἀόριστ.
Ποιήσαιμι. ποιήσαις. ποιήσαι. μέλλ. ποιήσοιμι. ποιή-
σειας. ποιήσει. ποιήσοις. Μέλλ. Ποιήσοιμι. ποιή
σοις. σοι. Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστως. Ἐὰν
ποιέω. ῶ. ποιεῖς. ῇς. ποιεῖ. ῇ. ἐὰν. ποιεῖτον. ῆτον. ποιεῖτον
ῆτον. ἐὰν. ποιέωμεν. ῶμεν. ποιεῖτε. ῆτε. ποιέωσι. ῶσι.

Laboro. laborabo. & laborabo. Indicatiua actiua.
Præsens. Facio cio. facis cis. facit cit. facitis duo. citis
duo. faciunt duo. faciunt duo. facimus cimus. facitis citis.
faciunt ciunt. Præteritum imperfectum faciebam bam.
faciebas bas. faciebat bat. ciebatis duo. tis duo: ciebãt duo fa
ciebant duo. faciebamus bamus. faciebatis tis. ciebãt bant.
Præteritum perfectum feci feciſti fe-
cit. præteritumpluſq̃perfectum feceram. fece-
ras. rat. Aoriſtus primus. Feci fe-
ciſti. fecit. Futurum faciam. facies.
faciet. Imperatiua actiua præſens.
Fac fac. faciat ciat. facite duo. cite duo. faciant duo.
ciant duo. facite facite. faciant ciant. præ-
teritumperfectum facito tu to ille. Aoriſtus.
facito tu. to ille. Optatiua actiua præ-
ſens. Facerem rem. faceres res. faceret ret. facere-
tis duo. tis duo. facerent duo. rent duo. facerem9 rem9. face
retis. facerent rent. præteritum perfectum.
feciſſem. ſes. ſet. Indefinitum.
Feciſſem. ſes. ſet. & æolice feciſ-
ſem. ſes. ſet Futurum faciam. fa-
cias. faciat. Subiunctiua actiua præſens ſi
faciam. ciam. facias cias. ciat ciat. ſi faciatis duo. tis duo. ciant
duo. ant duo. ſi faciamus mus. faciatis tis. faciant faciant.

Παρακείμενος. Ἐὰν πεποιήκω ωεποιήκῃς πε-
ποιήκῃ. Ἀόριστος α. Ἐὰν ποιήσω ποιήσῃς.
ωοιήσῃ. Ἀωαρεμφατα ἐνεργητικα. Ἐνεστως.
Γοιέφνειν. Παρακείμενο. πεποιήκεναι. Ἀόριστα-
ποιήσαι. Μελλ. ωοιήσφν. Μετοχαι ἐνεργητικὴ
Ἐνεστως. Ὁποιεωνων. λουποιεουτ γυτ. Ἡποιεγ-
σασα. Τῆς ωοιεουσ γσης. Τὸ ποιε ουν λοῦ ποιε
ουτος. γυτος. παρακείμενος. Ὁπεωοιήκως τὸ πε
ποιήκοτος. Ἡπεποιήκυῖα τ πεωοιήκυῖ. Τὸ ωεποι
ήκὸς λὸ πεποιήκοτος. Ἀόριστος πρῶτος. Ὁποιήσ
Ἡποιήσασα χρποιήσ Μελλ Ὁποιήσ Ἡποιήσγσα.
Τὸποιήσ. Ὁριστικα παθητικα. Ἐνεστως.
ωοιεομαι γμαι. ποιεῖ. ποιεῖται εἶται. ποιεόμεθον
ουμεθον. ποιεῖσθον εἶσθον. ποιεῖσθον εἶσθον. ποι
εομεθα ουμεθα. ποιεῖσθε εἶσθε. ωοιεουται ουντ.

Παρατατικος.

Ἐποιεόμην ουμην. ἐποιεου ου. ἐποιεῖτο. ἐποιε
όμεθον ουμεθον. ἐποιεῖσθον εἶσθον. ἐποιεῖσθην
εἴσθην. ἐποιεόμεθα ουμεθα. ἐποιεῖσθε εἶσθε. ἐ
ποιεοντο οὗντο.

Παρακείμενος

Πεποίημαι πεποίησαι ωεποίηται. ωεποιήμε
θον πεποίησθον πεποίησθον. πεποιήμεθα πεποι
ησθε ωεποίηνται.

Præteritum perfectum ſi fecerim.ris,fece-
rít.Aoriſtus.ſi fecero.ris.
rít.Infinitiua actiua.præſens.
Facere.facere.Præteritumpfectum feciſſe. Aoriſtꝰ primꝰ.
Facere.Futurum factum ire.Participia actiua.
Præſens hic faciens ciens.huius facientis cientis.hæc faci-
ens.ciens.huius facientis entis.hoc faciens ciens huius faci-
entis entis.Præteritum perfectum qui fecit.
Quæ fecit.Quod
fecit.Aoriſtus primus.Qui fecit.
Quæ fecit.Quod fecit.Futurum.Hic facturꝰ.hæc factura
Hoc facturum.Indicatiua paſſiua.Præſens.
Fio fio.fis fis.fit fit.fimus duo.
fimus duo.fitis duo.fitis duo.fiunt duo.fiunt duo.fi-
mus mus.fitis fitis.fiunt.unt.

Præteritum imperfectum.

Fiebam bam.fiebas bas.fiebat bat.fieba-
mus duo.fiebamus duo.fiebatis duo.batiſ duo,fiebant duo
bant duo.fiebamus bamus.fiebatis tis.fie-
bant fiebant.

Præteritum perfectum.

Factus ſum.factus es.factus eſt.facti ſu-
mus duo.facti eſtis duo.facti ſunt duo.facti ſumus.facti e-
ſtis.facti ſunt.

Μετ᾽ ὀλίγ μέλλ. Πεποιήσομαι πεποιήσῃ πεποιήσεται. Ὑπερσυνελίκ. Ἐπεποιήμην ἐπεποίησο ἐπεποίητο. Ἀόριστ πρῶτος. Ἐποιήθην ἐποιήθης ἐποιήθη. Μέλλων α. Ποιηθήσομαι ποιηθήσῃ ποιηθήσεται. Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ἐποιησάμην ἐποιήσω ἐποιήσατο. Ποιήσομαι ποιήσῃ ποιήσεται. Μέσος μέλλ α. Προσακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. Ποιέομαι ποιέου ποιέεται. ποιέωμαι ποιέῃ ποιέηται. ποιέωμεθα ποιέεσθε ποιέονται. Παρατατικ. Ἐποιεόμην ἐποιέου ἐποιέετο. ἐποιεώμεθα ἐποιέεσθε ἐποιέοντο.

Παρακείμενος

Πεποιήμην πεποίησο πεποίηται.

Μετ᾽ ὀλίγον μελλων.

Πεποιήσοιμην πεποιήσοιο πεποιήσοιτο.

Ἀόριστος πρῶτος

Ποιηθείην ποιηθείης. ποιηθείη Μέλλων δεύ.
Ποιηθησοίμην ποιηθήσοιο ποιηθήσοιτο.

Poſtpaulo futurum. Fíam.fies fi-
et.Præteritum pluſqperfectum factus fuerã.factus fueras.
factus fuerat. Aoriſtus prímus.Factusfui.factus fuiſti.
factus fuít. Futurꝫ prímum. Fíam.fies.
fíet. Medíus aoriſtus prímus. Fe-
cí.feciſti.fecit.Faciam.facies.
faciet.Medium futurum primum. Imperatiua paſſi-
ua. Præſens Fí.fi.fiat.fiat.fi-
te duo.fite duo.fiant duo.fiant duo.fite.fite. fi-
ant.fiant. Fíto tu.fito ille. Præteritum
perfectum.Fíto tu.fito ille.Aoriſtus primus.
Facíto tu.facíto ille.Medíus aoriſtus prímus.
Optatiua paſſiua. præſens.
Fíerem.fierem.fieres.fieres.fieret.fieret.fie
remꝰ duo.mus duo.tís duo.tís duo.rent duo fie
rent duo.fíeremus.fieremus.fíeretís:tís.fie-
rent.fierent.

Præterítum perfectum.
Factus eſſem.factus eſſes.factus eſſet.
poſtpaulo futurum.
Fíam.fías.fíat.
Aoríſtus prímus.
factus eſſem factus eſſes. Futurum prímum.
Fíam.fías.fíat.

Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ποιησαίμην ποιήσαιο ποιήσαιτο. Μέσος μέλλων πρῶτος. Ποιήσοίμην ποιήσοιο ποιήσοιτο. Ὑποτακτικὰ παθητικὰ ἐνεργῶς. Ἐὰν ποιέωμαι ὦμαι ποιέηι ἧι. ποιέηται ἦται. ἐὰν ποιέωμεθα ὦμεθον. ποιέησθον ἦσθον. ποιέησθε ἦσθε. ποιέωνται ὦνται. Παρακείμενος. Ἐὰν πεποιῶμαι πεποιήμενος ὦ. Ἀόριστος α. Ἐὰν ποιηθῶ ποιηθῆς ποιηθῆι.

Μέσος ἀόριστος πρῶτος.

Ἐὰν ποιήσωμαι ποιήσηι ποιήσεται.

Ἀπαρέμφατα παθητικὰ. Ἐνεργῶς. Ποιεῖσθαι εἶσθαι. Παρακείμενος. Πεποιῆσθαι. Μετὰ λίγον μέλλων. Ποιήσεσθαι. Ἀόριστος α. Ποιηθῆναι. Μέλλων α. Ποιηθήσεσθαι Μέσος ἀόριστος α. Ποιήσασθαι. Μέσος μέλλων α. Ποιήσεσθαι. Μετοχαὶ. παθητικαὶ. Ἐνεργῶς. Ὁ ποιούμενος οὐμενος. Τοῦ ποιουμένου οὐμένου Ἡ ποιουμένη οὐμένη. τῆς ποιουμένης οὐμένης. Τὸ ποιούμενον οὐμενον. Τοῦ ποιουμένου οὐμένου

Παρακείμενος.

Ὁ πεποιημένος. Ἡ πεποιημένη. Τὸ πεποιημένον. Μετὰ λίγον μέλλων. Ὁ πεποιησόμενος. Ἡ πεποιησομένη. Τὸ πεποιησόμενον

Medius aoriſtus primus. Facerẽ. res.
ret. Mediũ futuꝝ primum. Fiam.
fias. fiat. Subiunctiua paſſiua.
Præſens. Si fierem. rem. fieres. fieres. fieret.
ret. ſi fieremus duo. remus duo. fieretis duo. retis duo.
fierent duo. rent duo. ſi fieremus. mus. fieretis. tis. fi
erent rent. Præteritum perfectum
Si factus fueri. factus fueris. factus fuerit. Aoriſtus primus.
Si factus fuero. factus fueris. factus fuerit.
Medius aoriſtus primus.
Si factus fuero. factus fueris. factus fuerit.
Infinitiua paſſiua. Præſens.
Fieri. ri. Præteritum perfectum factum fuiſſe.
Poſtpaulo futurum factum iri. Aoriſtus primus.
fieri. futurum primum. factum iri. Medius aoriſtus primus facere. Medium futurum primum factum eſſe. Participia paſſiua præſens.
Qui fit.
Quæ fit.
Quod fit.
præteritum perfectum.
Hic factus. Hæc facta. Hoc factum.
poſtpaulo futurum. Hic faciendus.
Hæc facienda. Hoc faciendum.

Ἀόριστος πρῶτος. Ὁ ποιηθείς. Ἡ ποιηθεῖσα.
Τὸ ποιηθέν. Μέλλων. α. Ὁ ποιηθησόμενος. Ἡ ποιηθησομένη. Τὸ ποιηθησόμενον. Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ὁ ποιησάμενος. Ἡ ποιησαμένη. Τὸ ποιησαμένον. Μέσος μέλλων πρῶτος. Ὁ ποιησόμενος. Ἡ ποιησομένη. Τὸ ποιησόμενον.

Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Ἡ δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων διὰ φωνηέντος προφέρεται. οἷον βοάω ῶ. δράω ῶ. καὶ ἐν τῇ παραλήγουσι τὸ μέλλοντος τὸ η. ἢ τὸ α. ἐκφοιβοήσω δράσω Ὁρίζει καὶ ἐρμηνεύει καὶ. Ἐνεστὼς. Βοάω ῶ. βοᾷς. βοᾷ. βοᾶτε. βοᾶτον. βοᾶτον. βοῶμεν. βοᾶτε. βοῶσι. βοῶσι. Παρατατικὸς ἐβόων. ἐβόας. ἐβόα. ἐβοᾶτον. ἐβοᾶτον. ἐβοῶμεν. ἐβοᾶτε. ἐβόων.

Παρακείμενος.

βεβόηκα βεβόηκας βεβόηκε.
Ὑπερσυντέλικος. ἐβεβοήκειν ἐβεβοήκεις ἐβεβοήκει
Ἀόριστος α. ἐβόησα ἐβόησας ἐβόησε.
Μέλλων. βοήσω βοήσεις βοήσει.

Προστακτικὴ ἐνεργητικὴ. Ἐνεστὼς.
βόα βοᾶτω βοᾶτε βοάτωσαν βοᾶτωσαν.

Aoriſtus primus.hic factus.hæc facta.
hoc factum.Futurum primum.hic faciendus.hæc fa
cienda.hoc faciendum.Medius aoriſtus
primus.Qui fecit.Quæ fecit.Quod
fecit.Medium futurum primum.
Hic facturus.Hæc factura.Hoc facturum.

De ſecunda declinatione circunflexorum.

Secunda coniugatio circunflexorum per ao
profertur.ut clamo:clamo.facio facio.& in penul-
tima futuri ita uel alpha habet.ut clamabo.faciam.
Indicatiua actiua.Præſens.Clamo mo.clamas:
mas.at at.clamatis duo tis duo.mãt duo ant duo. in9 m9.
clamatis tis.clamant mant. Præteritum imperfectum.
Clamabam bã.clamabas bas.clamabat bat.tis duo tis duo
clamabant duo bant duo.clamabamus mus.batis atis.cla-
mabant clamabant.

Præteritum perfectum.

Clamaui.clamauiſti.clamauit.
Præteritumpluſq̃perfectum Clamaueram.ras.rat.
Aoriſtus primus.Clamaui.ſti.uit.
Futurum clamabo.bis.bit.
Imperatiua actiua.præſens.
Clama ma.clamet met.ate duo te duo.ment duo mẽt duo.
clamate te.clament clament.

Παρακείμενος.

Βεβόηκε, βεβοηκέτω. Ἀόριστος α. Βόησον, βοησάτω. Ἐνικτικὰ συναιρητικὰ. Ἐνεργητικὰ. Βοάοι μι, βοῶ μις βοάοις βοᾷς, βοάοι βοᾷ. βοάοιτον βοᾶτον, βοάοιτην βοᾶτην, βοάοι μεν βοῶ μεν, βοάοιτε βοᾶτε, βοάοιεν βοῶεν.

Παρακείμενος.

Βεβοήκοι μι, βεβοήκοις κοι. Ἀόριστος α. Βοήσαιμι. βοήσαις. βοήσαι. Αἰολικὸν. Βοήσειε. Βοήσας, εἶε. Μέλλων. Βοήσοιμι, βοήσοις, σοι. Ὑποτακτικὰ. συναιρητικὰ. Ἐνεργητικὰ. Ἐαν βοάω βοῶ. βοάῃς βοᾷς, βοάῃ βοᾷ. ἐαν βοάητον βοᾶτον, βοάητον βοᾶτον. ἐαν βοάωμεν. βοῶμεν, βοάητε βοᾶτε, βοάωσι βοῶσι. Παρακείμενος

Ἐαν βεβοήκω, κῃς, κῃ. Ἀόριστος α. Ἐαν βοήσω. σῃς σῃ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ. Ἐνεργῶς. Βοᾶν βοᾶν. Παρακείμενος. Βεβοηκέναι. Ἀόριστος α. Βοῆσαι. Μέλλων. Βοήσειν. Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ. Ἐνεργῶς. Ὁ βοάων βοῶν, τοῦ βοάοντος βοῶντος. Ἡ βοαούσα βοώσα. Τῆς βοαούσης βοώσης. Τὸ βοάον βοῶν. τοῦ βοάοντος βοῶντος.

Παρακείμενος.

Ὁ βεβοηκὼς. Ἡ βεβοηκυῖα. Τὸ βεβοηκὸς.

Ἀόριστος α.

Ὁ βοήσας. Ἡ βοήσασα Τὸ βοῆσαν. Μέλλων.

Ὁ βοήσων. Ἡ βοήσουσα Τὸ βοῆσον.

præteritum perfectum
Clamato tu. clamato ille. Aoristus prim⁹ clamato tu clama
to ille. Optatiua Actiua præsens. Clamarem
rẽ. clamares res. clamaret ret. clamaretis duo retis duo cla-
marẽt duo rẽt duo. Clamaremusrem⁹. clamaretis retis cla-
marent rent. Præteritum perfectum
clamauissem. uisses. uisset. Aoristus primus clamauissem
clamauisses. uisset. æolicusclamauissem. uisses. uisset.
Futurum clamem clames clamet. Subiunctiua
Actiua. præsensi clamarem rem. clamares res. clamaret
ret. si clamaretis duo tis duo. rẽt duo rẽt duo si clamaremus
remus. clamaretis retis. clamarent rent. Præteritũ pfectũ
Si clamauerim. ris. rit. Aoristus primus si clamauero ris.
rit. Infinitiua Actiua præsens clamare.
are. præteritum perfectum clamauisse aoristus prim⁹ cla-
mauisse. Futurum clamatum ire. participia actiua
præsens hic clamans. mans. clamantis mantis. hæc cla-
mans mans. huius clamantis. tis. hoc clamans mãs. h⁹ cla-
mantismantis.

Præteritum perfectum.
Qui clamauit: Quæ clamauit. quod clamauit.
Aoristus primus
Qui clamauit: quæ clamauit: quod clamauit. Futurum
Hic clamaturus. hæc clamatura. hoc clamaturum.

Ὁριστικὴ παθητικὴ. Ἐνεστὼς. Βοάομαι ὦμαι. βοᾶῃ ᾷ. βοᾶεται ᾶται. βοαόμεθον. ὠμεθον. βοᾶεσθον ᾶσθον. βοᾶεσθον ᾶσθον. βοαόμεθα ὠμεθα. βοᾶεσθε ᾶσθε. βοῶνται ὦνται. Παρατατικός. Ἐβοαόμην ὠμην. ἐβοάου ὦ. ἐβοᾶετο. ἐβοαόμεθον. ὠμεθον. ἐβοᾶεσθην ᾶσθην. ἐβοαόμεθα ὠμεθα. ἐβοᾶεσθε ᾶσθε. ἐβοῶντο ὦντο. Παρακείμενος. βεβόημαι. βεβόησαι. ται.

Μετὸλιγον μελλων.

Βεβοήσομαι. βεβοήσῃ. σεται.

Ὑπερσυντέλικος. Ἐβεβοήμην. ἐβεβόησο. ἐβεβόητο.

Ἐβοήθην. ἐβοήθης. θη. Μέλλων. α. Βοηθήσομαι. βοηθήσῃ. ται. Μέσος ἀόριστος. α. Ἐβοησάμην ἐβοήσω. το. Μέσος Μελλ. α. βοησόμ. βοήσῃ. εται. προσακτικὰ παθητικὰ. Ἐνεστὼς. βοάου ῶ. βοᾶεσθω ᾶσθω. βοᾶεσθ ᾶσθον. βοᾶεσθων ᾶσθων. βοᾶεσθε ᾶσθε. βοᾶεσθωσαν ᾶσθωσαν. Παρακείμενος. βεβόησο. βεβόησθω. Ἀόριστος. α. Βοηθήτι. βοηθήτω. Μέσος ἀόριστος. α. Βοήσαι. βοησάσθω. Ἐνεστικὰ εὐκτικὰ. Ἐνεστὼς. Βοαοίμην ῴμην. βοάοιο. ῷο βοάοιτο ῷτο. βοαοίμεθον. ῴμεθον. βοάοισθον ῷσθον. βοαοίσθην ῷσθην. βοαοίμεθα ῴμεθα. βοάοισθε ῷσθε. βοαοίντο ῷντο.

indícatiua paſſiua præſens clamor ror
clamarís rís clamatur tur amur duo mur duo cla-
mamíní duo ní duo antur duo tur duo clamamur mur
clamamíní míní clamantur tur. Præterítum imperfectũ
clamabar bar. barís rís. batur tur. clamaba-
mur duo, mur duo. bamíní duo ní duo. bantur duo tur duo.
clamabamur mur bamíní míní. mabantur ban
rurptm̃ perfectũ clamatus ſum, clamatus es clamatus eſt.

Poſtpaulo Futurum.

Clamabor beris bitur.
ptũm pluſ q̃ pfectũ clamatus fuerã. matus eras matus fue
rat. Aoríſtus primus.
Clamatus fuí. matus fuíſtí. matus fuít. futurũ primũ clama
bor beris bitur. Medius Aoriſtus primus clamauí
clamauíſtí uít. Medium futurũ primum clamabo bis bít.
Imperatiua paſſiua præſens clamare re. clame
tur tur. clamamíní duo ní duo. entur duo tur duo. cla
mamíní míní. entur tur. præte-
ritũ pfectũ mator tu tor ille. Aoríſtus prius clamator tu cla
mator ille. Medius Aoríſtus prius. clamato tu ato ille. Opta
tiua paſſiua præſens. Clamarer rer. clamare
ris ris. clamaretur retur. clamaremur duo mur duo: remi-
ní duo ní duo. rentur duo: tur duo. clamaremur re-
mur clamaremíní míní. clamarentur rentur.

Παρακείμενος.

Βεβοήμην βεβοήο βεβοήτο. Μετὸλίγον μέλλων. βεβοησοίμην βεβοήσοιο βεβοήσοιτο. Ἀόριςος ἁ Βοηθείην βοηθείης βοηθείη. Μέλλων. α. Βοηθησοίμην βοηθήσοιο. βοηθήσοιτο Μέσος ἀόριςος. ἁ. Βοησαίμην βοήσαιο σαιτο Μέσος μέλλων. α. Βοησοίμην βοήσοιο σοιτο. Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεςὼς Ἐὰν βοάωμαι ὠμαι βοᾳ ἁ βοᾶται ἆται. ἐὰν βοαώμεθον ὠμεθον. βοᾶσθον ἆσθον, βοᾶσθον ἆσθον. ἐὰν βοαώμεθα ὠμεθα, βοᾶσθε ἆσθε. βοάωνται ὦνται. Παρακείμενος. Ἐὰν βεβοήμαι. βεβοῆ βεβοῆται. Ἀόριςος. α. Ἐὰν βοηθῶ, βοηθῇς. ᾖ. Μέσος ἀόριςος. α. Ἐὰν βοησῶμαι, βοήσῃ σηται. Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεςὼς. βοᾶσθαι, ᾶσθαι. Παρακείμενος. βεβοῆσθαι. Μετὸλίγον μέλλων. Βεβοήσεσθαι. Ἀόριςος. α. Βοηθῆναι. Μέλλων. α. βοηθήσεσθαι. Μέσος ἀόριςος. α. Βοήσασθαι. Μέσος μέλλων. α. βοήσεσθαι. Μετοχὰ παθητικά. Ἐνεςὼς. Ὁ βοώμενος ὠμενος. τοῦ βοωμένου ὠμένου. Ἡ βοωμένη ὠμένη. τῆς βοωμένης ὠμένης. Τὸ βοώμενον ὠμενον. τοῦ βοωμένου ὠμένου.

Παρακείμενος.

Ὁ βεβοημένος. Ἡ βεβοημένη. Τὸ βεβοημένον.

præterítum perfectum

Clamatus essem matus,eés clamatus eét post paulo futur
clamer clameris.clametur. Aorístus prim⁹ cla-
marer clamareris clamaretur.Futurum primum clamer
clameris clametur. Medius aorístus primus cla-
mem clames clamet.Medium futurum primumclamabo
clamabis clamabit. Subiunctiua passiua præsens.
Si clamarer rer. clamareris reris clamaretur retur.Si
remur duo mur duo. mini duo ni duo.clamarétur duo ma-
rentur duo Si clamaremur mur clamaremini mini cla-
marentur rentur. præteritum perfectum. si clamatus fueri
atus fueris tus fuerit. aorístus primus. si atus ero tus eris rit.
Medius aorístus primus Si clamauero maueris rit.
Infinitiua passiua præsens clamari.
ri. præteritum perfectum clamatum esse. postpaulo
Futurũ clamatum iri. aorístus primus clamatum eẽ futu-
rum primũ.clamatũ iri.medi⁹ aorist⁹ primus clamauis-
se Mediũ futurũ primum clamatũ iri.participia pas-
siua.præsens.Qui clamat qui clama-
tur Quæ clamatur,quæ clama-
tur. Quod clamat,quod clama-
tur.

præteritum perfectum.

Hic clamatus. hæc clamata.hoc clamatũ.

Μετὸλίγον μέλλων. Ὁ βεβοηθόμενος. Ἡ βεβοηθο
μένη. Τὸ βεβοηθόμενον. Ἀόριστος. α. Ὁ βοηθεὶς.
Ἡ βοηθεῖσα. Τὸ βοηθέν. Μέλλων. α. Ὁ βοηθησό-
μενος. Ἡ βοηθησομένη. Τὸ βοηθησόμενον. Μέσος
ἀόριστος. α. Ὁ βοησάμενος. Ἡ βοησαμένη. Τὸ βο
ησαμένον. Μέσος μέλλων. α. Ὁ βοησόμενος.
Ἡ βοησομένη. Τὸ βοησομένον.

Περὶ τῆς τρίτης συζυγίας.

Ἡ ξ΄ τῆ συζυγιατῶν περισπωμένων διὰ τοῦ ῶ.
προφερεῖ οἱ χρυσόω ὦ. ἡ σὺ τῇ παραλήγουσῃ
τῶν μέλλοντος. λόω μεγα. ἐλε. οἱ χρυσώσω. ὦ λῃ
τοῦ ἀρόω ἀρόσω. ὁμόω ὁμόσω. ἑνόω ἑνόσω. βόω
βόσω. ὀνόω ὀνόσω. Ὁρίστικα ἐνεργητικά. Ἐνε
στὼς. Χρυσόω ὦ. χρυσόεις οἷς. χρυσόει οἷ. χρυ-
σόεφρον. χρυσόεφρα. χρυσόομεν ὦμεν.
χρυσόετε οὖτε χρυσόουσι οὖσι. Παρατατικός.
Ἐχρύσοον οων. ἐχρύσοες οους. ἐχρύσοε ου. ἐχρυ
σόετον οῦτον. ἐχρυσόετην οὑτην. ἐχρυσόομεν οῦ
μεν. ἐχρυσόετε οῦτε. ἐχρύσοον οων.

Παρακείμενος.

Κεχρύσωκα. κας. κε. Ὑπερσυντέλικος. Ἐκε
χρυσώκειν. κεις. κει. Ἀόριστος. α. Ἐχρύσω-
σα. ἐχρύσωσας. ἐχρύσωσε. Μέλλων.
χρυσώσω. χρυσώσεις. χρυσώσει.

poſtpaulo futurum.hic clamandus hæc claman-
da. hoc clamandum.aoriſtus primus.hic clamatus
hæc clamata hoc clamatum. Mediús
Aoriſtus primus. Qui clamauit.quæ clama-
uit.quod clama-
uit.Medium Futurum primum hic clamaturus.
hæc clamatura hoc clamaturum.

De tertia Coniugatione

Tertia coniugatio circunflexorum per oo.
profertur ut inauro ro. & in penultima
futuri o mega habet ut inaurabo.præter
aro Arabo.Iuro iurabo unio uniam
Nutrio nutriam.quæro quæram. Indicatiua paſſiua præ-
ſens.Deauro ro.deauras ras.deaurat rat.deaura-
tis duo tis duo.deaurant duo rant duo.deauramus mus
deauratis ratis.deaurant rant. Præteritum impfectũ.
Deaurabam bam. deaurabas bas. deaurabat bat.deaurabā
tis duo batis duo. deaurabāt duo bāt duo.deaurabamus de
aurabamus.deaurabatis deaurabatis deaurabant rabant.

Præteritum perfectum.

Deauraui:deaurauiſti deauraui t.Ptm̃plusq̃ perfectũ deau
raueram deauraueras deauraueratAoriſtus primus deau
auraui deauraui ſti deauraui t. Futurum.
deaurabo:deaurabis:deaurabit.

Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ. Ἐνεστὼς.
Χρύσοε. ου. χρυσόετω ουτω. χρυσόετ\ουτ\. χρυ
σόετ ουτ. χρυσόετε ὄτε. χρυσοετωσ ὄτωσαν
Παρακείμενος. Κε χρύσωκε κε χρυσώκετω.
Ἀόριστος. α. Χρύσωσον χρυσωσατω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ. Ἐνεστὼς
Χρυσόοι μι οι μι. χρυσόοις οις. χρυσόοι οι. χρυσόοιτ\
οιτον. χρυσόοιτην οιτην. χρυσόοι μεν οιμεν. χρυσό
οιτε οιτε. χρυσόοιεν οιεν. Παρακείμενος
Κε χρυσώκοι μι κε χρυσώκοις. κε χρυσώκοι
Ἀόριστος α. Χρυσώσαιμι χρυσώσαις χρυσώσαι.
αἰολικὸς χρυσώσειας σφας σειε. Μέλλων.
Χρυσώσοι μι χρυσώσοις χρυσώσοι.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ. Ἐνεστὼς.
Ἐὰν χρυσόω ω. χρυσόῃς οις. χρυσόῃ οι. ἐὰν χρυσό
ητον ητον. χρυσόητον ητον. ἐὰν χρυσόωμεν ωμεν.
χρυσόητε ητε. χρυσόωσι. ωσι. Παρακείμενος.
Ἐὰν κε χρυσώκω κε χρυσώκῃς κε χρυσώκῃ.
Ἀόριστος α. Ἐὰν χρυσώσω χρυσώσῃς χρυσώσῃ
Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ Ἐνεστὼς.
Χρυσόειν ὄν. Παρακείμενος. Κε χρυσώκεναι.
Ἀόριστος α. Χρυσώσαι. Μέλλων. χρυσώσειν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ Ἐνεστὼς
Ὁ χρυσόων ων, Τοῦ χρυσόοντος οὔτος. Ἡ χρυσό

Imperatíua actíua Præſens.

Deaura ra. deauret ret. deauretís duo. tís duo. deau-
rent duo. rent duo. deaurate ate. deaurẽt. rent.
Præterítum perfectum deaurato tu deaurato ílle.
Aoríſtus prímus Deaurato tu. deaurato íl'e.
Optatíua actíua Præſens.
Deaurarẽ rẽ deaurares res. deauraret ret. deaurarets duo.
tís duo. deaurarẽt duo rẽt duo. deauraremus mus deaurare
tís tís. deaurarent rent. Præterítum pfectum.
Deaurauíſſem deaurauíſſes deaurauíſſet
Aoríſtus primus deaurauíſſem deaurauíſſes deaurauíſſet.
Aeolícus deaurauíſſem ſes ſet. Futurum
deaurem deaures deauret
Subíunctíua actíua Præſens.
Sí deaurem rem. deaures res. deauret ret. ſi deaure-
tís duo: tís duo. deaurent duo rent duo ſi deauremus remus.
deauretis retís deaurent rent. Præterítum perfectum.
Sí deaurauerím deaureueris deaurauerít.
Aoríſtus primus ſi deaurauero deaurauerís deaurauerít
Infinítíua actíua præſens.
deaurare re. præterítum perfectum deaurauíſſe.
Aoríſtus primus deaurauíſſe. Futurum deauratum íre
partícípía actíua præſens.
Híc deaurans rans huius rantís rantís. Hæc de-

ουσα χρυσοῦσα. τ χρυσοούσης ούσ. Τὸ χρυσόον οὖν. Τοῦ χρυσόοντ ὸς ντ. Παρακείμενος. Ὁκε χρυσωκῶς λοῦκε χρυσωκότ. Ηκε χρυσωκῆατ κε χρυσωκῆας. Τὸκε χρυσωκὸς Τοῦκε χρυσωκότος. Ἀόρι ςος. α. Ὁ χρυσώσας λοῦ χρυσώσαντος. Ἡχρυσώσασα τῆς. χρυσώσασης. Τὸ χρυσῶσαν λοῦ χρυσώσαντος. Μέλλων. Ὁ χρυσώσων τοῦ χρυσώσοντος. Ἡ χρυσώσουσα λῆς χρυσωσούσης. Τὸ χρυσῶσον τοῦ χρυσώσοντος.

Ὁρισικὰ παθητικά. Ἐνεςὼς

Χρυσόομ̄αι ῶμ̄αι. χρυσόῃ οῖ. χρυσόεῖ οῦ. χρυσόόμε θ᾽ οὐμεθ᾽. χρυσόεσθ᾽ οῦσθον. χρυσόεσθον οῦσθον χρυσοόμεθα οὐμεθα. χρυσόεσθε ῦσθε. χρυσόονται ῶνται. Παρατατικὸς Ἐχρυσοόμην ουμην. ἐχρυσόου οῦ. ἐχρυσόετο οῦτ. ἐχρυσόόμεθ᾽ ούμεθον. ἐχρυσόεσθ᾽ οῦσθ᾽. ἐχρυσόεσθον ούσθ᾽ ἐχρυσοόμεθα ούμεθα. ἐχρυσόεσθε οῦσθε. ἐχρυσόοντο οῦντο. Παρακείμενος Κεχρύσωμαι κεχρύσωσαι σῶται. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων Κεχρυσώσο μ̄αι κεχρυσώσῃ κεχρυσώσεται.

Ὑποτακτικός.

Ἐκεχρυσώμην ἐκεχρύσωσο ἐκεχρύσωτ.

Ἀόριςος. α. Ἐχρυσώθην ἐχρυσώθης ἐχρυσώθη

Μέλλων. Χρυσωθήσομαι σῃ σεται.

aurans huius deaurantis, hoc deaurans huius
deaurantis Præteritum perfectum. Qui deauraui-
Quæ deaura-
uit. Quod deauraui: Aori-
stus primus. Qui deauraui. Quæ deau-
raui. Quod deaura-
uit. Futurum hic deauraturus huius deaura-
turi. hæc deauratura huius deauraturæ. hoc
deauraturum huius deauraturi.

Indicatiua passiua. Præsens.
Deauror ror. deauraris ris. deauratur ratur. deaura-
mur duo. mur duo. mini duo. ni duo. rant duo. rantur duo.
deauramur mur. deauramini ni. deauran-
tur. tur. Præteritum imperfectum. deaurabar.
bar. baris ris. batur. tur. deauraba-
mur duo. mur duo. mini duo. ni duo. bantur duo. tur duo.
deaurabamur mur. bamini ni. deaura-
bantur tur. Præteritum perfectum deauratus fui.
deauratus fuisti. deauratus fuit. postpaulo futurum
Deaurabor. raberis. rabitur.
præteritum plusqperfectum.
Deauratus fueram. ratus fueras. ratus fuerat.
Aoristus primus deauratus fui. fuisti. fuit.
Futurum primum. deaurabor deauraberis. deaurabitur.

Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ἐχρυσωσάμην ἐχρυσώσω ἐχρυσώσατο. Μέσος μέλλων. α. Χρυσώσομαι χρυσώσῃ χρυσώσεται. Προστακτικὰ παθητικὰ. Ἐνεστῶς. Χρυσοῦ. χρυσούσθω. χρυσοῦσθον. χρυσούσθων. χρυσοῦσθε οὔσθων. χρυσούσθωσαν οὔσθωσαν. Παρακείμενος. Κεχρυσωσο. κεχρυσώσθω. Ἀόριστος α. Χρυσωθήτω. Μέσος ἀόριστος α. Χρυσώσασαι χρυσωσάσθω. Εὐκτικὰ παθητικὰ Ἐνεστῶς. χρυσοοίμην οίμῆν. χρυσοοῖο οῖο. χρυσοοῖτο οῖτο. χρυσοοίμεθα οίμεθα. χρυσοοῖσθον οῖσθον. χρυσοοίσθην οίσθην. χρυσοοῖσθε οῖσθε χρυσοοίντο οῖντο. Παρακείμενος. Κεχρυσωμένος εἴην. κεχρύσωο. Μετὰ λήγ. μέλλ. Κεχρυσωσοίμην κεχρυσώσοιο κεχρυσώσοιτο. Ἀόριστ. α. Χρυσωθείην χρυσωθείης χρυσωθείη. Μέλλων. α. χρυσωθησοίμην χρυσωθήσοιο χρυσωθήσοιτο. Μέσος ἀόριστος πρῶτος Χρυσωσαίμην χρυσώσαιο χρυσώσαιτο. Μέσος μέλλων πρῶτος. Χρυσωσοίμην χρυσώσοιο χρυσώσοιτο. Ὑποτακτικὰ. παθητικὰ Ἐνεστῶς. Ἐὰν χρυσόω ῶ. χρυσόῃς. οῖς χρυσόῃ ῷ. ἐὰν χρυσοῦμαι ῶμαι ῶμαι. χρυσόησθ οῖσθον χρυσόησθον. ἐὰν χρυσόωμεθα ώμεθα

Medius Aoristus primus. deauraui deau-
rauisti deaurauit. Medium futurum primum deau-
rabo deaurabis deaurabit. Imperatiua passi-
ua. Præsens deaurare re. deauretur retur. deau-
raminor duo minor duo. deaurãtor duo rãtor duo raminor
minor rantor tor. Præteritum perfectum.
Deaurator tu deaurator ille. Aoristus primus deau-
rator tu deaurator ille. Medius aoristus primus deaurato tu
deaurato ille. Optatiua passiua præsens.
Deaurarer rer. deaurareris reris. retur retur. deau-
raremur duo remur duo deauraremini duo ni duo rent duo
rentur duo. deauraremur mur. remini mini. deau-
rarentur rentur. Præteritum perfectum.
Deauratus essem deauratus essc. post paulo futurum
deaurer deureris deaure-
tur. Aoristus primus. deauratus essem ratus esses. atus esset
Futurum primum. deaurer deaureris deau-
retur. Medius Aoristus primus
Deaurem deaures deauret
Medium Futurum primum. deau-
rem deaures deauret. Subiunctiua
passiua præsens. si deaurer rer. reris ris.
deauretur retur. si deauremur duo mur duo. mini duo.
mini duo. rentur duo tur duo. si deauremur mur.

χρυσόηθε ἤθε. χρυσόωμαι ῶμαι. Παρακείμενος. Ἐάν
κε χρυσωθῶμεν κε χρυσωθῆς κε χρυσωθῇ. Ἀόριστος α.
Ἐάν χρυσωθῶ χρυσωθῆς χρυσωθῇ. Μέσ ἀόριστος α
Ἐάν χρυσώσωμαι χρυσώσῃ χρυσώσηται. Ἀπα
ρεμφατα παθητικα. Ἐνεστώς. Χρυσόεσθαι ουσθαι
Παρακείμεν. Κε χρυσωθαι. Μετόλλ μελλ.
κε χρυσώσεσθαι. Ἀόριστος α. Χρυσωθῆναι. Μέλ
λλ α. χρυσωθήσεσθαι Μέσος ἀόριστος α. Χρυ-
σώσασθαι. Μέσος μελλ α. Χρυσώσεσθαι.

Μερ χαὶ παθητικὰ. Ἐνεστῶς.

Ὁχρυσόομενος ουμενος. Τοῦ χρυσοομένου. ουμέ
νου. Ἡχρυσοομένη ουμένη. τῆς χρυσοομένης ου
μένης. Τὸ χρυσοόμενον ουμενον. τοῦ χρυσοομέ
νου ουμένου.

Παρακείμενος.

Ὁκε χρυσωμένος. Ἡκε χρυσωμένη. Τὸκε χρυσω
μένον. Μετόλιγον μέλλων. Ὁκε χρυσωσόμενος.
Ἡκε χρυσωσομένη. Τὸκε χρυσωσόμενον.
Ἀόριστος α. Ὁχρυσωθεὶς. Ἡχρυσωθεῖσα. Τὸ χρυ
σωθ. Μέλλων. α. Ὁχρυσωθησόμενος. Ἡχρυσω
θησομένη. Τὸχρυσωθησόμεον. μέσος. ἀόριστος
α. Ὁχρυσωσάμενος. Ἡχρυσωσαμένη.
Τὸχρυσωσάμενον. μέσος μέλλων α. Ὁχρυσω
σόμενος. Ἡχρυσωσομένη. Τὸχρυσωσόμενην.

deauremíni míni.deaurentur rentur. Prætérirũ pfectum ſi deauratus fuerí deauratus fueris deauratus fuerit:aoríſtꝰ i. ſi deauratus ero deauratus eris atus erit Mediꝰ aoríſtꝰ i. Sí deaũrauero deaurauerís deaurauerít. Infinitíua paſſiua.præſens.deaurarí aurarí Prætérítum perfectum deauratum eſſe.Poſt paulo futurũ deauratum íri.Aoríſtus primus.deauratũ eſſe.Futurum primum deauratũ íri.Medius Aoríſtus primus.deaurauiſſe.Medium Futurum primum.Deauratum íre. Participía paſſiua. Præſens. Quí deauratur deauratur. Quæ deauratur deauratur. Quod deauratur deauratur.

Prætérítum perfectum.

Híc deauratus. hæc deaurata.hoc deauratum.poſt paulo futurum.Híc deaurandus. hæc deauranda.hoc deaurandum. Aoríſtus primus.Híc deauratus.hæc deaurata.hoc deauratum. Futurum primum. Hic deaurãdus.hæc deauranda. hoc deaurandum. Medius aoríſtus primus. Quí deaurauít.Quæ deaurauít. Quod deaurauít. Medium Futurũ primũ.hic deauraturus.Hæc deauraturą.hoc deauraturum.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ωαραπλησίως εὑρίσκονται μέσοι
ωαραχειμενοι καὶ δεύτεροι ὁρίστοι ἐωι τῆς
πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶ ωεριωωμένῳ
οἱ ομοτυπῶ ἑκτυωα ἑκτυπον. δουωῶ δέδουωα
ἐδουπον. μυκῶ μεμυκα. ἐμυκ\. χαλιστμῶ ἐχαλιστ
μον. ὀλιθῶ ὤλιθον. ἁμαρτῶ ἥμαρτον. βλαστῶ
ἐβλαστον. ἀλαλκῶ ἤλαλκον. Ἐωι δὲ τῆς τρίτης
οὐδαμῶς. Περὶ τῶν εἰσ. μι. ῥημάτων.
Τὰ εἰς. μι. ῥήματα ἀπὸ τῶν περιωωμένων ῥημά
των γίνονται. Εἰσὶ δὲ τοῦτ' αἰσυζυγίαι τέσσαρες. ὧν ἡ
πρώτη ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περιωωμένων γίνε
ται οἷον τίθεω ὦ τίθημι· ἔχει δὲ τὸ. η. ἐν τῇ παραλη-
γούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ. τὸ. ε. δὲ ἐν τῷ ωαθητικοῦ·
οἷον τίθημι. τίθεμαι. Ὁρίζει καὶ ἐνεργητικα. Ἐνε-
στὼς. Τίθημι. τίθης. τίθησι. τίθεμεν. τίθετε. τίθεασι. ωα
ρατατικὸς. Ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθη. ἐτίθεμεν. ἐτίθετε. ἐτί-
θεσαν. Παρακεί-
μενος. Τέθεικα. τέθεικας Τέτεικε βοιωτικῶς. Ὑ
περσωτελικὸ. ἐτεθείκειν. κεῖς. κει. Γράφω δίδυμα
ει. διφθόγγου ἐθει βοιωτικῶ. Ἀόριστ. α. Ἔθηκα. ἔ
θηκας. κε. ἀντὶ ἔθησα ἐξ ὧ τοῦ κανόνος. ὁμοίως ἧκε
δωκα ἔδηκα ἧκα ἧνεγκα ἔβην. Ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύ
λαξαν τὸ σύμφωνον τοῦ οἰκείου μέλλοντος.

Oportet autem ſcire quod raro inueniuntur media
præterita perfecta & ſecundi aoriſti in
prima & ſecunda coniugatione circunflexorum
ut pulſo pulſaui pulſauí ſtrepo ſtrepuí
ſtrepuí mugio mugiui mugiuí Iuuo iuuí
iuuí Labor lapſus ſum pecco peccauí germino
germinaui expello iuuans expuli iuuans in autem tertia
nequaquam De in mi uerbis
In mi uerba a circunflexis uer-
bis fiunt. ſunt autem horum coniugationes quatuor quarū
prima a prima circunflexorum fit
ut pono pono pono habet uero ita in penul-
tima actiui e autem in paſſiui
ut pono ponor. Indicatiua actiua præ-
ſens pono ponis ponit ponitis duo ponunt duo po-
nimus ponitis ponunt & Ionice ponunt
Prim̃ pfectum ponebā ponebas ponebat ponebatis duo po-
nebant duo ponebamus ponebatis ponebant Præ-
teritum perfectum poſui poſuiſti poſuit. boetice. Præ-
teritum pluſq̃ perfectum poſuerā. ras. rat ſcribunt aūt per
e iota diphthongū more boetico. Aoriſtꝰ primus poſui po-
ſuiſti. pro poſui extra regulam ſimiliter & de-
di & miſi & tuli & dixi hæc. n. non ſerua-
uerunt conſonantem proprii futuri.

Ἀόριστος.β. Ἐθην ἐθης ἐθη. ἐθετον ἐθέτην. ἐθεμεν. ἐθετε. ἐθεσαν. Μέλλων. θήσω θήσεις θήσει. Προσακτικα. ἐνεργητικα. Ἐνεστως. Τίθεμι. τίθετω τίθετον τίθετων. τίθετε. τίθετωσαν. Παρακείμενος. Τέθεικε. τεθείκετω. Ἀόριστος.β. Θέτιθι θέσθετω. Εὐκτικα ἐνεργητικα. Ἐνεστως. Τιθείην. τιθείης. τιθείη. τιθείτην τιθείμεν. τιθείτε τιθείησαν καὶ τιθεῖεν. Παρακείμενος. Τεθείκοιμι τεθείκοις Τεθείκοι. Ἀόριστος. β. Θείην. θείης θείη. Μέλλων. Θήσοιμι. οις. σοι. Ὑποτακτικα. ἐνεργητικα Ἐνεστως. Ἐὰν τιθῶ. τιθῇς τιθῇ. ἐὰν τιθῶμεν. τιθῆτε τιθῶσιν. Παρακείμενος. Ἐὰν τεθείκω τεθείκῃς τεθείκῃ. Ἀόριστος. β. Ἐὰν θῶ θῇς θῇ. Ἀπαρεμφατα ἐνεργητικα. Ἐνεστως τιθέναι. Παρακείμενος τεθείκεναι. Ἀόριστος. Β. θεῖναι. Μέλλων. θήσειν. Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ. Ἐνεστως. Ὁ τιθεὶς. τοῦ τιθέντος. Ἡ τιθεῖσα. τῆς τιθείσης. Τὸ τιθέν. τοῦ τιθέντος. Παρακείμενος. Ὁ τεθεικὼς. Ἡ τεθεικυῖα. Τὸ τεθεικός. Ἀόριστος. β. Ὁ θεὶς. Ἡ θεῖσα. Τὸ θέν. Μέλλων. Ὁ θησων. Ἡ θησουσα. Τὸ θησον. Ὁριστικα παθητικα. Ἐνεστως.
Τίθεμαι. τίθεσαι. τίθεται. τιθέμεθον τίθεσθον. τίθενται. τίθεμεθα. τίθεσθε. τίθενται.

Aoríſtus ſecũdus poſui ſuiſti ſuit ſuiſtis duo rũt duo. ſuim⁹
poſuiſtis poſuerunt. Futurum ponam pones ponet Im-
peratíua actíua præſen spone ponat
poníte duo: ponant duo. poníte ponant. Præteritum
pfectũ ponito tu ponito ílle. Aoríſtus ſecũdus ponito tu uel
ponító tu ponító ílle Optatíua actíua præſens pone-
rem poneres poneret. poneretis duo. rẽt duo poneremus po
neretís ponerent uel ponerent. Præteritum perfectum
poſuíſſem poſuíſſes poſuíſſet. Aoríſtus ſecundus
poſuíſſem ſſes ſſet. Futurũ ponam ponas ponat. Subíun-
ctíua actíua præſens ſi ponam. ponas: ponát: ſí
ponatís duo ponant duo ſi ponamus ponatís ponant.
Præteritum perfectum ſi poſuerim poſueris poſuerít.
Aoríſtus ſecundus ſi poſuerim poſueris poſuerit. Infinitíua
actíua præſens ponere Præte-
rítum pfectũ poſuíſſe. Aoríſtus ſecundus poſuíſſe. futurũ
poſiturum eſſe. Partícípía actíua præſens. Qui po-
nít: Quæ ponit: Quod po-
nít. Præteritum perfectum Qui poſuít Quæ
poſuít quod poſuit. Aoríſtus ſecundus qui poſuit quæ po
ſuít quod poſuit. Futurũ híc poſiturus hæc poſitura hoc po
ſiturum. Indícatíua paſſíua præſens
ponor poneris ponitur ponímur duo míní duo
nuntur duo. ponímur ponímíní ponuntur

Παρατατικός.

Ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, ἐτίθετο, ἐτίθεμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτίθεσθην, ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

Παρακείμενος. Τέθειμαι. τέθεισαι. τέθειται. Μετὰ πολὺ μελλων. Τεθείσομαι, τεθείσῃ. σεται.

Ὑπερσυντέλικος. Ἐτεθείμην. ἐτέθεισο, ἐτέθειτο.

Ἀόριστος. α. Ἐτέθην, ἐτέθης. θη. Μέλλων. α. Τεθήσομαι, τεθήσῃ σῃ. Μέσος ἀόριστος. β. Ἐθέμην, ἔθεσο, ἔθετο. Μέσ μέλλ α. θήσομαι, θήσῃ σῃ. Προσλακτικὰ παθητικά. Ἐνεστὼς. Τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται, τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον, τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Παρατατικός. Ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, ἐτίθετο, ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην, ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

Παρακείμενος. Τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται. Μετ' ὀλίγον μελλων. Τεθείσομαι, τεθείσοι, σοιτο. Ἀόριστος. α. Τεθείην, τεθείης, τεθείη. Μέλλων. α. τεθείσοιμην, σοιο, σοιτο. Μέσος ἀόριστος. β. Θείμην, θεῖο, θεῖτο. Μέσος μέλλων. α. Θησοίμην, θησοιο, θησοιτο. Ὑποτακτικὰ παθητικὰ. Ἐνεστὼς. Ἐὰν τιθῶμαι, τιθῇ. τιθῆται. ἐὰν τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον ἐὰν τιθώμεθα τιθῆσθε, τιθῶνται.

Præteritum imperfectum.

Ponebar ponebaris.baris.batur.ponebamur duo pone-
bamini duo bantur duo.ponebamur bamini bantur.
Præteritum pfectũ positus:sum.positus es.positus ẽ.post-
paulo futurum.ponar poneris ponetur.
Præteritum pluſq; pfectũ positus fuerã situs ras situsfuerat.
Aoriſtꝰ primus.positus fui fuisti fuit :futurum primũ po-
nar poneris. Medius Aoriſtus ſecundus posui posuisti
isti posuit. Medium futurum primum ponam ponęs. Im-
peratiua paſſiua præſens ponere & nere.
ponatur: ponimini duo. ponantur duo ponimini ponan-
tur.Præteritumperfectum ponitor tu ponitor ille. Aori-
ſtus primꝰ ponitor ponitor. Mediꝰ aoriſtꝰ ſecũdus ponito
& ponito ponat. Optatiua paſſiua præſens.pone-
rer ponereris ponieretur.poneremur duo mini duo po-
nerentur duo.poneremur poneremini ponercntur. Præ
teritum pfectum positus eſſem eſſes eſſet Poſtpaulo
futurum ponar ponaris. Aoriſtus primus!positus eſſem
positus eſſes positus eſſet.futurũ primũ ponar ponaris po-
natꝰ.Medius aoriſtus ſecundus posuiſſem ſſes ſſet. Mediũ
futurum primum ponam ponas ponat Subiun-
ctiuapaſſiua præſens ſi ponar ponaris po-
natur,ſi ponamur duo:mini duo.antur duo:ſi po-
namur ponamini ponantur.

Παρακείμενος.

Ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇς, τεθῆται Ἀόριστος. α. Ἐάν τε θῶ. τεθῇς. τεθῇ. Μέσος ἀόριστος. β. Ἐὰν θῶμαι θῇ. θῆται. Ἀποφατικὰ παθητικὰ. Ἐνεστώς. Τίθεσθαι. Παρακείμενος. Τεθεῖσθαι. Μετὸλίγον μέλλων. Τεθείσεσθαι. Ἀόριστος. α. Τεθῆναι. Μέλλ. α. Τεθήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος. β. θέσθαι. Μέσος μέλλων. α. θήσεσθαι. μετοχαὶ παθητικαὶ. Ἐνεστὼς Ὁ τιθέμενος. Ἡ τιθεμένη. Τὸ τιθέμενον. Παρακείμενος. Ὁ τεθειμένος Ἡ τεθειμένη. Τὸ τεθειμένον. Μετὸλίγον μέλλων. Ὁ τεθησόμενος. Ἡ τεθησομένη. Τὸ τεθησόμενον. Μετὸλίγον μέλλων. Ὁ τεθεισόμενος. Ἡ τεθεισομένη. Τὸ τεθεισόμενον. Ἀόριστος. α. Ὁ τεθείς. Ἡ τεθεῖσα. Τὸ τεθέν. Μέλλων. α. Ὁ τεθησόμενος. Ἡ τεθησομένη. Τὸ τεθησόμενον. Μέσος ἀόριστος. β. Ὁ θέμενος. Ἡ θεμένη. Τὸ θέμενον. Μέσος μέλλων. α. Ὁ θησόμενος. Ἡ θησομένη. Τὸ θησόμενον

Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι.

Δευτέρα συζυγία τῶν εἰς μι. Γίνεται ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων. οἷον ἵστημι. ἔχει δὲ τὸ η. ἐν τῇ παρατατικῇ ἐνεργητικοῦ. τὸ α. δὲ ἐν τοῦ παθητικοῦ. οἷον ἵστημι. ἵστασθαι. Ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ. Ἐνεστὼς. Ἵστημι ἵστης. ἵστησι. ἵσταμεν. ἵστατε. ἱστᾶσι.

Præterítum perfectum

Sí posítus fuerím: tus erís: tus erít. Aorístus prímus sí posítus fuero. tus eris: tus erit. Medíus aorístus es sí posuero eris erit. Infinítiua passiua præsens poní. præterítum perfectum posítum esse: postpaulo Futurum posítum íri. Aorístus prímus posítũ eẽ: futurum posítum íri. Medíus aorístus secundus posuísse. Medíum Futurũ prímum posíturum esse. Partícipía passiua præsens Quí ponítur quæ ponítur quod ponítur. Præterítum pfectum híc posítus hæc posíta hoc posítum. Postpaulo futurum. híc ponendus hæc ponenda hoc ponendum. Aorístus prímus híc posítus hæc posíta hoc posítum Futurum prímum híc ponẽdus hæc ponenda hoc ponendum. Medíus Aorístus secundus: Quí posuít quæ posuít quod posuít. Medíum futurum prímum híc posíturus hæc posítura hoc posíturum.

De secunda coniúgatione uerbox ín mí.

Secunda coniúgatío eorum quæ ín mí fit a secunda círcunflexorum. ut státuo státuo státuo. habet autem íta ín penultíma actíuí. alpha uero ín passíuí: ut státuo státuor. Indícatiua actiua præsens státuo státuís státuít státuítis duo státuunt duo státuímus státuítis státuunt.

Παρακτατικὸς.

Ἵστην ἵστης ἵστη. ἵστατον ἵστατην. ἵσταμεν ἵστατε ἵστασαν.

Παρακείμενος. Ἑστακα ἑστακας ἑστακε. ἡ οὐ χέ-
στηκας εἰς διαφορὰν τὸ ἑστηκα ἀπὸ τοῦ ἑστηκω γι-
νομένη. ὁμοίως καὶ ὁ ὑποστιγμὴν ἑστακὼς ἑ-
στακης ἑστακη. Ἀόριστος α. Ἔστησα ἔστησας ἔστησε.

Ἀόριστος δεύτερος. Ἔστην ἔστης ἔστη. ἔστητον ἐστήτην.
ἔστημεν ἔστητε. ἔστησαν. Μέλλ. Στήσω στήσεις στήσει.
Προστακτικὴ ἐνδεικτικὴ. Ἔνεστὼς. Ἵστη ἱστά-
τω. ἵστατον ἱστάτων. ἵστατε ἱστάτωσαν. Παρακεί-
μενος. Ἑστακε ἑστακέτω. Ἀόριστος α. Στῆσον στησάτω.
Ἀόριστος β. Στῆθι στήτω. Εὐκτικὴ ἐνδεικτικὴ.
Ἔνεστὼς. Ἱσταίην ἱσταίης ἱσταίη. ἱσταῖτον ἱσταίτην.
ἱσταῖμεν ἱσταῖτε ἱσταῖεν καὶ ἱσταίησαν.

Παρακείμενος.

ἑστακοίμι ἑστακοῖς ἑστακοῖ.

Ἀόριστος πρῶτος. Στήσαιμι στήσαις στήσαι στή-
σειας. στήσειας στήσειε καὶ ὀλιγικῶς. Ἀόριστος β. Σταίην
σταίης σταίη. Μέλλων.

Στήσοιμι στήσοις στήσοι. Ὑποτακτικὴ ἐνδεικτι-
κὴ Ἔνεστὼς. Ἐὰν ἱστῶ ἱστᾷς ἱστᾷ. Ἐὰν ἵστατον
ἱστᾶτον. ἐὰν ἱστῶμεν ἱστᾶτε ἱστῶσι.

Παρακείμενος.

Ἐὰν ἑστακω ἑστακης ἑστακη.

Præteritum impfectum.

ſtatuebam bas bat baús duo bant duo bamus batis bant.
Præteritum pfectum ſtatuí ſtatuiſtí ſtatuít & non ex-
títi ad differentíam extíti ab exíſto fa-
cti. ſimíliter & præteritum pluſquampfectum ſtatuerã ſta-
tueras rat. Aoríſtus prímus ſtatuí ſtatuíſtí ſtatuít.
Aoríſtus ſecũdus ſtatuí ſtatuíſtí ſtatuít tuíſtís duo rũt duo
ſtatuímus ſtatuíſtis ſtatuerunt. Futurũ ſtatuã tues ſtatuet
Impatíua actíua præſens. ſtatue ſta-
tuat ſtatuíte duo: ſtatuant duo. ſtatuíte ſtatuant. præteritũp
fectum ſtatuíto ſtatuíto. Aoríſtus prímus ſtatuíto ſtatuíto
Aoríſtus ſecundus ſtatuíto ſtatuíto. Optatiua actíua
præſens ſtatuerem. res ret retís duo rent duo ſta-
tueremus ſtatueretis ſtatuerent ſtatuerent.

Præteritum pfectum.

ſtatuíſſem ſtatuíſſes ſtatuíſſet.
Aoríſtus prímus ſtatuíſſem ſtatuíſſes ſtatuíſſet ſtatuíſ-
ſem ſtatuíſſes ſtatuíſſet æolice. Aoríſtus ſecundus ſtatuíſſem
ſtatuíſſes ſtatuíſſet. Futurum.
ſtatuam ſtatuas ſtatuat Subíunctíua Actí-
ua præſens ſí ſtatuam ſtatuas ſtatuat. ſi ſtatuatís duo.
ſtatuant duo. ſí ſtatuamus ſtatuatís ſtatuant.

Præteritum perfectum.

Sí ſtatuíſſem ſtatuíſſes ſtatuiſſet.

Ἀόριστος α. Ἐὰν σήσω σήσῃς σήσῃ. Ἀόριστος β. Ἐὰν σῶ σῇς σῇ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστῶς. Ἰσάναι. Παραχειμενος. ἐσακεναι. Ἀόριστος α. Στῆσαι. Ἀόριστος β. Στῆναι. Μέλλων. Στησειν. Μετοχαι ἐνεργητικαι. Ἐνεστῶς. Ὁ ἰσασ. λοῦ ἰσαντος. Ἡ ἰσᾶσα τῆς ἰσασης. Τὸ ἰσαν λὸ ἰσαντος. Παραχειμενος. Ὁ ἐσακως. Ἡ ἐσακυῖα. Τὸ ἐσακος. Ἀόριστος α. Ὁ σησ. Ἡ σησασα. Τὸ σησαν. Μέλλων. Ὁ σησων. Ἡ σησουσα. Τὸ σησον.

Ὁριστικαὶ παθητικαὶ. Ἐνεστῶς. Ἴσαμαι ἰσασαι ἰσαται. ἰσαμεθ\ ἰσασθ\ ἰσανται. ἰσαμεθα ἰσασθε ἰσανται. Παρατατικος. ἰσαμην ἠσασο ἠστο. ἰσω ἰσατο. ἰσαμεθ\ Ἰσασθον ἰσασθην. ἰσαμεθα ἰσασθε ἰσαντο Παραχειμενος. Ἐσαμαι ἐσασαι ἐσαται. Μετὸλιγον Μελλων. Ἐσασομαι ἐσασῃ ἐσασεται. Ὑπερσωτελικος. Ἐσαμην ἐσασο ἐσατο Ἀόριστος α. Ἐσασθην ἐσασθης ἐσασθη. Μελλων α. Σταθησομαι σασθησῃ σασθησεται. Μέσος ἀόριστος α. Ἐσησαμην ἐσησω σω σατο. Μέσος μελλων α. Στησομαι σησῃ σησεται. Προσακτικαὶ παθητικαὶ Ἐ μεσως. Ἴσασο ῦ. ἰσω ἰσασθω ἰσασθ\

Aoriſtus primus.ſi ſtatuero:ris:rit. Aoriſt9 ſecundus.ſi ſtatuero ris rit. Infinitiua actiua præſens. ſtatuere.præteritum perfectum ſtatuiſſe:Aoriſtus primus. ſtatuiſſe.Aoriſtus ſecundus ſtatuiſſe. futurum ſtatutū ire. Participia actiua præſens.hic ſtatuens huius ſtatuentis.hæc ſtatuens huius ſtatuentis.hoc ſtatuẽs huius ſtatuentis. Præteritum perfectum. qui ſtatuit: quæ ſtatuit.quod ſtatuit.Aoriſtus ſecũdus q ſtatuit q̃ ſtatuit.quod tuit. Aoriſtus primus q ſtatuit q̃ tuit quod tuit. Futurũ hic ſtatuturus hæc ſtatutura hoc ſtatuturũ Indicatiua paſſiua præſens ſtatuere ſtatueris ſtatuitur ſtatuimur duo mini duo untur duo ſtatuimini ſtatuimini ſtatuuntur. Præteritum imperfectum. Statuebar baris & baris: ſtatuebatur ſtatuebamur duo bamini duo.ſtatuebãt duo. ſtatuebamur ſtatuebamini ſtatuebantur.præteritum pfectũ ſtatutus ſum tutus es tutus ẽ Poſtpaulo futurum ſtatuar ſtatueris ſtatuetur.Præteritũ pluſq̃ perfectũ ſtatutus fuerã tus fueras ſtatutus fuerat. Aoriſtus primus ſtatutus fui fuiſti fuit. Futurum primum ſtatuar ſtatueris ſtatuetur.Medius aoriſtus primus ſtatui ſtatuiſti ſtatuit. Medium futurum primum ſtatuam ſtatues ſtatuet. Imperatiua paſſiua præſens ſtatuere & ſtatuere ſtatuatur ſtatuamini.

ἱ ἑ ἁ θ ω ν. ἱ ἑ α θ ε ἱ ἑ ἁ θ ω σ Παρακείμεν᾽.
Ἐ ἑ α σ ο ἐ ἑ ἁ θ ω Ἀορίς᾽ α. Στάθητι ἑ α θ ή τ ω.
Μέσ᾽ σ Ἀόριστος α. Στῆσαι ἑ η σ ά θ ω. Ἐνκτι
κὰ παθητικα Ἐνεργῶς Ἱ ἑ α ι μ) ἱ ἑ α ι ο ἱ ἑ α ι ρ ἱ ἑ α ί μ ε
θ) ἱ ἑ α ι θ) ἱ ἑ α ι θ). ἱ ἑ α ί μ ε θ α ἱ ἑ α ι θ ε ἱ ἑ α ί ν τ ο. Πα
ρακείμεν᾽. Ἑ ἑ α ί μ) ἑ ἑ α ι ο ἑ ἑ α ῖ ρ. Μετ᾽ λι γ) μελλ᾽
Ἐ ἑ α σ ο ί μ η ν ἑ ἑ α σ ο ι ο ἑ ἑ α σ ο ί τ ο. Ἀόριστος α.
Σταθήν ἑ α θ ε ί ς. ἑ α θ ε ί η. Μέσος ἀόριστος α.
Στησαί μ) ἑ η σ α ι ο ἑ η σ α ί τ ο. Μελλ᾽ α. ἑ α θ η σ ο ί μ η ν
σ ο ι ο. σ ο ί τ ο. Μέσ᾽ μελλ᾽ α. Στησοί μ) ἑ η σ ο ι ο ἑ η σ ο ί
τ ο. Ὑποτακτικα παθητικα Ἐνεργῶς.
Ἐὰν ἱ σ ῶ μ) ἱ σ ῇ ἱ σ ῇ. ἑ ἱ σ ῶ μ ε θ) ἱ σ ῆ θ) ἱ σ ῆ θ). ἑ
ἱ σ ώ μ ε θ α ἱ σ ῆ θ ε ἱ σ ῶ ν τ ι. Παρακείμενος. Ἐ ἑ ἱ σ ῶ
μ α ι ἑ σ ᾶ ἑ σ ᾷ. Ἀόριστος α. Ἐὰν σ α θ ῶ σ α θ ῇ ς σ α θ ῇ
Μέσος Ἀόριστος α. Ἐὰν σ η σ ῶ μ α ι σ η σ ῇ.
Ἀπαρεμφατα παθητικα Ἐνεργῶς. Ἱ σ α σ θ α ι. Πα
ρακείμενος. Ἑ σ α σ θ α ι. μετ᾽ λι γ) μελλ᾽ ἑ σ ά σ ε σ θ α ι
Ἀόριστος α. Σταθῆναι. Μελλ᾽ α. Σταθήσεσθαι.
Μέσος ἀόριστος α. Στῆσασθαι. Μέσος μελλ᾽ α.
σ η σ ε σ θ α ι. Μετοχαὶ παθητικαὶ Ἐνεργῶς.
Ὁ ἱ σ ά μ ε ν ο ς. Ἡ ἱ σ α μ έ ν η. Τὸ ἱ σ ά μ ε ν ο ν.
Παρακείμενος.
Ὁ ἑ σ α μ έ ν ο ς. Ἡ ἑ σ α μ έ ν η. Τὸ ἑ σ α μ έ ν ο ν.
Ἀόριστος α. Ὁ σ α θ ε ί ς. Ἡ σ α θ ε ῖ σ α. Τὸ σ α θ ἐ ν.

ſtatuantur duo ſtatuímíní ſtatuantur. præterítum pfectũ
ſtatuítor tu. tuítor ílle. Aoríſtus primusſtatuitor tu. ítor ílle
Medíus Aoríſtus primus ſtatuito tu ſtatuito ille. Opta-
tíua paſſíua præſens. Statuerer reris ſtatueretur ſtatue-
remur duo. eremíní. duo. rẽtur duo. remur. mínírent. præ-
teríũ pfectũ ſtatutus fuíſſem ſſes ſſet. poſtpaulo Futurum
Statuar ſtatuaris ſtatuatur. Aoríſtus prímus.
ſtatutus eſſem ſtatutus eſſes ſtatutus eſſet. Medíus aoríſtꝰ. í
ſtatuíſſem ſtatuíſſesſtatũíſſet. Futurũm prímum ſtatuar
aris atur. Medíum futurum prímum ſtatuam as ſtatu-
at. Subíunctíua paſſíua Præſens.
Sí ſtatuar aris atur. ſi ſtatuamur duo: míní duo: antur duo: ſí
ſtatuamur amíní antur. præterítum perfectum ſi ſtatu-
tus fuíſſẽ. tus íſſes: tus ſet. Aoríſtus. í. ſi ſtatutus ero eris erít.
Medíus aoríſtus primus ſi ſtatucro eris erít.
Infinítiua paſſíua præſens ſtatuí. Præ-
teritũ pfectũ ſtatutum eẽ. poſtpaulo futurum ſtatutum íri.
Aoríſtus prímus ſtatutum eẽ. futurũ primũ ſtatutum ıri.
Medíus Aoríſtus prímus ſtatuíſſe. Mediũ futurum primũ
ſtatuturum eſſe. Partícípía paſſíua præſens
Quí ſtatuítur: quæ ſtatuítur. quod ſtatuítur.
Præterítum perfectum
Hic ſtatutus. Hæc ſtatuta. Hoc ſtatutum
Aoríſtus prímus. Híc ſtatutus. Hæc ſtatuta. hoc ſtatutum.

Μέλλων πρῶτος. Ὁ σαθησόμενος. Ἡ σαθησομένη
Τὸ σαθησόμεν\. Μέσ ἀόρις α. Ὁ σκσαμεν᾽. Ἡ
σκσαμένη. Τὸ σκσαμεν\. Μέσος μέλλων α.
Ὁ σκσόμεν᾽. Ἡ σκσομένη. Τὸ στησόμεν\. περὶ ξί
τ᾽ συζυγίας. π᾽ εἰς. μι. Ἡ ξίτη συζυγιατῶν εἰς μι
γίνεται ἀποτ ξίτ᾽ π᾽ πρι ὡ ὡ μέν. οἱ ομδ ιδόω ῶ
δίδωμι. ἐχει δὲ τὸ ω μεταξὺ τῆ παραλήγ σῆ τῶ
ἐνεργητικοῦ τὸ ο δὲ μικρὸν ἐντοῦ παθητικοῦ. οἷον
δίδωμι δίδομαι. Ὁρισι καὶ ἐνεργητικά. Ἐνεστὼς
Δίδωμι δίδως δίδωσι. δίδοτ\ δίδοτ\. δίδομ᾽
δίδοτε δίδοῦσι τῆ ἰωνικῶς δίδόασ᾽. Παρα
τατικὸς. Ἐδίδων ἐδίδως ἐδίδω. ἐδίδοτ\ ἐδίδό
τη᾽. ἐδίδομ᾽ ἐδίδοτε ἐδίδοσ᾽. Παρακείμεν᾽. Δε-
δωκα δέδωχ᾽ δέδωκε. Ὑπερσωτέλικος. Ἐδεδώ
κειν ἐδεδώκεις ἐδεδώκει. Ἀόρις᾽ α. Ἔδωκα ἐδω
κ᾽ ἔδωκε. Ἀόρις β. Ἔδων ἔδως ἔδω. ἔδοτ\ ἔδό
την. ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν.

Μέλλων.

Δώσω δώσεις δώσει.

Προσλακτικὰ ἐνεργητικὰ Ἐνεστὼς.
Δίδοθι διδότω δίδοτ\. Δίδοτ᾽ δίδοτε διδότω-
σ᾽ Παρακείμενος Δεδωκε δεδωκέτω.
Ἀόρις β. Δόθι δότω δότω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ
Ἐνεστὼς. δίδοῖ δίδοῖς δίδοῖ. δίδοῖτ\ δίδοῖτ᾽

Futúrum primum hic ſtatũendus hæc ſtatuenda
hoc ſtatuendum. Mediús Aoríſtus prim⁹ hic ſtatutus hæc
ſtatuta hoc ſtatutum. Mediúm futurum primum.
hic ſtatururus hæc ſtatutura hoc ſtatuturum. De ter-
tía cõíugatíõe eoꝝ quæ í mi. Tertía cõíugatío eoꝝ quæ í mí
fit a tertía circunflexorum ut do do
do habet autem omega ín penultíma
actíuí. ſed omícron ín paſſíuí ut
do dor. Indicatíua actiua præſens.
Do das dat: datís duo: dant duo: damus
datis dant & Ionice dant. Præterítum imper-
fectum dabam dabas dabat dabamus duo daba-
tís duo dabamus dabatís dabant. Præterítum perfectũ de-
dí dediſtí dedít: Præteritum pluſquam perfectum dede-
rám dederas dederat Aoríſtus prímus dedí dedí-
ſtí dedít Aoríſtus ſecundus dedí dediſtí dedít dediſtís duo de-
derunt duo. dedímus dediſtís dederunt.

Futurum.

Dabo dabís dabít
Imperatíua Actíua Præſens.
da det date duo dent duo date dent
præterítum perfectum dato dato
Aoríſtus ſecundus dato uel dato dato. Optatíua actíua
præſens darem dares daret daretís duo darent duo

δίδοίημεν δίδοίητε. δίδοίησαν καὶ δίδοῖεν. Παρακείμενος. δεδώκοιμι δεδώκοις κοι. Ἀόριστος. β. δοίην δοίης δοίη. Μελλ. δώσοιμι. δώσοις. σοι. Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ. Ἐνεστὼς. Ἐὰν δίδῶ δίδῷς δίδῷ. ἐὰν δίδῶτ\. δίδῶτ\. ἐὰν δίδῶμεν. δίδῶτε δίδῶσι. Παρακείμενος. Ἐὰν δεδώκω δεδώκῃς. κῃ Ἀόριστος. β. Ἐὰν δῶ δῷς δῷ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ. Ἐνεστὼς. Διδόναι. Παρακείμενος, δεδωκέναι. Ἀόριστος. β. Δοῦναι. Μέλλων. Δώσειν. Μεταχὰ ἐνεργητικὰ. Ἐνεστὼς. Ὁ δίδους. Ἡ δίδοῦσα. Τὸ δίδον. Παρακείμενος. Ὁ δεδωκὼς. Ἡ δεδωκυῖα Τὸ δεδωκός. Ἀόριστος. β. Ὁ δοὺς. Ἡ δοῦσα. Τὸ δὸν Μέλλων. Ὁ δώσων. Ἡ δώσουσα. Τὸ δῶσον. Ὁριστικὰ παθητικὰ. Ἐνεστὼς. Δίδομαι δίδοσαι. δίδοται. δίδόμεθον. δίδοσθον. δίδοσθ\. δίδόμεθα. δίδοσθε. δίδονται.

Παρατατικὸς.

Ἐδιδόμην ἐδίδοσο καὶ ἐδίδου. ἐδίδοτο. ἐδιδόμεθον. ἐδίδοσθον. ἐδιδόσθην. ἐδίδοσθε. ἐδίδοντο.

Παρακείμενος.

Δέδομαι. δέδοσαι. δέδοται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

Δεδόσομαι. δεδόσῃ δεδόσεται.

Ὑποσυντέλικος.

Ἐδεδόθην ἐδέδοσο ἐδέδοτο.

daremus daretís dárent & darent: Præ-
teritum pfectũ dediſſem dediſſes dediſſet. Aoriſtus ſecũdus
dediſſem dediſſes dediſſet. futurum dem des det. Sub-
iunctíua actíua præſens. Sí dem des:
det ſi detís duo: dent duo: ſi demus: detís:
dent: Præteritum perfectum ſi dederím dederís dederít
Aoriſtus ſecundus ſi dedero. ris. rit. Infinitíua acti
ua præſens. dare. præteritum perfectum dediſ-
ſe. Aoriſtus ſecundus dediſſe. futurum daturum eſſe. Par-
tícípia actíua præſens hic dans hæc dans
hoc dans. præteritum perfectum quí dedít quæ dedít
quod dedít. Aoriſtus ſecũdus q dedít quæ dedít quod dedít
futurum hic daturus hæc datura hoc daturum.
Indicatíua paſſíua præſens dor daris &
dare datur. damur duo miní duo dantur duo da-
mur damíni dantur.

Præteritum ímperfectum.

Dabar dabaris & dabare dabatur daba-
mur duo baminí duo bantur duo dabamur baminí
bantur. Præteritum perfectum
datus ſum datus es datus eſt
Poſt paulo futurum
dabor daberis dabítur
Præteritum pluſq̃ perfectum datus fueram fueras fuerat

Ἀόριστος α. Ἐδόθην, ἐδόθης, θη. Μέλλων α. Δοθή
σομαι, σῃ, σῃ. Μέσος ἀόριστος β. Ἐδόμην. ἔδοσο ἢ
ἔδου, ἔδοτο. μέσος μέλλων α. δόσομαι, σῃ, σῃ. Προσακτι
κὰ παθητικὰ. Ἐνεστὼς. Δίδοσο ἢ δίδου, δίδοτω
δίδοτον, δίδοτων, δίδοτε, διδότωσαν. Παρα
κείμενος. Δέδοσο, δέδοτω. Ἀόριστος α. δόθητι, δό
θητω. Μέσος ἀόριστος β. δόσο ἢ δοῦ, δότω. Εὐ-
κτικὰ παθητικὰ. Ἐνεστὼς. δίδοίμην, δίδοιο, δί
δοιτο. δίδοίμεθον, δίδοισθον, δίδοίσθην. δίδοίμεθα
δίδοισθε. δίδοιντο. Παρακείμενος. Δεδοίμην, δε-
δοῖο. δεδοῖτο. Μετ' ὀλίγον μελλων. δεδοσοίμην, δε
δόσοιο. δεδόσοιτο. Ἀόριστος α. δοθείην, δοθείης, δο-
θείη. Μελλων α. δοθησοίμην, σοιο, σοιτο.
Μέσος ἀόριστος β. δοίμην δοῖο δοῖτο.
Μέσος μελλων α. δοσοίμην, δοσοιο, δοσοιτο. Υπο
τακτικὰ παθητικὰ. Ἐνεστὼς. Ἐὰν δίδωμαι, δί
δῳ, δίδωται. ἐὰν δίδωμεθον, δίδωσθον δίδω-
σθον, ἐὰν δίδωμεθα, δίδωσθε, δίδωνται. Παρα
κείμενος. Ἐὰν δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται. Ἀόρι
στος α. Ἐὰν δοθῶ, ῇς, ῇ. μέσος ἀόριστος β. Ἐὰν δῶ
μαι, δῷ, δῶται. Ἀπαρέμφατα παθητικὰ. Ἐ
νεστὼς. Δίδοσθαι. παρακείμενος. Δεδόσθαι.
Μετ' ὀλίγον μέλλων. Δεδόσεσθαι. Ἀόριστος α.
Δοθῆναι.

Aoríſtus primus datusfuí datus fuíſtí datus fuít. futurũ da-
bo dabis dabít. Mediús aoríſtus ſecundus dedí dediſtí &
dediſtí dedít: Mediũ futurum primũ dabo dabis dabít. Im
peratíua paſſiua præſens. dare & dare detur.
daminí duo dentur duo. damíni dentur. Præ-
teritum perfectum. dator dator. Aoríſtus primus dator da-
tor. Mediús aoríſtus ſecundus da & da det. Op-
tatíua paſſiua præſens. darer dareris dare
tur daremur duo daremíni duo rentur duo. daremur.
míni darentur. Præteritũ perfectũ datꝰ fuíſſem datus fuíſ-
ſes datus fuiſſet. Poſt paulo futurum der deris de-
tur. Aoríſtus primus datus fuiſſem datus fuiſſes datus fuíſ
ſet. futurum primum der deris detur
Mediús aoríſtus ſecundus. dediſſem dediſſes dediſſet
Mediúm futurum primum dem des det
Subiunctíua paſſiua præſens ſi der de-
ris detur ſi demur duo deminí duo den-
tur duo ſi demur deminí dentur. Præ-
teritum perfectũ ſi datus fuerim datus fueris fuerit. Aorí-
ſtus prius ſi datꝰ fuero fueris fuerit. Mediꝰ aoríſtꝰ ſs ſi de-
dero dederis dederit. Infinitíua paſſiua præ-
ſens dari. Præteritum perfectum datum eſſe.
Poſt paulo futurum datum íri. Aoríſtus primus
datum fuiſſe.

Μέλλων. α. παθητέον. Μέσος ἀόριστος. β. πάθω.
Μέσος μέλλων. α. παθησομαι. Μετοχὴ παθητικὴ
Ἐνεστῶς. Ὁ Διδόμενος. Ἡ Διδομένη. Τὸ Διδόμενον

Παρακείμενος.

Ὁ δεδόμενος. Ἡ δεδομένη. Τὸ δεδομένον.
Μετὰ ὀλίγον μέλλων, Ὁ δεδοσόμενος. Ἡ δεδοσομένη. Τὸ δεδοσόμενον. Ἀόριστος. α. Ὁ δοθεὶς
Ἡ δοθεῖσα. Τὸ δοθέν. Μέλλων. α. Ὁ δοθησόμενος. Ἡ
δοθησομένη. Τὸ δοθησόμεν\. Μέσος ἀόριστος. β. Ὁ
δόμενος. Ἡ δομένη. Τὸ δόμενον. Μέσος μέλλων. α
Ὁ δοσόμενος. Ἡ δοσομένη. Τὸ δοσόμεν\.
Ἡ τετάρτη συζυγία τῶν. εἰς. μι. γίνεται ἀποτελεῖται
συζυγίας τῶν βαρυτόνων ῥημάτων εἰς. υω. λήγοντων
διον. Ζώγνυω ζώγνυμι. ἐχόντων δὲ τὸ. υ. ἐν τῇ παρα
λήγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ. καὶ παθητικὸν, οἷον ζώ
γνυμι, ζώγνυμαι

Ὁριστικὴ καὶ ἐνεργητικὴ, Ἐνεστῶς.

Ζώγνυμι. ζώγνυς, ζώγνυσι. ζώγνυτον ζώγνυτ\
ζώγνυμεν. ζώγνυτε, ζώγνυσι. καὶ ἰωνικῶς. ζω-
γνύᾱσι. Παρατατικὸς.

Ἐζώγνυν. ἐζώγνυς, ἐζώγνυ. ἐζώγνυτον. ἐζωγνύ-
την. ἐζώγνυμεν. ἐζώγνυτε. ἐζώγνυσαν.

Οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι ἐξελιπὸν τὰ ἀπὸ τῆς τετάρ-
της μέχρι παρατατικοῦ κλινόντων.

Futurum primũ datũ iri. Medi9 Aoriſtus ſecũdus datũ eẽ. Mediũm futurum primum daturum eẽ. Participia paſſiua præſens qui datur quæ datur quod datur.

Præteritum perfectum.

Hic datus hæc data hoc datum.

Poſtpaulo futurum hic dandus hæc dan=
da hoc dandum. Aoriſtus primus hic datus hæc data hoc datum: Futurum primum hic dandus hæc danda. hoc dandum. Mediús Aoriſtus ſecundus qui dedit quæ dedit quod dedit. Mediũm futurum primum Hic daturus: hæc datura: hoc daturum.

Quarta coniugatio eorum quæ in mi. fit a ſexta coniugatione barytonorum uerbrorum in yo deſinentium. ut Iungo iungo. habet autem ypſilon in penultima actiui: & paſſiui: ut Iun
go iungor.

Indicatiua actiua præſens.

Iungo iungis iungit. iungitis duo iungunt duo iungimus iungitis iungunt & Ionice iun=
gunt Præteritum imperfectum.

Iungebam. bas. bat. iungebatis duo iunge
bant duo. iungebamus iugebatis iungebant=
Alia autem tempora defecerunt nam ea quæ quar=
tæ uſq; ad præteritum imperfectum inflectuntur.

Προσακτικὸν. ζύγνυθι, ζευγνύτω. Ἀπαρέμφατον ζευγνῦναι. Μετοχή. Ὁ ζυγνὺς. Ἡ ζυγνῦσα. Τὸ ζυγνύν. Ὁριστικὴ παθητικὴ. Ἐνεστὼς. ζύγνυμαι, ζύγνυσαι, ζύγνυται. ζυγνύμεθον. ζύγνυσθον, ζύγνυσθον. ζυγνύμεθα, ζύγνυσθε. ζύγνυνται. Παρατατικὸς. Ἐζυγνύμην. ἐζύγνυσο ἐζύγνυτο. ἐζυγνύμεθον, ἐζύγνυσθον. ἐζυγνύσθην. ἐζυγνύμεθα. ἐζύγνυσθε. ἐζύγνυντο.

Προσακτικὸν.

Ζύγνυσο. ζυγνύσθω. ζύγνυσθον. ζυγνύσθων. ζύγνυσθε. ζυγνύσθωσαν. Ἀπαρέμφατον. ζύγνυσθαι. Μετοχὴ. Ὁ ζυγνύμενος. Ἡ ζυγνυμένη. Τὸ ζυγνύμενον. Ὑποτακτικὸν ῥήματος. Ἐνεστὼς. Εἰμι. ᾖς. ᾖ. ὦμεν. ἦτε. ὦσι. Παρατατικὸς καὶ παρακείμενος. ἦν. ἦς. ἦν. ἦμεν. ἦτε. ἦσαν. Ὑπερσυντέλικος. ἤμην ἦσο ἦρ. Μέλλων. Ἔσομαι. ἔσῃ. ἔσεται. καὶ ἔσῃ. ἔσομεθον. ἔσεσθον. ἔσεσθον. ἐσόμεθα. ἔσεσθε. ἔσονται. Προσακτικὸν. Ἔσο ἔστω. ἔστον. ἔστων. ἔστε. ἔστωσαν καὶ ἔστων. Εὐκτικὸν. Εἴην. εἴης. εἴη. εἴημεν. εἴητον. εἰήτην. εἴημεν. εἴητε. εἴησαν. καὶ εἶεν.

Μέλλων.

Ἐσοίμην. ἔσοιο. ἔσοιτο. ἐσοίμεθον. ἔσοισθον. ἐσοίσθην. ἐσοίμεθα. ἔσοισθε. ἔσοιντο.

Imperatiuum iunge iungat. Infini-
tum iungere. Participium hic iungens hæc iun-
gens hoc iungens. Indicatiua passiua præsens. Iun-
gor iungeris iungitur. iungimur duo iungi-
mini duo iunguntur duo. Iungimur iungimini iun-
guntur. Præteritum imperfectum iungebar. baris. iunge-
batur iungebamur duo iungebamini duo iungebantur duo
iungebamur iungebamini iungebantur.

Imperatiuum.

Iungere iungatur. iungimini duo iungantur duo.
iungimini iungantur. Infinitum
Iungi. Participium qui iungitur quæ iun-
gitur quod iungitur. Substantiuum uerbum.
præsens Sum es est estis duo sunt duo sumus estis sunt.
Præteritū impfectū & ptm̃ pfectū fui fuisti fuit: fuistis duo
fuerunt duo fuim9 fuistis fuerūt. Ptm̃ plusq̃ pfectū fuerā fu
eras fuerat. Futurum ero eris erit & erit erimus
duo eritis duo erunt duo erimus eritis erunt.
Imperatiuum es esto este duo sint duo este sint
& sint. Optatiuū essem esses esset essetis duo essent duo es-
semus essetis essent & essent.

Futurum.

Sim sis sit. simus duo sitis duo sint
duo. simus sitis sint.

Ὑποτακτικὸν Ἐὰν ὠ ἧς ἧ. ἐὰν ἧτον ἧτον. ἐὰν. ὦμεν
ἦτε. ὦσι. Ἀπαρέμφατ. Εἶναι. Μέλλων. Ἔσεσθαι.

Μετοχαι.

Ὁ ὢν τοῦ ὄντος. Ἡ οὖσα τῆς οὔσης. Τὸ ὄν τοῦ
ὄντος. Μέλλων.
Ὁ ἐσόμενος τοῦ ἐσομένου. Ἡ ἐσομένη τῆς ἐσο-
μένης. Τὸ ἐσόμενον τοῦ ἐσομένου.

Ἀμα περὶ μὴν τῆς κλίσεως τῶν
ῥημάτων ἀλλὰ νῦν δὲ περὶ τῆς
συγγενείας τῶν χρό
νων καὶ μεταβο
λῶν τῶν φω
νηέντων ἢ δι
φθόγγων καὶ
σχήματι
σμοῦ τ χρόν
καὶ τινων
ἄνα
καὶ
ὧν κα
νόνων
λέγωμεν.

Subiunctiuũ ſi fuero fueris fuerit. ritis duo rint duo ſi rim9
fuerítis fuerint Infinitum eſſe. Futurum fore.

Partícipia

Hic ens huius entis. Hæc ens huius entis. Hoc ens huius entis.

Futurum.

Hic Futurus huius futurí hæc futura huius futurae. Hoc futurum huius futurí.

Sed de quídem declinatione uerborum ſatis. Nunc autem de coniugatione temporum & mutationibus uocalium & diphthongorum & formatione temporum: & quibuſdam neceſſarís regulis dicamus.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΦΘΟΓΓΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΑΝΑΓΚαίων

Περὶ τῆς συγγενείας τῶν χρόνων.

ΤΡΙΩΝ ὄντων τῶν ἀρκτικῶν χρόνων δηλονότι ἐνεστῶτος παρακειμένου καὶ μέλλοντος ἀφῶν γίνονται ἄλλοι ξ̅ εἷς παρατατικὸς ὑπερσυντέλικος ὁ ἀόριστος. ξ̅ εἷς συγγενεῖς τῶν ἐξ φαίνονται χρόνων. ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. παρακειμένου ἢ ὑπερσυντελίκου. μέλλοντος καὶ ἀορίστου. Ὅθεν ἡ ὁ παρατατικὸς τοῦ ἐνεστῶτος φυλάττει τὸ συμφωνον. οἷον γράφω ἔγραφον. ὑπερσυντελικὸς τοῦ παρακειμένου οἷον γέγραφα ἐγεγράφειν. ὁ ἀόριστος τοῦ μέλλοντος οἷον γράψω ἔγραψα Εἰσὶ δὲ τελικὰ τῶν μελλόντων ξ̅ α. ψ. ξ. σ. πλὴν τῶν ἀμεταβόλων. ξ̅ α τὰ παρακείμενα. φ χ κ Ὅθεν εἰμὲν ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει ὁ παρακείμενος τὸ φ. οἷον γράψω γέγραφα. Εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ. ξ. ὁ παρακείμενος τὸ χ. οἷον λέξω λέλεχα εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ σ. ὁ παρακείμενος τὸ κ. οἷον πλήσω πέπληκα ἢ τὰ εἰς ἀμετάβολα δὲ ἢ ἔτι λάσυνθρημένα ἢ εἰς μι εἰς κα ποιοῦσι τὸ παρακείμενον.

DE COGNATIONE TEMPORVM. ET MVTABILIBVS ET IMMVTABILIBVS VOCALIBVS ET DIPHTHONGIS ET DE FORMATIONE TEMPORVM ET NONNVLLIS regulís neceſſariís.

De cognatione temporum.

CVM tría ſint príncipalía tempora uídelícet pñs. præteritũ perfectum. & futurum: a quíbus fiunt alía tría ptm̃ ímperfectũ & præterítumpluſq̃ pfectũ & índeterminatũ tres cognatíões ſex uídentẽ temporum. præſentis & præteritί ímperfecti: ptί pfectí & pluſq̃ perfectí: futurí & índefinítí.

Vnde & præterítum ímperfectum præſentís ſeruat conſonãtem ut ſcríbo ſcríbebam: præterítum pluſq̃ perfectum præteritί: perfectí ut ſcripſi ſcripſeram: Aoríſtus futurí. ut ſcríbam ſcripſi.

Sunt autem finales futurí tres pſí. xí. ſígma. præter ímmutabiles & tres præteritorũ perfectorũ phí: chí. cappa: Vnde ſí quídem futurũ pſí habet præteritũ perfectum. phí. ut ſcríbam ſcripſí. Sí uero futurum xí. præterítum perfectum chí ut dícam dí xí. Sí autem futurum ſigma: præteritũ perfectũ cappa ut ímpleo ímpleuí & ín ímmutabílem autem: & etíam contracta & ín mí: ín ca faciunt præterítum perfectum.

Περὶ παντὸς ῥήματος.

Γαῦν δὴ ῥῆμα ἢ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται ἢ διφθόγγου ἢ συμφώνου. εἰ μὲν ἀπὸ φωνήεντος ἢ μεταβολικὸν ἢ ἀμετάβολον. Περὶ τῶν ἀπὸ ἀμεταβόλων φωνηέντων ἀρχομένων.

Εἰ μὲν ἀπὸ ἀμεταβόλου δηλονότι. η. ι. υ. ω. οὐδέποτε μία ξοπὴ γίνεται ἐν τοῖς παρῳχημένοις. οἷον ἥκω ἦκα ἥκειν ἧκα. ἴξω ἶξα ἶξαι ἶξαι ἴξαι. ὕβρίζω ὕβρισα ὑβρίζειν ὑβρίσαι. ὠφελέω ὠφέλεον οὖν ὠφέλησα ὠφελῆσαι ὠφελῆσαι ὠφελῆσαι. ταῦτα τοίνυν ἀμεταβόλα προσηγόρευται ὡς μὴ ξεπόμενα.

Εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος μεταβολικοῦ τοῦτον ξεπτοῦ δηλονότι. α. ε. ο γίνεται ξοπὴ ἐν τοῖς παρῳχημένοις ἦν χρονικὸν αὔξησιν καλοῦμεν. ἢ εἰ μὲν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ος. ξέπεται κοινῶς τὸ ας εἰσὶ οἷον ἀκούω ἤκουσα ἠκούκειν ἠκούσαι. ἐξαίρεται τὸ ἀκθεσω ἀκθεσον ἢ ἀκθίζομαι ἀκθίζομην δίαι τὴν ἐπαλλήλιαν τῶν δύο ηη ἠσὶ ἀεω τὸ πνέω. αον ἵνα μὴ σωρεμπεσῇ τῷ ηου. ἠσὶ ἀϊω τὸ ἀκούω. αϊον ἵνα μὴ σωρεμπεσῇ τῷ ηι οὕτως ἐπορωόμην.

Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ε. ἄρχεται ὁμοίως ξέπεται τὸ ε εἰς η. οἷον ἐλέεω ὤ. ἠλέεον οὖν ἠλέησα ἠλέηκα ἠλεήκειν ἠλέησαι.

De omni uerbo.

Omne uerbum uel ín a uocalí íncípit: uel díphthongo: uel cosonante. Sí quídem a uocalí uel mutabílí uel ímmutabílí. De ab ímmutabílíbus uocalíbus íncípientíbus.

Sí qdē ab ímutabílíb⁹ uídelícet íta íota y psílo o magno nul la mutatío fít ín præterítís ut re-
sono resonabā resonuí resonuerā. nuí. aucupor. cupabar. au cupatus sum. fueram. fuí. Iníurius sum. eram. rius. fuí ín-
íurius fueram. Iníurius fuí. Iuuo: íuuo íuuabam. bam: íu-
uí íuueram íuuí. hæ utíq; ímmu-
tabíles appellatæ sunt. ut quæ non mutantur.

Sí uero uerbum íncípít a uocalí muta-
bílí síue ígitur uertibílí uídelícet alphā e psílo o mícro fít mutatio ín præterítís quod temporale augmentum uocamus. & sí quídem íncípít ab alpha mutatur cōmuníter alpha ín íta ut perfício perfícíebā perfecí pfecerā perfecí: Excípítur desuesco desuescebam & ab hor-
reo abhorrebam propter contínentíam duorum íta & spíro quod est spíro spírabā ut ne coíncídat eí quod ē íbā & audío quod ē audío audíebā ut ne coíncídat eí quod est í-
bam íbam.

Sí autē ab e psílo íncípít símílíter mutatur e psílon ín íta ut mísereor reor, míserebar. bar, mísert⁹ sū, tus rā. tus sum

ωλὴν τῶν σεσημειωμένων. ἐν οἷς μὲν τὸ ε πρὸσ
λαμβάνει καὶ ι οἷον ἐχω εἶχον. ἑπω εἶπον. ἑλω
εἷλον ἑκω εἷκον. ἑπομαι εἱπόμην. ἑαω ὦ
εἷαον ων. ἑσιω εἷσιων. ἑρπυζω εἵρπυζον. ἑρπω
εἷρπον. ἑλκω εἷλκον. ἑλκυω εἷλκυον. ἑρυω εἷρυον.
ἑθιζω εἰθιζόμ. ἑθω εἰωθα. ἑω εἷμαι. ἑργαζομαι εἱρ
γαζόμην.

Εἰ δὲ ἀπὸ λοῦ. ο. ξέπεται τὸ. ο. μικρὸν εἰς. ω. μέγα
οἷον ὀνομάζω ωνόμαζον. ὠνόμακα ωνόμακειν ὦ
νόμασα. παρα ποιηταὶς δὲ τὰ τοιαῦτα ἀναυ
ξήτα εἰτία ξεπτα μένουσι διὰ τὸ μέξον εθφιω
μικῶ. οἷον ἀκουσεν ἀντι ἠκουσεν. ελαυνεν ἀντι
ἠλαυνεν. ονομηνεν ἀντι ωνομηνεν.

Περὶ τοῦ ἀπικοῦ παρακειμένου.

Ὅτε δὴ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τῶν μεταβολικῶν
τούτων φωνηέντων οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν διὸν
παρακείμενον ἐνδεικτικὸν καὶ παθητικὸν καὶ
μέσου τὰ ἀρκτικὰ δύο γράμματα τοῦ ἑνεστῶ
τος προσιθέντες τῷ κοινῷ παρακειμένῳ καὶ τῇ
ξῖ τὴν συλλαβὴν συξέλουτ ἵν τεξᾶ συλλαβὴ εἰ
μακρᾶ εἰ. οἷον ἀκηκοα ἠκηκοειν ἧμαι ἀκηκοα ατ
τικῶς. ἀλειφω ἠλειφα κοινῶς ἧμαι ἀληλιφα ἀττικῶς
ἐλυθω ἠλυθα κοινῶς ἧμαι ἐληλυθα ἀττικῶς μέσου παρα
κείμενον. ἐνεγκω ἠνεγκα κοινῶς καὶ ἐνηνοχα ἀττικῶς.

præter notata in quibus manẽs e pſilon aſ-
ſumit iota ut habeo habebam. dico dicebam. ca-
pio capiebam. ſto ſtabã ſequor ſequebar. dimitto dimitto.
dimittebã bã. facio cõuiuiũ faciebã cõuiuiũ. ſpo ſpebã ſpo
ſpebam. traho trahebã. traho trahebam traho trahebam.
cõſueſco cõſueſcebã. cõſueſco. ſueui induo idut9 ſũ. opor op
abar.

Si autem ab o micro mutat omicron in omega
ut nomino nominabam nominaui nominaueram no-
minaui: Apud poetas autem hæc ſine augmen-
to ſiue immutabilia manent propter metrum more io-
nico ut audiuit pro audiuit. impulit pro
impulit. nominauit pro nominauit.

De Attico præterito perfecto.

Quando autem uerbum incipit a mutabilibus.
his uocalibus attici faciunt proprium
præteritum perfectum actiuum & paſſiuum &
medium principales duas litteras præ-
ſentis addentes communi præterito perfecto &
tertiam ſyllabam corripientes tetraſyllabi ſi
longa ſit. ut audio audiui communiter & audiui at-
tice. ungo unxi communiter & unxi attice
uenio ueni communiter & ueni attice. Medium præ
teritum perfectum. fero tuli communiter & tuli attice.

ὁμῶ ὠμῶ καὶ οἰμῶς ἡ ὁμῶμος καὶ ἀπίκως ὁλέω
ὠ ὠλεκαὶ ὁλῶ λεκας ὁρύω ὠρυχα καὶ ὁρώ-
ρυχα. ὁλῶ ὠλαμεσος παρακείμενος καὶ ἀπί-
κως ὁλῶλας ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς. οἷον
ἠλείμμαι ἀλήλιμμαι ἠρείσμαι ἐρήρεισμαι ἐν ἐνίοις δὲ
μόνον πρὸ σλιθέασιν εἷον ὠσμαι εὖσμαι ὠνημαι
εὐνημαι ὠνυμην εὐνουμην ὠρεκα εὐρακα εὐ-
ρων ὠνωσα εὐνωσα. τὸ δὲ ξωγκε καὶ εὖτε πρὸ
κτικὰ ὠρηται δὲ καὶ τίνα ὠνηξίτη συλλαβὴ οὖ
συ ξέλεος οἷον ἐλάλημαι ἐρήρφκα ἀπὸ τοῦ
ἐρείδω. ἠγώρηκα ὀρώρηκα ἀπὸ τοῦ ὀρῶ.

Περὶ τῶν ἀποδιφθόγγων ἀρχομένων ῥημά-
των. Εἰ δὲ ἀποδιφθόγγου ἄρχεται τὸ ῥῆμα
ἢ ἀπὸ ξεπτῆς ἢ ἀπὸ ἀξέπτου. εἰμὲν ἀπὸ ἀξέ-
πτου δηλονότι ω εἰ οὐ οὐδεμία ἀξία πτὴ γίνεται.
οἷον ὠδω ὠδον ηὐδον ηὐδομ ἀπίκως εἰκάζω εἰκαζον
οὐρέω ὠ οὐρεον οων. εἰδὲ ἀπὸ ξεπτῆς δηλονότι
ας αυ οι γίνεται ἡ αὐτὴ ξία πτὴ τῶν μεταβολικῶν
φωνηέντων εἰμὲν ἀπὸ τοῦ αι ξέπτ. τὸ αεἰς ἢ
καὶ τοῖς ὑπ ξαφέτας Οθευ καὶ τὸ ἢ δὲ φθογγοις
καταχρησικὴ. οἷον αἰρω ἦρον ἦρκα ἠρκφ. εἰδὲ
ἀπὸ τῆς αυ ξέπτεται τὸ α εἰς ἢ οἷον αυλέω ὠ-
ηυλεον ὧν ηὐληκα ηὐλήκειν ηὐλησα εἰδὲ ἀ-
πὸ τῆς οι ξέπτεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω με-

Iuro íurauí cõmuníter & íurauí attíce perdo
perdo perdídí & perdídí. fodío fodí & fo-
dí perdo perdídí medíum præterítum perfectũ & atti-
ce perdídí: símílíter & ín paſſíuís ut
unctus ſum. firmatus ſum firmatus ſum ín quíbuſdã uero
ſolum addunt e pſílon ut ímpulſus ſum ímpulſus ſum emí
emí: emebam emebam. uídí: uídí: uí-
debam. íuſſí: íuſſí. Sed íntellexít & díxít po-
etíca. Inueníuntur autem & quædã quoꝝ tertía ſyllaba non
corrípítur ut erraví firmauí a
firmo & excítauí excítauí ab excíto
De a díphthongís íncípíentíbus uerbís.
Sí autem a díphthongo íncípít uerbum
uel a mutabílí uel ab ímmutabílí. Sí quídem ab ímmu-
tabílí uídelícet e y pſílo e íota o y pſílo nulla mutatío fít
ut dormío dormíebã & dormíebã attíce cõíector cõíectabar
míngo mĩgo mingebã míngebã: ſí autẽ a mutabílí uídelícet
alpha íota alpha y pſílo o íota fít eadem mutatío mutabílíum
uocalíum. Sí quídem ab alpha íota mutatur alpha ín íta
& íota ſubſcríbítur unde & íta cum íota díphthongus eſt
ímproptía ut tollo tollebam ſuſtulí ſuſtuleram. Sí autem
ab alpha y pſílo mutatur alpha ín íta ut modulor modulor
modulabar. bar. modulatꝰ ſũ: modulatus fuerã latus ſũ ſí ãt
ab íota mutatur o mícron ín o me-

ζα καὶ ὁ ὑπερφέτας. Ὅθεν καὶ ὁ ᾧ δ' Φθονέος
ἐστὶ κατὰ χρῆσιν. οἷον ὁ κλέπτω ὦ κλεπτοῦντι
ρα. ὧ κλὴν τ̃ στερητικῶν ἀξέπτων οἷον ὁ ὠ-
μὸς ὠμότης. ὁ μῶ ὁ μῶσαι. ὁ νῶ ὁ νῶσαι ὁ νίζω ὁ νι-
σαι ὁ ῥῶ ὁ ῥῶσαι. ὁ ὠνίζομαι ὁ ὠνισάμην ὁ ὠ
νοσκοπῶ ὁ ὠνοσκόπησα. ὁ ὠνοπολῶ ὁ ὠνοπώλη-
σα· ὁ ἀκιζω ὁ ἀκισα· ὁ ἀκονομῶ ὁ ἀκονόμησα
ὁ ἀκοσμοφῶ ὁ ἀκοσμόφησα. ἐνιοι δὲ καὶ τὸ οἰδάι
νω καὶ ὁ κουρῶ ἐσκμφώσαντο. Πρὸ τ̃ῶν ἀ-τω
συμφώνων, ἀρχομένων ῥημάτων. Εἰ δὲ ἀπὸ
συμφώνου ἄρχεται τὸ ῥῆμα, ὁ παρατατικὸς μὴ
ἀόριστος πρώτος καὶ δεύτερος προσλαμβάνου-
σι νε. Ὅπερ συνλαβικὴν αὔξησιν καλοῦμενοι
γράφω. ἐγραφον. ἐγραψα. ἐγραφον.
Περὶ παρακειμένου καὶ ποτε ἀναδίπλασιάζει
Ὁ τε δὲ ὁ παρατατικὸς τούτων ἄρχεται ἀπὸ μα-
κρᾶ φύσει ἢ θέσει, ἀπὸ τ̃ αὐτ̃ ἄρχεται ὁ παρακεί-
μενος. οἷ ἠόρακζον ἠόρακα ἐφθειρον ἔφθαρκα
ἐωθειρον ἐωθαρκα. Ὅτε δὲ ἄρχεται ἀπὸ βραχείας
ἢ κοινῆς, ἀναδίπλασιάζει ὁ παρακείμενος διὰ
τὸ συμφώνου δ̃ ἐνεστῶτος οἷ ἔτυπτον. τέτυφα, ἐλε
γχ λέλεγχα, ἐλφβ λέλφα ἐγραφ γέγραφα, ἐγλυ
φ γέγλυφα, ἐπλων πέπλυκα. πλὴν τ̃ ἀρχομέν̃
ἀπὸ λ̃ γνωκαὶ ῥῆνοι γνωρίζω, ἐγνώρισα

ga & iota subscrib. uñ & omega cũ iota subscr. diphthõg?
est impropria ut misereor miserebar misertus
sum. præter excepta immutabilia ut solus
sum solus fuit ploro ploraui ebrio ebriaui uinum emo ui-
num emi. insanio insaniui. auguror auguratus sum augu-
ror auguratus sum. auguror auguratus
sum. gubernaculũ nauis rego rexi. temonem rego rexi.
temonem dirigo direxi. quidam uero & tu-
meo & domum guberno notauerunt. De a
consonantibus incipientibus uerbis. Si uero a
consonante incipit uerbum. Præteritum imperfectum &
Aoristus primus & secundus assu-
munt e psilon. quod syllabicum incrementum uocamus ut
scribo scribebam scripsi scripsi.

De Præterito perfecto & unde formatur.

Quando autem præteritum perfectum horum incipit a lon
ga natura uel positione ab ea ipsa incipit & præteritum
perfectum ut emebam emi rumpebam rupi
seminabam semináui. Quando autem incipit a breui
uel communi geminatur præteritum perfectum per
consonantem præsentis ut uerberabam uerberaui dice-
bam dixi. libabam libaui scribebam scripsi scul-
pebam sculpsi. lauabam laui præter incipientia
a gno & gri ut cognosco cognoscebam cognoui.

χρηγορεω. ω. ἐχρηγορησα. διὰ χρὴ καὶ κοφωνίαν
ουκ ἀναδιπλασιάζουσι καὶ τῶν ἀρχομένων
ἀπὸ ρ. οἷον ῥήγνυμι. ἐρρηξα. τὸ δὲ ῥεγκω
μενα καὶ ἄλλα ποιητικὰ. μὴ τὰ ἀρχομένων ἀπὸ
διπλῶν. ζ. ξ. ψ. οἷον ζῶ ἐζησα. ζεω. ἐξεσα. ψάλ-
λω. ἐψαλσα. Τὰ δὲ ἀπὸ δασέων. θ. φ. χ. ἀρχόμε
να ἀναδιπλασιάζουσι μόνα. τρέπουσι δὲ τὰ δα-
σέα εἰς ψιλὰ τὸ. θ. εἰς. τ. ξέπεται. οἷον θεωρέω
ῶ τεθεώρηκα. τὸ. φ. εἰς. π. οἷον φωνέω. ῶ. πεφώνη
κα. τὸ. χ. εἰς. κ. οἷον χωρέω κεχώρηκα. ὅτε δὲ ὁ ἐ
νεστὼς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ. λ. ῃ. μ. οἱ ἀπὸ τούτων ποιοῦ
σι τὸ μέλλον ὡδὶ μὲν ἐκβολῇ τοῦ πρώτου
λ. καὶ. μ. καὶ ῥ. λέουσα μῶ. λοῦ. ι. οἷον λήβω λήψω
λέ λήφασι κοίνως. καὶ εἰ λήφασι ἀπὶ κῶς λήχω λήξω
λέ λήχασι μὴ εἰ λήχασι μείρομαι. μέρου μαι. μεμάρ
μαι καὶ εἰ μαρμαι. οθεν εἰμαρμένη. ὅτε δὲ ὁ ῥα
χεί μενος ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου βραχεῖ
δι ἐλέγετην ἀρχουσαν ἡ κοινήν. σε σημείωται ὅτε
πᾶσαι πεπτωκασι κεκτημαι μεμνημαι εἰ γὰρ μὴ
ἔκλουσι μ ἄφωνον πρὸ ἄμεταβόλου ῥῆν ποι
ουσι κοινὴν συλλαβήν.

Περὶ ὑποσωτελικοῦ.

Ὁ ὑποσωτελικὸς δὲ λαμβάνεται. ε. αὔξησιν
οἷον γέγραφα ἐγεγράφειν. τέτυφα ἐτετύφειν.

Vígílo uígílauí. propter enim cacophoníam
non geminantur & incipientia
ab rho ut exerceo rhetoricam exercui rhetoricam sed ma-
culata & alia. poetica. & incipientia a
duplícibus zita: xi: psi: ut uiuo uixi ferueo ferbui: can
to: cecini. Sed ab aspiratis thita phi chi incipi-
entia geminantur quidem. uertuntur autem aspira-
tæ in tenues. quorum thita in taf uertitur ut speculor
speculor. speculatus sum phi in. pi. ut uoco uoco uo-
caui. chi in cappa ut digero digessi: Cum uero præ-
sens incipit a lambda uel mi attici fa-
ciunt proprium præteritum perfectum abiectione
lambda & mi & super additione iota ut capio capiam
cepi cõmuniter & cepi attice sortior sortiar
sortitus sum & sortitus sum sortior sortitus sum sortiar sorti-
tus sum & sortitus sum unde fatum. Cum uero præ-
teritum perfectum incipit a consonante bre-
uem habet incipientem uel cõmunẽ. notant uo
laui cecidi possedi memini tam & si
non habent mutam ante immutabilem nisi fa
ciunt communem syllabam

De præterito plusquam perfecto.

Præteritum plusquam perfectũ uero assumit e augmentũ
ut scripsi scripseram uerberaui uerberaueram

Περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν συνθέτων ῥημάτων. Τοὺ
των δὲ τοσαυτάχου δεῖ εἰδέναι ὅτι ὁτὲ μὲν προθέσεις
οὐδὲν παραλέγουσι τὸ ῥῆμα ἀφ' οὗ σημαίνουσιν αἱ συνθέ
σεις, ἵνα καὶ ἡ συνήθης αὔξησις ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ῥή
ματος πρὸ τῆς προθέσεως, οἷον νέω νήνεπ, καὶ
θλίβω ἐκάθλιβον, καθαίρω ἐκάθαιρον. Ὅτε δὲ
παραλέγουσι τοῦτο σημαίνουσι. γίνεται ἡ αὔξησις με-
τὰ τὴν πρόθεσιν ἐν ἀρχῇ τοῦ ῥήματος. οἷον πα
ραχωρῶ παρήκουον, ἐπιμνάω ἐπώμνυον, ἐπαινῶ
ἐπήνουν, καταγράφω κατέγραφον, ἐπιστέλλω.
ἐπέστελλον. ἐν δὲ τούτοις δὲ ἐισερχομένης τῆς αὐξή-
σεως ἀποβάλλεται τὸ φωνῆεν τῆς προθέσεως.
Τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ προθέσεων ἔνθα μὲν ἐπὶ κῶ
ἐξωθεν ποιοῦσι τὴν αὔξησιν οἱ ἀντιβολῶ ἠντιβό
λουν, ἀμφιόβητῶ ἠμφιόβητουν. τὸ δὲ ἐνοχλῶ ἠνώ
χλουν ἢ ἀνορθῶ ἠνώρθουν ἢ ἀνέχομαι ἠνειχόμην
ἢ παροινῶ ἐπαροίνουν ἢ παρωνῶ ἐπαρώνουν ἢ διατῶ δι-
ἐτων. Διπλῆν τὴν αὔξησιν ποιοῦσι. Ἔ-
τι ἔνια τὰ ἀπὸ τοῦ δισ. ἢ. ὐ. ἀρχόμενα ἔσωθεν
αὐξάνουσιν. οἱ δυσὶ σῶ δύσπιστουν. δύσερε-
σῶ, δυσηρέστουν, δύοργῶ δὐώργουν, δύερετῶ δὐ
ηρέτουν, δύαπελίζομαι δὐηπελιζόμην. τούτων οὐ
τως ἐν ῥημάτων χηματισέων ἐν ἐνίοις χρόνοις εἰ
δὲ καὶ τισι καινοῦ ἀναγκαιότατος ἑκόντεον.

De Augmento compoſitorum uerborum. I-
ſtís ſic habentíbus oportet ſcíre quod quum præpoſitíones
níhil plus uerbo ſignificant ín compo-
ſítíone fit conſuetum augmentum ín príncípio uer-
bí ante præpoſitíonem ut díco dícebam dor-
mío dormíebam. purgo purgabam. Cum uero
plus eo ſignificant fit augmentum poſt
præpoſitíonem ín príncípio uerbí ut obau-
dío obaudíebam: peíero peíerabam: laudo
laudabam: deſcríbo deſcríbebam ſignífico
ſignificabam. ín hís autem íngredíente augmen-
to abíícítur uocalís præpoſitionís.
Sed íncípientía a præpoſitionibus more attico
extrínſecus faciunt augmentum ut ſupplíco ſupplíca-
bam. dubíto dubitabam. turbo turba-
bam. & corrígo corrígebam: & tolero tolerabam.
& debacchor debacchabar debacchatus ſum & íudí-
co ut arbíter: íudícauí ut arbíter duplex augmẽtum faciũt. I
tem quædam a dys & eu íncípientía íntrínſecus
augent ut facíle credo facíle credebam pla-
ceo placebam beneíuro bene íurabam beneficío afficío bene
ficío afficíebam nuntío nuntiabam. hís ſíc
dictís formandum eſſet & tempora ſpecí-
alíter & quaſdam regulas neceſſariíſſimas manifeſtandum

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.

Ἀπὸ τοῦ τύπτω. Ὁ παρατατικὸς ἔτυπτον ξο
πῆ τοῦω. εἰς ον προστιθεμένου τοῦ ε. λῆς αὐξήσεως.
ἢ ἀπὸ τοῦ λύπτουτ ἐκβολῆ τοῦ τος ῆ προσθέσει λοῦ
ε φυλάττω δὲ πάντα τοῦ ἐνεστῶτος.

Περὶ παρακειμένου.

Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος ξοπῆ τοῦ
ω εἶς α καὶ τοῦ ψ εἶσ φ Οἷθεν Οἴτε ὁ μέλλων τὸ ψ
ἔχει ὁ παρακείμενος τὸ φ ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παρ-
ρᾳλήγουσαν τῷ μέλλοντι. οἷ λύψω λέτυφα. γρά
ψω γέγραφα. ποιήσω πέποιηκα. δώσω δέδω-
κα. πλὴν τῶν δισυλλάβων ῥημάτων τῆς πεμπ
συζυγίας τῷ ε παραλήγοντων. ταῦτα γὰρ τὸ ε
τῆ μέλλοντος εἰς α ξέπτωσιν ἐντῷ παρακεί-
νῳ. οἷ κείρω κέκαρκα. πείρω πέπαρκα. σπείρω ἔσπαρ
κα. σέλλω ἔσταλκα. κτείνω κτένω ἔκτακα
καὶ χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς πρώτης. καὶ
δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ταῦτα
γὰρ ξέπτουσι τὸ ε εἰς ο ἔθετικῶ. οἷον λέ
γω λέξω λέλεχα κοινῶς καὶ λέλοχα ἐπικῶς
σπλέκω σπλέξω πέπλεχα κοινῶς καὶ πέπλο
κα ἐπικῶς. πέμπω πέμψω πέπεμφα κοινῶς
καὶ πέπομφα ἐπικῶς. βρέχω βρέξω βέβρεχα καὶ
βέβροχα.

De formatione temporum.

A uerbero præteritum perfectum uerberabam mutatione o in on. addito e augmenti:
uel a uerberantis abiectione tos & additione
e, seruat autem omnia præsentis.

De præterito perfecto.

Præteritum perfectum a futuro mutatione
o in alpha & psi in phi. Vnde quando futurum psi
habet præteritum perfectum phi. habet autẽ eãdem penultimam futuro ut uerberabo uerberaui scribam scripsi faciam feci dabo dedi. præter dissyllaba uerba quintæ
coniugationis e penultimantia. hæc. n. e.
futuri in a uertunt in præterito ut tondeo tondebo totondi
semino seminabo seminaui mitto mittam misi: interficio interficiam interfeci
& ꝑter dissyllaba primæ & ſæ cõiugatõis barytonoꝝ. hæc
. n. mutant e psilon in omicron more attico ut dico dicam dixi cõmuniter & dixi attice
plico plicabo plicui communiter & plicui attice. mitto mittam misi communiter
& misi attice, irrigo irrigabo irrigaui & irrigaui.

Πᾶς δὲ παρακείμενος εἰς α μακρὰ παραλήγων, εἰ ἀποβάλλει τὸ α συνεμφ τὴν παραλήγουσαν εἰθεῖαν ὠνικῶ. οἱονεὶ σακα εσαα. βέβηκα, βέβαα. λέθηκα λέθναα. δέδοικα δέδια. γεγηκα γέγαα.

Περὶ τοῦ μέσου. Ὁ μέσος παρακείμενος τέτυπται περὶ οὗ ἐστιν ὅτι ὅταν ὁ ἐνεστὼς δι' ἑνὸς ἀπὸ συμφώνου ἐκφέρεται διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος. οἱον λέγω λέλεγα πείθω πέποιθα. λείπω λέλοιπα. Ὅταν δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ῥηματικοῦ ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος παραλαμβάνεται. οἱον ἀπὸ τοῦ κλέπτω κλοπὴ τὸ ῥηματικόν, ὁ μέσος παρακείμενος κέκλοπα. ἀπὸ τοῦ λύπτω λύπος. μέσος παρακείμενος τέτυπα βλάπτω βλάβη βέβλαβα μέσος παρακείμενος ὃς καὶ ἀπὸ τοῦ βλάβω γίνεται. εἰ δὲ τὸ ῥηματικὸν δύο σύμφωνα ἔχει ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος. φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος. οἱον ἀπὸ τοῦ ῥέγκω ῥόγκος ὁ μέσος παρακείμενος ἔρρογκα.

Ὅταν ὁ ἐνεστὼς λήγων εἰς ζ ἢ εἰς δύο σύμφωνα ἐξ ὧν μέλλουσα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ ἔχει. οἱον κράζω κροᾶξω κέκροαγα. σαλπίζω σαλπίγξω πεσάλπιγα.

Omne autem præteritum perfectum in ca longa penultimans. si abiicit cappa corripit penultimam more Ionico ut sto steti steti. ascendi ascendi mortuus sum. interii. timui timui genui genitus sum De medio. Medium præteritum perfectum uerberaui per. pi de quo sciendum q̄ quando præsens per unā simplicem consonantem profertur per eandem & medium præteritum perfectum ut dico dixi. suadeo suasi. linquo liqui. Quando autem præsens per duas consonantes profertur tunc medium præteritū perfectum seruat consonantem uerbalis quod a præsenti deducitur ut a furor furtum uerbale. medium ptæteritum perfectum furatus sum. a uerbero forma medium præteritum perfectum uerberaui noceo nocumētum nocui medium præteritum perfecum quod & ab obsum nascitur. Si autem uerbale duas consonantes habet ex præsenti seruat easdem & medium præteritum perfectum ut a sterto stertitio medium præteritum perfectum stertui.

Quando autem præsens finiens in zita uel duo sigma in xi futurum facit. tunc medium præteritum perfectum gāma habet ut clamo clamabo clamaui. percutio percutiam percussi.

Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰς ζω λήγων εἰς σ πρὸ μέλλοντα
ποιεῖ τὸ δὲ μέσον παρακείμενος ἔχει. οἷον φράζω φράσω πέφρακα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς καθαρὸν
προφέρεται καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ὁμοίως· οἷον ἀκούω ἤκουσα κοινῶς ἠκήκοα ἀπλῶς.
Παρατατοῦσαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ μέσος παρα
κείμενος τῷ πρώτῳ παρακειμένῳ. οἷον τέτυφα
τέτυσμαι πεπλήγα πεπλῆγμαι. νενίκα νένικημαι.
Ὅτε δὲ εὐρεθῇ ἐν δυσὶ λαμβάνῃ μέλλοντι, εἰμὶ μό
νου, ξε πεταμένος ὁ ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ οἱ
ον λέξω λέλεγμαι. τεύξω τέτυγμαι. γενῶ γεγονα.
σωθῶ σέσωμαι. φθερῶ ἔφθορα. Εἰ δὲ μετὰ τοῦ
ι. ἐν δὶ φθογγῷ ᾖ ὁμοιωσὶ τὸ ε ξε πεταμένος ὁ ἐν τῷ
προσγραφέτω. οἷον πείσω πέπεισμαι πε
ποίθα. εἴδω ἴσμεν. εἰκα. οἶδα. εἴκω εἴξω οἰκα ἠ
κασι ἔοικα. Τὰ δὲ δι σὺν λαμβάνειν ἐν λήγου
σι τὸ ε μὴ ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ οἷον μέλω με
λῶ μεμέλημαι μεμέλεσο. πιθοῦ εἰς ἡ Ὄθεν μεμή
λω ἐλῶ λέλεσμαι. ὁ τε δὲ ὁ ἐνεστὼς δυσὶ δύο ἀμεταβο
λὲ ἔχει φερόμενος παρακειμένῳ τὸ α ἀμεταβο
λὲ ἔχει. οἷον καμνω κέκμηκα. τέμνω τέτμηκα μίγνυμι ὁ τε δὲ ὁ
ἐνεστὼς τὸ αι δι φθόγγῳ παρατατῷ ξε πεταμένος τὸ α εἰς η
ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ τὸ ὑπογεγραμμένον ἔχει οἷον φαίνω
πέφηνα χαίνω κέχηνα μαίνω μέμηνα δαίνυμι δέδηα.

Quãdo autem præſens ín zo deſínens ín ſígma futurum facít, delta medíum præterítum perfectum habet ut dí co dícam díxí. Quando antem præſens pure profertur & medíum præterítum perfectum ſimílíter ut audío audíuí cõmuníter & audíuí attice penultímam autem eandem habet medíum præ- terítum perfectum prímo præteríto perfecto ut uerberauí uerberauí, percuſſi percuſſi neuí neuí.

Quãdo ãt mutatũ fuerít e pſílõ í díſſyllabo futuro ſi qdẽ ſo- lum mutatur ín o mícron ín medío præteríto perfecto ut dícam díxí, pariam peperí gígnam genuí Semínabo ſemínauí, corrumpã corrupí. Sí autem cum íota í díphtõgo e íota ſimílíter epſílõ mutat ío mícrõ et íota aſcríbítur ut ſuadeo ſuadebo ſuaſi ſua- ſi cognoſco cognoſcam cognouí & attíce cognouí. Sed díſſyllaba ín unum lambda ſer- uant e pſílõ & ín medío præteríto pfecto ut habeo curam ha bebo curã habuí curã & habuí curã cõuerſíõe e í íta unde cu rans fíníam fíníuí. Quãdo autem præſens per duas ím- mutabíles profertur tunc mediũ præterítũ pfectũ alpha ím mutabílẽ habet ut laboro laborauí íncído íncídí. quãdo aũt præſens alpha íota díphtõgo penultíat cõuertít alpha í íta ín medío præteríto perfecto & íota ſubſcríbítur ut appareo apparuí, oſcíto oſcítauí furo inſaníuí ſcío ſcíuí.

Ὅτι δὲ μέλλ πρὶ παρακειμέν τοῦ ἐνεστῶτ. τὸ τι δὲ παρακειμεν τοῦ μέσου παρακειμένου οἷ λύπω λύπησω λελύπηκα λελύπημαι. κτύπω κτυπήσω ἐκτύπηκα ἐκτύπα. ἀνώγω ἀνώξω ἠνώχα ἠνώγμαι. Ἔτι πολλαὶ οἱ αὐτοί εἰσι πρῶτοι παρακειμένοι μὴ μέσοι. οἷ γέγραφα εἰλήφα.

Περὶ ὑποτακτικῆς.

Ὑποτακτικὴ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὃ ποιῶ τοῦ ὡς εἰς φημι προσεθέντος τοῦ ε λησαίωξησος. οἷ λέτυφα ἐτετύφειν τετύπα ἐτετύπειν φυλάττω δὲ πάντα τὰ τοῦ παρακειμένου.

Περὶ ἀορίστου πρώτου.

Ὁ πρῶτ ἀόριστος ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος ὃ ποιῶ τοῦ ω εἰς α οἷον τύψω ετυψα. ἔχει δὲ τὴν αὔξησιν τοῦ παρελήγοντ τῷ μέλλοντι. μὴ ἡ φύσει μακρὰ παρελήγει οἷ ἐποίησα. ἠθέσει οἷ ἐπλεξα ἠφύσει μὴ θέσφοι ἠμαύξα ἠθέσφα παρὰ πρώτοις οἷ ἐτέλεσα ἐλέει δὲ λείπουσι μὴ φωνα ἐπα. ῥ. οἷον ἐτυψα. ξ. οἷον ἐλεξα. σ. οἷον ἐπόθησα. λ. οἷον ἐσεῖλα. μ. οἷον ἐρεῖμα. ν. οἷον ἐκρινα. ρ. οἷον ἐφθειρα. Φυλάττω δὲ ἀεὶ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντ. οἷον. λέξω ἔλεξα. ποιήσω ἐποίησα. σεσημείωκα ἐθέην καὶ ἠνέγκα καὶ ἤνεγκα. εἶπα ἐξω τοῦ κανόνος. τὸ δὲ εἶξον ἀντὶ τοῦ εἶκον βοιῶν ζοπῆ τοῦ κεῖς ξῶσ ὡς τὸ εἶξασ ἀντὶ τοῦ εἶκασ.

Cum uero futurum ſuperat præſens:tunc
autem præterítum perfectum medíum præterítum pfectū
ut ſtrepo ſtrepam ſtrepuí ſtrepuí:pulſo
pulſabo pulſauí pulſauí:ímpero ímperabo
ímperauí ímperauí. Item ſæpe eadem ſunt prima
præterita & media ut ſcripſi cepí

De præterito pluſquam perfecto.

Præterítum pluſq̃ perfectum a præterito pfecto mutatione
alpha ín ín adíuncto e augmentí ut uer-
beraui uerberaueram uerberauí uerberaueram ſeruat autẽ
omnía præteritú perfecti.

De Aoríſto primo. Primus aoriſtus a
primo futuro mutatíone o ín alpha ut uerberabo
uerberauí:habet autem eandem penultímam fu
turo & uel natura longa penultímat ut fe-
cí uel poſitione ut plícuí uel natura & poſitíone ut retribuí uel
poſitíone apud poetas ut finíuí. habet autem finales
ſemíuocales ſeptem. pſi ut uerberauí xí ut díxí ſigma ut
fecí:lambda ut míſi. mí ut tríbuí:gní
ut íudícauí rho ut ſemínauí. ſeruat autem ſemper con-
ſonantem futurí ut dícam díxí faciam fe-
cí notantur dedí poſuí tulí míſí
díxí extra regulam ueníebam autem pro ueníebam boœ-
torum, mutatíone cappa ín xí ut uenerunt pro uenerunt.

Σημειώσηδὲ τοὺς τῆς πέμπτης συζυγίας ὁρίσους πρώτους φύσει μακρᾶ παραλήγοντας. ὅτε μὲν λῶν αὐτῶν περιττώμερος ἔχει ε. ὁ ὁρισος προσλαμβάνει ι. οἷον λέω. ἐνίκων ἐνίκησα ἐνίκηκα ἐνίκηκειν ἐνικήθην ἐνικήθησαν ἐνικήθησαν ἐνικήθησαν

Notabis autem & quintæ coniugationis Ao-
ristos primos natura longa penultimantes
quando futurum eorum circunflexum habet. e. aori
stus assumit. i. ut pascam paui seminabo semi
naui mittam misi corrumpam corrupi. Cum uero a solum
habet futurum mutat ipsum in ita aoristus ut can-
tabo cantaui gaudebc gauisus sum Cum autem a. ab a iota
diphthongo præsentis similiter uertit ipsum in ita
uel seruat ipsum longum ut appareo apparebo apparui
hio hiabo hiaui. significo significabo significaui
& significaui & calefeci & tepefeci longo
ente. De secundo aoristo.
Secundus aoristus in on desinit ut uerberaui ser
uans consonantem medii præteriti perfecti
Quæcunq; igitur dicta sunt in eo & in aoristo
secundo dicentur. Cum præsens per unam simplicem
consonantem profertur per eandem & secundum
præteritum perfectum & secundus aoristus ut deficio
defeci defeci. Cum uero præsens per duas con-
sonantes profertur per quam uerbale profertur
per eandem & medium præteritum perfectum &
secundus aoristus. ut fodio effossio fo
di effodi. noceo nocumentum nocui obfui
Cum uero præsens in zo uel in sso desinens in xi

μέλλοντα ποιεῖ· ὁ μέσος παρακείμενος καὶ δεύ-
τερος ἀόριστος τὸ γ. ἔχουσιν. οἱ \κράζω κράξω
κέκραγα, ἔκραγον. ὀρύσσω ὀρύξω ὤρυγα ὤρυγ\
Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰς. ζω. λήγων εἰς. σω. τὸν μέλλον
τα ποιεῖ τὸ. δ. ὁ μέσος παρακείμενος ᾧ δεύτερ
ἀόριστος ἔχουσιν. οἱ ὁμ Φράζω Φράσω πέφρα-
δα ἔφραδον. Ὅτε δὲ ὁ μέσος παρακείμενος καθα
ρῶς προφέρεται. ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος. οἷον ἤκο
α ἤκουον. Ἔτι ὅτε ὁ δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ βαρυτό
νου θέματος ᾖρμένος ὅσον συλλαβεῖ τῷ ὡρωτῷ
οἷον ἔτυπτον ἔτυπον ἤκουσα ἤκουον. ἀπὸ δὲ περι-
σπωμένου γινόμενος ἐλαττοῦται. οἷον δράω ἑδρᾶν
πόδα ἑδράπον μύκω ἐμύκησα ἐμύκων. χρά
σμῶ ἐχρᾶσμησα ἐχράσμων. ὀλιθῶ ὠλίθησα
ὠλίθουν τύπτω ἔτυπτον ἔτυπον. ἀμώγω ἠμώγων
γησα ἠμώγουν. Ἔτι ὁ δεύτερος ἀόριστος δισυλλα-
βος καὶ ὑπερδισύλλαβος εἰτε ἀπὸ βαρυτόνου εἰ-
τε περισπωμένου θέματος γίνεται. βραχυπα
ραλήκτει δίχρονῳ παραλήγων. οἷον ἔτυπον ἔ-
γραφον ἔλιπον ἠμείβομην. ω. δίφθογγος. ἐν τῷ
ἐνεστῶτι ἀποβάλλεται τὸ. ε. αὐτῆς ἐν τῷ δευτέρῳ
οἷ \φεύγω ἔφυγ\. τεύχω ἔτυχ\. ἐλεύθω ἠλυθ\. ἡ δὲ
αυ. τὸ. υ. οἷ \παύω ἐπα\ὁμοιοῦται. ευ. ἀποβάλλει
τὸ. ε. οἷ \λέπω ἐλιπ\πείθω ἐπιθ\ὀφείλω ὤφιλ\

Futurum facit medium præteritum perfectum & se-
cundus aoristus gamma habent ut clamo clamabo
clamaui clamaui clamaui. fodio fodiam fodi fodi.
Cum uero præsens in zo desinens in so futu
rum facit delta medium præteritum perfectum & secundus
aoristus habent ut dico dicam di-
xi dixi. Cum uero medium præteritum perfectum pu-
re profertur similiter & aoristus ut au-
diui audiui. Item cum secundus aoristus a baryto-
no themate factus æquisyllabat primo
ut uerberaui uerberaui: audiui audiui: ab autem cir-
cunflexo factus minuitur ut strepo stre-
pui strepui mugio mugiui mugiui iu-
uo iuui iuui labor lapsus sum
lapsus sum strepo strepui strepui iubeo ius-
si iussi. Item secundus aoristus disyllabus & hyperdisyllabus siue a barytono si
ue circunflexo themate fit breui
desinit ancipiti penultimans ut uerberaui scri-
psi reliqui. & si quidem est e y psilon diphthongus in
præsenti abiicitur e psilon eius in secundo
aoristo ut fugio fugi cõpos sum cõpos fui uenio ueni si aũt
alpha y psilõ y psilõ ut sedo sedaui similiter si ẽ e iota abiicit
epsilon ut relinquo reliqui persuadeo persuasi iuuo iuui.

Ἔτι ἐνέστιν. αὐ. ἀποβάλλεται τὸ. ι. οἷον φαίνω ἔφανον χαίω ἔκαον δαίω ἔδαον. Ἐνδέχεται ἐνέστιν. β. ζ' ἐπιτάσεις. αι. οἷον λήβω ἔλαβον. πήθω ἔπαθον λήχω ἔλαχον φήγω ἔφαγον δήχω ἔδαχον. Ὅτε δὲ ὁ μέσος παρακείμενος τὸ. αι ἀμεταβόλου ἔχει ἀπὸ ἐνεστῶτος δύο ἀμεταβόλους ἐχόντος γινόμενος ὁ μοιωτικὸς καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος τὸ. αι. ἔχει. οἷον κάμνω κέκμακα ἔκαμον. δάμνω δέδμακα ἔδαμον λάμνω τέταμαι ἐτάμην. Ὅτε δὲ ἐν δισυλλάβοις ἐνεστῶσι δύρεθη τὸ. ε. ἢ μόνη ἡ μετὰ τὸ. ι. ἀμεταβόλου προηγουμένη ἢ ἐπιφερομένων ἐπὶ τὸ αὐτὸ λείπ ζέσαι ζέστο. ε. εἰς. αι. ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ οἱ ἑξῆς ἐλῶ ἔσαλον τέμνω ἔταμον δέρω ἔδαρον πέρθω ἔπραθ μὲ πάρθ δέρκω ἔδρακ ἔδαρκον κλέπτω ἔκλαπ πλέκω ἔπλακ ξέπω ἔξαπον ξέφω ἔξαφον βρέχω ἔβραχον κείρω ἔκαρ φθείρω ἔφθαρον πωτάομαι ἐπτάμην. Τούτων οὕτως ἐχόντων ῥηθήσεται ἀόριστοι δεύτεροι ἀπὸ πρεσάτων μὲν μακρὸν πρὸ ληκτόν ὦτες οἱ χρώννυμι ἔχρωσα μὴ. ολισθάνω ὦ λιθ. βλάπτω ἔβλαβ ἀλαλάζω ἠλάλαξα. ἁμαρτάνω τῶ. ημ ξ τ. δύπτω ἔδυπτον. ἀνύτω ἤνυσα μὴ ἔτι ἀπὸ βαρυτόνου οἷον ἔπρεπον. ει λ. ειλ. ειδ. ἦκον. ῥ. ν. ηλ θον. ηγον. ηνεγκον ἔπλην ον σωματικῶς. ἐπλάγην δὲ ψυχικῶς. ἐπτύφην.

Etiam si est alpha iota abiicitur iota ut ostendo o-
stendi. uro ussi. scio sciui. Si uero est ita muta-
tur in a ut capio cepi: patior passus sum sortior
sortitus sũ comedo comedi mordeo momordi. Cũ ũero me-
dium præteritum perfectum alpha immutabilem habet a
præsenti duas immutabiles habente factum si-
militer & secundus aoristus alpha habet ut la-
boro laboraui laboraui domo domui domui.
Incido incidi incidi. Quando autem in disyllabis
præsentibus inuentũ fuerit e psilõ uel solũ uel cũ iota immu
tabili præcedente uel subsequente ut plurimum
uertitur e psilon in alpha in secundo aoristo ut mitto
misi. Incido incidi excorio excoriaui populor popu-
latus sum & populatus sum. uideo uidi & uidi furor fu-
ratus sum plico plicui uerto uerti nutrio nu-
triui irrigo irrigaui tondeo totondi corrumpo cor-
rupi semino seminaui. His sic habentibus inuen-
ti sunt aoristi secundi a circunflexis longo pe-
nultimantes ut iuuo iuui labor la-
psus sum germino germinaui expello expuli pec-
co peccaui turbo turbaui iubeo iussi & etiam a
barytonis ut dixi cepi traxi uidi ueni inueni ue-
ni egi tuli uulneratus sum corporaliter stu-
pui autem animaliter. occidi.

Περὶ τοῦ μέλλοντος πρώτου. Ὁ μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος. ὡς σῴζω σῴσω. ἀρχέλαος τῷ γράφω γράψω. λέγω λέξω. τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ πλείονος μέλλοντα μέλλοντα ποιοῦσι. οἷον μέλω μελήσω θέλω θελήσω ὀφείλω ὀφειλήσω. ἔτι ῥαΐξω αὐξήσω ποιεῖ καὶ ἐψῶ ἐψήσω. ἁλίσκω ἁλίξω ἁλίσω. ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς πεφωνημένα ὄντα. οἱ Ἀθηναῖοι βαρύτονα ποιοῦσι. φυλάττουσι μέντοι τὴν τῶν πεφωνημένων κλίσιν. ἔτι πάντα τὰ πεφωνημένα οἷον ποιῶ ποιήσω. βοῶ βοήσω. χρυσῶ χρυσώσω. Τὰ εἰς μι δὲ τὰ ὡς ἀντίον ποιοῦντα ἀποβάλλουσι τὴν κατ' ἀρχὴν ἀναδίπλωσιν αὐτῷ μέλλοντι. οἷον ἵστημι στήσω. δίδωμι δώσω. φυλάττει δὲ ὁ μέλλων τὴν παραληγουσαν τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος οἷον γράφω γράψω. λείπω λείψω. φυλὴν τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ταύτης γὰρ οἱ μέλλοντες ἀποβάλλουσιν ἐν ἀμεταβόλῳ ιῳ. τῆς διφθόγγου ἵνα τὸ παραληγόν αὐτῶν βραχὺ ἀνποιήσωσιν οἱ βάλλω ψαλῶ. βάλλω βαλῶ φαίνω φανῶ φθείρω φθερῶ. μὴ φυλὴν τοῦ σεσημειωμένου φλέω φλύσω ῥέω ῥύσω. χέω χύσω πνέω πνύσω οἱ γὰρ τοῦτο μέλλοντες προσλαμβάνουσι. υ. ἀπὸ ἀορίστων ἐνεστώτων γινόμενοι φλύω, ῥύω, χύω, πνύω.

De futuro primo. Futurum primum a
præsentí & coincípit ei ut scríbo scríbam dí-
co dícam easdem syllabas habens. Sed ín unum lambda de
sinentía barytona superans futurum faciunt
ut curo curabo. uolo uolam debeo debe
bo. Etíam augeo augebo facít & elíxo elíxabo &
auxílior auxíliabor. quoníam apud antíquos círcun-
flexa entía Athenienses barytona fece-
runt. retínent quídem círcunflexorum
declínatíonem. Etíam omnía círcunflexa ut fació
faciam clamo clamabo: ínauro ínaurabo: sed ín
mí contrarium patientia abíiciunt
ín príncípio geminationem ín futuro ut
sto stabo. do dabo. retínet uero futurum
penultímam proprií præsentís ut scrí-
bo scríbam relínquo relínquam præter quíntæ
coníugatíonís barytonorum. huíus. n. futura
abíiciunt unam ímmutabílem uel íota díphthongi
ut penultímam ípsorum breuem faciant ut
cano canam uulnero uulnerabo ostendo ostendam se-
mino semínabo & præter notata nauígo nauígabo
fluo fluam fundo fundam spíro spírabo nam horum
futura assumunt ypsilon ab antíquís præ
sentíbus facta nauígo fluo fundo spíro.

Ἔτι καὶ τὸ καίω καύσω. μὴ κλαίω κλαύσω. ἢ ἀπὸ τοῦ καυῶ καὶ κλαυῶ. ἢ ὅτι τὰ ἀθηναίων ἐκβαλλόμενα. τοῦ ἐνεστῶτος καίω καὶ κλάω λεγόντων ὡς λεύσω λύσω. ἐντὶ μέλλοντι. Ἔτι οἱ ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν εἰσαγωγέων ὑποβολιμαῖον βραχὺ ποιοῦντες ἀποβολῆ τοῦ σ. προσωμένη μελλοντας ποιοῦσιν. οἷον νομίζω νομίσω κοινῶ, νομιῶ ἀπλῶς. κομίζω κομίσω κομιῶ. ἀγωνίζομαι ἀγωνίσομαι ἀγωνιοῦμαι. βαδίζομαι βαδίσομαι βαδιοῦμαι. Πρὸ μέλλοντος δεύτερου. Ὁ δεύτερος μέλλων ὑπῶ προσωμένος ἀπὸ τοῦ δεύτερου ἀορίστου. σθην καὶ τὸ σύμφωνον αὐτοῦ ἀεὶ φυλαττόμενον. σω ἀρχὴ δὲ τῷ πρώτῳ μέλλοντι ἢ περὶ μὴν τῆ ἐνεργητικῶν καὶ ν. νῦν δὲ περὶ τῆ παθητικῆ λέγωμεν. Περὶ σχηματισμοῦ τῆ παθητικῆ. Ὁ ἑνεστὼς τύπτωμαι ἀπὸ τοῦ τύπτω ξο πῆ λοῦ. ω. μεγάλου εἰς. ο. μικρὸν καὶ προσθέσει μου.

Περὶ παρατατικοῦ.

Ὁ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικῆ παρατατικοῦ προσθέσει μη οἱ ομην ετυπτόμην. Τὶ θεται δὲ τοῖς ἀρχομένοις ἀπὸ συμφώνων. ε. αὐξησις. οἱ ἀπλοῖ δὲ αὐξησιν ἐπαυξησιν ποιοῦντες ἠβουλόμην ἀντὶ ἐβουλόμην. καὶ ἠδυνάμην ἀντὶ ἐδυνάμην. μὴ ἔτι ἠμελλον ἀντὶ ἐμελλον λέγουσιν.

Etíam & uro uram & ploro plorabo uel ab uro & ploro: uel quoníam athenienſíbus abíi-cientíbus íota præſentís uro & ploro dícentíbus ſuperabundat y pſílon ín futuro. Etíam athenienſes ín ín zo barytonís ſuperbiſſyllabís breue íota habentíbus abiectíone ſigma circunflexum futurum faciunt ut puto putabo communíter putabo ąttíce. porto portabo portabo exerceor exercebor exercebor uado uadam uadam.

De futuro ſecundo

Secundum futurum uerberabo círcunflexum a ſecundo aoríſto unde & conſonantem ípſíus ſemper retínet, coíncípít autem prímo futuro. & de quídem actíuis ſatís, nunc autem de paſſíuís dícamus.

De formatíone paſſíuorum.

Præſens uerberor a uerbero mutatíone, o magní ín o paruum & additíone me

De præterító ímperfecto.

Præterítum ímperfectum ab actíuo præterító ímperfecto addítíone mí ut uerberabam uerberatus ſum. ponítur autem íncípientíbus a conſonantíbus e augmentum. Sed attící augmentum ſuper augmentum facientes uolebam pro uolebam: & poteram pro poteram: & etíam debebam pro debebam dícunt.

Γρι παθητικοῦ παρακειμένου.

Ὁ παθητικὸς παρακειμενο ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ξο πῖ τὸ φα ἐις μαι οἱ τέτυφα τέτυμμαι. Ὁ τε δὲ ἐνεργητικὸς πρ̃ο τοῦ ἀφ ἐχει ὁ παθητικὸς λήγων ἀει εἰς μαι πρ̃ο τὸ μ λαμβάνει ηὑ ἕτερ μ οἱ οὐ γε γρα φα γέγραμμαι. τέτυφα τέτυμμαι. Ὁ τε δὲ ἐνεργητικὸς ἐχει χ ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει. γ οἱ πε πλε χα πεπλεγμαι. Ὁ τε δὲ ἐνεργητικὸς ἐχει κ Εἰ μὴ μακρὰ παραλήγει ἀπὸ περισπωμένου θε ματος ὧν ὁ παθητικὸς οὐδὲν προσλαμβάνει. οἱ ον ποιῶ πεποίηκα πεποίημαι. βοῶ βεβόηκα βεβόημαι. εἰ δὲ βραχεῖα παραλήγοι ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ οἱ τελῶ τετέλεκα τετέλεσμαι. Ἐτι ὁ τε ὁ εἰς κα παροξύνεται μὲν ἀπὸ βαρυτονουμένου θεματος γι νεσθαι ξι πτω δὲ μετὰ δισυλλάβου συζυγίας, ὁμοίως ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ οἱ πείθω πέπεικα πέπεισμαι. λακτίζω λελάκτικα λελάκτισμαι. οἱ δὲ τ πεμπ μετὰ συζυγίας ἀπὸ τοῦ εἴσλω καὶ ῥω γινόμενοι πρὸ τοῦ μ φυλάττουσι τὸ α μεταβολον. ψάλλω ἔψαλμαι σωρεύω ἐρωτάω. Τὰ δὲ εἰς νω ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ξε πτουσι τὸ ν. εἰς τὸ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ ἐπειδὴ τὸ ν. πρὸ τοῦ. γ. η κ η. ξ η χ εἰσ γ ξέπεται. οἷον. μιαίνω μεμίαγκα. μολύνω μεμόλυγκα. Τοῦτο δὲ τὸ ξαπτὸν γ ἀπὸ τοῦ ν

De passiuo præterito perfecto

Passiuum præteritum perfectum ab actiuo mutatione pha in me ut uerberaui uerberatus sũ. Cũ uero actiuum ante alpha phi habet passiuum desinens semper in me ante mi assumit aliud mi ut scripsi scriptus sum uerberaui uerberatus sum. cum uero actiuum habet chi. passiuum assumit gamma ut plicui implicitus sum. Cum autem actiuum habet cappa. Si quidem longa penultimat a circunflexo themate ens passiuum nihil assumit ut facio feci factus sum clamo clamaui clamatus sum. Si autem breui penultimat passiuum assumit sigma ut perficio perfeci perfectus sum. Item cum in ra præteritum perfectum a barytono themate fit tertiæ & quartæ coniugationis similiter passiuum assumit sigma ut persuadeo persuasi persuasus sum. calcitro calcitraui calcitratus sum. Sed quintæ coniugationis ab in lo & ro facti ante mi. seruant immutabilem ut cano cantatus sum: semino seminatus sum. Sed in no ut plurimum mutat gni in gamma in actiuo ptõ pfecto. Quoniã gni ãte gãma uel cappa uel xi uel chi. in gamma mutatur ut foedo foedaui inquino inquinaui, hoc autem conuersum gamma in gni.

ξέπεται κοινῶς εἰς σ. μ. ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον μεμιαγκα μεμιαμμαι. μεμολυγκα μεμολυμμαι. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὸ μ εἰς σ ξέπουτις. μεμιασμαι καὶ μεμολυσμαι λέγουσι.

Τῶν δὲ τῆς ἕκτης συζυγίας παρακειμένων. οἱ μὲν προσλαμβάνουσι. σ. οἷον σβέννυμι σβέσω ἔσβεσμαι. ζέω ἔζεσμαι. κεράννυμι κέκραμαι κέκρασμαι. οἱ δὲ οὐ. οἷον βάσκω λύω βέβασμαι λέλυμαι.

Ἀεὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀπὸ τῶν εἰσάγομενος, τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ οἷον τέτυφα τέτυμμαι. πεποίηκα πεποίημαι. πέπτωκα πέπτωσμαι.

Τὴν τῶν ἀπὸ δισυλλάβων ληγούσης καὶ δυσὶ τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων οὗτοι λαμβάνουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἐνεστῶτος ἧτις ξέπεται εἰς. ο. μικρὸν ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ ὡσαύτως ἐθέλω ἀττικῶς. οἷον λέγω λέλοχα λέλεγμαι. κλέπτω κέκλοφα κέκλεμμαι καὶ κέκλαμμαι. ῥήγνυμι. Ἔτι πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ. μετ' ἐπισωλοκῆς συμφώνου. Τούτων γὰρ οἱ παθητικοὶ παρακείμενοι ξέπουσι τὸ ε. εἰς α. οἷον σπείρω ἔσπαρμαι ἔσπαρμαι. ξέφω ἔξεφα ἔξεμμαι. ξέφω λέθραμμαι ξέπω τέταφα τέταμμαι. στέγω στέγη μείω, τὸ βρέχω βέβροχα βέβρεγμαι. καὶ ἔτι δέδωκα δέδομαι.

uertitur cõmuniter in mi in paſſiuo præterito per-
fecto ut fœdaui fœdatus ſum pol-
lui pollutus ſum attici uero mi in ſigma
uertentes fœdatus ſum & pollutus ſum dicunt:
Sed ſextæ coniugationis præteritorum perfectorum
hæc quidem aſſumunt ſigma :ut extinguo extinctus ſum
ferueo ferbui iubeo iuſſus ſum pulſo pulſa-
tus ſum hæc uero non, ut regno regnatus ſum
ſemper autem paſſiuum præteritũ perfectũ ab iis quæ in o
factum eandem penultimam habet
actiuo ut uerberaui uerberatus ſum. feci
factus ſum perſuaſi perſuaſus ſum
præter ea quæ a diſſyllabis primæ & ſe-
cundæ coniugationis barytonoꝝ. hæc. n. acci-
piunt penultimam præſentis
quæ uertitur in o micron in actiuo præ-
terito perfecto ut dictum eſt more actico ut dico
dixi dictus ſum. furor furatus ſum furatus ſum
& furatus ſum inuenitur. & item præter habentia
rho cum complicatione conſonantis. horum. n. paſ-
ſiua præterita perfecta mutant e in a ut
uerto uerti uerſus ſum: nutrio nutritus ſum uerto
uerti uerſus ſum. notatur irrigo irrigaui
irrigatus ſum & item dedi datus ſum.

Περὶ ὑπερσωτελίκου.

Ὁ ὑπερσωτελικὸς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ξοπῆ λοῦ μαι εἰς μην. προσλαμβάνει δὲ τὸ ε σὺ ζητοῦν ὡς περισσὸς ὁ συνεργητικὸς φυλάττων πάντα τὰ τοῦ παρακειμένου. οἷον λέτυμμαι ἐτετύμμην. γέγραμμαι ἐγεγράμμην.

Περὶ παθητικοῦ πρώτου ὁρίσου

Ὁ παθητικὸς πρῶτος ὁρισὸς ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου ξοπῆ λοῦ μαι εἰς θην λήγων ἀεὶ εἰσθην. καὶ εἰμὴ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος ἢ δι φθόγγου καταχρηστικῶς ὁ ἄρ χέλαυτῷ καὶ ὁ ὁρισὸς οἷον ὠ πλισμαι ὠπλίσθην ἠρμαι ἠρέθην εἰ δὲ ἄρχεται ὁ παρακείμενος ἀπὸ συμφωνου ἀποβαλὼν τὸ σύμφωνον τοῦ ἀνα δι πλασι ασμαι. οἷον πεποίημαι ἐποιήθην. τετυμμαι ἐτύφθην. ἢ τὸ δὶ ρεθεν σμύφων πρὸ τοῦ μ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου φυλάττῳ. οἷον κεκαρμαι ἐκάρθην. ἐψαλμαι ἐψάλθην, πλὴν: ἐξεσμαι ἐξέσθην πλὴν εἰμὴ εἰ μὴ γ. Ὅτε γὰρ διρεθῆ μ. ἀπὸ τοῦ φ μεταβληθεν. ξεπει αὐτὸ εἰς τὸ φ. οἷον λέτυφται ἐτύφθη γέγραφα γέγραμμαι ἐγράφθη. Ὅτε δὲ τὸ γ ἀπὸ τοῦ χ μεταβληθῆ ξέπει αὐτὸ εἰς τὸ χ οἷον λέλεγμαι ἐλέχθη. Τὸ δὲ ἐμολύνθη ἢ ἐμιάνθη ἔχει νδιατὴ ἐπιφορὰ τοῦ θ

De præteríto pluſquam perfecto.

Præteritum pluſquamperfectum ab actíuo conuerſione me ín mín. aſſumít autem e pſilon augmentum ut & actíuum retínens omnía præteríti perfecti ut uerberatus ſum uerberatus fueram ſcríptus ſum ſcríptus fueram.

De paſſiuo prímo aoríſto.

Paſſiuus prímus aoríſtus a paſſiuo præterito perfecto mutatione me ín thín deſinens ſemper ín thín. & ſi quídem præteritum perfectum íncípit a conſonante uel díphthongo abuſiua coíncípit ípſi & aoríſtus ut armatus ſum armatus ſum ſublatus ſũ ſublatus ſum ſi autem íncípit præteritum perfectum a conſonante abíícit aoríſtus conſonantem geminationís ut factus ſum factus fuí: uerberatus ſum uerberatus fuí. & ínuentam cõſonantem ante mi paſſiuí præteríti perfecti retínent ut gauíſus ſum gauíſus fuí: cantatus ſum cantatus fuí. preter ferbuí ferbuí. præter níſi fuerít mi uel gamma. Cũ. n. ínuẽtũ ſít mí a phí mutatum uertít ípſum ín phí ut uerberauí uerberatus ſum uerberatus ſum ſcripſi ſcríptus ſũ ſcríptus ſum. Cum uero gamma a chí mutatum uertít ípſum ín chí ut díxi díctus ſum díctus ſum Sed ínqnatus ſũ & fœdatus ſũ habet. gní. pp. illationẽ thíta.

Τὴν αὐτὴν δὲ παραλήγουσαν ἔχει ὁ ἀόριστος τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον τέτυμμαι ἐτύφθην. σε ποιημαι ἐποιήθην. ωλην λοῦ. ρημαι. ρεθην. θερμαι. ρετης ημι. ε. ωημαι ε. πνεθην. ημι ρωε. ρρημαι ερρεθην. ημι λου. μεμνημαι εμνηθην προσλαμβάνοντος λου. σ. μι σεσωσμαι εσωθην ἀπροβάλλοντος αὐρ. τὸ δὲ ερρωθην οὐκ ἀπὸ τοῦ ρῶ ἀλλ' ἀπὸ λοῦ ρώζω. καὶ ωλην τοῦ χῶ χήσω εχηκα. ε χημαι εχέθην. καὶ τῶν ἀπὸ λοῦ αἱρω πεπαιρωμένων οἷον καθῄρημαι καθῃρέθην. ἀφῄρημαι ἀφῃρέθην. καὶ πλὴν τῶν ἐχόντων ρ. ρ. μετὰ ωλοχῆς συμφώνων. μι ξ. ε ωόντων τὸ εἰς. α. σὺν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον ἔσγαμμαι ἐσγέφθην τε γαμμαι ἐγέφθην.

Σημειωσαι ρ μεμνημαι ἐμνήσθην. οὗ ἐναντίον τὸ σεσωσμαι ἐσώθην.

Περὶ παθητικοῦ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου ἀορίστου ξοπῆ λου. ον. εἰς. ην. ὁ θερμαι τὸ ἐκείνου φυλάττει σύμφωνον, οἷον ἐτύπην τυπου ἐτύπην.

Περὶ μέσου ἀορίστου. α.

Ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ πρώτου προθέσει. μην. οἷον ἐτυχάμην

Eandem penultimam habet aoriſtus
paſſiuo præterito perfecto ut uerberatus ſum uerbe-
ratus fui. factus ſum factus fui. præter inuentus ſum in
uentus fui. unde & inuentor & laudatus ſum laudatus fui &
corrumpo corruptus ſum corruptus fui & memini memini
aſſumens. ſ. & ſaluatus ſum ſaluatus fui
abiiciens ipſum. Sed ualui non a corrumpo
ſed a ualeo. & præter habeo habebo habui ha
bitus ſum habitus ſum & a tollo circunfle
xa ut deſtructus ſum deſtructus ſum ablatus ſum abla
tus ſum. & præter habentia rho cum complicati
one conſonantium uertentia e pſilon in alpha in
paſſiuo præterito perfecto ut uerſus ſum uer-
ſus ſum nutritus ſum nutritus ſum.
Nota memini memini. cuius contrarium
ſaluatus ſum ſaluatus ſum.

De paſſiuo ſo aoriſto.

Paſſiuus ſecundus aoriſtus abacti
uo ſecundo aoriſto mutatione on in in un
de & illius retinet conſonantem ut uer
berauí uerberatus ſum.

De medio aoriſto primo.

Medius primus aoriſtus ab actiuo
primo additione min ut uerberauí uerberauí.

Περὶ μέσου ἀορίστου. β. Ἔτι ὁ μέσος ἀόριστος δι' ἑτέρος ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσθέσει. μη. οἷον ετυπτόμην. ἐγραφόμην. Περὶ μέσου μέλλοντος. α. Ὁ μέσος μέλλων προσῳδὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ξοπῆ τοῦ. ω μεγάλου. ο. μικροῦ καὶ προσθέσει. μαι οἷον τύπτω τύπτομαι. γράφω γράφομαι.

Περὶ μέσου μέλλοντος. β. Ὁ μέσος μέλλων δευτέρος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου μέλλοντος ξοπῆ τοῦ. ω. εἷς. ου. καὶ προσθέσει τοῦ. μαι. οἷον τύπτω τύπτομαι. φαλῶ φαλοῦμαι σπερῶ σπεροῦμαι. Ἔτι ὁ μετ' ὀλίγου μέλλων ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παραλαμβάνου οἷον τέτυφα τετύφομαι.

Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύφθην ἀορίστου πρώτου μέλλων πρῶτος τυφθήσομαι. σῃ. σεται. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύπην ἀορίστου δευτέρου μέλλων δεύτερος τυπήσομαι. σῃ. σεται.

Περὶ τῶν βαρυτόνων συζυγιῶν.

Τούτων ὅτως ἐχόντων διακτέον δὴ ἐπὶ τὴν περὶ τῶν βαρυτόνων συζυγιῶν ἀπόδειξιν καὶ λαβόντας παλαιοὺς ἐπὶ στέγας ποιήσει. οὐκ ἀμαρτοῖ. Τούτων ἡ πρώτη ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ. ω. β. η. π. φ. η. πε. ἔχουσα. οἷον λείβω λείπω γράφω. κόπτω ὧν ὁ μέλλων ἀπὸ τοῦ. ω. ψ. ἔχει. οἷον λείψω

De medío aoriſto ſecundo. Item mediús aoríſtus ſe-
cundus a ſecundo additione mi ut uer-
beraui uerberatus ſum ſcripſi ſcriptus ſum. De medío fu-
turo primo. Medium futurum primum ab acti-
uo mutatione o magni in o paruum & additione
me ut uerberabo uerberabo ſcribam ſcribam
De medío futuro ſecundo. Medium futurum ſecun-
dum ab actiuo ſecundo futuro
mutatione o in u & additione me ut
uerberabo uerberabo. cantabo cantabo ſeminabo ſemi-
nabo. Item poſtpaulo futurum a ſecun
da perſona paſſiui præteriti per-
fecti ut uerberatus es. uerberabor
& a uerberatus eſt aoriſto primo futurum pri-
mum uerberabor uerberaberis uerberabitur. & a uerbera
tus eſt arriſto ſecundo futurum ſecundum uerbe
rabor uerberaberis uerberabitur.

De barytonorum coniugationibus.

His ſic formatis dicendum ſane eſſet &
de barytonorum coniugationibus quas ſex entes apud
antiquos ſi quatuor faciet non utiq;
erraret. harum prima eſt ante o mega uita uel
pi uel phi uel pi taf habens ut ſacrifico linquo ſcribo
incido, quorum futurum ante o mega pſi habet ut ſa-

ψω λείψω γράψω κόψω. ὁ παρακείμενος πρὸ λοῦ
α. φ. οἱ λελοιφα λελοιφασι γραφακέναι Δωτερ
Δωτέρας ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ. ω. Γ. ἢ. κ. ἢ. χ. ἢ. πτ. ἢ. ζ. ἢ.
δύο. αν. ἐχουσα, οἷον λέγω, πλέκω, ἔχω, τίκτω,
παίζω, ὀρύττω. ὧν ὁ μέλλων πρὸ λοῦ. ω. ξ. ἐχει. οἷ-
ον λέξω, πλέξω, ἕξω. τέξω. παίξω. ὀρύξω. ὁ πα
ρακείμενος πρὸ τοῦ. α. το. κ. ἐχει. οἷον λέλεχα,
πέπλεχα, εἴληχα, τέτεχα, πεπαίληχα, ὤρυχα,
Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ὅσα τῶν εἰς. ζω. χρημάτων, οἱ
σι τὸν μέλλοντα. εἰς. ξω. τῆς δευτέρας ἐσώσαν συν
ζυγίας. ὅσα δὲ εἰς. σω. τῆς τρίτης. διακρινοῦμεν
δὲ αὐτὰ οὕτω. Τὰ εἰς ζω. ὑπὸ διφθόγγου λαβόντα εἰς. σω
τὸν μέλλοντα, ποιοῦσιν. οἷον δέω δείζω δείσω·
συρίζω συρίσω. βαδίζω βαδίσω, κουφίζω κου
φίσω, ἐλπίζω ἐλπίσω, λακτίζω λακτίσω, ἐ-
τοιμάζω ἑτοιμάσω, θεωρίζω θεωρήσω, ἁρμόζω
ἁρμόσω, ἁρπάζω ἁρπάσω. χωρὶς τοῦ οἰμώ
ζω, οἰμώξω· σημαίζω σημάξω, καθαίζω καθάξω, σεν
άζω σεν άξω, ὁλολύζω ὁλολύξω. ἁλαπάζω ἁλαπά-
ξω. θρυλλίζω θρυλλίξω. Τὰ δὲ διὰ συλλαβῶν τε
λοῦντα εἰς. ξω τὸν μέλλοντα, ποιοῦσιν. οἷον πείθω,
πείξω, πάσσω, ἁπλῶς. κράζω κράξω. σφά
ζω σφάξω, τὰ δὲ εἰς. σω, οἷον κτίζω κτίσω
φράζω φράσω, πρίζω πρίσω, ἴζω, ἴσω.

crificabo.relinquam ſcribam incidã.Præteritũ pfectũ ante alpha ut ſacrificaui:reliqui ſcripſi.incidi. Secunda Secũda ẽ ãte o mega gãma uel cappa uel chi uel cappa taf duo ſigma habens ut dico plico habeo pario (uel zita uel ludo fodio.Quorum futurum ante o mega xi habet ut dicam plicabo habebo pariam ludam fodiam.præteritum perfectum ante alpha chi habet ut dixi plicui habui peperi luſi fodi.

Oportet autem ſcire q; quæcunq; in zo uerborum faciunt futurum in xo ſecundæ ſint coniugationis.Quæcunq; autem in ſo,tertiæ.diſcernimus ipſa ſic.In zo ſuperbiſſyllaba in ſo futurum faciunt ut mutuo mutuabo. fiſtula cano fiſtula canam uado uadam leuo leuabo ſpero ſperabo,calcitro calcitrabo præparo præparabo dominor dominabor.congruo congruam rapio rapiam.ſine ploro plorabo firmo firmabo lamentor lamentabor ſuſpiro ſuſpirabo.ululo ululabo.populor populabor.nugor nugabor.Sed diſyllaba aliquando quidem in xo futurum faciunt ut ludo ludam & ludam attice clamo clamabo iugulo iugulabo.aliquando autem in ſo ut ædifico ædificabo dico dicã incido ſecuri incidã ſecuri ſedere facio ſedere facíã.

Ἔτι τὰ εἰς δύο. ω. ἀπὸ ἀπλῶν διὰ δύο. π. γρά-
φοντα εἰς. ξ. τὸν μέλοντα ποιοῦσιν. οἷον ὀρύσ-
σω καὶ ὀρύπω ὀρύξω. νύττω νύπω νύξω. σπεύ-
δω σπεύσω μείω μενῶ εἰς ευ. σ. τὸν μέλοντα ποι-
οῦντων. ἀ τῆς τρίτης ἐσομένων συζυγίας. οἷον
πλάττω καὶ πλάπω πλάσω. ὅθεν ἐπλάσθη ἀό-
ριστος πρωτος. ἐρέττω ἐρέσσω. ι μάττω ι μάσσω ι νάσ-
σω ι νάσσω πάττω πάσσω λάττω λάσσω λύττω λύ-
σσω.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ. ω. δ. η. θ. η. δύο. π. η. ζ. η δύο
ττ. η. ω. καθαρὸν ἔχουσα. οἷον ἀδῶ. πλήθω, ἀνύτ-
τω. φράζω, πλάττω. ἀκούω. ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ
ω. τὸ σ. ἐλεύ. οἷον ἄσω. πλήσω ἀνύσω.
φράσω. πλάσω, ἀκούσω. ὁ παρακείμενος πρὸ
τοῦ. α, η. κ. ἐλήφ. οἷον ἧκα, πέπλησμαι, ἤνυκα, πέφρα-
κα, πέπλακα. ἠκούκα. καὶ τὰ περιττὰ μενα, ἢ
ἐπὶ τὰ εἰς. μι. εἰς. κα. τὸν παρακείμενον ποιοῦ-
σι. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀνύω ἐγένετο ἀνύ-
τω, ἐπὶ τὰ ἀνύπω ἀπλῶς. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρύω ἀ-
ρύτω καὶ ἀρύπω. ὅθεν καὶ εἰς. σω. τὰ τοιαῦτα
τὸν μέλοντα ποιοῦσι.

Τετάρτη.

Τετάρτη ἐστὶν ἡ πρὸ λοῦ. ω. τὰ τέσσαρα ἀμετά-
βολα. λ. μ. ν. ρ. ἔχουσα. οἷον. ψάλλω. νέμω.
κρίνω. σπείρω, ὧν ὁ μέλλων περιττὸς.

Item in duo ſigma quæ attice per duo taf ſcri-
buntur in xi futurum faciunt ut fo
dio & fodio fodiam. pungo & pungo pungam. præter
notata in unum ſigma futurum facien-
tia: quæ tertiæ ſint coniugationis ut
fingo & fingo fingam unde finxi. ao
riſtus primus remigo rēigabo flagris cedo flagris cedā pof
ſum potero condio condiam uideo uidebo uideo ui
debo.

Tertia.

Tertia eſt ante o mega delta uel thita uel duo taf uel zita uel
duo ſigma uel o purum habens: ut canto impleo perfi
cio dico fingo audio quorum futurum ante
o mega ſigma habet: ut cantabo implebo perficiam
dicam fingam audiam. præteritum perfectum ante
alpha cappa habet: ut cecini impleui perfeci di-
xi finxi audiui. & circunflexa. Et
Item in mi in ca præteritum perfectum faci-
unt. Nota autem q̄ a perficio factum eſt perfi
cio. deinde perficio attice. ab haurio hau-
rio & haurio: unde & in ſo talia
futurum faciunt.

Quarta.

Quarta eſt ante o mega quatuor immuta
biles lambda mi gni rho habens ut canto tribuo
iudico ſemino quorum futurum circunflexum.

πρὸ τοῦ ω. αὐτὸ τὸ ἀμεταβόλ φιλάλτ. συσεμν
τ) παραλήγουσ. ἀμεταβόλ) ή. ι. τῆς διφθόγγ
ἐκβαλλ. οἷον ψαλῶ. νεμῶ. κρινῶ. σπερῶ. παρα-
κείμενο. πρὸ τοῦ α. τὸ κ ἔχει. ἢ πρὸ τοῦ κ. τὸ ἀμε
ταβολ. οἷον ἔψαλκα. ἔσπαρκα. Σημειωσὴ δὲ τὸ
νενεμηκα. προσλαμβάν. ἢ. νένεμκα γὰρ ὤφειλ
εἶναι. ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφων. προσετέθη. ἢ. ὅτι ω
τέμω τεμῶ. τετέμηκα. δέμω δεμῶ δεδέμηκα.
βρέμω βρεμῶ βεβρέμηκα. Ἔτι σεσημειωνται τὰ εἰς
νω διὰ συμπλαβὰ μὴ φυλάττοντα τὸ ἀμεταβολ
οἷον κρίνω κρινῶ κεκρικα. σπλήνω σπλινῶ πε-
σπλῆκα. ἐν δὲ τῷ μιαίνω μιανῶ μεμίασμαι μὴ μο
λύνω, μολυνῶ μεμόλυσμαι. ξέπεται τὸ. ν. εἰς. σ.
ἑπόμενον. χ. Περὶ τῶν περισσωμένων.
Τούτων οὕτως εἰρημένων περὶ τῶν περισσωμένων λέ
γωμεν. ὧν ξιῶν οὐσῶν. ἡ πρώτη διὰ τοῦ εω προ-
φερομένη: ἐν τῇ παραλήγουσῃ τῶν μέλλοντος τὸ. η. ἢ
τὸ. ε. ἔχει. Ὅτε μὲν οὖν ἐσῶν μακρὰ παραλή
γει τότε μὲν ὁ μέλλων τῷ. η. παραλήγει. οἷον ποιῶ ποι
ήσω. πνῶ πνεύσω οἰκῶ οἰκήσω. τηρῶ τηρήσω. ἀλ
θλῶ ἀθλήσω. ἐξαιρεῖ τὸ ἀρκῶ ἀρκέσω: νοσῶ νο
κέσω: αἰδῶ αἰδέσω αἰρῶ αἱνέσω. Οὐ μὴν ἐπαινῶ ἐ
παινέσω. παρὰ δὲ τὸ παλαι αἰνήσω καὶ ἐπαινή
σω. Οὐ μὴν ὁμηρ μυθ) ἐπαινήσαντ' ὀδυσῆος θεοὶ ἀ-

ante o mega ipſam immutabilem retinens corripit
penultimam immutabilem uel iota diphthongi
abiiciens. ut canaim: tribuam: iudicabo. ſeminabo. Ptũmper-
fectum ante alpha cappa habet & ante cappa immuta-
bilem. ut cecini ſeminaui. Nota autem
tribui aſſumens ita. tribui. n. debebat
eſſe ſed propter diſſonantiam additum eſt ita. ſic &
incido incidam incidi ædifico ædificabo ædificaui
fremo fremam fremui. Item notantur in
no diſyllaba non retinentia immutabilem
ut iudico iudicabo iudicaui. lauo lauabo la-
ui. in autem polluo polluam polluí & inqui-
no inquinabo inquinaui, uertitur. gni. in gamma
ſequente cappa. De circunflexis.
His ſic dictis etiam de circunflexis dica-
mus quibus tribus entibus prima per eo prola-
ta in penultima futuri ita uel
e pſilon habet. Cum quidem. n. præſens longa penul-
timat tunc & futurum ita penultimat ut facio fa-
ciam, inuenio inueniam. habito habitabo ſeruo ſeruabo cer-
to certabo. excipitur dominor dominabor uinco uin-
cã uerecũdor uerecũdabor laudo. dabo. uñ & laudo & lauda
bo. Apud autem antiquos laudabo & lauda-
bo, unde & Homerus uerbum laudantes Vlyſſis diuini.

Ὅτε δὲ ὁ ἑνεστὼς βραχεῖα παραλήγοι· τότε ὁ μέλ
λων σοτὲ μὲν τὸ η. ἐχεῖ οἷον φιλῶ φιλήσω. νοῶ
νοήσω ποτὲ δὲ τὸ ε. οἷον τελῶ τελέσω. καλῶ.
καλέσω. ὁλῶ ὀλέσω. ἐνιοι δὲ ἀμφότερον ἔχουσι.
οἷον φορῶ φορήσω καὶ φορέσω. πονῶ πονήσω καὶ
πονέσω. φρονῶ φρονήσω καὶ φρονέσω. Τὴν δὲ παρ
αλήγουσα Τοῦ μέλλοντος φυλάττει ὁ παρακείμε
νος καὶ ὑπερσυντελικὸ καὶ ἀόριστος· ἐν πάσῃ συζυ-
γίᾳ σωζομένη. Δευτέρα.

Ἡ δευτέρα διὰ τοῦ. αω. προφερομένη, ποτὲ μὲν
τὸ. α. ποτὲ δὲ τὸ. η. ἐν τῇ παραλήγουσῃ τοῦ μέλλον-
τος ἔχει οὕτω. Τὰ οἷς. ω. καθαρὸν προηγουμένου. ε.
η. ι. διὰ τοῦ άσω τὸν μέλλοντα ποιοῦσι οἷον νέω νέ
άσω. θέω θεύσω. ἀνέω ἀνεύσω. ἐρυθρίω ἐρυθρι
άσω. ἀλοιάω δὲ ἀλλοιήσω ἰωνικῶς. Ἔτι τὰ πα
ραλήγοντα τῷ. ο. οἷον ἀκροῶ ἀκροάσω. ἐξακου-
ρεῖ τὸ βοῶ βοήσω. γοῶ γοήσω. ἀλοῶ ἀλοήσω καὶ
ἀλοάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω ὑπερμονοσύλλαβα μὴ
προηγούμενου συμφώνου. οἷον πίρω πιράσω. φυρῶ
φυράσω. γηρῶ γηράσω. ξυρῶ δὲ ξυρεῖς. Ἔτι τὰ εἰς
λω ὑπερμονοσύλλαβα τῷ. ε. παραλήγοντα. οἷον
γελῶ γελάσω. ἑλῶ ἑλάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω μονο
σύλλαβα μὴ ποιοῦντα παραίγω τὰ εἰς μι. οἷον δρῶ
δράσω. κλῶ κλάσω. φλῶ φλάσω. θλῶ θλάσω.

Cum uero præſens breuí penultímat: tunc fu-
turum alíquando quídem íta habet ut amo amabo íntellígo
íntellígam. alíquando autem e pſilon ut perfício pficiã uoco
uocabo perdo perdam. Alíqua autem utrínq; habent
ut geſto geſtabo & geſtabo laboro laborabo & la-
borabo ſapío ſapíam & ſapíam. Sed pe-
nultímam futurí retínet præteri-
tum perfectum & pluſq̃ perfectũ & aorístus ín oí cõíugatí-
one círcunflexa. Secunda
Secunda per ao prolata alíquando quídem
alpha alíquando autem íta ín penultíma fu
turí habet ſic. In o mega purum præcedente e pſilo
uel íota per áſo futurum faciunt utdímítto dí-
míttam míror mírabor doleo dolebo rube
ſco rubeſcam. muto autem mutabo ionícum etíam penultí-
mantía o mícro ut audío audíam. excipí
tur clamo clamabo lugeo lugebo tríturo tríturabo &
tríturabo. Etíam ín ro hypermonoſyllaba non
præcedente conſonante ut tranſeo tranſíbo pínſo
pínſam. ſeneſcò ſeneſcam rado autem radís. Item ín
lo hypermonoſyllaba e pſilo penultímantía ut
rídeo rídebo ímpello ímpellam. Item quæ ín ro & lo mono
ſyllaba nonfacientía deríuatíua ín mi ut facío
faciam íncído íncídam rumpo rumpam frango frangam.

Ταὐτὸπαραλήγομενα τῷ δια τοῦ ήσω μέλ
λοντα ποιοῦσιν. οἷον ἐπυῶ ἐπυήσω. λυῶ λυή-
σω. δυῶ δυήσω. Ἔτι λαὲὶς λω μονα ἢ μετὰ συμ
φώνου κατὰ σύλληψιν ἢτε κατὰ διαζασιν. οἱ
συλῶ συλήσω. κραυπαλῶ κραυπαλήσω. χολῶ
χολήσω. μελαγχολῶ μελαγχολήσω. ἀσχολῶ
ἀσχολήσω. ὁμοκλῶ ὁμοκλήσω. ποδαγρῶ ποδα
γρήσω. ἐξορῆται τὸ χαλῶ χαλάσω. ἰλῶ ἰλάσω.
Ἔτι λαὲὶς ρω καὶ λω, παραγωγα εἰς μι ποιοῦν
τα. οἷον χῶ χήμι χήσω. πρῶ πρήμι πρήσω. πλῶ
πίμπλημι πλήσω. τλῶ. τλῆμι τλήσω. Ἔτι λαὲὶς
εἰς ελλο σύμφωνον λήγοντα οἷον σμῶ σμήσω. κνῶ
κνήσω. ξῶ ξήσω. νικῶ νικήσω. κυβερνῶ κυβερνή-
σω. τιμῶ τιμήσω. ἁβῶ. ἁβήσω. ξυρῶ ξυφήσω. ξυ
γῶ ξυγήσω. διψῶ διψήσω. σιγῶ σιγήσω. συνω-
πῶ σιωπήσω. ακῶ ακήσω τὸ ἀκολουθῶ. ακῶ δὲ ακά
σω τὸ ἀνιάκω.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶν ἡ δια τοῦ οω προφερομένη σὺν τῇ πα-
ραλήγουσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ ω. μεγάλο. μικρόν
ἐχει. Ὅσα μὴν οὖν τῶν ρημάτων ἐχουσι προεπικὴ
μενον ρημάτιον τῷ ω. μεταλῶ παραλήγουσιν
οὖν τῷ μέλλοντι. οἷον χρυσὸς χρυσῶ χρυσώσω ἀρ-
γυρος ἀργυρῶ ἀργυρώσω. χύλος χυλῶ χυλώ-
σω. χέρ χέρῶ χερώσω. πῦρ πυρῶ πυρώσω.

Sed penultímantia y pſilo per íſo fu-
turum faciunt ut promítto promíttam populor popu-
labor populor populabor. Etíam ín lo ſola uel cum con-
ſonante per comprehenſionem ſíue per díuíſionem ut
prædor prædabor crapulor crapulabor. íraſcor
íraſcar melancholícus ſum melancholícus ero exerceo
exercebo clamo clamabo podagras patíor podagras
patíar. Excípitur deprímo deprímam lígo lígabo.
Item ín ro & lo deriuatíua ín mí fací
entía ut uatícínor cínor uatícínabor emo emo emam ímpleo
ímpleo ímplebo tolero tolero tolerabo. Item
ín alíã conſonantem deſinentía ut purgo purgabo ſcalpo
ſcalpam. uíuo uíuam uínco uíncam guberno guber-
nabo honoro rabo. pubeſco beſcam delítíor delítíabor. uín-
demío uíndemíabo ſítío ſítíam taceo tacebo ta-
ceo tacebo ſequor ſequar ſequor. euello autem euel-
lam. euello.

Tertía.

Tertía eſt per oo prolata ín penul-
tíma futurí o magnum uel o paruum
habet. Quæcunq; quídem uerborum habent præ-
exíſtens uerbale o magno penultímant
ín futuro ut aurum ínauro ínaurabo ar-
gentum argento argentabo gypſus gypſo gypſa-
bo, mãus mãcípo cípabo ígnis ígne examíno ígne mínabo.

σέφανος σεφανῶ σεφανώσω. ὀρθὸς ὀρθῶ ὀρθώσω σὺς σεβλὸς σεβλῶ σεβλώσω. κακὸς κακῶ κακώσω λαπτὸς λαπτῶ λαπτώσω. Ὅσα δὲ ὀυκὲ χουσι. πξ ἀελλήγσι τῷ. ὁ. μικρῷ οἰ ὁμῶ ὁμόσω. ἀρῷ ἀρόσω. ονῶ ονόσω. Τὰ τὰ δὲ ἠρημένα λεάταρες ἐσι μὴ αὐτὸς μι. ὠν ἡ πξώτη τὸ ἡ ἐχι σὺν τῇ παρακλήσου σῇ λὰ σὺν δετικὰ ἐνεστῶτ ι μὴ μέλλοντ ι μὴ ἀορίσ τοι λι θημι θήσω ἐθηκα. τὸ δὲ τεθεικα μὴ ἑστεθεικεν διὰ φ. διφθόγγ χ. χφ ει ἐθεβοιωτικῷ. Καὶ ἡ δὐτέρα δὲ τὸ ἡ. ἐχι. οἱ ἵσημι σήσω ἔσησα. ἑσακα δὲ ὅπα ρακεν μεν καὶ ὁυ χ ἔσηκα ἐσδιαφορ λὸν ἔσηκα ἀπὸ τὸν ἑσηκωγινομεν. μὴ ἐτι ὑπερσωτελικὸς ἑσακεν. Ἡ δὲ ξ ι τὴ τὸ ω. μεγα. οἱον δι δωμι δώ σω δὲ δωκα ἐδὲ δώκαμεν ἐδωκα. Ἡ δὲ τεταρτὴ τὸ. υ ψι λὸν οἷον ζύγνυμι. Σημειώσῃ δὲ ἐν τούτοις δυο. ἐν μὲν ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ ἐνεστῶτος ἀφαιρεῖται. οἷον τίθημι θήσω. ἵσημι σήσω δίδωμι δώσω. ἕτερον δὲ ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς συγκέλλεται ἡ παρακλησις οἷον τίθεμαι. ἵσημι σαμαι. δίδωμι δίδομαι. ζώγνυμι ζεύγνυμαι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ὡς οἷόν τε ἦν ἡμῖν σωτομως ἡ ὠφελίμως τοῖς ἐπισταμένοις εἰρηται. ἐν δὲ τῷ περὶ ῥήματος ξ΄ τῷ βι βλίῳ διεξοδικώτατα ῥηθήσεται.

Corona corono coronabo. rectus dirigo diri-
gam paruus torqueo torquebo malus uexo ue-
xabo. humilis humilio humiliabo. quæcunq; uero non ha-
bent penultimant o micro ut iuro iurabo aro
arabo uitupero uituperabo. his sic dictis quatuor
sunt & eæ quæ in mi. Quarum prima ita habet in pe-
nultima actiui præsentis & futuri & aoristi ut po-
no pono ponam posui. Sed posui & posueram per
e iota diphthongum scribitur more bocetorum. Et secunda
autem ita habet ut sto stabo steti steti autem præteritum per
fectum. & non steti ad differentiam huius extitu
ab existo facti. & amplius præteritum plusquam perfectū
steteram. Tertia autem o magnum ut do da-
bo dedi dederam dedi. Quarta uero y-
psilon ut coniungo. Nota in his
duo unum quidem quoniā in futuro prima sylla-
ba præsentis aufertur ut pono ponam
sto stabo do dabo: Alterum quoniam in
passiuis corripitur penultima ut po
no ponor a me stetur do dor.
iungo iungor. Sed de quidem his
ut possibile fuit nobis breuiter & utiliter in
troducendis dictum est. Sed in de uerbo tertio li-
bro latius dicetur.

Γρι τ ρημα τ μεχρι παρατατικου κλινομενων.
Τα δια του αινω ρηματα βαρυτονα μεχρι του
παρατατικου κλινοντα οιον λαμβανω ελαμ
βανον μανθανω εμανθανον. λανθανω ελανθα
νον. Ετι τα δια του. αθω. καὶ. εθω. καὶ νθω. οἱ
αμυναθω ημυναθον. φλεγεθω εφλεγεθον. μυ
νυθω εμυνυθον. Ετι λαειις. βω. εχοντα προ του
β. συμφωνον. ἡ. ε. οιον ρεμβω ερεμβον. σεβω εσε
βον. Ετι ταειις σκω. οιον αρεσκω ηρεσκον ω
ωρασκω επιπρασκον. χωρις του θνησκω θνη
ξω. λυσκω αλυξω. το δε διδαξω ουκ απο του δι
δασκω. αλλα απο του διδαχω. Ετι τα δια του.
ινω. υπο δισυλλαβα. οιον ερεινω ηρεφμον φα
ινω εφαεινον. Ετι τα δια του. φω παραγωγα α
πο εμεσω των μελλοντος. οιον απο του νιπτω νι
πτω εκ νεσω νεψω. Ετι τα δια του. υω. υπερδισυλ
λαβα ωοιουντα εις. μι. παραγωγα. και ετι τα
απαυτων παραγομενα. οιον πετυω πετνυμι
ομνυω ομνυμι. ολυω ολυμι. Ετι παντα τα
της πεμπτης συζυγιας κατα παλαιον την
ωρωτ συλλαβην διπλασιαζομενην εχοντα
οιον μαρ μαιρ εμαρμαιρ. μορμυρ εμορμυρ.

De ũerbis uſq; præteritum imperfectum declinatis

Per ano uerba barytona uſq;
præteritũ imperfectum declínantur:ut accípio accí-
piebam.díſco diſcebam.lateo late-
bam.Item per atho & etho.& ytho ut
ulcíſcor ulcíſcebar.ardeo ardebam mí-
nuo mínuebam.Inſuper ín uo habentía ante
uíta cõſonantem uel e pſilon ut círcumuerto tebam colo cole
bam.Item ín ſco ut placeo placebam uen-
do uendebam præter morior mori
ar & fugío fugíam. Sed docebo non a do-
ceo ſed a doceo. Item per
ano ſupra duas ſyllabas: ut ínterrogo ínterrogabam ſplen
deo ſplendebam.Item per ío deríuatíua a
præſentí uel futuro ut ab ínúenío con-
ſequor conſequebar. perfício perfíciam perfíciebam a
comedam comedo comedebam bellabo bel-
lo.uídebo uídeo.Item per .yo.ſupra duas
ſyllabas facientía ín mi deríuatíua.& Item
ab ípſis deducta ut cònglutíno conglutíno
Iuro íuro perdo perdo.Item omnía
quíntæ coníugatíonis ſecundum ueteres
prímam ſyllabam geminatam habentía
ut luceo lucebam murmuro murmurabam.

Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ .ω. δύο συμφωνα ἔχοντα καὶ λε-
γόμενα ἀπὸ λογικῶν ῥημάτων μετάβολον ἐκ. οἷον
μέμβλω ὀφλω ἐγγω δακνω. Ἔτι τὰ εἰς .ω. καθα-
ρὸν λη. υ. διφθόγγῳ παραλήγομενα, οἷον ὀπτάω
ἀγάω. Ἔτι τὰ εἰς .δω. ἀπὸ τοῦ .δ. ν. ἔχοντα. οἷον
κυλίνδω. πενδω.

ΠΕΡΙ ἈΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

ἈΝΤΩΝΥ μία ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν ἀντὶ ὀνό-
ματος παραλαμβανόμενον. Ταύτης δὲ ἡ μὲν
πρωτοτυπος ἡ δὲ κτητικὴ, ἡ δὲ δεικτικὴ. ἡ δὲ ἀνα-
φορικὴ ἡ δὲ σωθετος. Παρεπονται δὲ αὐτῇ τέσ-
σαρα. γένος ἀριθμοὶ. πτῶσις, προσώπου.

Περὶ πρωτοτύπων τοῦ πρώτου προσώπου.

Ἐγω, ἐμοῦ, ἐμοὶ, ἐμὲ, ἐνω νῶϊν. ἡμεῖς ἡμῶν. ἡμῖν, ἡ-
μᾶς. Τοῦ δευτέρου προσώπου. Σὺ σοῦ. σοὶ, σὲ.
σφῶ σφῷν ὑμεῖς, ὑμῶν. ὑμῖν, ὑμᾶς. Τοῦ τρίτου
προσώπου. Ὅς, οὗ, οἷ, ἑ. σφὲ σφίν. σφεῖς, σφῶν.
σφισι, σφᾶς.

Περὶ κτητικῶν.

Κτητικὰ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμε-
να ἐστιν ὀκτώ. ἐμος, ἑος, ἑὸς, νωϊτερος, σφωϊτερος, ἡμε-
τερος, ὑμετερος, σφετερος. αἱ διὰ τοῦ νῶϊν κλινόμεναι
ἐμος, ἐμὴ, ἐμὸν, σὸς, σὴ, σὸν. μὴ αἱ μὴ ἀφαιρετικαὶ μὴ
δὲ τεραι κατὰ τὴν τετάρτ) κλινόμεναι κλίσιν
αἱ δὲ ἥλιναι κατὰ τὴν δευτέραν.

Item ante o mega duas consonãtes habentía per con-
nexionem. quarum secunda immutabilis esset. ut
curo debeo surgo mordeo. Etiam in o pu-
rum y psilo iota diphthongo penultimantia ut coeo
uio. Item in do ante do n. habentia ut
uoluo sacrifico.

De pronominibus.

Pronomen est pars orationis declinabilis pro nomi
ne assumpta. huius autem hoc quidem
primitiuũ. hoc aũt possessiuũ. hoc ãt demõstratiuũ hoc ãt re
latiuum. hoc autẽ compositum. Accidunt autem ipsi qua-
tuor. genus. numerus. casus. persona.

De primitiuis primæ personæ.

Ego mei mihi me. nos duo nos duos nr̃m duorꝝ nobis duo-
nos. Secundæ personæ. tu tui tibi te (bus nos nr̃m nobis
uos duo duos. ur̃m. orꝝ. uobis. bꝰ. uos ur̃m uobis uos. tertiæ
psonæ. q sui sibi. se q̃ duo quos duos quorꝝ duorꝝ q̃bꝰ duo-
sibi se. De possessiuis. (bus qui sui

Possessiua autem a primitiuis deriua-
ta. Octo meus tuus suus noster suus no-
ster uester quæ trigenerice declinãtur
meus mea meum. tuus tua tuum. & quidem masculina &
neutra secundum quartam declinantur declinationem.
Sed fœminina secundum secundam.

Περὶ δεικτικῶν.

Δεικτικὰ δέ εἰσι τοῦτος ἐκεῖνος. ξιτενῶς μὲν οὕτως κλινόμενα οὗτος. Οὗτος τούτου. Τούτῳ. Τοῦτον. ὦ οὗτος Τούτω. Τούτοιν. ὦ Τούτω. οὗτοι. Τούτων. Τούτοις. Τούτους. ὦ οὗτοι αὕτη. ταύτης. ταύτῃ. ταύτην. ὦ ταύτα. αὗται. ταύταιν ὦ ταύτα. αὗται. Τούτων. Ταύταις. ταῦτ. ὦ αὗται Τοῦτο. τούτου. Τούτῳ. τοῦτον. ὦ τοῦτο. Τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω. ταῦτα. τούτων. Τούτοις. Ταῦτα. ὦ Ταῦτα. Ἐκεῖνος. ἐκείνη. ἐκεῖνο. Ἐκείνης. ἐκείνῃ. ἐκείνην. Ἐκείνω ἐκείνᾱ. Περὶ ἀναφορικῆς. Ἀναφορικὴ δὲ μία ξιτενῶς λεγομένη ὡδί. Αὐτὸς ἑαυτοῦ αὐτῷ αὐτὸν. αὐτὼ. αὐτοῖν. αὐτοῖ αὐτῶν. αὐτοῖς αὐτοὺς. Αὐτὴ αὐτῆς. αὐτῇ. αὐτὴν. αὐταὶ αὐτάων αὐταῖν αὐτᾶν. αὐτῶν. αὐταῖς. αὐτᾶς. Αὐτὸ. αὐτοῦ. αὐτῷ αὐτὸ. αὐτὼ. αὐτοῖν. αὐτᾶ. αὐτῷν. αὐτοῖς. αὐτᾶ. Ἴδιον δὲ ταύτης ἡ ξιπροσωπος σημασία. αὐτὸς γὰρ ἀντὶ τοῦ σὺ ἐκεῖνος.

Περὶ σωθέτων.

Σώθετοι δὲ ξεῖς ὀνομαστικὰς οὐκ ἔχουσαι. Τοῦ πρώτου προσώπου. Ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτὸν. Ἐμαυτῆς. ἐμαυτῇ. ἐμαυτὴν. Ἐμαυτοῦ ἐμαυτῷ. ἐμαυτὸ.

Τοῦ δευτέρου προσώπ. Σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτὸν Σαυτῆς. σαυτῇ. σαυτὴν. Σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτὸ.

De Demonſtratiuis

Demõſtratiua autem duo hic ille trigenerice & ipſa
declinata ſic hic huius huic hunc
o tu hi duo hos duos horꝝ duorꝝ his duob⁹ o uos duo hi horꝝ
his hos o uos. hæc huius huic hanc
o tuhæduæhasduashaꝝduaꝝ hisduab⁹ o uosduæ hoc h⁹
huic hoc o tu. hæcduo hæcduo horꝝduorꝝ his. obus. o uosdu
horꝝ hishæc o uos. ille illius. il- (o. hæc
la illius. illud illius.

De Relatiuo.

Relatiuum autem unum trigenerice dictum ſic. Ipſe
ipſi⁹ ipſi ipm. ipſi duo ipſos duos ipſorꝝ duorꝝ ipſisb⁹ ipi orꝝ i
pſis ipſos. ipſa ipſi⁹ ipſi ipſa ipſæ duæ ipſas duas ipſaꝝ duaꝝ
ipſæ ipſaꝝ ipſis ipſas ipſu ipſius ipſi i- (ipſis duabus
pſu ipſa duo ipſa duo ipſorꝝ duorꝝ ipſis ob⁹. ipſa ipſorꝝ ipſis
.n. h⁹ triu pſonaru ſignificatio. ipſe. n. pro (ipſa ꝓpriu
ego tau ille.

De Compoſitis.

Compoſita autem tria nominatiuos non habentia
primæ perſonæ meipſius mihipſi.
meipſum. meipſius mihipſi meipſam meipſius
mihipſi meipſum.
ſecundæ perſonæ tuipſius tibipſi teipſum.
tuipſius tibipſi teipſum
tuipſius tibipſi teipſum.

καὶ αἰμῷ τοῦ πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου μέχρι τοῦτο μόνον κλίνομεν. αἰδέλου ξί τοῦ ἢ πληθυντικῶς σωθέτω σὲ ἄμα ἢ διηρημένως ὧδε. Τὸ ξί τοῦ Ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτόν. Ἑαυτῆς. ἑαυτῇ ἑαυτήν. Ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ ἑαυτό. Ἑαυτῶν ἢ σφῶν αὐτῶν ἑαυτοῖς ἢ σφίσ αὐτοῖς. ἑαυτοὺς ἢ σφᾶς αὐτούς.

Περὶ προθέσεως.

Πρόθεσίς ἐστι μέρος λόγου ἀκλίτον προτιθέμενον παντῶν τῶν λόγου μερῶν. ἢ ἐν τῇ συνθέσει καὶ συντάξει. Τῶν δὲ προθέσεων αἱ μὲν ἀναλυόμεναι. εἰσὶ μόνοσύλλαβοι. ἐν. εἰς. ἐξ. ἐών. πρός. πρό. δύο δὲ ἢ δὲ καὶ δισύλλαβοι δύο ἀκατὰ. διὰ μετὰ παρὰ δύο τί. ἐπί. περὶ ἀμφί. ὑπό. ὑπέρ. Ἀλλὰ τε περὶ μὲν τῆς τούτων συντάξεως ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιτομῆς τοῦ μέρους. Περὶ ἐπιῤῥήματος.

Ἐπιῤῥήμασί ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον ῥήματος λεγομένου ἢ ἐπιλεγόμενον. Τούτου δὲ τὰ μὲν καὶ λοῦνται χρόνοις. οἷον. νῦν. ποτέ. αὐθις. πόφρα τέως. ἕως. πηνίκα. ἡνίκα. ἐπάτα. μετέπειτα. σήμερον. αὔριον. χθές. ὃ ἢ ἐχθὲς λέγεται καὶ ἤδη πάλαι πάλαι. Τὰ δὲ τόπου. οἷον ἄνω. κάτω. ἔξω. ἔσω. ἔνδον ἔνδυς. πόρρω. ἔγγυθι. χαμαί. ἐνθα. ὅθεν. ἐπέκεινα. μακράν. Τὰ δὲ ποιότητος. οἷον. εὖ. καλῶς ἡδέως. σοφῶς κυνηδὸν βοϛυδὸν. ἀγεληδόν.

Et quídem prímæ & ſecundæ perſonæ uſq; huc ſolum flectuntur. Sed tertíæ & pluralíter compoſíte ſímul & díuíſim ſic. Tertíæ. Suíípſius. ſibíípſi. ſeípſum. ſuíípſius ſibíípſi ſeípſam. Suíípſius. ſibíípſi. ſeípſum. Suíípſoꝝ & ſuíípſorum ſibíípſis & ſibíípſis. ſeípſos & ſeípſos.

De præpoſitionibus.

Præpoſítio eſt pars oratíonís índeclínabílís præpoſíta omnibus oratíonís partíbus & ín compoſítíone & conſtructíone. Præpoſítionibus octo & decem entíbus. Sex ſunt monoſyllabæ. ín. ín. ex. cum. ad. ante. Duæ autem & decem díſyllabæ per. ſecundum. per. cum apud. contra. in. círcum. círcum. ab. ſub. ſuper. Sed de quídem harum conſtructíone ín fíne compẽdíí dícemus.

De Aduerbío

Aduerbíum eſt pars oratíonís índeclínabílís íuxta uerbum dícta uel poſt dícta. Huíus autem alíqua quídem uocantur temporís ut nunc. tunc. ítem. tunc. quandíu. uſq;. quando. quando. poſtea. poſtea. hodíe. cras. herí quod & herí dícitur. Iam. díu. ſemper. Alíqua autem loci ut ſupra. ínfra. extra. íntra. íntus prope. longe. contra. humí. íbí. unde. ulteríus. longe. Alíqua attem qualitatís ut bene bene íucunde. ſapíenter caníne. racematím. gregatím.

Τούτων δὲ ὅσα γίνονται ἀπὸ τῆς γενικῆς ποιότητος οἷον σοφῶς ἀπὸ τοῦ σοφῶν. καλῶς ἀπὸ τοῦ καλῶν. Τὰ δὲ ποσότητος. οἷον ἅπαξ. δίς. τρίς. τετράκις. πολλάκις ὀλιγάκις. Τὰ δὲ ἀθροίσεως. οἷον. ἅμα. ὁμοῦ. σύλλήβδην. ἀθρόως. Τὰ δὲ παρακελεύσεως. οἷον ἴθι ἄγε. φέρε δεῦτε. Τὰ δὲ διαιρέσεως. οἷον ἄνευ. χωρίς. δίχα. Τὰ δὲ ἐξαιρέσεως. οἷον. πλήν. Τὰ δὲ τάξεως. οἷον. ἑξῆς. ἐφεξῆς. Τὰ δὲ ὁμοιώσεως. οἷ ὡς. ὡσπερ. καθάπερ. καθαπερεί. Τὰ δὲ ἀπορίας. οἷον ὡς ε. Τὰ δὲ συγκρίσεως. οἷον μᾶλλον ἤπου. Τὰ δὲ ἐξηγηματικά. οἷον δηλονότι. δηλαδή. ἤγουν. οἷον. Τὰ δὲ ποσοτήτος. οἷον ἀμυγδαλῆ ὅσον ἤ ποιότητος. οἷον ἤπου ποτε. ὅπου δήποτε. Τὰ δὲ ὑφαιρέσεως. οἷον τοὐλάχιστον μόγις. Τὰ δὲ ἐκλογῆς. οἷον μόνον μόνως. Τὰ δὲ ἀποξεπτικά. οἷον ἡρακλῆς ἀπόλλον. Τὰ δὲ ἐθνικά. οἷον ἑλληνιστὶ ῥωμαϊστὶ ἑβραϊστὶ συριστὶ φρυγιστὶ ἀρμενιστὶ Τὰ δὲ βιαιομοῦ. οἷον μολιστὶ μόγις. Τὰ δὲ δια στάσεως οἷον χαδόν. Τὰ δὲ ὀργανικά οἷον ὀλαξ λαξ.

Τὰ δὲ ἀποθετικὰ καὶ προκαταρκτικά. οἷον θεόν.

Harum autem quæcunq; fiunt a genitiuo plura-
li & mediocritatis appellantur ut sapienter
a sapientibus. bene a bonis. Aliqua autem quanti-
tatis ut semel bis ter quater sæpe
paucies. Aliqua autem congregationis. ut simul una col-
lectim confertim. Aliqua autem exhortationis ut eia
age age age agite. Aliqua autem diuisionis ut sine
absq; diuisim. Aliqua autẽ exceptionis ut præter. Aliqua aũt
ordinis ut deinceps deinceps. Aliqua autem similitudinis ut
sicut uelutí quemadmodum uelut. Aliqua autem separatõis
ut Itaq;. Aliqua autem comparationis ut magis minus
Aliqua autem expositiua ut uidelicet uidelicet uidelicet ui-
delicet ut. Aliqua autem quantitatis infinite & quali-
tatis ut aliquomodo quomodocunq; aliquomodo ut cun-
q; ut cunq;. Aliqua autem sublationis ue-
lutí raro minime uix. Aliqua autem electionis ue-
lut quin immo. Aliqua autem deprecatiua ut hercules
apollo. Aliqua autem gentilia ut græce romane
hebraice. syriace. troiane. armenice
Aliua autem remissionis ut uix uix. Aliqua aũt du
bitationis ut forsan. Aliqua autem organica ut
mordicus. cum calce.
Aliqua autem depositiua & præconstitutiua ut
esto

Τὰ δὲ ἐπιτάσεως. οἷον λίαν. ἄγαν. πάνυ. μάλιστα. σφόδρα. Τὰ δὲ ἀνέσεως οἷον ἠρέμα. ἧσυχῆ. Τὰ δὲ βεβαιώσεως. οἷον δηλαδὴ. δῆπου. πάντως. οὕτως. ἦ. Τὰ δὲ καταφάσεις. οἷον ναί. Τὰ δὲ κατομώσεις. οἷον μὰ. Τὰ δὲ ἀρνήσεως. οἷον οὔ. οὐδαμῶς. ἥκιστα. Τὰ δὲ ἀπαγορεύσεως. οἷον μή. μηδαμῶς. Τὰ δὲ εἰκασμοῦ. οἷον ἴσως. τάχα. ἴσχυ. Τὰ δὲ ἐρωτήσεως οἷον ποθεν. ποῦ. πηνίκα. πῶς. Τὰ δὲ δείξεως οἷον ἰδού. ἠνί. Τὰ δὲ κλήσεως. οἷον ὦ. Τὰ δὲ διαστάσεως οἷον οἷον. Τὰ δὲ θέσεως οἷον ἀναγνωστέον. ὠθλιψεον. χρατπτέον. ἰστέον. Τὰ δὲ σχετλιασμοῦ. οἷον ὤ. ἰού. οἰμοί. φεῦ. Τὰ δὲ θαυμασμοῦ. οἷον φεῦ βαβαί. Τὰ δὲ ἐκπλήξεως. οἷον ἀά. Τὰ δὲ θαυμασμοῦ. οἷον οὐά. οἴ. ὀτοτοῖ. Παρέπεται δὲ αὐτῷ εἶδος καὶ σχῆμα. τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον οἷον νῦν. τὸ δὲ. παραγωγοῖ νυνὶ ἢ τὸ μὲν ἁπλοῦν οἷον ναί. τὸ δὲ σωθετοῖ οἷον προπαλαί.

Περὶ συνδέσμων.

Σύνδεσμός ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον συνδοῦν τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου διανοίαν μετατάξεως. Τούτου δὲ οἱ μὲν συμπλεκτικοί. οἷον μὲν δὲ τε καὶ. ἄλλα. ἀτάρ. οἱ δὲ διαζευκτικοί. οἱ ἤτοι ὁ δὲ συναπτικοί. οἷον εἰ. εἴπερ. εἰδή. εἰδήπερ.

Alíqua autem íntentionís ut ualde nímís admodum maxíme uehementer. Alíqua autem remíſſionís ut paulatim ſẽ ſim. Alíqua autem cõfirmationís ut uidelícet certe ſane ſane equidẽ. Alíqua autẽ affirmationís ut næ. Alíqua aũt íurationís ut per per. Alíqua autem abíurationís ut per. Alíqua autẽ negationís ut non nequaq̃ mínime. Alíqua aũt prohíbítionís ut ne neutiq̃. Alíqüa autem euentus ut forſitan forte fortuítu. Alíqua autem ínterrogationís ut únde ubí quãdo quomodo. Alíqua autẽ demõſtratiõís ut en ecce. Alíqua autem uocationís ut o. Alíqua aũt declaratíonís ut ueluti. Alíqua autem poſitíonís legendum nauígandum. ſcríbendum ſcíendum. Alíqua autem doloris ut o heu heu heu. Alíqua autem admiratíonís papæ papæ. Alíqua autem terroris ut a. Alíqua autem díuínitatís ut euoe euan. Accídit autem eí ſpecíes & fígura hoc quídem enim prímítíuum uelut nũc. hoc autem deríuatíuũ ut nũc & hoc q̃dẽ ſímplex uelut díu hoc uero compoſítum ut íandíu

De Coníunctíonibus.

Coníunctío eſt pars oratíonís índeclínabílis coníungens alías partes oratíonís ín ſententíam cum ordíne. huíus autem alíæ quídem copulatíuæ ut quídem autem et ſed at. alíæ quídem díſiunctíuæ ut q̃ídeſt. alíquæ autem cõtínuatíuæ ut ſi ſiquídem quídem ſíquídem.

Οἱ δὲ παρασυναπτικοὶ. οἱον ἐπεὶ. ἐπειδὴ. ἐπεὶ
δή. ἐπειδήπερ. Οἱ δὲ αἰτιολογικοὶ οἱον ἵνα. ὄφρα
ὅπως. ἕνεκα. χάριν. ὅτι. διότι. Οἱ δὲ ἀπο
ρηματικοὶ. οἱον ἄρα εἰτα. μῶν. μὴ. Οἱ δὲ συλλογι
στικοὶ. οἱον ἄρα ἀλλὰ ἀλλαμὴν. οὖν. λοιπὸν. λοιγὰρ
τοι. τοιγαροῦν. Οἱ δὲ παραπληρωματικοὶ οἱ
ον δή. πού τοι. δῆτα. που. πω. μὴν. ἀμφὶ. γε. Οἱ δὲ
διανητικοὶ. οἱον δή. Οἱ δὲ διακριτικοὶ. εἴτοῦν ἐ-
πιλεκτικοὶ. οἱον γοῦν. γε. Οἱ δὲ ἐναντιωματι-
κοὶ. οἱον. ὅμως. καίτοι. καίπερ. ἐμπης.

Παρεπὶ δὲ αὐτῷ ἤμα. ὁμοῦ δὲ ἅπαξ. οἱ ἐπεὶ.
ὁ δὲ σωθ ἑτος. οἱον ἐπιδή. Τοῦτ' οὕτως ἐγνωσμέ
νον ἐπόμενον ἂν εἴη καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων
εἰπεῖν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγωγῶν.

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγωγῶν.

Εἴδη τῶν παραγωγῶν ἐστι: Παξωνυμικὸν. Κτητικὸν
Συγκριτικὸν. Ὑπερθετικὸν. Ὑποκοριστικὸν. Γε
ρωνυμικὸν. Ἡμαρτικὸν.

Περὶ παξωνυμικοῦ. Παξωνυμικὸν ὀνομα
κυρίως ἐστὶ τὸ ἀπὸ πατρὸς ἐθνικὸς γινόμενον τοῦ
πατρὸς σημαῖνον. οἱον ἀπὸ τοῦ πηλεὺς πηλέως
πηλείδης ὁ ἀχιλλεύς. κατὰ χρῆσιν δὲ καὶ
ἀπὸ τοῦ πάππου λαμβάνεται. οἱον αἰακὸς αἰάκου
αἰακίδης ὁ αὐτός. Τούτου δὲ τὰ μὲν ἀρσενικὰ

Aliæ autem ſubcontinuatiuæ ut quoniam qnoniam quo-
niam quoniam. Aliæ autem cauſales ut ut ut
ut propter quoniam enim quod quoniam. aliæ autem du-
bitatiuæ ut forſan poſtea an nunquid. aliæ autem col-
lectiuæ ut igitur ſed uerum igitur ergo ita-
que. ergo. aliæ autem completiuæ uelu-
ti quidē quidē quidem q̄dē q̄dē quidē q̄dē q̄dē q̄dē q̄dē. aliæ aūt
poſſibiles ut utiq;. aliæ autem diſcretiuæ ſiue adie-
ctiuæ ut igitur. aliæ autem aduerſati-
uæ ut tamen quamuis quanq̄ licet tamen.
Accidit autem ei figura hæc quidē enim ſimplex ut poſtquā
hæc autem compoſita ut poſtquam. his ſic cogni-
tis conſequens utiq; eſſet & de aliis q̄buſdam neceſſariis
dicere & primum de ſpeciebus deductorum.

De ſpeciebus deriuatiuorum.

Species deriuatiuorum ſeptem. Patronymicum poſſeſſiuū
Comparatiuum Superlatiuum diminutiuum denomi-
natiuum & uerbale.
De Patronymico. Patronymicum nomen
proprie eſt quod a patre formatum filium
patris ſignificat ut a peleus pelei
pelides Achilles. Abuſiue autem &
ab auo dicitur: ut æacus æaci
æacides idem. huius autem quidem maſculina

τα δε θηλυκα. μη τ μθν αρσενικ ζεις καταληξις
εισι. δις κοινη οι πηλειδης. ων ιωνικοι φηλειδ
αδιος οι υρραδιος. ότε δε ηγενικη λου ονοματ
λεγει εις ως. η εις ους η εις ος. λοτε εισιδης κοινς σχη
ματι ζει το παροξωνυμικ. πηλευς πηλε πηλειδ.
και κατα σωαιρεσιν πηλειδης. δημοσθεν δη-
μοσθενι δ αγαμεμνν αγαμεμνονο αγα
μεμνονιδης. Ετι ει ηγενικη ληγοις τ της τελ
της κλισεως μη παραλληγομενη τ ι εισιδης
σχηματι ζει το παροξωνυμικ οι πριαμ πριαμ
πριαμι δ λαγταλος ταντα λ ταντα λιδης. ει δε
ου τη παραληγει τ ι εισαδης σχηματι ζει το πα
ροξωνυμικ. οιον ηλιος ηλιου ηλιαδης. Ετι τα τ
πρωτ κλισεις εισαδης σχηματι ζουσ. οιον αινει
αινειαδης. ιππος ιππου ιποταδης.
Παν το παροξωνυμικ παραληγει ηι οιον χρονος
δ. ηει διφθογγοιον πηλειδης καταστατικ.
ηαι οιον αινειαδης. και διφθογγοιον πηλειδης καταστατικ.
οι ωδινθοιδης ωδινθοιδης. Των δε θηλυκων ζεις κατα
ληξις εισιν. ας. ις. υς. ης. αι δι εις ασι μις απο τ ι δι αρ
σενικ χηματι ζουσ αποβολ τ δι οι ηλιας απο
ηλιαδης. πριαμις. απο πριαμιδης. η εις νη καιολι
νη νος. απο τ γενικ σχηματι ζει οι αδραστινη
απο λυ αδραστου. ακρισιωνη απο τ ακρισιωνος.

Alía aũt fœminína. Et quidẽ maſculinoꝝ tres terminatiõe
ſunt dís. communís ut pelídes. on. Ionica. ut peleon.
adíos ut hyrrhadíus. Cum autem genitíuus nomínís
deſínit ín os uel ín us uel ín os. tunc ín ídís cõmuníter for-
matur patronymícum. Peleus peleí peleídes
& per ſynæreſín pelídes. Demoſthenes de-
moſthenís demoſthenídes. Agamẽnon agamẽnonís aga
memnonídes. Item ſi genitíuus deſínit ín u quar-
tæ declínationís ens non penultímans ſiota ín ídís
formatur patronymícum ut príamus príamí
príamídes. Tantalus tantalí tantalídes. Si autem
ípſe penultímat ſiota ín adís formatur patrony-
mícum ut ſol ſolís heliades. Item
prímæ declínationís ín adís formant ut æneas
æneæ æneades. hippotes hippotæ hippotades.
Omne autem patronymícum deſínit uel ín ſiota: ut Satur
níus uel e ſiota díphthongo ut pelídes per ſynæreſín.
uel álpha ut æneades uel o ſiota díphthongo per ſynæreſín
ut panthoídes panthœdes. Sed fœmíninorum tres termí-
natíones ſunt. as. ís. ní & quídem ín as & ín ís a propríís ma-
ſculínís formantur abiectíone dí: ut helías ab
helíades. príamís a príamídes. Sed ín ní æolí-
ca ens a genitíuo formatur ut adraſtíne
ab Adraſto. Acríſione ab acríſione.

Περὶ κτητικοῦ.

Κτητικὰ ὀνόματά ἐστι τὰ κτῆσίν τινος πράγματος δηλοῦντα. Καταλήξεις δὲ αὐτῶν δύο. ος. οἷ μυστικὸς οὗ. πρᾶ αλήξεις ξεῖς. ι. οἷ μυστικὸς. α. οἷ κωμῳδικὸς ν. οἷον θηλυκὸς, ἡμέτερος. οὗ πατρικὸς ἐξ. ι. οἷ λόγιος. ε. οἷ ἐκτόρειος. ει. οἷ ἡρακλῆος. αι. οἷ ῥωμαῖος. οι. οἷ ἀνθρώπειος. ῳ. οἷ παλαῳός. Περὶ συγκριτικοῦ. Συγκριτικὸν ὀνόματός ἐστι δίου σύγκρισις γίνεται πρὸς ὁμοφυεῖς ἢ ἑτεροφυεῖς. καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο. ων. ἀνώμαλος. οἷον μείζων. βελτίων. ἢ ἕρος. κοινὸς οἷον πλουσιώτερος φρονιμώτερος ἢ ματίζει δὲ ἀπὸ τῶν ξ γενῶν ὀνομάτων. ὅσα τοῦ μᾶλλον ἐπίτασιν ἀναδέχονται. Ἀπὸ δὲ τῶν λήγοντων εἰς. ος. ἐκβολῇ τοῦ ς. ἢ προθέσφ. λοῦ λε ρος ἢ ματίζουσι. οἷον πρᾶος πρᾴοτερος ἢ παλαιὸς παλαιότερος. ὠφέλιμος ὠφελιμώτερος φρόνιμος φρονιμώτερος. Ἔτι ἀπὸ τοῦ ὀνδετέρου τῶν εἰς. ης. διγενῶν. οἷον ἀληθὴς ἀληθέστερος ἀκριβὴς ἀκριβέστερ ὠ τι χὴς ὠτι χέστερος. Ἔτι ἀπὸ τ εἰς ων ἢ εἰς. ειὸς. ἢ εἰς. οὐς. οἷ σωφρ σωφρονέστερ. χαρίεις χαριεντ χαριέστερ ὀλυνθ ὀλυνθιώτερος ἢ ἀπὸ μεγαλ χὴς. οἷ ἐξῳωμενέστερ. Ἔλι ἀπὸ τ φιλοπολεμήλ. σ. οἷ ἡδὺς ἡδύτερος ὀξὺς ὀξύτερος. βαρὺς βαρύτερος.

De Possessiuo.

Possessiuum nomen est possessionem alicuius rei signi-
ficans. Terminationes aũt ei9 duæ eos ut musicus. Cuius
terminationes tres iota ur musicus .alpha ut cyprianus
y psilon ut fœmininus. Et os .cui9 terminatiões sex iota ut e-
loquẽs e psilõ ut hectore9 e iota ut heracli9 alpha iota ut ro-
manus o iota ut uari9 o mega cum iota sub. ut paternus.
Cõparatiuũ nomẽ ẽ p quod cõparatio fit (De cõparatiuo.
ad eiusdem generis & diuersi generis terminationes aũt ipsi
us .on. Anomala ut maior melior. &
eros communis ut ditior prudentior
format' autem a trium generum nominibus. quæcunq;
magis intentionem suscipiunt. Ab autem
desinentibus in os abiectione sigma .& additione te-
ros formatur ut mansuetus mansuetior. Antiquus
antiquior. utilis utilior pru-
dens prudentior. Item a neutro eorum quæ
in is duum generum. ut uerum uerior diligens
diligentior. fortunatus fortunatior. Item ab in on
& in is & in us ut castus casti. Casti-
or gratiosus gratiosi gratiosior beniuolus beniuolentic r.
& a participio ut robustior. Item ab in ys
non seruato sigma ut suauis suauior acutus acũ
tior grauis grauior.

Καὶ τὰ ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα. οἷον ὀφέρτερος. καὶ βέλτερος. καὶ τὰ ἀπὸ προθέσεων καὶ ἐπιῤῥημάτων, οἷον ὑπέρτερος, ἐπίντερος. Σωτάσσον τὰ δὲ γενικῇ. οἷον ἄλλος ἦν ἀνδρφότερος τοῦ αἰαντος, καὶ ὁ αὐτὸς ἦν ἰχυρότερος τῶν ζῴων, ἢ τῇ δοτικῇ ὑπερβολὴν σημαίνουσιν. οἷον ὁ κροίσος ἦν πλουσιώτερος χυργεκαλῶ ταλάντοις.

Περὶ ὑπερθετικοῦ.

Ὑπερθετικὸν ὀνομάζεσι δ' ἰοῦ ὑπερθεσις γίνεῖ. καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο. τατος. τοῦ εἰς τερος. συγκριτικοῦ ἀπὸλοῦ αὐτοῦ χηματιζομένη. οἷον πρᾷος πρᾴότερος. πρᾴοταρος, φρόνιμος φρονιμώτερος φρονιμώταλος, ἀκριβὲς ἀκριβέστερος ἀκριβέστατος. χαρίεστατος. δεινότατος. ὑπερτάτος. ὀξυτάρς. Καὶ εἰς ος. τοῦ εἰς. ων. συγκριτικοῦ ἀνώμαλος. οἷον καλὸς καλλίων κάλλιστος. κακὸς κακίων ἢ χείρων κάκιστος, μέγας μείζων μέγιστος. ἀγαθὸς βελτίων ἄρειων κρείττων. ὀλίγων, μείνων, βέλτιστος ἄριστος κράτιστος. πολὺς πλείων πλεῖστος. ἡδὺς ἡδίων ἥδιστος. ταχὺς θάσσων τάχιστος. μικρὸς μείων καὶ ἧττων ἐλάττων ἐλάχιστος. ἐχθρὸς ἐχθίων ἐχθιστος αἰσχρὸς αἰσχίων αἴσχιστος. ῥᾴδιος ῥᾴων ῥᾷστος φίλος φίλτερος φίλτατος.

& a uerbis facta ut melior
& melior:& a præpoſitionibus & aduer-
biis ut ſuperior.propior. Conſtruun-
tur autem genitiuo ut Achilles erat fortior
Aiace & ipſe erat robuſtior troianis.&
datiuo exceſſum ſignificant ut Croe-
ſus fuit ditiot cyro centū talentis.

De Superlatiuo.

Superlatiuum nomen eſt per quod ſuperlatio fit
terminationes autem ipſius duæ tatos in teros
comparatiui ab ipſo formata.
ut manſuetus manſuetior manſuetiſſimus prūdens pru-
dentior prudentiſſimus.diligens diligentior
diligentiſſimus.gratioſiſſimus.benuolentiſſimus.ſupre-
mus.acutiſſimus.& in ſtos in on compara-
tiui anomala. ut bonus melior optimus.
malus peior uel peior peſſimus. magnus maior
maximus.bonus melior melior melior meli-
or.optimus. optimus.optimus.multus.
plurim9 iucūdus iucūdior iucūdiſſimus uelox uelocior uelo
ciſſimus.paruus minor uel minor minor mini-
mus.Inimicus inimicior inimiciſſimus.turpis turpior tur-
piſſimus.facilis facilior facillimus.amicus amicior
amiciſſimus.

Σωτάατον ἢ δὲ τὰ ὑπερθετικὰ γενικῇ. οἷον ὁ ὁμήρος ἐγένετο σοφώτατος πάντων ποιητῶν. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ τερος. μὴ ὀτατος. εἰ μὴν ἐλάττων τὴν πρὸ τοῦ συμβραχεῖαν. διὰ τοῦ ωμεγάλη χρᾶ φον λοῖον φρόνιμος φρονιμώτερος φρονιμώτατος. εἰ δὲ μακραὶν φύσει ἢ θέσει διὰ τοῦ ομικρόν οἷον πρᾶος πραότερος πραότατος. ἐνδοξος ἐνδοξότερος ἐνδοξότατος.

Περὶ ὑποκορισικοῦ.

Ὑποκορισικὸν ὀνομάζεσι τὸ μειοῦσιν τοῦ πρωτοτύπου. Τούτου δὲ τὰ μὲν ἀρσενικά. τὰ δὲ θηλυκὰ τὰ δὲ οὐδέτερα ἀπὸ κυρίων ἢ προσηγορικῶν παράγεται. Καὶ τῶν μὲν ἀρσενικῶν καταλήξεις εἰσὶ πέντε. ας. οἷον μινᾶς. ων. οἷον μωρίων. αξ. οἷον λίθαξ σκος. οἷον ἀνθρωπίσκος. λος. οἷον γαυτίλος. Τῶν δὲ θηλυκῶν δύο. ις. οἷον θεραπαινὶς. ἢ σκη. οἷον παιδίσκη. Τῶν δὲ οὐδετέρων παραλήξεις ὀκτὼ ἐίσον. ληγόντων. ν. οἷον ὀψώνιον. κι. οἷον. μύρακι ον. δρι. οἷον λογύδριον. λι. οἷον μειρακύλλιον. φι. οἷον ζωύφιον. κνι. οἷον πλοίκνιον. ωι οἷον ἀνθρωπάριον. δι. οἷον κρεάδιον.

Περὶ παρωνύμου.

Παρώνυμον ὀνομάζεσι τὸ ἀπὸ ὀνόματος παράγομενον οἷον θεῶν ἀπὸ τοῦ θεὸς. ξύφων ἀπὸ τοῦ ξίφος. πλατέων ἀπὸ τοῦ πλατύς.

Conſtruuntur autem ſuperlatiua genitiuo ut Home-
rus fuit ſapientiſſimus omnium poetarum. Item quæ
per oteros & otatos, ſi quidem habeant ante
o micron ſyllabam breuem per o magnum ſcri-
buntur ut ſapiens ſapientior ſapientiſ-
ſimus ſi uero longā natura uel poſitione per o micron
ut manſuetus manſuetior manſuetiſſimus. glorioſus glo-
rioſior glorioſiſſimus. De Diminutiuo.
Diminutiuum nomen eſt diminutionem primi-
tiui ſignificās. hꝰ ãt aliqua qdẽ maſculia. aliq̃ ãt fœminina.
aliqua autem neutra a propriis & appellatiuis dedu-
cta. Et quidem maſculinorum terminationes ſunt quin-
que as ut Menas on ut morion ax ut lapillus
ſcos ut homuncio. los ut nauta.
Sed fœminnorum duæ is ut ancillula & ſci ut
ancillula. Sed neutrorum terminationes octo
in on deſinentium ni ut obſonium ci ut adoleſcen
tulus dri ut ſermunculus lli ut adoleſcentulus
phi ut animalulum. chni ut ciuitacula. pi ut homul-
lulus di ut caruncula.
De Denominatiuo.
Denominatiuum nomen eſt a nomine dedu-
ctum ut Theon a deus Tryphon a deli
tis Plato a latus.

Περὶ ῥηματικοῦ.

Ῥηματικὸν ὁμοίως τὸ ἀπὸ τοῦ ῥήματος παραγόμενον. οἷον νοημῶν ἀπὸ τοῦ νενόημαι. καὶ φιλημῶν ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

Περὶ τῶν ὑποπιπτόντων εἰδῶν τῷ ὀνόματι:

Ἔτι τῶν ὀνομάτων. Τὰ μὲν κύρια καλοῦνται. οἷον Σωκράτης Πλάτων. Τὰ δὲ προσηγορικὰ οἷον οἰκία ἄνθρωπος οἰκία παρθένος. Τὰ δὲ ἐπίθετα. οἷον ἀνδρεῖος. α. ον. σοφὸς. φή. φόν. Τὰ δὲ πρός τι. οἷον πατὴρ. υἱός. δοῦλος. δεσπότης. Τὰ δὲ ὡς πρός τι. οἷον νὺξ ἡμέρα. θάνατος. ζωή. Τὰ δὲ ἐθνικά. οἷον Φρὺξ. Πέρσης. Τὰ δὲ ἐρωτηματικά. οἷον. Τίς. ποῖος. πόσος. πηλίκος. Τὰ δὲ διορίστικά. οἷον ὅστις. ὁποῖος. ὁπόσος. Τὰ δὲ ποιητικά. οἷον δῆμος. χορὸς. ὄχλος. Τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα. οἷος ἕτερος ἑκάτερος. ἑκάς. ἀγχοῦ. Μερίζονται δὲ ταῦτα τε χωρὶς εἰς ἑκάτερος. δύο καθ' ἕνα ὡς ἑκάτερος. εἰς ἑκαστοτὲ ὡν. ὡς ἀγχοῦ. καὶ πλησίον καθ' ἕνα ὡς ἕκαστος. Τὰ δὲ πρακτικά. οἷον δαφνῶν. κοιτῶν ἐλαιῶν. Τὰ δὲ ὡς πρακτικά. οἷον ἀπαντῶν. κυκεῶν. Τὰ δὲ ποιητικὰ οἷον φλοῖς βοὸς. ῥοῖζος. Τὰ δὲ γενικά. οἷον ζῷον. φυτὸν. Τὰ δὲ εἰδικά. οἷον βοῦς. ἵππος. κύων. Τὰ δὲ τακτικά. οἷον πρῶτος. δεύτερος. Τὰ δὲ ἀριθμητικά. οἷον εἷς. δύο. ζεῦς.

De Verbali.

Verbale autem similiter a uerbo deriuatum ut intelligens ab intellectus sum & philemon ab amatus sum.

De Subiectis speciebus nomini.

Insuper nominum aliqua quidem propria uocantur ut Socrates. Plato. Alia autem appellatiua ut hic & hæc homo. hic & hæc uirgo . Alia autem adiectiua ut fortis. fortis forte. sapiens sapiens sapiens. Alia autem ad aliquid. ut pater filius. seruus dominus. Alia autem tanquam ad aliquid ut nox dies mors uita. Alia autem gentilia ut phryx perses. Alia autem interrogatiua ut quis: qualis: quantus: qualis. Aliqua autem infinita ut quisquis. quicunq3. quantuscunq3. Alia autẽ collectiua ut populus chorus turba. Alia autem partitiua ut alter. uterq3: quisq3. alius. partiuntur autem hæc quatrifariam. unus ex duobus ut alter, duo ad unum ut uterq3. unus ex multis ut alius. & multi ad unum ut quisq3. Alia autem contentiua ut Lauretum. Cubiculum. Oliuetũ. Alia autẽ. tanq̃ cõtentiua ut deceptor potio ex melle & uino. Alia autem factiua ut sonitus maris, stridor sibili. Alia autẽ generalia ut aial planta Alia autem specialia ut bos equus canis. Alia autẽ ordinalia ut primus secũdus Alia aũt numeralia ut unꝰ duo tres

Τὰ δὲ ἀπολελυμένα. οἷον θεὸς. λόγος ἄγγελος:
Τὰ δὲ μετουσιαστικά. οἷον πύρινος. λίθινος. δρύϊνος. Τὰ δὲ ὁμώνυμα. οἷον αἴας ὁ τοῦτε λαμωνος. καὶ αἴας ὁ τοῦ οἰλέως. Τὰ δὲ συνώνυμα εἴτε πολυώνυμα. οἷον ἄορ. ξίφος. σπάθη. μάχαιρα. φάσγανον. Τὰ δὲ διαφερώνυμα. οἷον μεγαπένθης Τὰ δὲ διώνυμα. οἷον ἀλέξανδρος ὁ καὶ πάρις. σκάμανδρος ὁ καὶ ξάνθος. Τὰ δὲ ἐπώνυμα. οἷον ἐννοσίχθων ὁποσειδῶν. καὶ φοίβος ἀπόλλων.

Περὶ προσῳδιῶν.

Προσῳδία ἐστὶ τάσις ἐπὶ γράμματος φωνῆς. ἢ τόνος πρὸς ὃν ἀδόμεν. Εἰσὶ δὲ προσῳδίαι δεκαὼ εἰρημέναι καὶ διαιροῦνται εἰς τέσσαρα. Εἰς τὸ μῆκος χρόνους. εἰς τὸ μνήματα. καὶ εἰς πάθη. Τὸ νοι εἰσὶ ξεῖα. ὀξεῖα βαρεῖα καὶ περισπωμένη. οἷς χρώμεθα ἐπὶ ἁπλοῦν λέξεσι. πᾶσα γὰρ λέξις ἐπιδέχεται ἓν πνεῦμα: ἢ ψιλὸν ἢ δασὺ ἢ παραλήγουσα ἢ προπαραλήγουσα ἢ μὴν τὴν λήγουσαν ἐπιδέχεται ὀξεῖαν βαρεῖαν καὶ περισπωμένην. ὀξεῖαν μὲν ὅταν τὸ δὲ χόμενον ἢ ἀσώματον ᾖ. οἷ θεὸς. ἀγαθός. Βαρεῖαν δὲ ὁμοίως ὡς ἐλαιῶν. δαφνῶν. καὶ μέλισσα ἐν τῇ συνεπεία. πᾶσα γὰρ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ ἀσώματος καθ' ἑαυτὴν ὀξύνεται ἐν δὲ τῇ συνεπείᾳ βαρεῖαν ἐπιδέχεται.

Alía autem abſoluta ut deus ratío angelus.
Alía autem conſubſtantíalía ut ígneus lapídeus quer-
nus. Alía autem homonyma ut aíax tela mo-
nís & aíax oílei. Alía uero ſynonyma ſíue
multínomína ut enſís mucro ſpatha machæra
gladíus. Alía autem nomínífera ut grandíluctus
Alía autem bínomína ut alexander qui & parís
ſcamander qui & xanthūs. Alía autem cognomína ut
terræquaſſíus neptunus: & phebus apollo.

De accentíbus.

Accentus eſt extenſío lítteratæ uocís uel te-
nor ad quem cantamus. Sunt autem accentus decem
ut dictum eſt & díuíduntur ín quatuor ín to-
nos ín tempora ín ſpírítus & ín paſſíones. To-
ní ſunt tres acutus grauís & círcunflexus quíbus u-
tímur ín dictionibus. omnis. n. dictío ſuſcípit
tonum unum uel ín ultíma uel penultíma uel an tepe-
nultíma ín quídem ultíma ſuſcípit acutum:
grauem & círcunflexum. acutum quando ſuſcípiens
fuerít íncontractum ut ſpectator bonus. grauem autem ſi-
míliter ut olíuetum lauretum & maxíme ín con-
ſequentía omnís. n. nominatíuus & accuſatíuus ín con-
tractus per ſe ípſum acuitur. ín autem conſequen-
tía pro acuto grauem ſuſcípit

περισπωμένην ὅταν τὸ δεχόμενον ᾖ μακρὸν ἀπὸ συναιρέσεως οἷον ἀπὸ τοῦ φάος φῶς· ἢ ἀπὸ τοῦ ξένος φάους φῶν· φῶν· πᾶσα γὰρ συναίρεσις ἐξ ὀξείας ἢ βαρείας περισπωμένην ποιεῖ. Ἐν τῇ παραλήγουσῃ δὲ ὀξεῖαν ἢ περισπωμένην· ὀξεῖαν μὲν ὅταν ᾖ τὸ δεχόμενον ᾖ βραχὺ ὡς λαχὴς λόγος· ἐπαίνω γὰρ βραχέος περισπωμένη τίθεται· ἢ ὅταν τὸ δεχόμενον μακρὸν ᾖ καὶ τὸ μεταῦ τὸ μακροῦ ὡς αἰνείας χρυσῆς· μακροῦ γὰρ πρὸ μακροῦ παροξύνεται· ἢ ὅταν ᾖ θέσει μακροῦ οἷον περᾶς· ἐπαίνω γὰρ θέσει μακρᾶ περισπωμένη τίθεται. Περισπωμένη δὲ ὅταν τὸ δεχόμενον ᾖ φύσει μακρὸν ᾖ τὸ μεταῦ τὸ βραχύ· οἷον μοῦσα· ζωὴ· μοῦνος· πᾶν γὰρ φύσει μακροῦ πρὸ βραχέος κειμένου περισπᾶται· ἔτι καὶ εἰ ἀπὸ συναιρέσεως μακρᾶς εἴη οἷον βοᾶ ποιεῖται· Ἐν τῇ προπαραλήγουσῃ δὲ ἀεὶ ὀξεῖαν τίθεμεν· ὡς φιλόσοφος· φιλόκαλος· πρὸ δύο γὰρ συλλαβῶν ἀεὶ ὀξεῖα τίθεται· Εἰσχρόνους μακρᾶν καὶ βραχεῖαν οἷς ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῖς διὰ χρόνοις ὡς σὴ μείοις διαλοῦντες τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχύ· οἷον ἀκούω· ὁρίνω· ὀξύνω· ἀρῆς·

Εἰς πνεύματα διάσει ψιλοῖς χρώμεθα ἐπὶ τῶν φωνηέντων καὶ διφθόγγων· πᾶσα γὰρ λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη ἢ ψιλῶς ἢ δασέως·

Circunflexum autem cum ſuſcipiens fuerit longum a
contractione ut a lumen lumen & a xeno-
phoon xenophon. Omnis enim ſynæreſis ex acuto & grau
circunflexum facit. In penultima autem
acutum & circunflexum. acutum quidem cum ſu
ſcipiens fuerit breue ut laches ſermo ſupra. n. bre-
uem circunflexus non ponitur. uel cum ſuſci-
piens longum & poſt ipſum longum ut æneas
chryſes. longa. n. ante longã acuitur. uel
cum fuerit poſitione longum ut perſes. ſupra. n. po-
ſitione longum circunflexus non ponitur. Cir-
cunflexus uero cum ſuſcipiens fuerit natura longum &
poſt ipſum breue ut maia terra muſa. omne
. n. natura longum ante breue poſitum circunflectitur.
Inſuper & ſi contractione longum fit ut clamatur
fit. In antepenultima autem ſemper acutum
ponimus. ut philoſophus philocalus. ante duas. n.
ſyllabas ſemper acutus ponitur. In tempora lon-
gum & breue quibus utebantur antiqui in
bitemporeis ut ſignis declarantes longum
& breue ut audio incito incito Ares.
In ſpiritus aſpiratum & tenuem quibus utimur in
uocalibus & diphthõgis. Omnis. n. dictio a uo
cali uel diphthongo incipiens uel attenuatur uel aſpiratur.

πότε ὃ Τοῦτο μίνει αὐτῷ περὶ πημμάτ βιβλίῳ γε
ωργίου Τοῦ χοιροβοσκοῦ ⟨ητητε⟩. διασωίζει δὲ ἡμῖν τὸ
ξ. ἐν ἀρχῇ λεξε⟩. οἱ ⟨ῥητωρ. ῥητορικη. διαλογος
λοιν ὁπου δὴ Τυχωσι τὸ πρωτ⟩ φιλοῦ⟨μῆν τὸ δευτερ⟩
διασωίζει κατα τ⟩ παλαι⟩. οἱ ⟨ἀρ ῥητ⟩. ἀρ ῥως
Εἰς παθη ἀποστροφ⟩. υφεμ. μὴ υποδιασολην. χρω
μεθα δὲ μὴ ἀποστροφῳ ἐν τ παθητοι τ λεξε ἐν τε
λειπομεν φωνηεντ ἀντι λειαταξ χραμματων.
ἀντι βραχεος. α. οἱ⟩ ἀρ ουτ ἀντι αρατ. ἀντι. ε
οἱ⟩ φερειπε ἀντι φερεειπε. δη λι. ο. οἱ⟩ γτεμ⟩ ἀντι
λυρεμ⟩. ἀντι βραχεος ι οἱ⟩ επακτας ἀντι επι ἀ
κτας. οἱ ποιητας δὲ μὴ ἀναλιας μὴ οἱ διφθογγ λαω τη
χρωνλοι⟩ βουλομεγω. μὴ οἱ μως ἀχθομ. Τῇ δὲ ὑφ χρω
μεθα ἐν σωαφειᾳ δυοιν λεξεων φυσῃ διηρημε
μ μὴ ἐν τοις σωθετοις ὀνομασιν οἱον ληναρχην. λο-
πρωτον. φιλοσοφος. φιλοδωρος. Τῇ ὑποδιασο
λῇ δὲ χρω μεθα ἐν τισις διασολαις τ σωιη μμιεν
λεξε. οἱον ὁτι. Τότε. μὴ ἐν λαις ερωτησεσι μετα
σιγμης. οἱον συταῦτα. λεγῃς; Περι σιγμης.
Στιγμή ἐστι διαιρετικας λελειας σημειον. Διαιρε
Ταις δὲ εἰσ τελειαν σιγμην. μεσην. καὶ ὑποσιγμην
τελειᾳ σιγμή ἐστιν ὁτε ἡδιανοια λελειαν ὑπαρχει
μεση ὁτε ἡδιανοια μεσαζουσα ⟨ἀτελης. ὑπο
σιγμη ὁτε κρεμασμενη καὶ ζητεῖ τὸ ἐπιλοιπον.

Quomodo autem hoc fit in de ſpiritibus libro Georgii cheroboſchi quærendum. aſpiratur autem & rho in principio dictiõis ut rhetor. rhetorice duobus aũt entibus ubicunq; fuerint primum attenuatur & ſecundum aſpiratur ſecundum ueteres ut arcanus ægrotus.

In paſſiones. auerſionem. ſubunionẽ. ſubdiſtinctionẽ. utimur autemauerſione in paſſionibus dictionum in fine ſequente uocali pro quatuor litteris.

pro breui alpha ut utiq; hic pro utiq; hic. pro e pſilo ut age dic pro age dic. pro o micro ut hoc meum pro hoc meum. pro breui iota ut in littoribus pro in littoribus. Poetæ aũt p alpha iota & o iota diphthõgo hac utuntur ut uolo ego & heu quã triſtor. ſubunione aũt utimur in coniunctione duarum dictionum natura diuiſarum. & in compoſitis nominibus ut ab initio primum philoſophus. philodorus. Subdiſtinctione autem utimur in, diſtinctionibus coniunctarum dictionum ut quodcunq; quodq; & in interrogationibus cũ puncto ut tu hæc dicis?

De puncto.

Punctum eſt ſententiæ perfectæ ſignum. Diuiditur autem in perfectum punctum. medium & ſuppũctũ. Perfectum pũnctum eſt quando ſententia pefecta eſt Medium cum ſententia medians & imperfecta. Sup punctum cum pendens & quærit reliquum.

Περὶ τόπων τῶν τόνων.

Τόποι τῆς ὀξείας ὀξεῖς· ἢ λήγουσα. παραλήγουσα καὶ προπαραλήγουσα. τὸ ἔχον τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς λήγουσης καλεῖται ὀξύτονον. οἷον θεατής τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραλήγουσης παροξύτονον καὶ βαρύτονον. οἷον ἀλίας. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς προπαραλήγουσης προπαροξύτονον καὶ βαρύφρον. οἷον φίλόδημος. Τόπος τῆς βαρείας εἷς ἡ λήγουσα, καὶ πᾶσα δὲ λέξις αὐτὴν δεχομένη, καθ' ὁμαλισμὸν ἀναδίνωσεται. ἐστὶ δὲ λόγος συλλαβικῶς καὶ οὐκυρίως.

Τόποι τῆς περισπωμένης δύο ἡ λήγουσα καὶ παραλήγουσα. τὸ ἔχον τὴν περισπωμένην ἐπὶ τῆς λήγουσης καλεῖται περισπώμενον. οἷον δήμος· τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραλήγουσης προπερισπώμενον οἷον δῆμος καὶ πρός. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἅλις. μῦν δὲ περὶ τῆς συντάξεως τῶν προθέσεων λέγωμεν. ἀναγκαίας οὔσης τοῖς εἰσαγωγικοῖς.

περὶ τῶν προθέσεων τίσι πώσεσι συντάσσονται καὶ τί σημαίνουσι. Περὶ μονοσυλλάβων. Ἐν. Ἡ ἐν ἀθηναϊκὴ συντάσσεται τὸ ἐντίνι δηλοῦσα. οἷον ἐν οἴκῳ. ἐν ἄγρῳ. ἀττικῶς δὲ ἡγενικὴ καὶ τελλείψιν τῆς δοτικῆς. οἷον ἐν ἀδύτου. παρὰ ποιηταῖς δὲ λέγεται ἐνί καὶ ἐν. τὸ δὲ ἐνὶ δύναμιν τοῦ ἐξίν ἔχει.

De Locís tonorum.

Locí acutí tres ultíma penultíma & antepenultíma. habens acutum ín ultíma uocatur Acutítonũ & grauítonũ ut ſpectator, habẽs ín penultíma. penacutítonum & grauí-tonum ut aíax. habens ín antepenultíma antepenacutítonũ & grauítonum ut Phílodemus Locus grauís unus ultíma. & omnís autem dí-ctío ípſum ſuſcípiens ſecundum æqualítatem legi-tur. Eſt autem tonus ſyllabíce & non proprie. Locí círcunflexí duo ultíma & penulti-ma habens círcunflexum ín ul-tíma uocatur anflexum ut Demophon. habens ín penultíma antanflexum & grauítonum ut populus hortus. Sed de quídẽ tonís ſatís nunc autem de conſtructione præpoſítíonum dícamus neceſſaría ente íntroducendís.

Depræpoſitíonibus quíbus caſibus conſtruuntur & quíd ſígnificant. De monoſyllabís.

In ſemper datiuo conſtruítur ín quodam declarans ut ín domo. ín agro. attice autem & genítiuo perídefe-ctum datuí ut ín ínferní pro ín loco ínferní. apud poetas autem dícítur ín & ín Sed ín uím eſt habet.

Ἡ εἰς. ἥτις ἀπιχῶς ἐσλέγεται. αὐτιαστιχῆσω
τάσγεται εἰσ νεῦον εἰς ἀγορᾶν. ἀπιχῶς δὲ καὶ
γενιχῆ κατ' ἐλλειψιν τῆς αὐτιαστιχῆς, οἷον εἰς δίδα
σκάλδυτι εἰς τὴν διδιχίδυ γὰρ διδασκάλδ. χῶμε
θα δὲ τωτῇ ἐπι ἀψύχων. οἷ\ωορῶμ. εἰς ἀγορᾶν.

Ἡ ἐξ. ἥλιςωὴ ἐχλέγε. ἀεὶ γενιχῆσω τάσγεται
οἷον ἐξ ἀγορᾶς. ἐκ τοῦ βουλευτηρίου. ἐλεύθ. ἐξ
ἐσομένου φωνέντος. τὸ. κ. δὲ ἐπιμένγσω φώνγ.

Ἡ σω ἥτις ωὴ ξω ἀπιχῶς λέγεται. δοτιχῇ μο
νῇσω τάσγεται. ὁμοίοιδυ σημαίνουσα οἷον σω
θεῷ σῶ τῷ ὠδυνῇ.

Ἡ πρός. γενιχῇ ωὴ δοτιχῇ ωὴ αὐτιαστιχῇσω λάσ
σεται. γενιχῇ οτ' ἄν τὴν ἀπὸ προσώπγ σημαίνηκι
νησιν. οἷον πρὸς θεοῦ τάττεθάδυτι πατρά. ἢ οτε ἐπι
ὁρκου κεῖται. οἷον ποίησον πρὸς θεοῦ. ἢ τὸ ἐνώπι
ον δηλοῖ. οἷον πρὸς τε θεῶν μαχαρ πρός τε θνη
τῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον. οἷον οὐ πρὸς ἰαζοῦ
σοφοῦ. δοτιχῇ δὲ οτε τὸ πλησίον. οἷον πρὸς τοῖς πε
σι πρὸς τῷδε. αὐτιαστιχῇ δὲ οταν κίνησ ἐπρὸς τι
ἐμψυχον ὡσεἐπι τὸ πλῆσον σημαίνηοἷον πρὸς
φρυγῶναν μὴν. ἢ ἐνῶσιν. ὡς πρὸς τὸν θεὸν. ἀντι με
τὰ θεοῦ. ἢ λόγον τινὰ ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέτ
ταρα οὕτω τὰ τέτταρα πρὸς τὰ ὀκτω ἢ παράδει-
γμα. οἷον πρὸς αὐλὸν ἀδεῖν.

In quæ attíce ín dícítur accuſatíuo con-
ſtruít ín templum ín forum. attíce autem &
genítíuo per defectum accuſatíuí ut ín ma-
gíſtrí pro ín domum magíſtrí. utí-
mur autem hac ín ínanímatís ut eo ín forum.
Ex quæ & ec dícítur ſemper genítíuo conſtruítur
ut ex foro ex ſenatu. habet autem xí
ſequente uocalí: cappa uero ſequente conſonante.
Cum quæ & cum attíce dícítur datíuo ſo-
lí conſtruítur conſenſum ſígnificans ut cum
Deo cum Ioanne.
Ad genítíuo & datíuo & accuſatíuo conſtruí-
tur. genítíuo quando a perſona ſígnífícet mo-
tum ut a deo bona. pro a uel quando In
íuramento ponítur ut fac amore deí. uel co-
ram ſígnífícat. ut coramq; deís ímmortalíbus coramq; mor-
talíbus hominíbus. uel officíum ut non eſt officíum medící
ſapientís. datíuo autem quando prope ut prope pe-
des. ad hoc. Accuſatíuo uero quando motum ad alíquod
anímatum ut plurímum ſígnífícet ut ad
Ioannem uel unionem ut cum deo pro cum
deo uel ratíonem quandam ut duo ad qua-
tuor. ſíc quatuor ad octo. uel exem-
plum ut ad tíbíam canit.

Ἡ πρὸς ἀεὶ γενικὴ συντάσεται τόπου καὶ χρόνου σημαίνουσα. οἷον πρὸ τῆς θύρας. πρὸ τοῦ πολέμου ἐγένετο ξωϊκός.

Περὶ δύο συλλαβῶν.

Ἡ ἀνά. τῇ αἰτιατικῇ κοινῶς συντάσσεται. οἷον ἀνὰ τὴν ὁδόν. ἀνὰ τὸ στράτευμα. ἀνὰ τὴν πόλιν ἀνά τι ἐστὶ τῆς ὁδοῦ. διὰ τοῦ στρατοπέδου εἰσῆλθεν ὁ πόλεμος. ἡ δὲ χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ ποιητικὴ ἀνά τι σημαίνουσα. οἷον ὁ ἀθέσμιος ἔρις κατὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ σοφῶν καὶ λέγει καὶ γράφει. ἢ πρὸς ἐπανάληψιν καὶ πρεπόντως. οἷον κατὰ γῆς καθῆμαι. πρὸ δὲ καταλύμπου χαρήνων χωρὸς μέρος ἀνά τι ἀπὸ. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε ὁμοιότητα. οἷον κατὰ δημοσθένην γράφει. κατ' ὀλίγον. κατ' ὀλίγον. ἢ χρόνον. οἷον κατ' ἡμᾶς ἐγένετο ἀνὴρ σοφός. ἢ κίνησιν. ὡς κατὰ νῆας ἀχαιῶν.

Ἡ διὰ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται γενικῇ μὲν ὅτ' ἂν ἐπιφορὰν κατηγορίαν σημαίνῃ. οἷον ὁ ἀθέσμιος ἔρις κατὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ σοφῶν καὶ λέγει καὶ γράφει. ἢ πρὸς ἐπανάληψιν καὶ πρεπόντως. οἷον κατὰ γῆς καθῆμαι. πρὸ δὲ καταλύμπου χαρήνων χωρὸς μέρος ἀνά τι ἀπὸ. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε ὁμοιότητα. οἷον κατὰ δημοσθένην γράφει. κατ' ὀλίγον. κατ' ὀλίγον. ἢ χρόνον. οἷον κατ' ἡμᾶς ἐγένετο ἀνὴρ σοφός. ἢ κίνησιν. ὡς κατὰ νῆας ἀχαιῶν.

Ἡ διὰ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται γενικῇ μὲν ὅταν σημαίνωσι διὰ μέσου σημαίνουσα ὡς διὰ σοῦ τοῦτο γένοιτο. διὰ τῆς ἀσπίδος ἐβάδιζεν. αἰτιατικῇ δὲ αἰτίαν. οἷον διὰ τὰ χρήματα πάντα ταράττονται. ἢ τὸ μέσον ἀπαναίως ὡς διὰ τ' ἔντεα ἢ μέλαν αἷμα.

Ἡ μετὰ γενικῇ ἢ δοτικῇ ἢ αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Ante ſemper genitiuo conſtruitur locum & tempus
ſignificans ut ante ianuam: ante perſi-
cum bellum fuit troianum.

De Diſyllabis.

Per Accuſatiuo communiter conſtruitur ut
per uiam per exercitum per ciuitatem
pro in uia per exercitum in ciuita-
tem. Sed auro cum ſceptro. poeticum: pro cum.
Secundum genitiuo & accuſatiuo conſtruitur. ge-
nitiuo quidem cum inuectionem & accuſationem ſi
gnificet ut ſacrilegus neſtorius contra omnes bo-
nos & ſapientes & dicit & ſcribit uel ſu
per & circa quid ut ſuper terra ſedeo ſed ab
olympi cacuminibus iratus pro ab: accu-
ſatiuo autem cum ſimilitudinem ut ſecundum Demo-
ſthenẽ ſcribit ſecundũ Homerũ uel tẽpus: ut noſtro tẽpore
fuit homo ſapiens uel motum ut ſecũdum naues achiuorũ
Per genitiuo & accuſatiuo conſtruitur ge-
nitiuo quidem actionem uel medium ſignificans: ut per
te hoc fiat. per forum ibat. accu-
ſatiuo autem ut propter pecunias omni-
a fiunt & medium raro ut perq; arma
& nigrum ſanguinem.
Cum genitiuo & datiuo & accuſatiuo conſtruitur.

γενικῆ μὴν ὁτὲ ἑνωσιν δηλοῖ. ὡς μετάσου. ὁτικῆ
δὲ τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. οἱ μετὰ ξιτάτοι σ᾽ ἄνασσ
σε. αἰτιατικῆ δὲ ὁτὲ τὸ ὕστερ. οἱ μετὰ σε ἐγω ἦλθ
Ἡ παρὰ γενικῆ μὴν ὁτικῆ καὶ αἰτιατικῆ σωτάσ
σει. μὴ γενικῆ μὴν ὁτὲ τὴν ἀποτίνος χιμηνος δηλοῖ
οἷον παρὰ τοῦ βασιλέως ἡ δικαιοσύνη. ὁτικῆ
δὲ ὁτὲ τὸ πλησίον μετ᾽ ἐμψύχου οἷον παρὰ τῷ βα
σιλεῖ καθηται. παρὰ σοὶ διαξίβω. αἰτιατικῆ
δὲ ὁτὲ ἡ τὸ ἐπὶ νὺς μετὰ ἀψύχου ὡς παρὰ τὴν θά
λατταν. ἡ χίνησιν ἐπὶ τί οἷον παρὰ σὲ ἔρχομ
ἡ τὸ διὰ τί ὡς παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρίαν. ἡ τὸ
ἐξω. οἷον παρὰ τὸ δίκαιον πράττειν. καὶ παρὰ
γνώμην συμβαίνει.
Ἡ ἀντὶ γενικῆ σωτάσσεται ἀντὶ σοῦ. ἀντὶ ἐκεί
νου. ἀντὶ πολλῶν. ἐν τῇ σωφρονεῖν δὲ ποτὲ μὴν τὸ
ἴσον σημαίνει. ὡς ἀντὶ θεὸν πολύφημον. ἀντὶ ἰ
σόθεον. ποτὲ δὲ τὸ ὠφελιμον, ὡς ἀντὶ χρίσος. μὴ ἀν
τὶ θεὸν δὲ γμας τὸ ἐμὰντιον τῷ θεῷ.
Ἡ ἐπὶ γενικῆ καὶ ὁτικῆ καὶ αἰτιατικῆ σωτάσ
σεται. γενικῆ μὲν ὁτὲ τὸ ἐπάνω δηλοῖ. οἷον ταὶ ζώας
ἐπὶ γῆς ἡ χθονὸν. οἷον ἐπὶ ἀρχόντος πυθοκλέους.
ἡ τὸ περὶ τί καὶ ἐντί. οἷον ἐπὶ πολλῶν. ἡ χίνησιν
αἰτιατικῶς, οἷον ἐπὶ τὴς χώρας. ὁτικῆ δὲ ὁτὲ αὐτὶ
τῷ οἷον ἐπαγαθῷ ἐδημηγόρει.

genitiuo quidem quum unionem significat: ut tecũ datiuo autem idem poetice. ut cum tertiis regna
bat accusatiuo autem quum postea. ut post te ego ueni.
Apud genitiuo & datiuo & accusatiuo constru-
itur & genitiuo quidem quum ab aliquo motum significat ut apud regem iustitia. datiuo
autem cum iuxta cum animato ut apud re
gem sedet. apud te uersor. accusatiuo
autem quum uel prope cum inanimato. ut apud ma
re. uel motũm ad aliquid ut apud te uenio
uel propter quid. ut apud iniuriari ultio uel
extra. ut apud Iustum facit: & apud
sententiam contingit.
Pro genitiuo construitur pro te pro illo
pro multis. In compositione autem interdum quidem
æquum significat. ut æquideum polyphemum pro æ-
quideum. Interdum autem cõtrarium ut antichristus & cõ-
tra deum sententia contraria deo.
In genitiuo & datiuo & accusatiuo constru-
itur. gcnitiuo quidem quum supra significat. ut animalia
in terra. uel tempus. ut in principe pythocle
uel circa quid & in aliquo. ut in multorum. uel motum
attice. ut iñ regione. Datiuo autem cum cau
sam. ut in bono contionabatur

ἢ πρὸ ἑαυτοῦ. οἷον ἐπὶ ξόανα δίκην ἡμῶν. ἢ πρότερον. ὡς ἐπὶ τούτοις καὶ ἕτερα διήγετο. ἢ αὐτεξουσίου ἢ τάττειν. ὡς ἐπὶ τῷ ἀρχιερεῖ τὰ λῆς ἐκκλησίας πράγματα. ἢ ἐπὶ βουλήν. οἷον ἐπὶ τῷ δήμῳ αὖ τι κατὰ τὸ δημοσιωτικὸν ἢ δέοτε κινήσειν δῆλοι. οἷον ἐπὶ τὴν ἀπιέναι ἐπορεύετο. ἢ δόλον. οἷον ἐφήμασε ὥρμησεν.

Ἡ περιγενικὴ ἢ δοτικὴ ἢ αἰτιατικὴ σωτάσσεται. γενικὴ μὲν ὅτε πρόσωπον δηλοῖ οἷον μάχομαι περὶ σοῦ. δοτικὴ δὲ χεῖρον τὸ αὐτὸ ποιητικῆς. οἱ δὲ δοτικοὶ καὶ περὶ ξανθῷ μενελάῳ ἐτίκτετο ῥέεθρα. ἢ σφι περὶ δόρυ ἀντίον ἦν. ἢ περὶ πυρὶ μάχομαι. ἀντὶ τοῦ κλαίω. αἰτιατικὴ δὲ ὅτε τὸ κινῶ ἢ περὶ ποιητικοῦ ἢ οἷον περὶ τὴν πόλιν τὸ στρατεύομαι. τὸ περὶ ἐμὲ πράγματα.

Ἡ ἀμφὶ ὁμοίως σημαίνει ἢ ὁμοίως σωτάσσεται τῇ περὶ. σωνηθέστερα μέντοι ἡ περὶ. πολλάκις δὲ παρατοῦ ποιητικοῦ ὁμοίως κεῖται ὡς ἔκτωρ δ' ἀμφὶ περὶ στῶφα καλλίχαρσι ἵπους.

Ἡ ἀπὸ ἀεὶ τῇ γενικῇ σωτάσσεται ἢ τὰ ἀπὸ τόπου κίνησιν σημαίνοντα. οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ δικαίου.

Ἡ ὑπὸ γενικῇ μὲν ὅτε ἢ τὸ αἴτιον σημαίνῃ. οἷον ὑπὸ νόσου οὐ στρατεύεται, ἢ τὸ ὑποκάτω. οἷον ὑφ' ἅμαξαν.

uel ſupra ut in carina nauis. uel poſt ut
in his & alia narrabat. uel qualita
tem quandam ut in pontifice eccleſi
æ negocia uel inſidias ut in populo pro
contra populum. Accuſatiuo autem quando motum ſi-
gnificat ut ad atticam ibat. uel dolum ut
in nos impetum fecit.
De genitiuo & datiuo & accuſatiuo con
ſtruitur. Genitiuo quidem quando cauſam ſignificat ut pu-
gno pro te. datiuo autem quaſi idem poetice
ut timui de flauo menelao. Etiam & flu-
et de haſta pro in. & de turri pro cir
ca. Accuſatiuo autem quando circum & circa poeti
cum & congregatiuum ut circum ciuitatem exer
citus. quid ad me negocium?
Circum idem ſignificans & ſimiliter conſtructa eſt huic
de. Vſitatior quidem. de ſæpe autem a
pud poetas ſimul ponuntur ut Hector autem circũuer
tebat pulchripilos equos.
Ab ſemper genitiuo conſtruitur a loco mo
tum ſignificans ut ab urbe a iuſto.
Sub genitiuo & datiuo & accuſatiuo conſtruitur
genitiuo quidem cum uel cauſam ſignificat ut pp morbũ
non ambulat. uel ſub ut ſub ueſte.

δοτικὴ δὲ καὶ αἰτιατικὴ τὸ αὐτὸ οἷον ὑπὸ δένδρῳ
καὶ ὑπὸ δένδρα. ὡς ὁ στρατιώτ ὑπὸ τ στρατηγ ὑπερ
ἢ ὑπερ γενικὴ καὶ αἰτιατικὴ σωτᾶσαι. γε-
νικὴ μὲν ὅτε ἡ βοήθειαν σημαίνει. οἷον ὑπερ κτη
σιφῶντος ὁ λόγος. ἢ αἰτιατικὴν οἷον ὑπερ ὧν ἐλεξα
πάλιν λέξω. ἢ τὸ ἐπαινῶ οἷον ὑπερ καρπουτιθησι
τὸ ὠφελίμου. αἰτιατικὴ δέ ὅτε τὸ ὠφελοῦν ἢ ἐπε-
κεινα δηλοῖ. οἷον ὑπερ ἀνθρωπον φρονεῖ: ὑπερ
τὴν θρᾴκην ἢ μακεδονίαν. παρεπονται δὲ
ταῦτα προθέσεσι πέντε. τὸ ὀξύνεσθαι τὸ βραχὺ καὶ
ταλήκτειν. πλὴν ὅσαις καὶ ἐξ τὸ μεχρι τῆς δισυλ
λαβίας σώζεσθαι τὸ δηλαδὴ οὗ συμφωνῆ ἐκφέρε
σθαι. πρὸ τ ἀμφι. τὸ ψιλοῦσθαι. πρὸ τ ὑπὸ καὶ ὑ
περ τὸ γρ. υ. προηγούμενα τ λέξεως δηλοῦσθαι.
Ἔστι δὲ καὶ πολλαχῶς ῥήματα γενικὴ σώζοντα
μενα. οἷον ἐξω. χωρὶς. ἄνευ. πλὴν. ἀλλὰ ἔνδον ἔσω.
ἐκὸς δὲ ἀθροίσει καὶ δοτικὴ. τὰ δὲ θετικὰ καὶ δοτικὴ ἢ
αἰτιατικὴ. ἢ αἷς δύο πτώσεσι τὰ αὐτ σώζοντα
σώζῃ ῥήματα. τὸ δὲ μὰ ἢ νὴ αἰτιατικὴ. ἢ τὸ μὲ μὰ
ὡς τὴν πολλαχῶ φάσκ. τὸ δὲ μὴ καταφάσκ. ἢ
ταῦτα μὲν ἴδιος εἰσαγωγικὰ ἴδια ὡς ἂν ἐπιτομὴς
εἰδῇ. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διεξοδικώτατα περὶ ὀνό
ματος διαληψόμεθα

Τέλος. τῆς ἐπιτομῆς.

datiuo autem & accuſatiuo idem ut ſub arbore
& ſub arborẽ. & miles ſub imperatorem. Super.
Super genitiuo & accuſatiuo conſtruitur. ge
nitiuo quidem cum uel auxilium ſignificat ut ſuper Cte
ſiphonte oratio, uel cauſam ut ſuper quibus dixi
iterum dicam. uel ſupra ut ſupra fumũ ponit
clauum. Accuſatiuo autem quãdo plus uel ul-
terius ſignificat ut ſupra hominem ſapit ſuper
thracen macedonia. Accidunt autem
præpoſitionibus quinq;. acui. breuiter de
ſinere. præter in et ex. uſq; duas ſylla
bas augeri. per lenem conſonantem pro-
ferri præter circum. non attenuari præter ſub & ſu-
per. Nam y pſilon præcedens dictionem aſpiratur.
Sunt autem & multa aduerbia genitiuo conſtru
cta ut extra ſine ſine. præter ſatis intus intro
Sed congregatiua datiuo. ſed poſitiua datiuo &
accuſatiuo. & qnibuſcunq; caſibus eorum conſtru
untur uerba. ſed per & per accuſatiuo. & quidem per
ut plurimum negat. ſed per affirmat &
hæc quidem introducendis ſatis ut in compendii
ſpecie. Sed in ſecundo latius de nomi
ne & uerbo tractabimus.

Finis compendii.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

ΤΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΠΑΘΗ ΕΙΣ ΔΥΟ ΓΕΝΙΚΩΤΑΤΑ ΔΙΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΠΟΣΟΥΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟΝ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΜΕΝ ΠΟΣΟΥ ΕΙΣΙ ΔΗ ΕΝΔΕΙΑ ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ. ΤΟΥ ΔΕ ΠΟΙΟΥ ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ ΤΜΗΣΙΣ ΓΛΕΟΝΑΣΜΟΣ ΤΜΗΣΙΣ ΓΛΕΟΝΑΣΜΟΣ ΜΕΝ ΟΥΝ ΕΣΤΙ ΠΕΡΙΑΙΡΕΤΟΣ ΧΡΟΝΩΝ Ἢ ΧΡΟΝΟΥ ΟΙ ΧΕΙΩΝ Ἢ ΟΥ ΟΙ ΧΕΙΟΝ. ΕΝΔΕΙΑ ΔΕ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ Ἢ ΧΡΟΝΩΝ ΟΣΟΙ ΧΕΙΟΥ Ἢ ΟΣΟΙ ΧΕΙΟΝ ΕΛΑΤΤΩΣΙΣ. ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΔΕ ΕΣΤΙ ΟΣΟΙ ΧΕΙΟΥ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΙΣ. ΕΚΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΦΕΤΕΡΑΣ ΛΕΞΕΩΣ ΟΙΟΝ ΔΑΡΤΑΞΑΝΤΙ ΔΡΑΤΑ. ΚΡΑΔΙΑΞΑΝΤΙ ΚΑΡΔΙΑ. ΚΑΡΤΟΣ ΑΝΤΙ ΚΡΑΤΟΣ. ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕΝΑΛΛΑΞΙΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΣΙΣ.

ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ.

ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ ΔΕ ΕΣΤΙ ΟΣΟΙ ΧΕΙΟΥ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΙΣ. ΟΙΟΝ Ἡ ΠΕΔΑΝΟΣ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΑΠΕΔΑΝΟΣ. ΟΥ ΜΗΝ ΠΟΤΗΣ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΑΝΟΜΟΠΟΤΗΣ.

ΤΜΗΣΙΣ

ΤΜΗΣΙΣ ΔΕ ΕΣΤΙ ΣΥΝΘΕΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΕΙΣ ΔΥΟ ΛΕΞΕΙΣ. ΟΙΟΝ ΑΚΡΑ ΠΟΛΙΣ ΑΝΤΙ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ.

ΤΟΥΤΩΝ ΔΕ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΠΑΘΩΝ ΤΑ ΜΕΝ ΕΙΣ ΕΝΙ ΤΕΜΝΕΙ

DE PASSIONIBVS DICTIONVM EX GRAMMATICI TRYPHONIS

Dictionũ passiones in duo generalissima.di-
uiduntur quantitatemq; &qualitatẽ & quidẽ quãtitatis spe
cies. defectus & superabundãtia. Sed qualitatis transpositio
Ambobus autem simul conuenientibus
sectio fit. Sunt autem ut summatim dicam
Passiones quinq;. Superabũdantia:defectus trãspositio trãs
sumptio.sectio. Superabundantia
Superabundantia quidem igitur est supfluitas tẽporum uel
temporis elementorum uel elementi. Defectus.
Defectus autem contra temporis uel temporum elemẽti uel
elementorum diminutio. Transpositio.
Transpositio autem est elementi mutatio ex
proprio ordine ad alterius ordinis ut facta pro
facta & cor pro cor fortitudo pro
fortitudo uocatur autem & immutatio & superpositio

Transsumptio.

Transsumptio autem est elementi mutatio ut de
bilis pro debilis sanguipotor pro sanguipo-
tor. Sectio.

Sectio autem est compositi sermonis resolutio in duas dí-
ctiones ut alta ciuitas pro alticiuitas
harum autem quinq; passionum aliquæ in species secantur.

Ὅτε πλεονασμὸς ἡ ἐνδεια. τὰ δὲ λοιπὰ εἴσι μάτημτα. Τοῦ δὲ πλεονασμοῦ εἴδη εἰσὶν ἑννέα. Πρόθεσις. Ἀναδίπλωσις. Ἔκτασις Ἔπεκτασις. Διαίρεσις Παρένθεσις. Διπλασιασμὸς. Παρεμπτωσις. Καιπτὸς χηματισμὸς. Τῆς δὲ ἐνδειας εἴδη εἰσὶν ἑννέα Ἀφαίρεσις. Ἄρσις. Συνοδὴ. Συγκοπὴ. Σωναλοιφὴ. Ἔκθλιψις. Παρεκτείνωσις. Ἐκθλιψις. καὶ ἀποκοπὴ. Ἀντίκειται οὖν πρόθεσις μὲν ἀφαιρέσει. Ἀναδίπλωσις δὲ ἄρσει. Ἔκτασις συνοδῇ. Ἔπεκτασις συγκοπῇ. Διαίρεσις σωναλοιφῇ. Παρένθεσις ἐκθλίψει. Διπλασιασμὸς παρεκτείνει. Παρεμπτωσις ἐκθλίψει Χηματισμὸς ἀποκοπῇ: Πρόθεσις. Πρόθεσις μέν ἐστι προθήκη συλλαβῆς. οἷον ἄς ἀφὶς ἀντὶ σαφὶς. ἄσαχυς ἀντὶ σαχύς. θαμὰ ἀντὶ ἅμα.

Ἀναδίπλωσις.

Ἀναδίπλωσις δέ ἐστι τῶν πρώτων ἢ δευτέρων συλλαβῶν διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων ἢ ἀντὶ συμφώνων ἐπαναληψις ἐκφορά. χωρὶς δὲ ἐπὶ ῥημάτων καὶ μετοχῶν καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει δὲ παρατείνωσι καὶ ἀπολλύσιν. οἷον κεκάμωσιν ἀντὶ κάμωσιν. λελάχωσιν ἀντὶ λάχωσιν. ἀτάρτηρος ἀντὶ

Et ſuperabundantia & defectus aliquæ uero ſunt
inſecabiles. Sed ſuperabundantiæ ſpecies ſunt
nouem, Additio. geminatio. produ-
ctio, porrectio, diuiſio, interpoſitio
duplicatio. Paremptoſis & pro-
ſchematiſmus. Sed indigentiæ ſpecies ſunt nouem
Aphæreſis. arſis. Siſtole. Syncope
Synalœpha. Ellipſis. paralepſis Ecthli-
pſis & apocope. Aduerſatur igitur additio
quidem aphæreſi. Geminatio autem arſi,
productio ſyſtolæ. porrectio ſyncopæ diui-
ſio. ſynalœphæ. interpoſitio. ellipſi duplí-
catio parellipſi. paremptoſis ecthlipſi
proſchematiſmus apocope. Additio.
Additio quidem igitur ẽ additio elementi in prin-
cipio ſyllabæ: ut uua paſſa pro uua paſſa ſpi-
ca pro ſpica ſimul pro ſimul.

Geminatio.

Geminatio autem eſt primarum uel ſecundarum ſyl-
labarum per eaſdem conſonantes uel ſimilis al-
terna prolatio. fit autem in aduerbiis &
participiis & nominibus. abundat autem apud q̃ i-
onas & æoles ut laboraſſent pro laboraſ-
ſent accidiſſent pro accidiſſent conuitiatorius pro.

ἀτηρός. ἐτήτυμ\ ἀντὶ ἐτυμ\. Ἔκτασις. Ἔκτασις
ἐστὶν ὅταν λαϊσυλλόμενα δίχρονα ἐκτα θῇ. ἢ τὰ
βραχέα εἰς λαῖμακρὰ ἀντὶ τοῦ καὶ ω̃ τ μετα θῇ.
οἷ\ κᾶλος. κᾶλος. χορὴ χωρή. Ἔπεκτασις.
Ἔπεκτασις ἐστὶ πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ με-
σον ὁμοτονοῦντος συλλαβήν. οἷον πατρὸς πα-
τ\ ἀντὶ τοῦ πατ\. ἀδελφεὸς ἀντὶ ἀδελ
φός. πολεμήια ἀντὶ πολεμια. Διαίρεσ Δι
αίρεσ. ἐστὶ συλλαβῆς ἀναλυσ ἢ διάστασ εἰσ δύο. τὸ
δὲ πάθος ἐστὶν ἡ θετὰ παλαιῶν. οἷον παῖς ἀντὶ παις.
κοῖλ\. ἀντὶ κοιλ\. βέλε ἀντὶ βελ. Παρένθεσ
Παρένθεσις ἐστὶ προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσ\
ον τοιοῦντος συλλαβήν. οἷον πνέοντες ἀντὶ πνε
οντες κεἰνη ἀντὶ κεινη. νοῦσος ἀντὶ νοσος. ξεῖνος
ἀντὶ ξενος. ἐλήλουθως. ἀντὶ ελη λυθως. τὸ δὲ πά
θος ἐστὶν ὧν ω̃ν. Διπλασιασμός.
Διπλασιασμός ἐστι λοῦ αὐτὸ συμφώνου προσθή
κη κατὰ μέσον οὐκ ἀποτελέντος συλλαβήν. οἷ
τι ἀντὶ οτι. ἀδλην. ἀντὶ ἀδλην. μεσον ἀντὶ μεσον
ενεπε ἀντὶ ενεπε. οππότε ἀντὶ οπότε. τὸ δὲ πά
θος ἐστὶν ὧν ω̃ν. Παρεμπωσις.
Παρεμπωσις ἐστὶ προσθήκη συμφώνων κατὰ
μέσον οὐκ ἀποτελούντων συλλαβήν. οἷον πό-
λις ἀντὶ πόλις. πόλεμος ἀντὶ πόλεμος.

conuíciatorius.uerum pro uerum. Productío. Productío
eſt quando correptæ bítemporeæ producuntur uel
breues ín longas ſimíles earum mutantur
ut bonus bonus puella puella. Epectaſís.
Epectaſís eſt ſuperabundantía ſyllabæ ín me-
dío eíuſdem accentus cũ nõ generalís obſeruatio ꝓhíbeat
ut munítum pro munítum frater pro fra
ter bellíca pro bellíca. Díæreſís. Dí-
æreſís eſt ſyllabæ reſolutío uel díſiunctío ín duo.
Sed paſſio ionum & theſſalorum ut puer pro puer.
cauum pro cauum ſagítta pro ſagítta. Parentheſís.
Parentheſís eſt addítio uocalís ín medío
non facientís ſyllabam.ut ſpírantes.pro ſpíran
tes.uacua pro uacua:morbus pro morbus.hoſpes
pro hoſpes.ueníens pro ueníens.ſed paſ-
ſio ionum. Díplaſíaſmus.
Díplaſíaſmus eſt eíuſdem conſonantis ad-
dítio ín medío non efficientís ſyllabam.quo-
níam pro quoníam.ſatís pro ſatís medíum pro medíum
díc pro díc.quando pro quando.ſed paſ-
ſio ionum. Paremptoſís.
Paremptoſís eſt addítio conſonantís ín
medío non perficientís ſyllabam ut cíuí-
tas pro cíuítas bellum pro bellum

Προσηματισμός.

Προσηματισμός ἐστι προσῳδίας συλλαβῆς καὶ τοῦ τέλους. ἐστι δὲ τέτταρες Διαλεκτικοὶ λόγοι. οἱ λόγοι σημαίνουσι λόγοις. μουσαικοὶ μουσαικοῖς προσωπατικοὶ προσωπατικοῖς. ἐγωνικοὶ ἐγωνικοῖς. λεκτέον δὲ καὶ περὶ ἑκάστου.

Ἔνδειαι.

Ἔνδειαί εἰσιν ἀφαίρεσις κατὰ ἀρχὴν σοι χεῖου. οἱ ὀρτὴ δοτικὴ ὀρτήσιμα δοτικὴ γαῖα. χεῖνος δοτικὴ ἐχεῖνος. τὸ δὲ παθος ἰώνων.

Ἄρσις.

Ἄρσις ἐστὶν ἀποβολὴ κατὰ ἀρχὴν τῆς δοθείσης συλλαβῆς. οἷον βλῆσθαι δοτικὴ βεβλῆσθαι. δέχθαι δοτικὴ δεδέχθαι. βλήμενος δοτικὴ βεβλημένος.

Συζολή.

Συζολή ἐστιν ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα διχρόνως συζαλῇ. ἢ τὰ μακρὰ ἢ τὰ βραχέα δοτικὴ σοι καὶ αὐτῶν μεταθῇ. οἷον φυσίζοος δοτικὴ φυσίζωος. ξηρὸν δοτικὴ ξερόν.

Συγκοπή.

Συγκοπή ἐστιν ἀποβολὴ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον. οἷον καμορος δοτικὴ καμόρου σδεσκιον δοτικὴ δασύσκιον. σωαλοιφή. σωαλοιφῇσι δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντος εὐθυσις καταβολὴ τόνων γινέτω δὲ κατὰ τρόπους ἑπτὰ ἁπλοῦς μίξεις. κατὰ θλῖψιν. κατὰ κρᾶσιν. κατὰ συναίρεσιν. συνθετικὸς δὲ τέτταρες κατὰ θλῖψιν καὶ κρᾶσιν

Proſchematiſmus.

Proſchematiſmus eſt additio ſyllabæ in fine. Eſt autem quatuor linguarum proprius ut uerbis pro uerbis: muſis pro muſis. perſonæ pro perſonæ. ego pro ego. Dicendum autem de defectu. Defectus.

Defectus eſt ablatio in principio elementi. ut feſtum pro feſtum. terra pro terra ille pro ille. Sed hæc paſſio Ionum. Arſis

Arſis eſt abiectio in principio geminatæ ſyllabæ ut iací pro iací ſuſcipí pro ſuſcipí uulneratus pro uulneratus. Syſtole.

Syſtole eſt quando productæ bitemporeæ corripiuntur uel longæ uel breues ſimiles earum mutantur ut alma pro alma aridum pro aridum. Syncope

Syncope eſt abiectio ſyllabæ in medio: ut infœlix pro infœlix. opacum pro opacum. Synaloephe. Synaloephe eſt

duarum ſyllabarum ad uocalem unio abiectione tonorum. Fit autem per modos ſeptem. Simplices quidem tris. per eliſionem. per craſin. per ſynereſin. Compoſitos autem quatuor. per eliſionem & craſin

κατα θλιψιν ἡ σωαιρεσ. κατα χρᾶσ ἡ σωαι
ρεσιν. κατα θλιψιν ἡ χρᾶσ ἡ σωαιρεσ. κα
τα θλιψιν ἐπεμε. ἀντι ἐπιεμε. κατα χρᾶσ τα
μα ἀντι ταεμα. κατα σωαιρεσιν νηρηδεσ ἀν-
τι νηρηϊδες. κατα θλιψιν ἡ χρᾶσιν κα ἐγω ἀντι
ἡ ἐγω. κατα θλιψιν ἡ σωαιρεσιν. ἐμου ωοδυ-
νει ἀντι ἐμοι υωοδωει. κατα κρασιν ωῃ σωαι-
ρεσιν. ὠωολοσ ἀντι ὁ αιπολος. κατα θλιψιν ηαι
χρασιν ηαι σωαιρεσιν ἐν τα ἐθιοπια ἀντι ἐν τῃ
αιθιοπια.

Ἔλλειψις.

Ἔλλειψις ἐστιν ἀποβολη φωνηεντος κατα μεσ
δυ ποιουωτος συλλαβην. ἀμυξαι ἀντι αιμυξαι.
γερασον. ἀντι χερασιον. Γαρελλειψισ.
Γαρελλειψισ ἐστιν ὁταν ἐντι τῃ δι ωλασιαζομε
νων συμφωνων ωαραλειωηται καλιον ἀντι καλ-
λιον. θατον ἀντι θαττον. Ἐκθλιψισ.
Ἐκθλιψις ἐστιν ἀποβολη ἑνος συμφωνου ἐντοσ
τησ πρωτησ ἡ τελευταιασ συλλαβησ ου ποιουωτος
συλλαβην. σκηπτου ἀντι σκηπτρου.

Ἀποκοπη.

Ἀωοκοπη ἐστιν ἀφαιρεσισ συλλαβησ κατα
τὸ τελος. διομηδω ἀντι διομηδους. ἀπολ
λω ἀντι ἀπολλωνα. ποσειδω
ἀντι ποσειδωνα.

Per eliſionem & ſynæreſin. per craſin & ſynæreſin per eliſionem & craſin & ſynæreſin. per eliſionem aduerſum me pro aduerſum me per craſin. mea pro mea. per ſynæreſin neredes pro nereides. per eliſionem & craſin & ego pro & ego. per eliſionem & ſinæreſin me ſubit pro me ſubit per craſin & ſynæreſin æpolus pro æpolus. per eliſionem & craſin & ſynæreſin in æthiopia pro in æthiopia.

Ellipſis.

Ellipſis eſt abiectio uocalis in medio non facientis ſyllabam cruentare pro cruentare ſenem pro ſenem.

Parellipſis.

Parellipſis eſt quãdo una aliqua geminatarum conſonantium omittitur pulchrius pro pulchrius. citius pro citius.

Ecthlipſis.

Ecthlipſis eſt abiectio unius conſonantis inter primam & ultimam ſyllabam non facientis ſyllabam ſceptrum proſceptrum.

Apocope.

Apocope ẽ aphæreſis ſyllabæ in fine ut dom⁹ ꝓ domus. Apollinẽ pro apollinẽ. Neptunũ pro Neptunum.

ΓΕΡΙ Ἀνομάλων Ῥημάτων Κατὰ Στοιχεῖον.

Ἀρχὴ τοῦ .α.

Ἄζω ὄθεν ἀόριστος πρῶτος ἀθην καὶ ἀάθην· ἄξομαι. μέλλων ἀξάσομαι. ἀόριστος πρῶτος ἠγάσθην. μέσος ἀόριστος ἠξάμην.

Ἄγω. μέλλ᾽ ἄξω. ἀόριστος .β. ἠγον ἠ ἀπλῶς ἠγαγ\ παρακείμενος ἦχα ἠ ἀπλῶς ἄγοχα.

Ἀγορεύω. μέλλων ἀγορεύσω. ἀόριστος ἠγόρευσα παρακείμενος εἴρηκα. ἀπὸ τοῦ εἴρω.

Ἀδω. μέλλων ἄσω. ἀόριστος ἦσα. Ἀείρω μ. μέλλων ἀείρησομαι. παρακείμενος ἦρμαι ἀόριστος ἤρθην. μέσος ἀόριστος .β. ἠλόμην. ἀπὸ τοῦ ἑλομ. Ἀιρέω. ῶ μελλων αἱρήσω.

αἰσθάνομαι. μέλλων αἰσθήσομαι. παρακείμενος ἤσθημαι. μέσος ἀόριστος ἠσθόμην ἠ αἰσθέσομαι αἰσθοῦμαι.

ἁμαρτάνω. παρατατικὸς ἥμαρτον\ ἠ πλέον ὀν. μέλλων ἁμαρτήσω παρακείμενος ἡμάρτηκα. ἀόριστος δεύτερος ἥμαρτον. ἀπὸ τοῦ ἁμ ξ τέω, ἁμαρτῶ.

Ἀνοίγω. μέλλων ἀνοίξω. ἀόριστος ἀνέῳξα ἀττικῶς.

ἀπεχθάνομαι. μέλλων ἀπεχθήσομαι. παρακείμενος. ἀπήχθημαι. μέσος ἀόριστος ἀπεχ-

De Anomalis uerbis per ordinem.

Principium Alpha.

Sicco unde aoristus primus siccatus fui & siccatus fui
Miror futurum mirabor aoristus primus mi-
ratus fui. medius aoristus miratus fui.
Ago futurum agam. aoristus secundus egi & attice egi
Præteritum perfectum egi. & attice egi.
Dico futurum dicam Aoristus dixi
Præteritum perfectum dixi a dico
Cano futurum canam. Aoristus cecini. Eligo. fu-
turum eligam. præteritum perfectum elegi. aoristus.
elegi. medius aoristus secundus elegi ab eligo.
Capio capio futurum capiam
Sentio futurum sentiam præteritum per-
fectum sensi. medius aoristus sensi & sen
tio sentio.
Pecco præteritum imperfectum peccabam & plus
minime. futurum peccabo. præteritum perfectum pec-
caui. Aoristus secundus peccaui a pec-
co pecco.
Aperio futurum aperiam aoristus aperui
attice.
Odio sum futurum odio ero præ-
teritum perfectum odio fui medius aoristus o-

χθόμην καὶ ἀπὸ χθέομαι οὐμαι.
αὐξάνω καὶ αὔξω. μέλλων αὐξήσω ὡς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ θέματος αὐξέω ὦ. ὁ ὁριστὸς πρῶτος ηὔξησα. ὁ μὴ αὐξάνω παρατατικὸς ηὐξανον.
ἄλλομαι ὦ. ὁ ὁριστὸς δεύτερος ἐπιλόμην ἀπὸ τοῦ ἔλω. μέλλων ἁλοῦμαι ἁλοῦντος.
ἀμφιέννυμι καὶ ἀμφιέω. μέλλων ἀμφιέσω. ἀναγινώσκω. παρατατικὸς ἀνεγίνωσκον μόνον. μέλλων ἀναγνώσομαι. παρακείμενος ἀνέγνωκα. ὁ ὁριστὸς δεύτερος ἀνέγνων ἀπὸ τοῦ ἀνάγνωμι καὶ ἀναγνόω ῶ.
ἀναζώννυμι μέλλων ἀναζώσω. ἀνακράζω. μέλλων ἀνακράξω. μέσος παρακείμενος ἀνακέκραγα. ὁ ὁριστὸς δεύτερος ἀνέκραγον.
ἀναπνέω. μέλλων ἀναπνεύσω ὁ ὁριστὸς ἀνέπνευσα ἀπὸ τοῦ ἀναπνεύω παλαιοῦ.
Ἀναῤῥήγνυμι καὶ ἀναῤῥήσσω. μέλλων ἀναῤῥήξω ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἀναῤῥήγω.
ἀναστήσω ὦ. μέλλων ἀναστήσω.
ἁλίσκομαι. μέλλων. α. ληφθήσομαι ἀπὸ τοῦ λήβομαι λήψομαι ἐλήφθην. ὁριστὸς. β. ἑάλων ἀπὸ τοῦ ἁλόω ῶ. Ἀποκτείνω. μέλλων ἀποκτενῶ. ὁριστὸς ἀπέκτονα μ. Ἀποχέω. μέλλων ἀποχεύσω. ὁριστὸς ἀπέχεα.

dio fui & odio sum odio sum.
Augeo & augeo. futurum augebo tanquam ab antiquo themate augeo augeo aoristus primus auxi & augeo præteritum imperfectum augebam.
Capio aoristus secundus cepi a capio participium hic captus capti.
Induo & induo futurum induam
Lego præteritum imperfectum legebam solum futurum legam. præteritum perfectum legi. Aoristus secundus legi a lego & lego lego.
Moueo castra. futurum mouebo castra
Exclamo futurum exclamabo. medium præteritum perfectum exclamaui. aoristus secundus exclamaui.
Respiro futurum respirabo. aoristus respiraui a respiro antiquo
Rescindo & rescindo. futurum rescindam a rescindo.
Euello futurum euellam.
Capior futurum primum capiar a
capior capiar captus fui aoristus secundus captus fui a capio capio. Renuo aoristus renui
Sufficit futurum sufficiet aoristus suffecit.

Ἀφίημι. Μέλλω. ἀφήσω. Ἀόριστος. ἀφῆκα
Ἀντιστρέφω. Μέλλω. ἀντιστρέψω. Μεσος
παρακείμενος. ἀντέστροφα.
Ἀναστενάνυω ῶ ἀναστενάζω. Μέλλω. ἀναστενάσω
Ἀπέχω. Μέλλω. ἀφέξω διότι τὸ ἔξω διασώζεται
ξέπεται τὸ. π. εἰς. φ. Παρακείμενος. ἀπέσχη-
κα. Ἀόριστος β. ἀπέσχον ἀπὸ τοῦ ἀποσχῶ ἀποσχῶ.
Ἀποδραίω ῶ Ὅθεν Ἀόριστος α. ἀπέδρα.
Ἀποδείκνυω καὶ ἀποδείκνυμι. Μέλλω. ἀποδείξω. ἀπὸ τοῦ ἀποδείκω.
Ἀπολέω ῶ. Μέλλω. ἀπολέσω. Παρακείμενος. ἀπώλεκα καὶ ἀπόλ
λω ἀπολῶ ἀπώλα καὶ ἀπίκω ἀπόλωλα. ἢ
ἀπόλλυω ἢ ἀπόλλυμι.
Ἀποβεννύω ἢ ἀποβήμι. Μέλλω. ἀποβέ
σω. Ἀόριστος β. ἀπέβην.
Ἀποτέμνω. Μέλλω. ἀποτεμῶ καὶ ἀποτμή
σω. Ἀόριστος β. ἀπέτεμον.
Ἀποτανύω. Μέλλω. ἀποτάσω.
Ἀπωθέω ῶ. Ἀόριστος. ἀπῶσα.
Ἀποσυφελίζω. Μέλλω. ἀποσυφελίξω.
Ἀποκλαίω. Μέλλω ἀποκλαύσω ἀπὸ τοῦ
κλαίω παλαιοῦ.

Dímitto futurum dímittam. Aoríſtus dímíſi
Conuerto futurum conuertam. Medíum
præterítum perfectum conuertí
Explíco & explíco futurum
explícabo ab explíco explíco
Recípío futurum recípíam. quoníam habebo aſpíratur
mutatur pí ín phí præterítum perfectum re-
cepí. aoríſtus ſecundus recepí a recípío recípío.
Aufugío aufugío unde aoríſtus prímus aufugí.
Oſtendo & oſtendo futurum oſten-
dam ab oſtendo.
Perdo perdō futurum perdam præterítum per-
fectum perdídí & attíce perdídí & per-
do perdam perdídí & attíce perdídí &
perdo & perdo.
Extínguo & extínguo. futurum extín-
guam. Aoríſtus ſecundus extínxí
Abſcíndo futurum abſcíndam & abſcín-
dam. Aoríſtus ſecundus abſcídí
Extendo futurum extendam
Fruor futurum fruar. í
Amoueo futurum amouebo.
Deploro futurum deplorabo a
ploro Antíquo.

Ἀρέσκομαι. Μέλλων. ἀρέσομαι. καὶ τὸ ἀπρόσωπον ἀρέσκει. Παρατατικὸς. ἤρεσκε.
Ἀτίζω. Μέλλων. ἀτίξω.
Ἀφίκνοῦμαι. Μέλλων. ἀφίξομαι. Παρακείμενος. ἀφῖγμαι. Μέσος ἀόριστος. ἀφικόμην: Ἀφίπταμαι. Ἀόριστος. ἀπεπτην. Μέσος ἀόριστος. ἀπεπτάμην.
Ἀχθομαι. Μέλλων. ἀχθήσομαι. Ἀόριστ᾽ ἀ ἠχθέσθην. Ἀρχὴ τοῦ β.
Βάλλω. Μέλ᾽. βαλῶ. Ἀόριστος. ἔβαλον Παρακείμενος. βέβληκα. ἀπὸ τοῦ βλῶ βλήσω βλάσανω ἢ βλασέω ῶ. Ἀόριστ᾽. ἔβλας Βόω ῶ: Μέλλων. βοσω.
Βούλομαι. Μέλλων. βουλήσομαι. Παρακείμεν᾽. βέβουλημαι. ἐβεβουλήμην ἐβουλήθ Ἀρχὴ τοῦ γ.
Γαμέω ῶ Μέλ᾽. γαμήσω. Ἀόριστ᾽. ἀ ἐγημα.
Γένομαι. Μέλλων. γενοῦμαι. Μέσος ἀόριστ᾽ ἀ. ἐγενάμην.
Γήθω. Μέλλων. γήσω. Μέσος παρακείμενος. Γέγηθα. καὶ γηθέω ῶ γηθήσω.
Γηράσκω καὶ Γηράω ῶ. Μέλλων. Γηράσω.
Γρηγορέω ῶ. Μέλλων. γρηγορήσω. Μέσ᾽ παρακείμενος ἐγρήγορα. Ὑποσωπέλικος ἐγρηγόρειν Γίνομαι γίγνομαι. Μέλλ᾽. γενήσομαι ἀπὸ

Concílío futurum conciliabo & imper-
ſonale placet Præteritum ímperfectum placebat
Inhonoro fururum ínhonorabo
Peruenío futurum peruenìam Præteritum perfe-
ctum peruení. Medíus aoriſtus perue-
ní. Auolo aoriſtus auolaui. Medi-
us aoríſtus auolauí
Tríſtor futurum triſtabor aoríſtus prímus
triſtatus ſum. Príncipium Víta.
Mítto futurum míttam Aoríſtus míſi:
Præteritum perfectum míſi a mítto míttam:
Germino & germíno, aoriſtus germínaui: Clamo
Futurum clamabo
Volo futurum uolam Præteritum per-
fectum uolui uolueram uolui. Príncipium Gamma
Duco uxorẽ futurũ ducã uxorem aoriſtꝰ primꝰ duxi uxorẽ
Gígno Futurum gignam. Medíus aoríſtus
primus genui.
Lætor futurum lætabor. Medíum præteritum perfectum
lætatus ſum & lætor lætabor.
Seneſco & ſeneſco Futurum ſeneſcam.
Vígílo Futurum uígílabo. Medíum
Præteritum perfectum uígílaui. Præteritum pluſq̃ pfectum
uígílaueram. Fío & fio Futurum fíam a

Τοῦ γενάομαι ὦμαι. Παρακείμενος. γεγέννημαι
Μέσος ἀόριστος α. ἐγεννησάμην. Μέσος ἀόριστος β.
ἐγενόμην. Μέσος παρακείμενος. γέγονα. ἀπὸ
τοῦ γείνω γενῶ. Γινώσκω. γνώσομαι. Παρακείμενος ἔγνω
κα. Ἀόριστος β. ἔγνων. ἀπὸ τοῦ γνόω. ῶ. μι γνῶ-
μι Ἀρχαῖος Δ. Δαΐζω. Μέλλων. δαΐξω ῶ
δαΐσω δαΐσω δαΐζομαι. Δάκνω ἔδακνον Μελλ.
δήξω. Ἀόριστος β. ἔδακον ἀπὸ τοῦ δήκω.
Δαμάζω. μελλ. δαμάσω. Δαίω. μελλ.
δαήσω: Ἀόριστος. ἐδάην. Δῆ. μέλλων.
δήσω. Ἀόριστος. ἐδήσε. Δῆ. Παρατατι
κός. ἐδῆν. Απαρέμφατον δῆν. Δέω. μελλ
δήσω Παρακείμενο. Δέδοικα. Ὑπερσυντελικ. ἐ
δεδοίκειν. Μέσος Παρακείμενος. δέδια.
μέσος ὑπερσυντέλικος ἐδεδίειν.
Δέω. Μελλ. δέσω καὶ δήσω: Δέομαι. μέλ
λων. δεήσομαι. Παρακείμενος. δεδέημαι ἀπὸ
τοῦ δεέομαι οῦμαι. Δέχομαι. μελλ. δέξομαι. Πα
ρακείμενος δέδεγμαι. Μέσος Ἀόριστος α. ἐδε
ξάμην. Δέδηα ἀπὸ τοῦ δαίω. Μέσος πα
ρακείμενος. Διαχωννύω ἢ διαχώννυμι.
Μελλ. διαχώσω ἀπὸ τοῦ διαχόω διαχῶ Διαλα-
γχάνω. Ἀόριστ. β. Διέλαχον ἀπὸ τοῦ διαλήχω

Fío præteritum perfectum factus sum
medíus aoríſtus prímus feci. medíus aoríſtus ſecúndus
factus ſum. medium præteritum perfectum factus ſum. a
gigno gignam. Cognoſco cognoſcebam & plus
minime. Futurum cognoſcam. præteritum pfectum eogno
ui. Aoríſtus ſecũdus cognoui a cognoſco. ſco. & cogno-
ſco Príncípium Delta. Díuído futurum díuídã &
Scío ſciam. Inquíro. Mordeo mordebam futurum
mordebo. Aoríſtus ſecundus momordí a mordeo
Domo futurum domabo. ſcío futurum
ſciam Aoríſtus ſciui. oportet futurum
oportebit. aoríſtus oportüit. oportet præteritum ímper-
fectum oportebat. Infinítum oportere. Tímeo futurum
tímebo. Præteritũ pfectũ tímui. Ptũm pluſq̃pfectũ tímue-
ram. Medíum præteritum perfectum tímui.
medíum præteritum pluſquam perfectum tímueram.
Lígo futurum lígabo & ligabo. Rogo fu-
turum rogabo. præteritum perfectum rogaui a
rogo rogo. Suſcípio futurum ſuſcípiam. præteritum
perfectum ſuſcepi. medius aoríſtus prímus ſu-
ſcepí. combuſſi a comburo medíum præteritum
perfectum díſcíngo & díſcíngo
futurum díſcíngam a díſcíngo díſcíngo. Sor-
tíor aoríſtus ſecundus ſortítus ſum a ſortíor.

Διδάσκω. ἐδίδασκον. καὶ πλέονου. Μέλλω διδάξω ἀπὸ τοῦ διδάχω. Ἀόριστος α. ἐδίδαξα. Διδράσκω καὶ διδιδράσκω Ἀόριστος α. διέδρᾱν καὶ ἀπέδρᾱν. Διαφθείρω. Μέλλω διαφθερῶ. Μέσος παρακείμενος. διέφθορα Δοκέω ῶ. Μέλλω. δόξω ἀπὸ τοῦ δόκω. Ἀόριστος α. ἔδοξα. τὸ δὲ δέδοκηκα ἀπὸ τοῦ δοκέω δοκῶ. Δράω ῶ. Μέλλω. δράσω Παρακείμενος. δέδρακα. Ἀόριστος α. ἔδρασα. Δύω καὶ δύω καὶ δύμι Μέλλ. δύσω. Ἀόριστος β. ἔδυν ἀπὸ τοῦ δῦμι Ἄρχω τοῦ Ε. Ἑάω ῶ. Μέλλω. ἐάσω. Ἀόριστος α. ἧασα Ἑδράμον ἀπὸ τοῦ ξέχω. δραμοῦμαι. Ἀόριστος β. ἔδραμον ἀπὸ τοῦ δρέμω. Ἐγκαλέω ῶ. Μέλλω ἐγκαλέσω. Παρακείμενος. ἐγκέκληκα.

Ἐγείρω. Μέλλω. ἐγερῶ

Ἀόριστος α. ἤγειρα Ἐγχέω. Μέλλω. ἐγχεύσω ἀπὸ τοῦ ἐγχέω. Ἀόριστος α. ἐνέχεα καὶ ἐνέχυα ἀπολλύω. Εἰδῶ. Μέλλω. εἴσω. Μέσος παρακείμενος οἶδα. Ὑποσυντέλικος. ᾔδειν. ὦ φάλε δ' ἔειρον εἴδειν. ζ' ἑπεται δὲ τὸ. ε. εἰς. ῃ. καὶ τὸ. ι. ὑπογράφεται.

Εἶπα. Ἀόριστος α. εἶπον. Ἀόριστος β. ἀπὸ τοῦ ἔπω ἔειπον.

Doceo docebam & plus nequaquam. futurum docebo a doceo. Aoríſtus primus docui
Aufugio & aufugio. aoríſtus primus aufugí & aufugi. Corrumpo futurum
corrumpam medium præteritum perfectum corrupi
Exíſtimo exíſtimo futurum exiſtimabo ab exíſtimo
Aoríſtus primus exiſtimaui. Sed exiſtimaui ab exiſtimo
exíſtimo. Facio facio. futurum faciam
Præteritum perfectum feci. aoríſtus primus feci.
Subeo & ſubeo & ſubeo. futurum ſubíbo. aoríſtus
ſecundus a ſubeo. Príncipium e pſilu. Sino ſino
futurum ſinam. Aoríſtus primus ſiui. Cucurri a curro curram. aoríſtus ſecundus cucurri a curro. Criminor criminor. futurum
críminabor. præteritum perfectum críminatus ſum
Erígo. futurum erigam.
Aoríſtus primus erexi. Infundo. futurum ínfundam.
ab ín fundo. aoríſtus primus ínfudí & ínfudí
æolíce. Scío. futurum ſciam medium
Præteritum perfectũ ſciui. Ptũm pluſq̃ pfectũ ſciuerã debebat aũt eſſe ſciueram. uertítũr aũt epſilon ín íta & íota
ſubſcríbitur.
Díxi. aoriſtus primus. & díxi aoríſtus ſecundus a díco non in uſu.

Εἰσπλέω. μέλλων εἰσπλεύσω. ἀπὸ τοῦ σπλέω.
Ἐλεύθω. μέλλων ἐλεύσομαι μέσος παρακείμενος ἐλήλυθα. ἀόριστος δεύτερος ἦλυθον. ᾖ ἦλθον ἦλθες ἦλθε.
Ἐρομαι. μέλλων ἐρήσομαι μέσος ἀόριστος ἠρόμην ἐρῶ μέλλων ἐρῶ. ἀόριστος πρῶτος εἴρετο.
Ἐκκλησιάζω ἐκκλησιῶ ἀπὸ τοῦ ἐκκλησία. μέλλων ἐκκλησιάσω.
Ἑλῶ ὅθεν ἀόριστος δεύτερος εἷλον.
Ἐμμορα μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μορέω. ῶ. μέμορα ᾖ ἐμμορα. ἢ ἀπὸ τοῦ μείρω μερῶ μέμορα ἢ ἐμμορα.
Ἐμπίπτω. μέλλων ἐμπεσοῦμαι. παρακείμενος ἐμπέπτωκα. ἀόριστος. β. ἐνέπεσον.
Ἐμπίμπλημι. μέλλων ἐμπλήσω.
Ἐμπαίζω μέλλων ἐμπαίξω.
Ἔολπα ἀπὸ τοῦ ἔλπω. μέσος παρακείμενος ἤλπα ᾖ ἔολπα.
Ἐπαινέω. ῶ. μέλλων ἐπαινέσω. παρακείμενος ἐπήνεκα. ἀόριστος ἐπήνεσα.
Εἴρω μέλλων ἐρῶ. παρακείμενος εἴρηκα.
Εὑρίσκω μέλλων εὑρήσω. παρακείμενος ηὕρηκα. ἀόριστος. β. ηὗρον ἀπὸ τοῦ εὑρέω. ῶ.
Εἶμι. μέλλ εἶσω. παρακείμενος εἶκα. μέσος παρακείμενος εἶμαι. ὑπερσυντέλικος ἤειν.

Annauigo. futurum annauigabo a nauigo.
Venio. futurum ueniam. medium præteritum perfectum ueni & attice ueni. Aoristus secundus ueni & ueni ueniſti uenit
Interrogo futurũ interrogabo. medius aoristus interrogaui
Sedeo futurum sedebo. Aoristus primus sedi
Exuro & exuro attice. futurum exuram.
Teneo unde Aoristus secundus tenui
Sortitus sum. medium præteritum perfectũ a sortior sortior sortitus sum & sortitus sum uel a sortior sortiar sortitus sum sortitus sum.
Incido futurum incidam. Præteritum perfectum incidi. Aoristus secundus incidi.
Incendo Futurum incendam.
Curo. Futurum curabo.
Speraui a spero. Medium præteritum perfectum speraui & speraui.
Laudo. Futurum laudabo. Præteritum perfectum laudaui. Aoristus laudaui.
Dico futurum dicam. Præteritum perfectum dixi.
Inuenio futurum inueniam Præteritum perfectum inueni. Aoristus secundus inueni ab inuenio inuenio.
Vado futurum uadam præteritũ perfectũ iui. mediũ præteritum perfectum iui. Præteritum plusquam perfectũ iuerã.

Ἔχω. μέλλων ἐξω. παρακείμενος ἐσχηκα. ἀόρι-
στος. β. ἐσχον. ἀπὸ τοῦ σχέω. ὡ. ἡ τὸ μὴν ἔχω ψιλοῦ
τὸ δὲ ἐξω διασωζεται εἰς διαφορὰν τοῦ ἐξω. ἐπι-
ρρήματος ψιλουμένου. Ἀρχὴ τοῦ. ζ.
Ζώννυμι ἢ ζωννύω. μέλλων ζώσω. ἀπὸ τοῦ ζώννω.
Ζωννυω ἢ ζωννυμι. μέλλων ζωσω.

Ἀρχὴ τοῦ. Η.

Ἡκω. ὑποτελικος ἥξω ἥκα ἀπὸ τοῦ ἥω.
Ἥκω ἀπὸ τοῦ ἄχω. Ἡμύω μέλλων ἡμύσω.

Ἀρχὴ τοῦ. Θ.

Θάπτω. μέλλων θάψω. ἀόριστος ἔθαψα.
Θέλω μέλλων θελήσω. ἀόριστος ἐθέλησα ἢ ἐθέ-
λω ἐθελήσω. ἀόριστος ἠθέλησα.
Θνήσκω ἐθνήκον μέλλων θανοῦμαι. παρακεί-
μενος τέθνηκα. ἀόριστος. β. ἔθανον. δυνητικὸν. τεθναί-
ην. ἀπαρέμφατον τεθνάναι.

Ἀρχὴ τοῦ. Ι.

Ἱκνοῦμαι. μέλλων ἵξομαι. ἀόριστος δεύτερος ἱκό-
μην. παρακείμενος ἷγμαι. ἀπὸ τοῦ ἱκομαι.
Ἱλάσκομαι. μέλλων ἱλάσομαι. μέσος ἀόριστος
πρῶτος ἱλασάμην.
Ἵπταμαι. μέσος ἀόριστος. α. ἱπτάμην. ἱπτω. ἱπτατο
Ἴδον ἀόριστος δεύτερος ποιητικὸς ἀπὸ τοῦ εἰδω
ἢ ἀπὸ τοῦ εἰδω εἶδον καθαρὸς.

Habeo futurum habebo præteritum perfectũ habuí. aorí-
ſtus ſecũdus habuí ab habeo habeo & qdẽ habeo attenuat
Sed habebo aſpiratur ad differentiam extra aduer-
bíi attenuatí. Príncípium Zeta.
Iungo & íungo futurum iungam a íungo.
Cíngo & cíngo futurum cíngam.
Príncípium Ita.
Iueram præteritum pluſquam perfectũ íueras íuerat ab eo
Tríſtauít a tríſto. inclíno futurum inclínabo.
Príncípium Thíta.
Sepelío futurum ſepelíam. Aoríſtus ſepelíuí.
Volo futurum uolam. Aoríſtus uolui & uo-
lo uolam. Aoríſtus uoluí.
Morior moríebar futurum moríar præteritum perfe-
ctũ mortuus ſũ. Aoríſtꝰ ſecũdus mortuꝰ ſũ. Optũm moríar
ínfinítum morí.
Príncípium íota.
Peruenío Futurum perueníam. Aoríſtus ſecundus per
uení præteritum perfectum peruení a peruenío.
placo Futurum placabo Medíus Aoríſtus
prímus placauí.
Volo. Medíus Aoríſtus prímus uolaui uolauíſti uolauít.
Vídí Aoríſtus ſecundus poeticus a uídeo
& a uídeo uídí purus.

Ἀρχὴ τοῦ .Κ.

Καίω καὶ κάω. μέλλω καύσω.
Καθέζω καθέζομαι. μέλλω καθεδοῦμαι.
Κάθημαι. μέλλω καθήσομαι.
Καθαιρέω καθαιρῶ. ἀόριστος δεύτερος καθεῖλ\
ἀπὸ τοῦ καθέλω.
Καθαίρω. ἀόριστος δεύτερος ἐκάθηρα.
Καθίημι. ἀόριστος πρῶτος καθῆκα.
Κλάω. μέλλω κλάσω. ἀόριστος πρῶτος ἔκλασ
σα. παρακείμενος κέκλασμαι.
Κάμνω καὶ κάμω. ἀόριστος. β. ἔκαμον. παρακεί-
μενος κέκμηκα ἀπὸ τοῦ κμῶ μέλλων κμήσω.
Κείρω μέλλων κερῶ. ἀόριστος πρῶτος ἔκειρα.
παρακείμενος κέκαρμαι. Κορέω κορῶ
καὶ κορέννυμι καὶ κορέννυω. μέλλων κορέσω.
Κράζω. μέλλων κράξω. παρακείμενος μεσσο
κέκραγα. ἀόριστος δεύτερος ἔκραγον.
Κρεμάζω κρεμάω ὦ κρεμάμαι. μέλ. κρεμάσ
Κρυβεὶς καὶ ἐκρύβην ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι κρυ
βόμαι παθ. λοιπ.

Ἀρχὴ τοῦ .Λ.

Λαγχάνω μέλλ. λήξομαι ἀπὸ τοῦ λήχω μέλλων λήξω. ἀόρι
στος. β. ἔλαχ\. μεσ. παρακείμενος λέλογχα. ἀπὸ
τοῦ λήχω μέλλων λήξω. ἀόριστος. β. ἔλαχον.

Principium Cappa.

Incendo & incendo Futurum incendam.
Sedeo & ſedeo Futurum ſedebo
Sedeo Futurum ſedebo.
Subuerto ſubuertam. Aoriſtus ſecundus ſubuerti
a ſubuerto.
Purgo. Aoriſtus ſecundus purgaui.
Demitto. Aoriſtus primus demiſi.
Clango. Futurum clangam. Aoriſtus primus clanxi. Præteritum perfectum clanxi.
Laboro & laboro. Aoriſtus ſecũdus laboraui præteritũ perfectum laboraui a laboro. Futurun laborabo.
Tondeo. Futurum tondebo. Aoriſtus primus totondi Præteritum perfectum totondi. Satio ſatio
& ſatio & fatio Futurum ſatiabo.
Clamo. Futurum clamabo præteritum perfectum medium Clamaui. Aoriſtus ſecundus clamaui.
Suſpendo & ſuſpẽdo ſuſpendo & ſuſpẽdo. futurũ ſuſpẽdã. Abſconditus ſum & abſconditus fui ab abſcondor uel abſcondor antiquo

Principium Lauda.

Sortior. futurum ſortiar a ſortior ſortior. Aoriſtus ſecũdus ſortitus ſũ. Mediũ prũm pfectũ ſortitus ſũ a ſortior. futurum ſortiar. Aoriſtus ſecundus ſortitus ſum.

Λαμβάνω. ἔλαμβανον. μέλλων. λήψομαι. ἀπὸ τοῦ λήβω. ὅθεν. ἀόριστος. β. ἔλαβον. παρακείμενος λέληφα, ἢ ἀττικῶς εἴληφα. ὑπερ. εἰλήφειν.

Λανθάνω. ἔλαθον. μέλλ. λήσομαι. ἀπὸ τοῦ λήθω. μέσος παρακείμενος λέληθα. ἀόριστος δεύτερος ἔλαθον παρακείμενος λέλησμαι. μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐλαθόμην.

Λείπω. μέλλων λείψω. ἀόριστος πρῶτος ἔλειψα ἀόριστος δεύτερος ἔλιπον. Ἀρχὴ τοῦ. Μ.

Μαίνομαι. μέσος παρακείμενος μέμηνα.

Μανθάνω. ἐμάνθανον. μέλλων μαθήσομαι. ἀπὸ τοῦ μαθέω. μαθῶ. παρακείμενος μεμάθηκα. ἀόριστος δεύτερος ἔμαθον. ἀπὸ τοῦ μήθω.

Μάχομαι. μέλλων μαχέσομαι. ἀπὸ τοῦ μαχέω. μαχῶ. μέσος ἀόριστος πρῶτος. ἐμαχεσάμην.

Μείρω. μέσος παρακείμενος μέμορα. ἢ ἐμμορα.

Μέλω. μέλλων μελήσω. ἀπὸ τοῦ μέλει. παρακείμενος ἐμέλε. μέλλω μελήσει.

Μέμνημαι. ἀπὸ τοῦ μνάομαι. ὑπερσωτέλικος ἐμεμνήμην. ἀόριστος. ἐμνήσθην. μέλλων. μνησθήσομαι.

Μένω. μέλλων μενῶ ἀόριστος. α. ἔμεινα. παρακείμενος μεμένηκα.

Μέμηλα. μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλω.

Capio capiebam futurum capiam a
capio unde Aoristus secundus cepi præteritum per-
fectum cepi & attice cepi. Præteritū plusquā pfectū ceperā.
Lateo latebam Futurum latebo a la-
teo, medium præteritum perfectum latui. Aoristus se-
cundus latui. Præteritum perfectum absconditus sum. me
dius aoristus secundus latui.
Relinquo futurum relinquam. Aoristus primus reliqui
Aoristus secundus relipui. Principium mi:
Insanio. Medium præteritum perfectum insaniui.
Discodiscebam futurum discam a
disco disco præteritum perfectum didici.
Aoristus secundus didici a disco
Pugno Futurum pugnabo a pu-
gno. Medius aoristus primus pugnaui.
Partior. medium præteritum perfectū partitus sum & par-
titus sum.
Curo futurum curabo a curæ est præteritum per-
fectum curæ fuit. Futurum curæ erit
Recordor a recordor præteritum plusq̄perfectum memi-
neram. Aoristus primus memini futurū primū recordabor
Maneo futurum manebo. Aoristus primus mansi. præ-
teritum perfectum mansi.
Curaui. medium præteritum perfectum a curo.

Μέμαα ἀπὸ τοῦ μάω ῶ. Μέσ. παρακέιμεν.
Μιμνύω ἢ μιμνήσκω. Μέλλων. μιμνήσω.
Μορμύρω. Μέλλων. Μόρμυρω.

Ἀρχὴ Τοῦ Ν.

Νέω. Μέλλων. νεύσω.
Νέμω. Παρακείμενος. νενέμημαι. Ἀόριστ. α.
ἐνεμάμην. Ἀρχὴ Τοῦ Ξ.
Ξυνίημι. Μέλλων. ξυνήσω. Ἀόριστος ξυνῆκα καὶ ξυνέηκα Ἀρχὴ Τοῦ Ο.
Ὀζω. Μέλλων. οσω. Μέσος παρακείμεν.
ὀδμαι ἀπὸ τοῦ ὄδμαι. Οἰμώζω. Μέλλ. οἰμώξομαι Μέσος ἀόριστος ὠμωξάμην.
Οἰομαι ἠγήσασθαι οἰμαι. οἰεσθαι οἰεται. Μέλλ. οἰήσομαι.
Ἀόριστος. α. ὠήθην.
Οἶδα ἀπὸ τοῦ εἴδω. Μέσος παρακείμενος.
Ὀιμώζω. Μέλλ. οἰμώξω. Ἀόρ. α. ὠμωξα.
Ὀμνύω ἢ ὄμνυμι καὶ ὀμόω ῶ. Μέλλων. ὀμοῦμαι καὶ ὀμοῦμαι. παρακείμενος ὀμώμοκα ἢ ὀμώμοσμαι Ὀλολύζω. Μέλλων. ὀλολύξω
Ὀμόργνυμι. Μέλλων. ὀμόρξω.
Ὀνόω ῶ. Μέλλων. ονόσω.
Ὀφείλω. Μέλλων. ὀφειλήσω ἢ ὀφλῶ, ὀφλήσω
Παρακείμενος. ὠφλήκα. Ἀόριστος. ὠφλησα.
Ὀπτομαι. Μέλλ. ὀψομαι. Ἀόριστος. ς. ὠφθην

Promptus fui a promptus sum. Medium præteritũ pfectũ
Míscco & míscco. Futurum míscebo.
Abstergo. Futurum abstergam.
Princípium. Ni.
Nuo. Futurum nuam.
Pasco. Præteritũm perfectum pauí. Aorístus prímus
pauí. Princípium. Xí.
Intelligo Futurum intelligam. Aorístus intel-
lexí & intellexi. Princípium o micru.
Oleo Futurum olebo. Medium præteritum perfectum
olui & attice oluí. Eo. Futurum í-
bo. Medium præteritum perfectum iuí.
Puto & crasi puto putas putat. Futurum putabit.
Aorístus prímus putauí.
Scío a scío. Medium præteritum perfectum
Lamẽtor. futurũ lamẽtabor. Aorístus primus lamẽtatus sũ
Iuro & íuro & íuro iuro. Futurum íura-
bo & íurabo præteritum perfectum íurauí & attí-
ce íurauí. Vlulo Futurum ululabo.
Abstergo. Futurum abstergam.
Inquíno. Futurum ínquínabo.
Debeo. Futurum debebo & debeo debebo
Præteritum perfectum debuí. Aorístus debuí.
Vídeo. Futurum uídebo. Aorístus primus uídí.

Ὁράω ὦ. Παρατατικὸς. ἑώρων ὤν ἐπικῶς
Παρακείμενος. ἑώρακα. ὁ. ὑπερ. ἑωράκφμ.

Ἀρχὴ τοῦ .Γ.

Παρίημι. Παρατατικὸς. παρῆν. Γάρφμι.
παρει. ὦ παρῇς. Παίχω ἐπαιχον. Μελλων πει
σομαι ἀπὸ τοῦ πείθω. Παρακείμενος. πεποιν-
θα. Ἀόριστος β. ἐπαθον ἀπὸ τοῦ πήθω Πέμπω.
Μέλλων. ὦ πέμψω. Παρακείμενος πέπομφα.
Ἀόριστος. α. ἐπεμψα. Γεταμύω. Μέλλων. πε-
ταῶ. Παρακείμενος πεπτακα. Γέπω ἢ
πεῶ ὡς καὶ πέμπω ποιητικῶς. Μελλ πέμψω.
Παίομαι ὦ μαι. Μέλλων. ὦ σομαι. Παρα-
κείμενος. ὦ πεπαμαι. Γείρω. Μέλλων. ὦ ρῶ.
Ἀόριστος α. ἐπειρα Γέφρικα ἀπὸ τοῦ φρίπω.
Μέλλων. φρίξω. ὁ παρακείμενος ἠμαρτημένος
ὦ φρικα. Γηγύω καὶ πήγνυμι. Μέλλων.
πήξω. Ἀόριστος. ἐπάγην. ἀπὸ τοῦ πήγω
Πίνω ἔπινον. Μέλλων. πῶσω. Παρακείμε-
νος. πέπωκα. Ἀόριστος β. ἔπιον.
Γίπτω. Μέλλων. πέσουμαι. Παρακείμε
νος ὦ πτωκα.
Ἀόριστος β. ἔπεσον.
Γίπρημι. Μέλλων. πρήσω.
Πλαπω αω. Μέλλ. πλαύσω. Ἀό. α. ἐπλαυσα

Vídeo uídeo. præterítum perfectum uídebam uídebã attice
Præterítum perfectum uídi. præteritũ pluſq̃ perfectũ uíderã

Príncípium .P.

Prætereo præterítum ímperfectum præteríbam. Adſum
ades adeſt Patíor patiebar futurum pa-
tíar a patíor. Præterítum perfectum paſ-
ſus ſum. Aoríſtus ſecundus paſſus ſum a patíor, Mítto
futurum míttam Præterítum perfectum míſi
Inde fínítum prímum míſi. Extendo futurum ex-
tendam: Præteritumperfectum extendí. Dígero &
dígero & dígero poetice. futurum dígeram
Acquíro acquíro. futurum acquíram. præteri-
tum perfectum acquíſíuí. penetro. futurum penetrabo
Aoríſtus prímus penetrauí. Horruí ab horreo.
Futurum horrebo. præterítum perfectum erratum
horruí. Fígo & fígo futurum
fígam. Aoríſtus fixí a fígo.
Bíbo bíbebam. futurum bíbam præterítum perfe-
ctum bíbí: aoríſtus ſecundus bíbí.
Cado. futurum cadam. præteritum perfe-
ctum cecídí
Aoríſtus ſecundus cecídí
Incendo. futurum íncendam.
Fíngo fíngam. Futurum fíngam. Aoríſtus pr̃ímus.

Πλέω. Μέλλων. πλύσω ἀπὸ τοῦ πλύω. οὕτω
καὶ πνέω. Μέλλων. πνεύσω. Γράπω τὸ πωλῶ.
Μέλλων πράσω. ὁ παρακείμενος πέπρακα.
Πρίαμαι. προὐκαμην. μέσος ἀόριστος. α.
Γετάω ῶ. Μέλλων. πετάσω.
Προσέχω. Μέλλων. προσδράμοῦμαι.
Ἀόριστος. β. προσέδραμον. ἀπὸ τοῦ προσδράμω.
Πέρθω. Ἀόριστος. β. ἔπραθον.
Πτάω ῶ. Μέσος ἀόριστος. α. ἐπτάμην.
Πτήσσω. Μέλλων. πτήξω.
Πυθάνομαι. Μέλλων. πύσομαι ἀπὸ τοῦ πύθομαι.
Παρακείμενος. πέπυσμαι. Ἀόριστος. β. ἐπυθόμην

Ἀρχὴ τοῦ. Ρ.

Ῥέζω. Μέλλων. ῥέξω.
Ῥηγνύω καὶ ῥήγνυμι. Μέλλων. ῥήξω.
Ῥωννύω ἢ ῥώννυμι. Μέλλων. ῥώσω.
Ῥώννυμαι. Μέλλων. ῥώσομαι. παρακείμενος. ἐρρωμαι. ἐρρωσαι ἐρρωται. προσταικτικὴ ἔρρωσο. ἐρρώσθω ἐρρωσθε ἐρρώσθωσαν.

Ἀρχὴ τοῦ. Σ.

Σβεννύω. Μελλ. σβέσω καὶ σβήσομαι. Ἀο. β.
ἔσβην. ἀπὸ τοῦ σβῆμι. Σύομαι. Ἀόριστος α. ἐσύθην
Ἀόριστος β. ἐσύμην. Σήπομαι. Μέλλων
σήψομαι. Ἀόριστος. ἐσάπην.

Nauígo futurum nauígabo a nauígo ſic
& ſpíro futurum ſpírabo. Vendo quod uendo
Futurum uendam. præterítum perfectum uendídí.
præmítto præmíſi. medíus aoríſtus prímus
Extendo futurum extendam.
Accúrro futurum accurram.
Aoríſtus ſecundus accurrí ab accurro
Populor. Aoriſtus ſecundus populatus ſum.
Volo uolo. medíus aoríſtus prímus uolauí.
Tímeo. futurum tímebo.
Interrogo futurum ínterrogabo ab ínterrogo
ptũm perfectũ ínterrogauí. Aoríſtus ſecundus ínterrogauí.
príncípium. pí.
Facío futurum faciam.
Rumpo & rumpo Futurum rumpam.
Roboro & roboro. Futurum roborabo.
Valeo Futurum ualebo præterítum perfe-
ctum ualuí ualuíſtí ualuít. Imperatí-
uum uale ualeat ualete ualento.
Príncípium Sígma.
Extínguo futurum extíguam & extínguã. aoríſtus ſecũdus
extínxí ab extĩguo Cõcíeor. aoríſtus prímus cõcítatus ſum
Aoríſtus ſecundus concítauí.
putreſco. Aoríſtus putruí.

Σπένδω. Μέλλ. σπείσω. Ἄορισος α. ἔσπεισα
Σταλάζω ἢ σαλάζω. Μέλλων σαλάξω.
Στενάζω ἢ σενάζω. Μέλλων. σενάξω.
Στίζω. Μέλλων. στίξω.
Σφρενννμι. Μέλλων. σφρέσω. Ἄορισος α.
ἔσφρεσα. Σχοινύω. Μέλλων. σχοινύσω.
Ἄορισος. α. ἔσχοινυσα. Συγχεραννύω. Μέλλ.
συγχεράσω. Παρακείμενος. συγκέκραμαι.
Συμβαίνω. Μέλλ. συμβήσομαι. Παρα-
κείμενος. συμβέβηκα. Ἄορισος. β. συνέβην.
Σχέω ῶ. Μέλλων. σχήσω. Ἄορισος β. ἔσχον.
Ὅθεν προστακτικὸν σχές σχέτω.
Ἀρχὴ τοῦ Τ. Παρακείμενος.
Τέθνηκα ἢ Τέθναα. ἀπὸ τοῦ θνήσκω.
Τέμνω Μέλλ. Τμήσω. Ἄορισος β. ἔταμ\
Τυγχάνω. Ἄορισος β. ἔτυχον. Τάξω. Μέλλ
Τάξω. Ἄορισος β. ἔταξον Ὅθεν ὑπόταξον.
Τήκω. μέλλων. τήξω. Παρακείμενος. τέτη
κα. Τίκτω. μέλλων. τέξω. Ἄορισος β.
ἔτεκον. Τιτύσκω. ἐτίτυσκον. Μέλλων.
τύσω. Ἄορισος α. ἔτυσα. παρακείμενος. τέτυ-
κα ἀπὸ τοῦ τύω. ῶ. Τίνω ἢ τίω. μέλ
λων. τίσω. Τλάω. ῶ. μέλλων. τλήσω.
Ἄορισος β. ἔτλην ἀπὸ τοῦ τλῆμι.

Líbo futurum líbabo Aoríſtus prímus líbauí.
Stíllo & ſtíllo futurum ſtillabo.
Gemo & gemo futurum gemam.
Pugno futurum pugnabo
Sterno futurum ſternam Aoríſtus prímus
Strauí. ſterno futurum ſternam
Aoríſtus prímus ſtrauí. Míſceo futurum
míſcebo præteritum perfectum míſcuí
Contíngo futurum contíngam præterítum perfectum contígí. Aoríſtus prímus contígí.
Cohíbeo cohíbeo futurũ cohíbebo. Aoríſtus ſecũdꝰ cohíbuí
Vnde Imperatíuum cohíbe cohíbeto.

Príncípium Gamma. Præteritumperfectùm
Mortuuſum & mortuus ſum a moríor
Seco futurum ſecabo Aoríſtus ſecundus ſecuí.
fabríco. Aoríſtus ſecundus fabrícauí. Extendo futurum extendam. Aoríſtus ſecundus extendí. Vnde híc extendens
Líquefacío. futurum líquefacíam præterítum pfectũ líquefecí. Parío futurum pariam. Aoríſtus ſecundus
peperí. Vulnero uulnerabam. futurum
uulnerabo. aoríſtus prímus uulneraui ptũm perfectũ uulneratus ſum a uulnero uulnero. Soluo & ſoluo futurum ſoluam. Tolero tolero futurum tolerabo
aoríſtus ſecundus toleraui a tolero.

Τρέφω. μέλλ̃ θρέψω ἀόριστος. α. ἔθρεψα. μέσος
παραχείμενος τέθροφα. Τρέω μέλλων ξέσω.
Τυγχάνω ἐτύγχανον μέλλων τεύξομαι ἀπὸ τοῦ
Τεύχω. παραχείμενος τέτυχηκα. ἀπὸ τοῦ τυγχάνω
ω ἀόριστος. β. ἐτύχον. Ἀρχὴ τοῦ. Υ.
Ὑπέχω. μέλλ̃ ὑφέξω παραχείμ. ὑπέσχηκα. ἀόρι
στος. β. ὑπέσχον. Ὑπισχνοῦμαι. μέλ. ὑποσχήσο
μαι. παραχείμ. ὑπέσχημαι. μέσος ἀόριστος. β. ὑπεσχόμ
Ὑποδύω. μέλλων ὑποδύσω. ἀόριστος ὑπέδυν.
ἀπὸ τοῦ ὑποδῦμι. Ὑστερίσκω. μέλ. ὑστερήσω
σω. Ὑπνόω πῶ. μέλλων ὑπνώσω.
Ὑμέν μέλλ̃ νοσῆ ἀόριστος. α. ὑσε. Ἀρχὴ τοῦ. Φ.
Φάσκω. παρατατικὸς ἔφασκον. ἢ ἔφασκεν οὖν.
Φεύγω. μέλλων φύξομαι. μέσος παραχείμε-
νος. πέφυγα. ἀόριστος δεύτερος. ἔφυγον.
Φέρω μέλλων οἴσω ἀπὸ τοῦ οἴω. παραχείμε
νος. ἐνήνοχα. ἀόριστος πρῶτος ἤνεγκα. ἀόριστος
δεύτερος ἤνεγκον. ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω.
Φημί. φῂς φῄσι. φατόν. φαμέν φατέ.
Φασί. μέλλ̃ φήσω ἀόριστος. κ. ἔφησα. ἀόριστος
δεύτερος ἔφην ἀπαρέμφατον φάναι.
Φθάνω ἔφθανον. μέλλων φθάσω ἀπὸ τοῦ φθάω. ῶ.
παραχείμ. ἔφθακα. ἀόριστος. α. ἔφθασα ἀόριστος
β. ἔφθην ἀπὸ τοῦ φθῆμι ἢ μετρ χρ. ὁ φθὰς.

Nutrio. Futurum nutriam. Aoriſtus primus nutriui, mediũ
præteritum perfectum nutriui. Timeo. futurum timebo
Sum eram Futurum ero a
fabrico. Præteritum perfectum fui a conſequor
conſequor. Aoriſtus fui. Principium y pſilu.
Suſtineo Futurũ ſuſtinebo ptũm pfectũ ſuſtinui. Ao-
riſtus ſecundus ſuſtinui. Promitto futurum promittam
Ptũm perfectũ promiſi. medius aoriſtus ſecundus promiſi.
Subeo fururum ſubibo. Aoriſtus ſubii
a ſubeo. Priuo Futurum priua-
bo. Dormito Futurum dormitabo
Pluit futurum pluet. aoriſtus primus pluit. Pricipiũ phi
Dico præteritum imperfectum dicebam & amplius non.
Fugio futurum fugiam. Medium præteritum perfe-
ctum fugi. Aoriſtus ſecundus fugi
Fero futurum feram a fero præteritum perfe-
ctum tuli. Aoriſtus primus tuli Aoriſtus
ſecundus tuli a fero.
Dico dicis dicit. dicitisduo. dicunt duo. dicimus dicitis
dicunt. Futuro dicam. Aoriſtus primus dixi. Aoriſtus
ſecundus dixi. Infinitum dicere
Præuenio præueniebam futurum præueniam a præuenio.
Ptũm perfectũ præueni. Aoriſtus primus præueni. aoriſtus
ſecundus præueni a præuenio. Participium hic præueniens.

Φθείρω. μέλλων φθερῶ. παρακείμενος ἔφθαρκα.
μέσος παρανεμένος ἐφθορα. Φθίνω. μέλλων
φθίσω. Φοινίκω ἢ φοινίζω. μέλλων. φοινίξω.
Φύω. μέλ. φύσω. παρακει. πέφυκα ἀόριστος. β.
ἔφυν ἀπὸ τοῦ φῦμι. Ἀρχὴ τοῦ. Χ.
Χαίρω. μέλ. χαρήσομαι. ἀόριστος ἐχάρην. χαλε-
παίνω. μέλ. χαλεπανῶ. ἀόριστος ἐχαλεπηνα.
Χέω. μέλλων χεύσω. ἀπὸ τοῦ χύω ἀόριστος ἔχεα.
Χρωννύω. μέλ. χρώσω. Χύω ἢ χύνω. μέλ. χύσω.
Χωννύω. μέλλων χώσω. Ἀρχὴ τοῦ. Ψ.
Ψάλλω. μέλλων ψαλῶ. παρακει. ἔψαλκα. ἀό-
ριστος πρῶτος ἔψηλα.
Ἀρχὴ τοῦ. ω.
Ὠθῶ καὶ ὠθέω. ῶ. μέλλων ὤσω καὶ ὠθήσω.
Ὠνέομαι. οὔμαι μέλλ. ὠνήσομαι παρακει. ὠνη
μαι καὶ ὠνημαι ἀόριστος. ὠνησάμην. ὠνημένος.
Ὤρουσα ἀπὸ τοῦ ὀρούω. μέλ. ὀρούσω. ἀόριστος ὦρ.
ὦρουσα. καὶ κατὰ συγκοπὴν ὦρσα ἢ ὄρω ὦρσω
ὦρσα. ἀπολιχῶς.

ΤΈΛΟΣ ΤΩΝ Ἀ-
ΝΟΜΆΛΩΝ
ΡΗΜΆ
ΤΩΝ

Corrumpo futurũ corrũpam præteritũ perfectum corrupí
Medíum præteritum perfectum corrupí. Tabeſco futurũ
tabeſcam. Cruento & cruento futurum cruentabo.
Produco futurũ pducã-ptũm pfectũ ,pduxí. aoriſt9 ſecũd9
produxí a produco. Principíum.chí.
Gaudeo futurum gaudebo. Aoriſtus gauíſus ſum. Sæ-
uío futurum ſæuíam. Aoríſtus ſæuíui.
Fundo futurum fundam a fundo. Aoríſtus fudí.
Coloro futurũ colorabo. Fundo & fundo. futurum fundam
Obruo Futurum obruam. Príncípium.pſí.
Cano futurum canam præteritum perfectum cecíní. Aorí-
ſtus prímus cecíní. Príncipíum o mega.
Pello & pello futurum pellam & pellam.
Emo.emam futurum emam præteritum perfectum e-
mí & emí attice unde emptus.
Concítauí a concíto futurum concítabo. Aoríſtus prímus
concítauí & per ſyncopen concítauí uel concíto concítabo
concítauí æolíce.

FINIS ANOMA-
LORVM
VERBO
RVM

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

ΠΟΣΑ πνεύματα; δύο ἡ δασεῖα καὶ ἡ ψιλή. ὧν ἑκάτερον ἢ λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη δασοῦται ἢ ψιλοῦται. ἀπὸ δὲ τοῦ συμφώνων μόνον τὸ ῥ. ἐν ἀρχῇ λέξεως δὲν δασοῦται. οἷον ῥήτωρ. Ὅτε δὲ ἐστὶ δύο τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασοῦται κατὰ πάλαις οἷον ἐπίῤῥημα.

Σημειώσαι καθόλου ὅτι τὸ τῆς δυθείας πνεῦμα φυλάττει μὲν ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσι. Καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ θέματος φυλάττει, μὴ ἐν τοῖς ἀπεκτεινόμενοις. οἷον ἁμαρτάνω ἥμαρτον] ἐλκω εἷλκ]. πλὴν τῶν ἐχω ἐξω. ὅπου ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι ψιλοῦται. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι δασοῦται πρὸς διαφορὰν τοῦ ἐξω ὅπου ἐστὶν ἐπίῤῥημα. Ἐπὶ τῶν ῥημάτων τὸ ἐν τοῖς παρωχημένοις. ε. προσδεχόμενον μὴ ἀποπίπτον ψιλοῦται. οἷον ἐγραψα. γράφω. Εἰ δὲ προέρχεται μὴ ὂν ἀποπίπτον τὸ πνεῦμα λάβε ἐν ἐσώροις ἔχει. οἷον ἵστημι ἔστακα, ἕστηκα. Γάμμα ῥητὸν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον δασοῦται. οἷον ὁ. ἡ. οἱ. αὶ. Πασαδίτων νυμία ἀπὸ τοῦ. ε. ἀρχόμενον ψιλοῦ ἢ. οἷον. ἐγὼ. ὧν τῆς. ε. μὴ τ ἐξαυτῆς. οἷον. ἑαυτόν. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐγάφωνήεντος ἀρχόμενον δασοῦται. οἷον οὗτος. αὕτη. ὧν λάβε αὐτοῦ ἢ τ ἀπαυτῆς οἷον αὐτόχθων. μὴ αὐτόματος.

De Spíritíbus.

Quot ſpíritus? duo denſus & lenís. Omnís díctío a uocalí uel díphthongo íncípiens aſpíratur uel attenuatur. Sed a conſonantíbus ſolum rho ín príncípío díctíonís ens aſpíratur ut rhetor. Quando autem ſunt duo primum quídem attenuatur ſed ſecundum aſpíratur. apud antíquos ut aduerbíum.

Nota uníuerſalíter quod nomínatíuí ſpírítus retínetur & ín relíquís caſibus. Et ín uerbís uero ſpírítus thematís ſeruatur. & ín íís quæ ab íllo ínflectuntur ut pecco peccabã traho trahebã. præter habeo habebo quod i quídẽ præſentí attenuatur ín uero futuro aſpíratur ad dífferentíam extra quod eſt aduerbíum. In uerbís in præterítís e pſílon præcedens & excídens attenuatur. ſícut ſcripſí ſcripſí. ſi præcedít quídem non excídít autem. ſpírítum præſentís habet ut ſto ſtabo ſteti qui ſtetít. Omnís artículus a uocalí íncípiens aſpíratur ut híc hæc hí hæ. Omne pro nomen ab e pſílo íncípiens attenuatur ut ego præter ſe & ex eo ut ſeípſum ab autem alía uocalí íncípiens aſpíratur ut híc hæc præter ípſe & quæ ab eo ut homícída ſuí per ſe quíd faciens

πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη φιλοῦται. οἷον ἀπὸ μιᾶς. πλὴν ὑπὲρ. Γῆς σιῶν δεσμὸς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος φιλοῦ ῆ. οἷον μιᾷ. εἰ. ἐπεί. ὡλ τ αἰτιολογικοὶ γὰρ αἰτιολογικοὶ καὶ πάντες δασυνόμενοι ἵνα ἐνεκα ὅπως ὡλ τὸ ὄφρα. Τὰ παραγωγα εἰ σῴζῃ τ ἀρχ. πνεῦμα τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου ἔχει. οἷον ἁλιεπτῶ ἁλίπτη. ἑλκω ἕλκος. ὡλ τοῦ ἱδρώς. ἀπὸ τοῦ ἱδίω πόνος πονῶ. ἁμυδίς ἀπὸ τοῦ ἅμα. ἑρμὸς ἀπὸ τοῦ ἐρῶ. ἑρκτὴ ἀπὸ τοῦ ἔργω. Τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ φιλοῦ συμφώνου γινόμενα ἀναφορικὰ δασυνόμενα. οἷον τόσος ὅσος πηνίκα ἡνίκα. πλὴν τοῦ τόφρα ὄφρα τῆμος ἧμος. Τὰ αἰολικὰ πάντα φιλοῦται. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι δασυνόμενα. Τὰ ἀριθμητικὰ πάντα δασυνόμενα. οἷον εἷς. ἓξ ἑπτά. πλὴν τ ὀκτὼ καὶ συνεκτῶ τ ἀπαυτῶ τ. οἷον ὀγδοήκοντα. συνενήκοντα. Τὸ. ᾰ. εἴτε ἐπιτασιν δηλοῖ εἴτε σεβασμὸν. εἴτε ὁμοῦ εἴτε κακὸν εἴτε ὀλιγοῦ εἴτε πλεονάζει. φιλοῦται πλὴν τοῦ ἁλυσις ἑκτοῦ σερητικοῦ. ᾰ. καὶ τοῦ λύω. καὶ τοῦ ἁδης ἑκτοῦ σερητικοῦ. ᾰ. καὶ τοῦ ἰδῶ. τὸ δὲ ἄθροισιν. ᾰ. δασυνεται ἁμα. ἅπαξ.

Ἀρχὴ τοῦ. Α.

Τὸ. ᾰ. πρόλ. ᾰ. φιλοῦται. οἷον. ἄαρον ἄατος.

Omnís præpoſitío a uocalí íncípiens attenuatur ut ab. per. præter. ſub & ſuper. Omnís Conıúnctío a uocalí íncípiens attenuatur ut ſed. ſi quoníam. præter cauſales nam cauſales omnes aſpírantur ut ut. propter. ut. præter ut. Deríuatíua ſi retınent príncípium. ſpíritum proprií primítiuí habent ut amo amor ulcero ulcus. præter ſudor a laboro quod eſt laboro. ſimul a ſimul. ſeríes a necto. carcer a prohíbeo. Per aphæreſín tenuís conſonantís facta relatíua aſpírantur ut tantus quantus tunc quando præter tunc quando tunc quando. Acolíca omnía attenuãtur. nam æoleſ ignorant aſpíratíonem Numeralía omnía aſpírantur ut unus ſex ſeptem præter octo nouem & quæ ex íplís ut octuagínta nonagínta. Alpha ſíue íntenſíonem ſígnífícat ſíue príuatíonem ſíue ſimul ſíue malum ſíue modícum ſíue abundat attenuatur. præter catena ex. príuatíuo alpha. & ſoluo & ínfernus ex príuatíuo alpha & uídeo. Sed congregatíuum alpha aſpíratur. ſímul. uníuerſus.

Príncípíum Alpha.

Alpha ante alpha attenuatur ut Aaron. íntangíbílís.

Τὸ α πρὸ τοῦ β ψιλοῦται. οἷον ἀβλαβὴς. ἡμιτόνιον
ἐπιφέρουσι τὸ. οἷον ἄβρα. Τὸ α πρὸ τοῦ γ ψιλοῦται
οἷον ἀγών. πλὴν τοῦ ἅγιος καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ
τῶν παραγωγῶν οἷον ἁγιότης. Τὸ α πρὸ τοῦ
δ ψιλοῦται οἷον ἄδω πλὴν τοῦ ἅδης καὶ ἁδρός.
Τὸ α πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται. οἷον ἀετός. ἀέρα.
Τὸ α πρὸ τοῦ ζ ψιλοῦται. οἷον ἀζηλος. πλὴν τοῦ
ἀζομαι τὸ σέβομαι. Τὸ α πρὸ τοῦ θ. ι. χ. ψιλοῦται
οἷον ἀθάρα. ἀϊόσω τὸ ὁρμῶ. ἀχρα.
Τὸ α πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον ἄλλος. ἀλείφω
ἡμιτόνιον τὸ μεταγοιτο. οἷον ἀλμυρὸς. ἁλς
ἁλος. ἁλῶ τὸ χράω. ἁλις. ἁλίζω. ἅλως. ἁλυ-
σις. ἁλιαέρυσος. ἅλομαι. Τὸ α πρὸ τοῦ μ
ψιλοῦται. οἷον ἀμαξα. πλὴν τοῦ ἅμα. ἁμαρτα
νω. ἁμιλλα. ἁμμα τὸ ἀροτήριον. ἁμος. ἅμις. συμ-
φώνου δὲ ἑπομένου μετὰ τὸ μ ἀεὶ ψιλοῦται.
οἷον ἀμφὶ. ἀμβροσία. ἀμπεχόνη.
Τὸ α πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται οἷον ἀνα πλὴν τοῦ ἀν
δάνω τὸ ἀρέσκω. Τὸ α πρὸ τοῦ ξ ο ψιλοῦται.
οἷον ἀξιος. ἀορ τὸ ξίφος.
Τὸ α πρὸ τοῦ π. ψιλοῦται. οἷον ἀπὸ πλὴν τοῦ ἄ
παξ. ἅπλους. ἅπας. ἁπαλὸς. ἅπτομαι:
Τὸ α πρὸ τοῦ ρ. ψιλοῦται. οἷον ἀρα. ἡμιτόνιον τὸ μ. ἐπά-
γοιτο. ἢ τὸ π. οἷον ἄρμα. ἁρπαζω. πλὴν τῶν ἄραι

Alpha ante uíta attenuatur ut ínnocuus níſi rho
ínferatur ut ancílla. a ante gamma attenuatur
ut agon. præter caſtus & ſanctus & ab
hís deducta ut ſanctítas. Alpha ante
delta attenuatur ut canto præter ínfernus & adultus.
Alpha ante e pſílon attenuatur ut aquíla aerem
Alpha ante zíta pſilen habet ut ínæmulus. præter
ueneror quod ẽ ueneror. alpha ãte thíta ío ta cappa attenuat᷑
ut puls moueor arx.
Alpha ante lambda attenuatur ut alíus unguo
níſi ínferatur mí ut ſalítus & præter ſal
ſalís capío quod eſt capío ſatís. ſalío. area. cate-
na. halícarnaſus: ſalío. Alpha ante mí:
attenuatur nt plauſtrum præter ſímul pec
co concertatío funís quod eſt funís placenta matula. con-
ſonante autem íllata cum mí ſemper attenuatur
ut círcum ambroſía índumentum.
Alpha ante gní attenuatur ut per præter pla-
ceo quod eſt placeo. Alpha ante xí & o mícron attenuatur
ut dígnus enſís quod eſt enſís
Alpha ante pí pſilen habet ut ab præter ſe-
mel ſímplex uníuerſus tener tango.
Alpha ante rho attenuatur ut arabs níſi. mí. ſe
quatur uel. pí. ut currus rapo præter mollem-

Τὸ.α.πρὸ τῶ.σ.ψιλοῦτων ἀεὶ.οἱον ἀεὶ σκω.ἀεὶν.
Τὸ.α.πρὸ τῶ.λ.ψιλοῦτων οἱον ἀετὸς.πλὴν τοῦ ἀετὸς
ἀμὲτι ἀετὶνα.καὶ ἀετὸς ἀμὲτι τῶ ὁ ετὸς.
Τὸ.α.πρὸ τοῦ.υ.φ.κ.ψιλοῦ ἡ.οἱ ἀφροδίτη.ἀρχὴ
ὁς.ἄκρος. Τὸ.α.πρὸ τῶ.ψ.ψιλοῦτων.οἱον ἀψ.
πλὴν τῶ ἀψὶς.ἁψὶδα τὰ μελὴ .Τὸ.α.πρὸ τῶ ω.
ψιλοῦτων οἱον ἀωτος. Κανόνες τοῦ.Ε.
Τὸ.ε.πρὸ λεόντα ἐν ἀρχῇ λέξεως τὸ τοῦ ἐνεστῶ
τος πνεῦμα λαμβάνῃ.οἱον ὁρᾶω ὥρων ἑώρων ἑ
κοσὶν ἑκοσὶν. Τὸ.ε.πρὸ τῶ.α.δασυνόμενοι οἱ
ἑαυτὸν πλὴν τοῦ ἑαρ.ἑαῶν.ἑαν. Τὸ.ε.πρὸ τῶ.β
ψιλοῦτων.οἱον ἑβδομὴν πλὴν τοῦ ἑβδομος.
ἑβδομήκοντα.ἑβραῖος
Τὸ.ε.πρὸ τῶ.γ.ψιλοῦτων.οἱον ἐγείρω.
Τὸ.ε.πρὸ τοῦ.δ.ψιλοῦ ἡ.οἱον ἑδῶ.πλὴν τοῦ ἕδος τὸ
ἔδαφος.ἑδεῖται ἀντὶ τοῦ καθεδεῖται.ἕδρα.
Τὸ.ε.πρὸ τῶ.ε.ψιλοῦτων.οἱον ἑστῶσὰμὲτὶ τοῦ
ὑγιεροῦ.πλὴν τοῦ ἑλδωρ.ἡ.ἐπιθυμία.
Τὸ ε.πρὸ τοῦ.ζ.δασυνόμενοι.οἱον ἑζομαι.
Τὸ ε.πρὸ τοῦ.η.ὑγιεροῦ.πλὴν ἀεὶ καὶ
σεως.οἱον ἑνὸς ἀὲὶ τοῦ ἀεὶ καθοῦ.ἀπὸ τοῦ ὑς.
Τὸ.ε.πρὸ τοῦ.θ.ψιλοῦ ἡ.οἱ ἕθος. Τὸ.ε.πρὸ τοῦ.ι
ψιλοῦτων.οἱον εἰκτος Τὸ.ε.πρὸ τοῦ
κ.δασυνόμενοι.οἱ ἑκαβὴ.πλὴν τοῦ ἑκυρὸς καὶ ἑκεχυρία

Alpha ante ſigma attenuatur ſemper ut exerceo. urbs.
Alpha ante taf attenuatur ut ſine præter quæ
pro quæ & alter pro alter.
Alpha ante y pſilon phi cappa attenuatur ut ſpuma achi-
uus aula Alpha ante pſi attenuatur ut poſt
præter hapſis membra quæ membra. Alpha ante omega
attenuatur ut flos. Regula E pſilu.
Epſilon abundans in principio dictionis præ-
ſentis ſpiritum aſſumit ut uideo uidebam uidebã uidebã ui-
ginti uiginti. Epſilon ante alpha aſpiratur ut
ſe ipſum præter uer. bonorum. ſi. Epſilon ante uita
attenuatur ut ieci. Præter ſeptimus
ſeptuaginta hebræus.
Epſilon ante gamma attenuatur ut ergo.
Epſilon ante delta attenuatur ut Edo præter pauimentum
quod pauimentum ſedebit a ſedebit ſedes
Epſilon ante e pſilon attenuatur ut facile pro
facile. præter deſiderium quod deſiderium.
Epſilon ante zita aſpiratur ut ſedeo.
e pſilon ante ita non inuenitur niſi a de-
clinatione ut bonus pro bono a bonus.
e pſilon ante thita attenuatur ut cõſuetudo. e pſilõ ante iota
attenuatur ut ſimilis. e pſilon ante
Cappa aſpiratur ut hecuba præter ſocer. Inducíæ.

Τὸ ε πρὸ τοῦ λ ἡ ἑνὸς ἡ δι πῶ ψι λοῦ ἡ οἷον ἐλέγχω ἐλο γι μος. ἐμὴ τὸ. κ. ἐ παίτοι το. οἷον ἐλκω. ἡ ϖλὴν τοῦ ἐλμ. ἐλη ἐλμὴ ϖ ο ντος. ἐλε μος. ἐλε μὴ. ἐλος. ἐλω. ἐλι αγω. ἐλι κω ῶ. ἐλμις.

Τὸ. ε. πρὸ τοῦ. μ. ψι λοῦ ται. οἷον ἐμπεδοκλὴς.

Τὸ. ε. πρὸ τοῦ. ν. ψι λοῦ ται. ἐμφκοδο ἡ μὴ ἑνὸς ἐξαιρεῖ ἡ

Τὸ. ε. πρὸ τοῦ. ξ. ψι λοῦ ται οἷον ἐξ ἐσι. ϖλὴν τοῦ ἐξ ἔξω ἐξεσ ἐξις ἐξῆς. Τὸ. ε. πρὸ τοῦ. ο. δ ἀσω ἡ οἷον ἐορτὴ. Τὸ. ε. πρὸ τοῦ. π. ψι λοῦ ται οἷον ἐπ πλὴν τοῦ ἑῶ μαι. Τὸ. ε. πρὸ τοῦ. ρ. ψι λοῦ ται οἷον ἐρίζω. ϖλὴν τοῦ ἐρκος. ἐρμὸς. ἐρσὴ. ἐρδω.

Τὸ. ε. πρὸ τοῦ. σ. ψι λοῦ ται. οἷον ἐμέσχετος. ϖλὴν τῶν ἐχόντων αὐτὸ μετὰ τοῦ. τ. οἷον ἐστιάω.

Τὸ. ε. πρὸ τοῦ. τ. ψι λοῦ ται οἷον ἑτος. πλὴν ἑτοιμος ἑτέρος ἑταῖρος. Τὸ. ε. πρὸ τοῦ. υ. ψι λοῦ ἡ. οἷον. εὐς

Τὸ. ε. πρὸ τοῦ. χ. καὶ. φ. ψι λοῦ ται. οἷον ἐφεσος. ἐχω. ϖλὴν τοῦ ἐφθος. Τὸ. ε. πρὸ τοῦ. ψ. δ ἀσω ἡ. οἷον ἐψω. Τὸ. ε. πρὸ τοῦ. ω. δ ἀσω ἐται. οἷον ἑῶθεν. ϖλὴν τοῦ ἑω τὸ ὑπερχω ἡ ἑῶ

Γρι τοῦ. Η.

Τὸ ἡ πρὸ τοῦ α ἀπὸ ἡλίσεως μόνου ὑρίσκεται οἷον ἡαδάμαντι τοῦ ἐπορύθην. Τὸ. ἡ. πρὸ τοῦ. β. δ ἀσω ἡ οἷον ἡβη. ϖλὴν τοῦ ἡβαιὸν δάμαντι τοῦ βαιὸς ὅπερ ἀπὸ ϖλεονασμοῦ γίνεται. τὸ γὰρ ἡ. ϖλεονάζει.

E pſilon ante lambda uel unum uel duplex pſilē habet ut ar-
guo. eloquens niſi cappa inferatur ut traho &
præter græcus caliditas. helleſpontus, helenus helene
palus capio uerto helicon uermis.
E pſilon ante. mi. attenuatur ut empedocles.
E pſilon ante. n. attenuatur. ꝓpter aũt & unius excipitur.
Epſilon ante: xi. attenuatur. ut licet præter ſex
habebo habebis. habitus. deiceps. Epſilõ ãte omicrõ aſpiratẽ
ut feſtum. E pſilon ante. pi. attenuatur ut uerbum
præter ſequor. e pſilon anre. rho. pſilen habet
ut contendo præter ſeptum. mercurius. ros. facio.
E pſilon ante ſigma attenuatur ut ultimus. præter
habentia ipſum cum taf. ut conuiuor.
Epſilon ante: taf. attenuatur ut annus. præter paratus
alter ſocius: E pſilon ante y pſilon attenuatur ut bonus.
E pſilon ante chi & phi attenuatur: ut epheſus ha-
beo. præter ſolidus. E pſilon ante pſi. aſpiratur
ut coquo. E pſilon ante o mega aſpiratur ut ma-
ne. præter ſum quod eſt ſum & permitto.

De Ita.

Ita ante alpha a declinatione ſolum inuenitur
ut iui pro iui. Ita ante uita
aſpiratur ut hebe. præter paululum pro paululum
quod a pleonaſmo fit. nam ita abundat.

Το.η.προ lου.γ.δασὐἐι.οιον ηγοὐμαι πλην ηγαθἐος.
Το.η.προ lου.δ.ψιλοὐι.οιον ηδυ.πλἠ ηδομαι.ηδο
μηηδὐς Το.η.προ lου.ε.ζ.η.θ.ι.ψιλοὐι.οιομἠε-
λιος.ηθος.ἠἰθεος. Το.η.προ lου.κ.δασὐἐι.οιομ
ἠκιστα.πλην lου ἠκιστἀ lου ἠσσων.
Το.η.προ lου.λ.ψιλουται.οιον ἠλἰθιος.πλην lου
ἠλιος.ἠλιος.
Το.η.προ lου.μ.ψιλουται οιον ἠμαρ.πλἠν ἠμε-
ραι.ἠμαρ.ἠμι συ.ἠμων ὀγδοηκοντἰς ἠς.
Το.η.προ lου.ν.ψιλουται.οιον ην.ἠνἰκα.
Το.η.προ lου.ξ.ουχ δὐρἰσκεται.πλην ἀπὀ κλἰσε
ως.οιον ἀγω.ἠξα. Το.η.προ lου.υ.ψιλουται.
Το.η.προ lου.ω.ψιλοὐι.οιον ἠπειρος.πλ.ἠωαρ
Το.η.προ lου.ρ.ψιλουται.οιον ἠρεμα.πλην ἠρω
δἠσ ἠρα.ἠρωδιανος.ἠρων.ἠρακλἠς.ἠρὀδοτος.η-
ρωσ.ἠρὀ Φιλος. Το.η.προ lου.σ.δασὐἐι
οιον ἠσυχος.ἠσυχα.ἠσις.ἠθην.πλἠν lου ἠσι
ἀντι Φησι ἀπὀ κλἰσεως ἠθειον ἠθα.
Το.η.προ lου.τ.ψιλουται.οιον ἠρτο-πλην lου ἠτ
λαω ω. Το.η.προ.lου.υ.ψιλοὐι.οι ἠυσσο ἀγαθος
Το.η.προ lου.φ.ψιλουται οιον ἠφλοισμος ο ἀ-
φρος.πλην lου ἠφαιστος ἠφαιστἰων.
Το.η.προ lου.ψ.ουχ δὐρἰσκεται.οιον ἀπτω ἠψα
Το η.προ lου χ.ψιλουται.οιον ἠχεω ἠχω.

Ita ante gamma aſpíratur ut puto præter díuínus.
Ita ante delta pſilen habet. ut íam præter lætor uo-
luptas. ſuauís. Ita ante e pſilon íta thíta íota attenuat' ut ſol
mos íuuenís. Itaiante cappa aſpíratur ut
mínime præter quíete pro quíete.
Ita ante lambda attenuatur ut fatuus præter
clauus ſol.
Ita ante mí attenuatur ut díes præter dí-
es domeſticus dímídium íaculator quod eſt íaculator
Ita ante gní attenuatur ut ſi quando.
Ita ante xí non ínuenítur præter a decli-
natíone ut ago egí. Ita ante o micron attenuatur.
Ira ante pí attenuatur ut epírus. præter íecur.
Ira ante rho attenuatur ut paulatím præter he-
rodes. Iuno herodíanus. heron. hercules herodotus he-
ros herophílus. Ita ante ſigma. aſpíratur.
ut Heſíodus quíes míſſío lætatus ſum præter dícunt
pro dícunt & a declínatíone ut comedí fuíſtí
Ita ante taf attenuatur ut eleuatus eſt præter uín-
co Ita ante y pſilon attenuatur ut bonus bonus.
íta ante phí attenuatur ut ſpuma ſpu-
ma præter Vulcauus. Hephæſtíon.
íta ante pſí nõ ínuenítur níſi a declínatíone ut íncendo íncẽdi
íta ante chí attenuatur ut ſono.

Το.η.προ του.γ.δασὐς.οιον ημου̃ μ̓ πλην ηγαθἐος.
Το.η.προ του.δ.ψιλου̃ς.οιον ηδη.πλη̃ ηδομ̓αι.ηδομαι
μηηδὐς Το.η.προ του.ε.ζ.η.θ.ι.ψιλου̃ς.οιομ̓ ηε-
λιος.ηθος.ηἰθεος. Το.η.προ του.κ.δασὐς.οιομ̓
ηκιστα.πλην του ηκαδ̓τι του ηου̃χος.
Το.η.προ του.λ.ψιλουται.οιον ηλιθιος.πλην του
ηλος.ηλιος.
Το.η.προ του.μ.ψιλουται οιον ημερ.πλην ημε-
ραι.ημερος.ημισυ.ημων ὀακουτιζης.
Το.η.προ του.ν.ψιλουται.οιον ην.ηνικα.
Το.η.προ του.ξ.ου κουριστεται.πλην απὀ ηλιοτε
ως.οιον αιγω.ηξα. Το.η.προ του.ο.ψιλουται.
Το.η.προ του.ω.ψιλου̃.οιον ηπειρος.πλ.ηωρ,
Το.η.προ του.ρ.ψιλουται.οιομ̓ ηρεμα.πλην ηρω
δηση ηρα.ηρωδιανος.ηρων.ηραηλης.ηροδοτος.η-
ρως.ηρὀ φιλος. Το.η.προ του.σ.δασὐς
οιομ̓ ησυοδος.ησυχα.ησις.ηθην.πλην του ησι
ανθι φησι.ηθων απὀ κλισεως.ηθιον ηθα.
Το.η.προ του.τ.ψιλουται.οιον ηρτο-πλην του ητ
ταω ω. Το.η.προ του.υ.ψιλου̃.οἰηυσὀ αγαθος
Το.η.προ του.φ.ψιλουται.οιον ηφλοισμος ὀ ἀ-
φρος.πλην του ηφαιστος.ηφαιστιων.
Το.η.προ του.χ.δυρισκεται.οιον απεω ηχα
Το.η.προ του.χ.ψιλουται.οιον ηχεω ηχω.

Ita ante gamma aſpíratur ut puto præter díuínus.
Ita ante delta pſilen habet. ut íam præter lætor uo-
luptas. ſuauís. Ita ante e pſilon íta thíra íota attenuat' ut ſol
mos íuuenís. Ita ante cappa aſpíratur ut
mínime præter quíete pro quiete.
Ita ante lambda attenuatur ut fatuus præter
clauus ſol.
Ita ante mí attenuatur ut díes præter dí-
es domeſticus dímídium íaculator quod eſt íaculator
Ita ante gní attenuatur ut ſi quando.
Ita ante xí non ínuenítur præter a declí-
natione ut ago egi. Ita ante o micron attenuatur.
Ita ante pí attenuatur ut epírus. præter íecur.
Ita ante rho attenuatur ut paulatím præter he-
rodes. Iuno herodíanus. heron. hercules herodotus he-
ros herophílus. Ita ante ſigma. aſpíratur.
ut Heſíodus quíes míſſío lætatus ſum præter dícunt
pro dícunt & a declínatione ut comedí fuiſtí
Ita ante taf attenuatur ut eleuatus eſt præter uín-
co Ita ante y pſilon attenuatur ut bonus bonus.
íta ante phí attenuatur ut ſpuma ſpu-
ma præter Vulcauus. Hephæſtion.
íta ante pſí nõ ínuenítur níſi a declínatíone ut íncendo íncẽdí
íta ante chí attenuatur ut ſono.

Τὸ.η.πρὸ Τοῦ.ω.ψιλοῦται.οἷον ἠὼς.

Κανονες πειλου. Ι

Τὸ.ι.πρὸ Τοῦ.α.ε.ο.υ.ψιλοῦῆ. Τὸ.ι.πρὸ Τοῦ δ.ψιλοῦται.οἷς ἰδὼ.εἰμὴ τὸ.ρ.ἐπάγοι ρ.οἷς ἰδρύω πλὴν ἰοῦ ἰδρις. Τὸ.ι.πρὸ.ε.ψιλοῦται οἷς ἰε-νας.πλὴν τοῦ ἱερος.ἱέραξ. Τὸ.ι.πρὸ Τοῦ.ζ.δε-σωῖῆ.οἷον ἰζάνω. Τὸ.ι.πρὸ.η.ψιλῶται,οἷον ἰη-τηρ ὁ ἰαξόσ πλὴν ἰοῦ ἰημι. Τὸ.ι.πρὸ Τοῦ.θ.ψι-λοῦται.οἷον ἰθάκη τὸ.ι.πρὸ.ι.οὐ χ δύρίσκεται. Τὸ.ι.πρὸ Τοῦ χ.ψιλοῦται,οἷον ἰκαρόσ.πλὴν Τοῦ ἰκανὸς ἰκετεύω ἰκάνω.ἰκνοῦμαι. Τὸ.ι.πρὸ Τοῦ.λ ψιλοῦται.οἷον ἰλιον.πλὴν Τοῦ ἰλεος. Τὸ.ι.πρὸ Τοῦ.μ.εἰ μὴ ἐπιφέρηται φωνῆεν.δασυνεται οἷ ἰμερος.εἰ δὲ σύμφωνον.ψιλῶται. Τὸ.ι.πρὸ Τῶ.ν.ψιλοῦται.οἷον ἰνδός. Τὸ.ι.πρὸ Τοῦ.ξ.ῥ.ο.ψι-λοῦται.οἷον ἰξός.ἰόλεος. Τὸ.ι.πρὸ Τοῦ.π.ἑνὸς μὴ ψιλοῦται.δία δύο δὲ δασυνεται.

Τὸ.ι.πρὸ Τοῦ.σ.ψιλοῦται.οἷον ἰσος.εἰμὴ τὸ.τ.ἐπά-γοι τὸ.οἷον ἰστημι.πλὴν Τοῦ ἰστρος. Τὸ.ι.πρὸ Τῶ.τ.υ.φ.χ.ψ.ω.ψιλῶται.οἷον ἰταλία.ἰυγξ.ἰφθιος.ἰχθυς.ἰψάω.

Κανόνες περὶ ῦ. Ο.

Τὸ.ο κατὰ πλεονασμὸν προσιθέμενον δασύ-νεται ὁ ὅσος ὁ ὁπότερος.

Ita ante o mega attenuatur ut aurora

Regulæ de ío ta.

Iota ante alpha uíta gamma attenuatur. Iota ante delta attenuatur ut uídeo. níſi rho ínferatur ut firmo præter ſcíens. Iota ante e pſilon attenuatur ut íre præter ſacer accípiter. Iota ante zíta attenuat᷑ ut ſedeo. Iota ante íta attenuat᷑ ut medícus medícus præter mítto. Iota ante thíta attenuat᷑ ut íthaca. Iota ante íota non ínuenítur Iota ante cappa attenuatur ut ícarus præter ſufficíens ſupplíco peruenío peruenío. Iota ante lambda attenuat᷑ ut ílium præter propítius. Iota ante mí ſiquídem ínferatur uocalis aſpírat᷑ ut deſiderium. ſi autem conſonans attenuat᷑. Iota ante gní attennat᷑ ut índus. Iota añ xí & omícron attenuat᷑ ut uíſcum íolaus. Iota ante pí unum quídem attenuat᷑ per duo uero aſpírat᷑: Iota ante ſígma attenuatur ut æqualis níſi taf ínferatur ut ſto. præter íſter. Iota ante taf ypſílõ phí chí pſi omega attenuatur ut ítalía íynx fortíter pí ſcis íps. ío.

Regulæ de o mícro.

O mícron per ſuperabundantíam addítum aſpírat᷑ quomodocunq; uter.

Τὸ.ο.πρὸ Του.α.β.γ.ψι λοῦται.οἷον ὁ αερος.ὁ βελ-
σκος.ὁ γκο σ.τὸ.ο.πρὸ λοῦ.δ.ψι λοῦ λοῖον ὁ δυατιὺς
πλὴν Του ὁ δὸ σ.τὸ.ο.πρὸ λᾶ ζ θ ψι λοῦται οἷον ὁ-
ζω ὁθόμη.Τὸ.ο.πρὸ Του.κ.ψι λοῦται.οἷον.ὁ-
κμὸ πλᾶ ὁκοῖος ὁπὸσ.τὸ ο πρὸ λᾶ λ ψι λοῦ λοῖ ὁλύ
ω.πλὴν Τοῦ ὁλος ὁλμος ὁ λκη.ὁ λκας.τὸ ο πρὸ λᾶ
μ ψι λοῦται.οἷον ὁ μνύω.πλὴν ὁ μοῦ.ὁ μοιος ὁμ
ὁμοχλὴ ὁ μι λος.
Τὸ.ο.πρὸ Τοῦ.ν.ψι λοῦ λοῖον ὄνος.τὸ ο πρὸ.Του.ξ
ψι λοῦται.οἷον ὁξὺς.τὸ ο πρὸ Τοῦ π ψι λοῦται.
οἷον ὁ πωρος.πλὴν λοῦ ὁ πλον.
Τὸ ο πρὸ Τοῦ ρ.ψι λοῦται.οἷον ὁρος.πλὴν Τοῦ ὁ-
ρῶ ὁρος.ὃ πλὴν ἐφῶν.τὸ.κ.ἢ τὸ.μ.με Τὰ λοῦ.ρ.ε-
ωαλ οι ρ.οἱ εἱρμος ὁρμῶ ὁρκι ζω ὁρμαθὸς.τὸ ο
πρὸ Τοῦ.σ.εἰμὶ φωνήεν ἐπαγοι το δασυνῶ λ.οἵ-
ον ὁσιος.πλὴν ὁσι ρις εἰ δὲ συμφωνῆ ψι λοῦται
οἷον ὁσιρις ὁν. Τὸ.ο.πρὸ Του.τ.ψι λοῦται
οἷον ὁτοβος.πλὴν λοῦ οτι.ὁτᾶ.ὁτε.
Τὸ ο πρὸ Τᾶ.φ.χ.ψ.ψι λοῦ λ.οἷον ὁφις.ὁ χμα ὁ φε.
Τὸ ο πρὸ Του.ο.υ.ω.ου ξ ὁυρισκεται.

Γρι του. Υ.

Τὸ.υ.δασυνῆ αἰεὶ εἴτε πρὸ φονήεντος εἴτε πρὸ
συμφώνου.πλὴν τῆ αἰολικῇ.οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀ-
ψιλοῦσι Τὴν δασεῖαν.

Omicron ante alpha uita gãma attenuatur ut mulier ueru
lum aceruus. O micron ante delta attenuatur ut Vlysses
præter uia. O micron ante zita thita attenuatur ut o-
leo uelum. Omicron ante cappa attenuatur ut o-
cíũ. præter qualis quãtus. Omicrõ ãte lãbda attenuat᷑ ut p
do. præter totus pila tractus nauis. Omicron ante
mi attenuatur ut iuro præter similis tamen.
clamor. cœtus.
O micron ante. gni. attenuatur ut asinus. O micron ante xi.
attenuatur ut acutus. O ante pi attenuatur
ut fructus præter scutum.
O ante rho attenuatur ut mons præter ui-
deo terminus & præter inquibus cappa uel mi cum rho se-
quitur ut portus impetum facio iuro ordo. Omicron
ante sigma si quidem uocalis sequatur aspiratur ut
sanctus præter osiris. si autem consonans attenuatur
ut legumen. Omicron ante taf attenuatur
ut sonitus præter quod quando. quando
Omicron ante. phi. chi. psi. attenuat᷑ ut serpẽs uehiculũ sero
Omicron ante o micron y psilon o mega non inuenitur.

De y psilo

Y psilon aspiratur semper siue ante uocalem siue ante
consonantem. præter æolica. nam æoles i-
gnorant aspirationem.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Ω.

Τὸ ω ψιλοῦται. οἷον ὠθέω. ὠμός. ὠλένη. ὠλοιπά. πλοῦ
ὦρα. ἡ τὸ ἀπάντου. οἷον ὡραῖος. ὥδε. ὡραιόω.

Περὶ τοῦ φθόγγου.

Ἡ αὶ δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπερμιᾶν συλλαβὴν λέ
ξεσι ψιλοῦται. οἷον οἰκῶν. οἰκία. οἶμαι δὲ μὴ ἐπαγοι-
το οἷον οἶμαι. πλὴν τοῦ αἴρεω. αἵρεσις.
Ἡ αυ δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον αὐλὸς. πλὴν. αὐτὴ
αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ.
Ἡ ει δίφθογγος. ψιλοῦται. οἷον εἰς πρόθεσις. εἰκή.
πλὴν τοῦ εἰλύω. εἱμαρμένη. εἶμαι τὸ ἐνδύ-
μαι. εἱμένος. εἷς. εἶος. εἱρμός. εἱρκτή.
Ἡ ηυ δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον εὖ πλὴν τοῦ δῶ
τὸ φωτίζω μὴ φλογίζω. δύρω. δύρισκω.
Ἡ οι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπερμιᾶν συλλαβὴν λέ-
ξεσι ψιλοῦται. οἷον οἶκος. πλὴν τοῦ ὁμοσ. οἷς δὲ
ἐκ τοῦ. οἷσ. ψιλοῦται
Ἡ ου δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον οὐδαμῶς. πλὴν τοῦ
οὐνεκα αἰτιολογικοῦ σωδέσμου. μὴ οὗ ἀντὶ τοῦ
οὗτινος. μὴ οὕτως ἐπίρρημα. μὴ οὗτος ἀντωνυμία.

ΤΕΛΟΣ ΣΥΝ ΘΕΩΙ
ΑΓΙΩΙ ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΠΝΕΥ
ΜΑΤΩΝ

De o megalo.

O mega attenuatur ſemper ut pello hũerus & relíqua p̃ter hora & quæ ab eo ut formoſus ſíc morior.

De díphthongís.

Alphaíota díphthongus ín ultra unam ſyllabam dí-
ctíonibus attenuatur ut æuum. erumnæ níſi míínfera
tur ut ſanguis præter capio elígo.
Alphaypſílon díphtõgus attenuatur ut tíbía præter hæc
ſuí ípſíus pro ſuí ípſíus.
Eíota díphthongus attenuatur ut ín p̃poſítío temere.
præter tego fatum ueſtís ue-
ſtís índutus unus uſq; ſeries carcer.
Eypſílon díphthongus attenuatur ut bene præter íllumíno
íllumíno & ínflammo. Inuenío ínuenío.
Oíota díphthongus ín ultra unam ſyllabam dí-
ctíonibus attenuatur ut uínum præter uía, ouís autem
ex ouís attenuatur.
Oypſílon díphthongus attenuatur ut nequaq̃ præter
quoníam cauſalem coníunctíonem & cuíus pro
cuíus. & ſíc aduerbíum & híc pronomen.

FINIS CVM DEO
SANCTO
DE SPI
RItú9.

Finis Compendii octo orationis partium & aliorum quo-
rundam necessariorum Constantini Lascaris Byzantii uiri
doctissimi optimiq;. Impressum est Venetiis sūmo studio:
litteris ac impensis Aldi Manucii Romani ✓ Anno ab in
Carnatione Domini nostri IESV Christi. m. cccc. lxxxxiiii
Vltimo Februarii. & DEO gratias.

ALDVS Manucius Romanus Studioſis. S.P.D.

NIHIL Prætermittere eſt animus quod útile credamus futurũ iís q græcas litteras díſcere cõcupiſcũt optímeq; ſcíre latíne. Quamobrẽ græcas litteras omnís ac díphthógos earumq; nomína & poteſtatem ac quemadmodum in latínũ tranſferant cum exemplís ad íd accómodatís ãnotauímus. addídímus etíam abbreuíatíones ſcítu quídẽ pũlcherrímas. & qa opeptíũ exiſtímauím9 ſcíre græce adoleſcẽtulos ſalutatiõnẽ Angelí ad Beatíſſimã Vírginẽ: exulũq; filiorum Euæ ad eãdem. nec non Díuí Ioannís Euangelium In príncípío erat uerbum. Item ſymbolũ Apoſtolorũ. hæc omnía græce curauímus ímprimenda: atq; e regione latínam interpretatiõnẽ. Addídímus carmina Pythagoræ cognomẽto aurea ob ipſorũ excellẽtíã & díuínas admonítíões. I tẽ Phocylídís ſapiẽtiſſímí uíri moralía docta quídem & plena præceptís Sanctiſſimís & documẽtís. quæ ſi placuiſſe cognouero habeo longe meliora maioraq; quæ poſtea Deo fauente condonabuntur. Omnem. n. uitam decreuímus ad hominũ utílitatẽ conſumere. Deus eſt míhí teſtís níhíl me magís deſyderare quã prodeſſe hominíbus. quod & anteacta uíta nr̃a oſtendít ubícunq; uíxímus & oſtẽſurum ſperamus (quãdo íd uolumus) índies magís quãdíu uíuím9 í hac lachryma ualle & plena míſeríæ. Dabo equídem operam ut quantum

in me eſt ſemper proſim, nam & ſi quietã ac tranquillã ageꝝ uitã poſſumus: negotioſam tñ eligimus & plenã laboribus natus eſt. n. homo nõ ad indignas bono uiro & docto uoluptates, ſed ad laborem & ad agẽdum ſemper aliquid uiro dig̃num. non torpeamus igitur nõ uitã in otio uentri ſomnoq; reliquiſq; uoluptatibus indulgentes tranſeamus ueluti pecora. Nã (ut inquit Cato) Vita hominis prope uti ferrum eſt, ferrum ſi exerceas conteritur ſi non exerceas tamen rubigo interficit, ita ſi ſe homo exerceat conſumitur ſi non exerceat torpedo plus detrimenti affert quam exercitatio. Sed his omiſſis de re dicere icipiamus, hæc tã multis uerbis dixi amore incredibili erga omnis homines incitatus meo.

ALPHABETVM GRAECVM CVM Multiplicibus litteris.

LITTERAE Apud græcos sunt quatuor & uigintí

Α	α	α	α	ἄλφα	Alpha.	
Β	β	β	ϐ	βῆτα	uíta.	
Γ	γ	γ	γ	γάμμα.	Gamma.	
Δ	δ	δ	δ	δέλτα	Delta	
Ε	ε	ε	ε	Ε ψιλὸν	Epsilon.	
Ζ	ζ	ζ	ζ	ζῆτα	Zíta	
Η	η	η	η	Ἧτα	Ita.	
Θ	θ	θ	θ	θῆτα	thíta	
Ι	ι	ι	ι	Ἰωτα	Iota	
Κ	κ	κ	κ	κάππα	Cappa	
Λ	λ	λ	λ	Λάμβδα	Lambda.	
Μ	μ	μ	μ	Μῦ	My.	
Ν	ν	ν	ν	Νῦ	Gní.	
Ξ	ξ	ξ	ξ	Ξῖ	Xí	
Ο	ο	ο	ο	Ο μικρὸν	Omícron	
Π	π	π	ϖ	Πῖ	Pí.	
Ρ	ρ	ρ	ρ	Ῥῶ	Rho	
Σ	σ	ς	ς	σ	Σίγμα	Sigma
Τ	τ	τ	τ	Ταῦ	Taf.	
Υ	υ	υ	υ	Υ ψιλὸν	Ypsiló.	
Φ	φ	φ	φ	φ	φ	φ
Φῖ	Phí.	Χ	χ	χ	χ	χῖ Chí.
Ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	Ψῖ	Psí
Ω	ω	ω	ω	ω	ω	Ω μεγα

Omega. í. o magnum.

DE diuísione litterarum græcarum.

Díuíduntur hæ quatuor & uigíntí líttera ín duas partes ín uocales & consonantes.

¶ Vocales sunt septem

Α α Ε ε Η η Ι ι Υ υ

Ο ο Ω ω.

¶ Diuiduntur septem uocales in tres partes, in semper longas semper breues & communes.

Vocales semper longæ duæ.

η ω.

Vocales semper breues duæ.

ε ο.

Vocales communes tres

α ι υ

¶ De diphthongis proprie & improprie.

Diphthongi ex uocalibus fiunt. sunt autẽ diphthõgi ꝓprie & improprie. Diphthongi proprie sunt sex.

ΑΙ αι ἄλφα ἰῶτα Alpha iota. ΑΥ αυ. ἄλφα ὖ ψι λον alpha ypsilon. ΕΙ ει ἒ ἰῶτα. E iota. ΕΥ ευ ηυ Ε ὖ ψι λὸν eypsilon ΟΙ οι Ο ἰῶτα oiota ΟΥ ου ϑ Ου ψι λὸν oypsilon.

Diphthongi improprie item sex.

ἄλφα μετὰ Ἰοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. ι. alpha cum iota subscripto sic ᾳ ητα μετὰ ϝοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. ι. ita cum iota subscripto sic ῳ ωμετὰ μετὰ ϝοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. ι. omega cum

ίota ſubſcripto. υ ψι λὸν μετὰ λοῦ ἰ ὠτα πρὸς γε-
γραμμένη ypſilon ídeſt omega cũ ίota adſcripto ſic η ωμε-
γα υ ψι λὸν ídeſt omega ypſilõ ſic ωυ ητα ὐ ψι λὸν
íta ypſilon ſic ηυ De Conſonantíbus.
Conſonantes ſunt decem & ſeptem. β γ δ ζ
θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ
χ ψ Quæ díuíduntur ín duas ptes ſemíuocales &
mutas. Semíuocales ſunt octo. ζ ξ ψ
λ μ ν ρ σ Rurſus ſemíuocales díuíduntur
ín duas partes ín duplíces & ín ímmutabíles. Duplíces ſũt
tres. ζ ξ ψ Immutabiles quatuor. λ μ
ν ρ. Sígma uero remanet ſemíuocalís. Mutæ ſũt
nouem β γ δ κ π τ θ φ χ
quæ ſecantur ín tres partes. In tenues. aſpíratas. et medías

Tenues ſunt tres.

κ π τ

Mediæ ítem tres.

β γ δ

Rurſus aſpíratæ tres.

θ φ χ

Et ſcíendum tres tenues. κ π τ habere ſuas
aſpíratas. θ φ χ Medías uero. β γ
δ. habet ígítur κ ſuam aſpíratam. χ & me
díã γ. π uero hẽt ſuã aſpíratã φ & mediam

β. T hẽt ſuã aſpíratã. ϑ, mediã uero. ∂. cõſtituãt aũt ſic.

K	Te-	γ	Me-	χ	Aſpi-
π	nu-	β	dí-	φ	ra-
τ	es.	∂	æ.	θ	tæ.

Quæ tantã habẽt ínter ſe cognationẽ ut tenuís ſæpe tranſeat ín ſuã aſpíratã & mediã. Itẽ aſpírata ín tenuẽ mediamq;. Rurſus media ín tenuẽ atq; aſpíratã. quod facíle patet exẽplís. K tranſit ín ſuã aſpíratã. χ. ín fine dictionís ſequente uocalí aſpírata. ut οὐχ οὕτως ἐστίν pro οὐκ ἐστίν. οὕτως. primũ ὐχ habet. χ. quía ſupra. ὁ. eſt aſpíratío. ſecundũ uero. κ. quía ſequít. ἑ. cũ tenuí. & ὡς ποιήχ ὅπερ ἐκέλευσας pro πεποιήκας ὅπερ ἐκέλευσας.

Τ trãſit ín. θ. ut αἰδεῖσθαι θεράπαινα. ῥ. αἰδεῖσθαι τέρεν ῥῆα. ſíc ín καθέδρα ex καθα & ἕδρα. abíícitur alpha κατὰ θλίψιν. & Τ. tranſit ín. ϑ. qa ínuenít ſupra ε. aſpíratiõnẽ. Idem fit ín καθέζομαι καθ' ex κατὰ καὶ ἕζομαι κατὰ καὶ ὁ.

Π ítem tranſit ín φ ſic ὑφ' ἓν íntegrum eſt ὑπ' ἓν ſed κατὰ θλίψιν fit ὑπ' ἓν. & quía π ínuenít ſupra. ε. aſpíratiõnẽ tranſit ín ſuã aſpíratã φ & fit ὑφ' ἓν. ſíc ἐφίππιος ex ἐπὶ καὶ ἵππος. ἐφῶ ex ἐπί. καὶ ὦ. ἐφοράω ex ἐπὶ καὶ ὁράω. ſic pq̃ multa alía.

Quam tranſmutationem pulchrum eſt deprehendere ín conĩugatiõnibus, nã ídcírco prima cõíugatío barytonorũ hẽt φ

aſpiratã ante α in ptõ qa in pñti ẽ π tenuis: β media. πτ: & íp̃m φ. ut λειπω·λελφα.λειβω λελφα. In futuro ẽ Υ quæ eſt πσ. α: β π φ πτ. Eodẽmõ ſecũda cõiugatío barytonorẽ ideo hẽt in ptõ χ quía in pñti eſt ſ media κ tenuis κl & íp̃m χ ut λεγω λελεχα πλεκω πεπλεχα lίκτω τετεχα λεχω λελεχα. In futuro uero tranſeunt in ξ quía ualet quod κ tenue.ẽ.n. ξ κσ. mutant etiã aſpiratæ in ſuas tenues in ptis geminantib9 primã ſic φυω πεφυκα χαλεπω κεχαλεφα θαυμαζω τεθαυμακα, quod fit ad euitandã cacophoniam.i.diſſonãtiam. Præterea in ptis paſſiuis mediæ p; aſpíratis ponunt añ μσ. γ pro χ. ut λελεχα λελεγμαι. β pro φ ut τε τυφα deberet eſſe paſſiuũ ptm̃ τετυβμαι ,ſed quía ante μ non admittit β, tranſmutatum ẽ β in μ ut τετυμμαι p τετυβμαι.γεγραμμαι p γεγραπμαι. Rurſus mediæ trãſeũt i aſpiratas ſic λελεγμαι ἐλεχθη γ in χ. τετυμμαι p τετυβμαι ἐτύφθην β in φ. Itẽ i tenues ut λελεγμαι λελεκται γ in κ. λετυμμαι p λετυβμαι λετυπται β i π. Quod & latíni faciunt græcas lr̃as i nr̃as cõmutãtes.quod paulopoſt ubi quonam modo græcæ lr̃æ i nr̃as trãſeant oñdemus.

De ptãte litterarum oĩum & díphthõgorẽ.

Α α facit a ut ἈΛΛΑ ἀλλα alla.ΑΓΑΘΟΣ.ἀγαθος Agathos

Β β facít u ut ΒΆΡΒΑΡΟΣ.βάρβαρος. uaruaros. ΒΑΒΑΊ βαβαί uauæ.
Γ γ facít g ut ΓΈΓΡΑΦΑ γέγραφα, gegrapha
Δ δ facít d ut ΔΑΙΔΆΛΟΣ δαίδαλος dædalos. Ε ε facít e ut ΕΓΏ ἐγώ ego. Ζ ζ facıt z ut ΖΆΘΕΟΣ ζάθεος zatheos. Η ῆ facít ílōgū ut ΦΉΝΗ.φήνη phíni. Θ θ facít th ut ΘΆΝΑΤΟΣ θάνατος thanatos. Ι ι facıt í ut ΙΆΚΧΟΣ ἴακχος íacchos. Κ κ facít c ut ΚΟΡΎΔΩΝ κορυδών corydon. Λ λ facít l ut ΛΆΛΟΣ λάλος lalos. Μ μ facít m ut ΜΟΡΜΏ. μορμώ mormo. Ν ν facít.n: ut ΝΑΊ ναί. næ. Ξ ξ facít.x. ut ΞΑΝΘΌΘΡΙΞ ξανθόθριξ. xanthotríx. Ο ο facít o paruum ut ΟΒΈΛΙΣΚΟΣ ὀβέλισκος. ouelíscos. Π π facít p ut ΠΆΠΠΑ πάππα pappa.
Ρ ρ facít r ut Ῥ́ΩΜΗ ῥώμη. rhomí. Σ σ facít.s.ut ΣΆΡΞ.σαρξ sarx. Τ τ facít.t.ut ΤΆΛΑΝΤΟΝ.τάλαντον. talanton. Υ υ facít y ut Ὕ́ΜΝΟΣ.ὕμνος. hymnos Φ φ facít ph ut ΦΙΛΟΣ.φίλος philos. Χ χ facít ch ut ΧΡΙΣΤΌΣ χριστός christos. Ψ ψ facít pſ ut ΨΊΞ ψίξ.pſix ΨΕΛΛΊΖΟΜΑΙ ψελλίζομαι pſellízome. ΨΈ ψέ. pſe.

Ω ω facit o longum ut ΩΚΑ ὦκα. oca. χιλὼν chíton. De poteſtate díphthongorum.

ΑΙ αι facit e ut ΑΙΓΙΣ. αἰγις ægís ΑΥ. αυ facit af mediũ ínter b & f ut ΑΥΤΙΚΑ. αὐτίκα, aftíca ΑΥΛΗ. αὐλὴ aulí.

ΕΙ. ει. ϊ. facit í longum ut ΕΙΣ. εἰς. ís ΕΙΚΩΝ. εἰκὼν. ícon. ΧΕΙΡ χεὶρ. chír

ΕΥ ευ ϋ facit ef medíum ínter b & f ut ΕΥΓΕ εὖγε efge. ΘΗΣΕΥΣ. θησεὺς. thíſebs.

ΟΙ οι facit í longum ut ΟΙΜΟΙ οἰμοὶ ímí.

ΟΥ ου ȣ. facit u uocalem longam ut ΟΥΚΟΥΝ. οὐκοῦν ucun. De poteſtate díphthõgorũ ímpropríe.

ᾳ cũ ι ſubſcrípto facᷤ a ut ᾳθιοπία enthathiopía

ῃ cũ ι ſubſcrípto facít í lõgũ ut τῇ μοῦ- (ᾄδω ado.

σῃ. tímuſí μυῤῥῆδες nírides.

ῳ cũ íota ſubſcrípto facít o lõgũ ut παλινῳδία palínodía τῷ ἀνθρώπῳ to anthropo. ueteres uero nõ ſubſcríbebãt íota. ſed adſcríbebãt ſíc τῳ. αἰνείᾳ. to ænía τῃ. μούσῃ. tímuſí ȝαγῳδία. tragodía.

quod ín Codícíbus antíquís lícet uídere mínore tamen íota

ᾳ ῃ ῳ líterís, quíbus adſcríbítur & eíuſdem quantítatís cuíꝰ é apud nos quod ſubſcríbíť q̃ antíq̃ ſcríbẽdí conſuetudo adhuc remanet i grãdíoríbꝰ lr̃is ſíc ΤΩι ΛΟΓΩι To Logo ΤΗι. ΜΟΥΣΗι. muſí ΜΑΙΑι mea.

Υ cũ iota ſic Υι ύ facit i lõgũ ut ἌΡΠΥΙΑ ἅρπυια harpyia. ΜΥΙΑ μυῖα myia ἡ τετυφῆα τῆς τετυφῆας i tetyphyia tis tetyphyias.

ΗΥ ηυ facit ib mediũ inter b & u cõſonantẽ ut ΗΥΔΑ ΠΡΟΣΗΥΔΑ ibda proſibda. αὐλέω αὔλεον ηὔλακα ἠυλάκειν ηὔλησα aſleo iſleõ iſlica iſlichin iſliſa.

ΩΥ ωυ facit ob mediũ inter b & u conſonantẽ ut ΩΥ. ΤΟΣ ὠυτὸς oſtos pro αὐτὸς. & θωυμαστὸς thoſmaſtos p θαυμαστὸς qua diphthõgoiones utunt p αυ

Quemadmodum litteræ ac diphthongi græcæ in latinum tranſferantur.

Α α mutat in a ut Κάλαθος calathus. Interdũ in e ut Τάλαντυ talentũ. Item in i ut Κάναστρον. caniſtrũ. Itẽ in o ut μάρμαρον marmor. κάρυλος corylus. & in u ut ἡρακλῆς Herculeshyperthetſi τ̃ῦ.κ. Et in æ diphthongum ut ἀσκλήπιος æſculapius.

Β mutat frequentiſſime in b ut Φοῖβος. phœbus μάρβαρος barbarus. aliquãdo in p ut βαπαὶ papæ. quã q̃ & græci πάππαι dicunt. Item in ph ut θρίαμβος triumphus.

Γ γ mutatur in g ut γώβιος gobius γένος genus. uertitur etiam in n in iis dictionibus quæ apud græcos cõmutarunt. ν. in γ ſequentib9 κ χ, ξ ut ἄγγελος angelus ἄφθογγος diphthongus ἄγκυρα ancora ἀνχίστις anchiſes σφίγξ ſphinx.

Quoniã añ ϝ ϰ χ ξ nõ admittit ν apud græcos: mutatũ ẽ in ſ. quod Romani rurſus i n cõmuta runt. Et ſi antiq græcã orthographiã obſeruantes Aggelus diphthoggus geminato g ſcribebãt. Δ cũmutat in: d ut δίδω. dído. δαίμων. dæmon. Interdũ in b ut δὶς bis. & in l ut ὀδυσσεύς ulyſſes: ſicut apud nos ut ſedes ſella. nam. d. &. l. inuicẽ ſibi cedunt.

Epſilõ mutat in e breue ut ἐγώ ego γένεσις geneſis. Z remanet ut ζάκυνθος zacynthus ζέφυρος zephyrus. Interdũ mutat i geminũ ſſ ut μάζα maſſa παζώσω patriſſo.

H mutatur in e longum ut πηνελόπη penelope. πηνελόπης Penelopes. ἡρακλῆς Hercules. interdum in a longum ut μήτηρ mater μηϊσ naisφήμη phama σίνηπι ſinapi θρήϰη thrace. Item ĩ æ diphthõgum ut ϰήρη cæra σϰηνή ſcæna σϰηνο ϖηγία ſcænophegía ἠθιϰή æthica. Θ mutatur in th aſpiratũ. ut θρήϰη thrace θυρσὸς thyrſus. Interdũ in ſuã tenuẽ ideſt. t. ut θρίαμβος triũphus. Itẽ i ſuã mediã. i. d ut θεὸς deus θέα dea. I mutat i in mõlogũ modo breue ut ἀγχίσης anchíſes νεσορίδης neſtorides. K mutatur in c ut ϰάϰος cacus ϰωϰυτὸς. Cocytus. Interdum in ſuam mediam g ut ϰώβιος gobius ϰύϰνος cygnus ἄϰνος agnus.

Item ín.p.ut λύκος. lupꝰ. Λ λ. mutatur ín.l.ut
πάλλας Pallas λυγξ lynx λύρα lyra. λύξ
lux λωτός lotus M μ mutatur ın m ut γραμ
ματικός. grammaticos. στέμμα. ſtēma μέμνη-
μι. memíní μελπομένη. melpomene. N ν uer
títur ín n ut ναῦς. nauís νηῖς. naís νύξ nox
νυκτέλιος. nyctelíus. Ξ ξ uertítur ín x ut
ξενοφῶν Xenophon ξένιον. xenium. O mícron
uertítur ín o breue ut ὄλυμπος. olympus. Ité ín u ut
ὀδυσσεύς. ulyſſes. πόρφυρα purpura συρακό
σιος. Syracuſíus δωρικῶς. nã λοιμως. συρα
κούσιος dícít. ſed frequens mutatío ẽ o ín u ín fine dícti
onís ut κύπρος. cyprus Ὅμηρος. homerus πέλι
ον. pelíum. ἴλιον. ílíum. interdũ ín e γονυ genu πὸς
ἀσπολικῶς pes nam κοινῶς ποῦ dícítur ἀλέξαν
δρος. Alexander. κάπρος caper. Π π muta
tur ín.p.ut πασιφάη .Paſíphae: πάππος pappí
Γάππα pappa. ínterdum ín ſuam aſpíratã quæ ẽ apud
nos ph ut τρόπαιον. trophæum λαπιθαι laphíthæ
ὑψιπύλη hypſíphyle. Item ín ſuam mediam quæ eſt
apud nos b ut πύξος buxus ἄψυρτος. abſyrtꝰ nã ψ
ẽ ps ut ἄραψ. arabs. P ρ uertít ī.r.ut ῥήτωρ. rhetor
ubí ſcíẽdũ oẽm díctionẽ q̃ apud græcos ſcríbít p.ρ. i prící-
pío dícttiõís trãfferrí a nr̃ís ī r cũ aſpíratiõe ut ῥεα rhea.

Σ. mutatur in s ut σίσυφος. Sisyphus. interdū in x ut αἰαξ. ῥῖξ ῥῖκος pistrix. ubi imitamur dores qui pro σύμμαχος ξύμμαχος. dicunt. ité in. τ. ut σὺ tu. σέ te. quod item doricū ē dores enim ᾱ θάλασσα, θάλαττα, dicunt. τήμερον pro σήμερον τὺ pro σύ.

Τ. uertitur in t ut τροία, troia Τάνταλος tantalus. inuenitur etiam mutatū in s sigma præcedēte ut ὄστα ossa.

Υ. plerūq; remanet ut Ἱερώνυμος Hieronymꝰ συνώνυμον synonymum. transit etiā in u ut Ῥώμυλος Romulus πύξος buxus πορφύρεος purpureus. σῦς sus Δύο duo κυβερνήτης gubernator. φυγή fuga. βότρυς botrus. μῦς mus γόνυ genu.

Φ. uertitur in ph ut φιλόσοφος philosophus aliquādo etiam in f ut φυγή fuga φήμη fama. item in suam tenuem. ut σφαῖρα sphæra & i suā mediā ut ἄμφω ambo.

Χ. mutatur in c cū aspiratiōe sic ch. ut Χρύσης Chryses Χρυσόστομος chrysostomꝰ Χριστὸς Christus quæ littera quia habet figuram x nostri sunt qui putant cum sic scribitur Xp̄s per x & p scribi latinas litteras. cum ea quæ x uidetur sit X & quæ uidetur p sit ρ & græce scriba tur cum sic scribitur Xp̄s. quanq; sic scriptum semper fere legimus in sacra pagina. latine uero scribēdū est per c aspiratū sic Christus. Eodem modo decipiuntur in IHS credentes esse aspirationem hanc litteram, H. cum sit ita græ-

ca uocalis quæ apud nos in e longum frequẽtius commutatur ut ΙΗΣΟΥ̂Σ IESVS. Item quia græci etiam sic scribunt ἡ. ἡτα. ideſt ita quod est simile nr̃æ longiusculæ aspirationi Latini sic scribũt IHS. qnod uulgus per aspirationem scribi existimat. Quoniam in sermonem de aspiratione incidimus illud annotatiõe dignum existimauimus acceptam esse aspirationem nostram ἀπὸ τῆς δασείας καὶ ψιλῆς Accentibus græcis. Nam illi dasian sic notant ῾ & psilen sic ᾽ quos accentus in unum coniungentes romani fecerunt eam aspirationẽ qua nos in grandiusculis utimur litteris. Qui tamen accentus nunc fere exoleuerũt apud græcos. quorum loco iuniores sic utuntur ῾ ᾽ ut ἡ δασεῖα habeat figuram c. nostri sic ῾ ψιλὴ uero τὴν δασεῖαν oppositam sic ᾽ & hinc puto nos accepisse aspirationem qua cursim scribendo utimur. Nam si addas psilen denso aspirationem facies sed inflexam . Quanq̃ ætate nostra plures rectã q̃ flexã scribentes notant. Hanc nos aspiratiõnẽ imõ in s uertimus ut ἑξ sex ἑπτὰ septem ἑρπύλλου Serpillum. modo in. u. ut ἑωσφόρος Vesperatos Venetus. sed freq̃nter i nr̃am aspirationẽ ut ὕμνος hymnus. Ἡσίοδος Hesiodus. Ὅμηρος Homerus. Υ mutatur in ps ut αἰθιοψ æthiops. ψευδομάρτυρ pseudomartyr. ψίλωθρον psilotrum. Aliquãdo

transfit in b ut ἄρατρ arabs ἄβυρτος absyrtus. O mega transfit in o longum ut ὠκεανὸς Oceanus, εἴδωλον idolum.

Quonãmõ diphthongi ad nos ueniant.

αι mutatur in æ diphthõgum ut αἰνείας Aeneas ἑβραῖος hebræus παλαίστρα palæstra ᾠδαί. pæan, interdum diuiditur ut αἴας aiax μαία. maia

Αυ uertitur in, au, ut αὐλή aula θησαυρὸς thesaurus sed caue ne te decipiãt Nicolaus Menelaus & similia quæ non habent diphthõgũ quia sunt a græcis in αος

Ει mutatur uel in e longum ut ἀχιλλεῦς Achilleus καλλιόπεια Calliopea uel in i longum ut νεῖλος Nilus θάλεια Thalia εἴδωλον Idolum.

Ευ mutatur in eu diphthongum nostram ut θησεὺς Theseus εὖγε Euge. εὖρος. Eurus.

Οι mutatur in œ diphthongum ut φοῖβος phœbus. οἰνόφορον œnophorum.

Ου mutatur in u longam ut μοῦσα musa οἰδίπους œdipus. De diphthongis improprie.

ᾳ cum iota subscripto transit in æ diphthongum ut τῇ λήδᾳ huic ledæ ῃ cum iota subscripto transit in æ diphthongum ut τῷ ποιητῇ huic poetæ

ῳ cum iota subscripto transit in œ diphthõgum ut ἡ κω μῳδία hæc comœdia ἡ τραγῳδία hæc tragœdia.

ABBREVIATIONES PER PVLCHRAE ſcitu q-

bus frequentiſſime græci utuntur indifferenter & imprin-

cipio & in medio & in fine uerſus.

facit δω ut μῦσ μοῦσδω uel ſic μουσ
μοῦσδω facit δω cum accentu graui ut τὴν
διαφορ διαφορᾶν. facit ας ut μυσ
σ μουσας. facit ᾶς. ut τὴσ διαφο
ρ διαφορᾶς uero ας ut τῆς μαι
μαιας. facit αις ut ταῖς μουσ μου-
σαισ uero αῖς. ut τ τιμ. ταῖς τι-
μαῖσ facit ες ut αἰαντ αἰδωτες.
facit ον ut λύπομ τυπομδω uero εν
ut μ μδν. facit ησ ut τ τιμ τῆς τι
μησ uero ης ut μουσ μουσης. fa
cit ην ut τ τιμ λὴν τιμην. uero ην ut
πηνελοπ πηνελοπην. ηθ ηθην. inuenitur etiam
ſic τ γραμματικ τὴν. γραμματικὴν facit
ισ ut φυσ φυσις facit ιν ut τὴν
φυσ. φυσ φυσιν. facit ῆς ut ρωστε
πουσ γονῆσ. uero & σ εισ. ut τὰς προ-
τασσ προτάσεις. αἰφασσ ἀπφασσ φάσεις
ηαὶ ἀπφάσεις facit ὸν ut τ θε τὸν θε-
ὸν quod & ſic ſcribit ut πὸ λευκ λυκὸν & cū
acuto ſic ut πὸν λογ λόγον. facit ῶν ut

π̃μοῦ π̃τῶν μουσῶν· ῶν ut π̃ῶν λόγ̃ λόγων
ς facit ως ut τῆς φύσ̃ φύσεως. Itẽ ὡς ut
π̃ῶ ὦσ facit ως cũ acutopcedẽte ſic τοῦ βασι-
λε̃ βασιλέως. ο facit ος ut ἀνθρωπ̃ ἄνθρωπος
ο αũτ ος ut θνητ̃ θνητός. ″ facit ειν ut λεγ̃ λέ
γειν. ″ Itẽ εῖν ut εἰπ̃ εἰπεῖν. ᵓ facit οῖσ ut τ̃ θνη
τ̃ τοῖσθνητοῖσ ᵓ uero οις ut χρῖσ λογ̃ λόγοισ ᵓ
facit ους ut τ̃ θνητ̃ θνητούσ. ᵓ Itẽ ους ut χρυσ
πους̃ πόνους. ῃ facit ται ⁊ ῆ ut λεγε̃ λέ
γεται λεγομ̃ λεγόμεναι λέγη̃ λέγηται. ⁊ facit
θαι ὃ δὲ. μὴ ϵ̓ι καὶ. ν̃ γὰρ γάρ. ὅ̃ ὅτε
ἐστί. αρ̃ est αρ. ut αρ̃τος ἄρτος. ηπ̃ ἠπατρ,
αμ̃ αλλ ut αμ̃α ἅλλα. ρ̃ ρ ερ. ut πα
τρ̃ πατρ πάτερ. σ̃ ες. ut αἰαντοσ̃ αὐ-
αντες. ϵ̓ν ἐν. χθμ̃ χθεν μεν. ωνην ωνην
ut τ̃ων τ̃ην. ω̃ ων υν. σω̃ σων. ξ̃ ξ̃ τρ. ut ξ̃οἰα
τροῖα. π̃ὸτο. π̃ὸσο. ut ἀπ̃ὸ ἀπό. ς facit σ̃ ut ς̃ό-
μα σ̃τόμα. ϖ facit σϖ ut ὡϖ̃ ὡϖς. ϖ
ϖ facit σσ ut θάλαϖα θάλασσα. χ̃
est σχ ut χ̃μα σχῆμα. ῦ est ου ut τ̃ῦ τοῦ
ῦ est ῦ ut χῦ τοῦ. ὺν est ϵν ut ὑ̃γε.
ὡς est εἰς. τ̃ῶ τ̃ est τῶν κ̃ κῶ̃ est κῶν.

Plurímas connexíões prætermíſi
quíaſunt perfaciles ſcítu.

ΕΥΧΗ κυριακη. ΠΑΤΕΡ ημων ο ϵν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου ϵλθϵτω η βασιλϵια σου γϵνηθητω το θϵλημα σου ως ϵν ουρανω και ϵπι της γης τον αρτον ημων τον ϵπιουσιον δος ημιν σημϵρον και αφϵς ημιν τα οφϵιληματα ημων ως και ημϵις αφιϵμϵν τοις οφϵιλϵταις ημων και μη ϵισϵνϵγκης ημας ϵις πϵιρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου. Αμην
Αγαπασμος της αγγϵλικης προς αγιωτατην παρθϵνον.
ΧΑΙΡΕ κε χαριτωμϵνη Μαρια ο κυριος μϵτα σου ευλογημϵνη συ ϵν γυναιξι και ευλογημϵνος ο καρπος της κοιλιας σου ὁτι σωτηρα ϵτϵκϵς τας ψυχας ημων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΕΤΕΡΑ.

Χαιρϵ δϵσποινα μητηρ ϵλϵους ζωης γλυκυτης και ϵλπις ημων χαιρϵ προς σϵ βοωμϵν οι της Ευας ϵξορισοι παιδϵς προς σϵ αϵτϵνιζομϵν στϵναζοντϵς και θρηνουντϵς ϵν τηδϵ τη δακρυων κοιλαδι αγϵ δη σωσον ορϵ ημων τας ψυχας ημων και λαβουσα τα δακρυα ημων ως ϵυωδιαν ϵνωπιον του υιου σου ΙΗΣΟΥ ου δυσωπησον υπϵρ ημων και μϵτα την υπϵρορι αν ταυτην ημιν αναδϵξον ω ϵπιθυμητης και ϵυσπλαγχνϵ μονη καθαρα και παρθϵνϵ Μαρια. Συμβολη Αγιος ο Θϵος Πιστευω ϵις ϵνα θϵον πατϵρα παντοκρατορα ποιητην ουρανου και γης ορατων τϵ παντων και αορατων και ϵις ϵνα κυριον Ιησουν Χριστον τον υιον του θϵου τον μονογϵνη και τον ϵκ του πατρος γϵννηθϵντα προ παντων των αιωνων.

Oratio dominica. Pater noſter qui in coe
lis ſanctificetur nomen tuum. adueniat regnũ tuũ.
fiat uoluntas tua ſicut in cælo & in terra.
panem noſtrum quotidianum da nobis hodie. &
dimitte nobis debita noſtra. ſicut & nos di-
mittimus debitoribus noſtris. & ne inducas nos in
tentationem. Sed libera nos a malo Amen.

Salutatio Angeli ad beatiſſimam uirginem.
Aue gratia plena Maria dominus tecum
benedicta tu in mulieribus & benedictus fructus
uentris tui. quoniã peperiſti Saluatorẽ aiarũ nrãꝝ.

AD EANDEM ALTERA.

Salue regina mr̃ miſericordiæ. uita. dulcedo & ſpes
noſtra ſalue. ad te clamamus Euæ exu-
les filii ad te ſuſpiramus gementes & flen
tes in hac lachrymarum ualle. eia
iam aduocata noſtra miſericordes tuos oculos
ad nos conuerte. & IESVM benedictum
fructum uentris tui nobis poſt exilium hoc
nobis oſtende o clemens o pia o dul-
cis uirgo Maria. Symbolum apoſtolorum.

Credo in unum deũ patrem omnipotentem poe-
tã celi & terræ. uiſibiliũ omniũ & iuiſibiliũ & i
unũ dñm IESVM Chriſtũ filiũ dei unigenitũ. &
ex patre natum ante omnia ſæcula.

θεὸν ἐκ θεοῦ φῶς ἐκ φωτὸς θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ
ἀληθινοῦ γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα ὁμοούσιον τῷ
πρὶ δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο τόν τε δι' ἡμᾶς τοὺς ἀν-
θρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελ
θόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύ-
ματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρω
πήσαντα σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντί
ου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἀνα-
στάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς καὶ ἀνελ
θόντα εἰς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξι
ῶν πατρὸς καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς οὗ τῆς βασιλείας οὐκ
ἔσται τέλος καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ κύριον τὸ
ζωοποιὸν τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ ἐκπορευό-
μενον τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον
τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν εἰς μίαν ἁγίαν κα
θολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν ὁμολογῶ ἓν
βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ προσδοκῶ
ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Εὐαγγελίου τοῦ ἁγίου ἰωάννου.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεὸν καὶ
θεὸς ἦν ὁ λόγος οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν πάν
τα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν ὃ
γέγονεν ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν καὶ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀν-

deum̃ de deo. lumen de lumine. deum uerum de deo uero genítum non factum consubstantíalem patrí per quem omnía facta sunt. qui propter nos hominés & propter nostram salutem descendít de cælis. & incarnatus est de spíritu sancto & María Vírgine & Homo factus est. crucifixus etíam pro nobis sub Pontio pílato passus & sepultus est. & resurrexít tertía die secundum scripturas. & ascendít ín cælum sedet ad dexteram patrís. Indeuenturus est cum gloría iudicare uíuos & mortuos. cuíus regni non erít finís. & ín spíritum sanctum domínum uiuíficantem qui ex patre filióq; procedít. Qui cum patre & filio símul adoratur qui locutus est per prophetas & unã sanctã ecclesíã catholícam & apostolícam ecclesíam. Confiteor unum baptísma ín remissionem peccatorum & expecto resurrectionem mortuorum. & uítam uẽturí seculí.

Euangelíum Sancti Ioannís.

In príncípio erat uerbum. & uerbum erat apud deum & Deus erat uerbum. hoc erat in príncípio apud deum omnía per ípsum facta sunt. & síne ípso factum ẽ níhíl quod factum est. In ípso uíta erat. & uíta erat lux hominum.

μὴ τὸ φῦν τὴν σκοτίαν φαίνειν. ἡ σκοτία αὐτὸ δὲ καὶ
λαβεῖν ἐγένετο. ἄμοιρος ἀπέσα λαμπρὸν ὄνομα αὐ
τῷ Ἰωάννης οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν ἵνα μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ φωτὸς ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. οὐκ ἦν
ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φωτίζει
πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν καὶ
ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ
ἴδια ἦλθε καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. ὅσοι δὲ ἔλαβον
αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι τοῖς πι
στεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θε
λήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλὰ ἐκ θεοῦ
ἐγεννήθησαν. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡ
μῖν καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ δόξαν ὡς μονογε
νοῦς παρὰ πατρὸς πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

ΧΡΥΣΑ ἐπὶ τοῦ Γνησίου.

Ἀθανάτῃ μὲ πρῶτα θεσμῶν ὡς διάκειμαι Τίμα μὴ
σέβου ὅρκῳ ἐπεὶ θ' ἥρωας ἀγῶνας. Τούστε καὶ χθο
νίους σέβου δαίμονας ἐννόμοις ἔρξων. Τοὺς τε μετὰ
τοῦτ' ἀρίστους ἐκτελέσας. Τῶν δ' ἀμύητον ἀρετὴ ποιοῦ φίλη
ὅστις ἄριστος. Πρᾶος ἴσθι δείκηλος ἔργοισί τε ἐπωφε
λίμοισι. Μηδ' ἔχθαιρε φίλῳ σὸν ἁμάρτημα ἐὰν δύνῃ
καὶ μικρόν. Ὁρᾷς δυνατὰ μάλα ἐγγὺς ἀνάγκη ἐπιθυ
νεῖν. Ταῦτα μοῦνα ἴσθι κρατεῖν δεινὰ δὲ πάσχειν
Γαστρὸς μὴ πρῶτιστα κύπτου λαγόνες τε.
Καὶ θυμοῦ πρήξεις δ' ὃς χρόνῳ τε μήτε μετ' ἀμφὶ
Μήτ' ἐν δήμῳ πάντ' δὲ μαλισταίχμιος αὐτὸς.

& lux in tenebris lucet & tenebræ eam non comprehen-
derunt. fuit homo missus a deo nomen e-
i erat Ioãnes. hic uenit in testimoniũ ut testimoniũ phiberet
de lumine. Non erat ille lux sed ut testimonium perhi-
beret de lumine. Erat lux uera quæ illuminat
omnem hominẽ uenientẽ in hunc mundũ. In mũdo erat &
mundus per ipsum factus ẽ. & mũdus eũ nõ eognouit. In
propria uenit & sui eum non receperũt. Quotquot aũt rece-
perunt eum dedit eis potestatem filios dei fieri cre-
dentibus in nomine eius qui nõ ex sanguinibus neqꝫ ex uo-
luntate carnis neque ex uoluntate uiri. sed ex deo na-
ti sunt. Et uerbum caro factum est: & habitauit in no-
bis & uidimus gloriam eius gloriam quasi unige-
nitt apatre plenum gr atiæ & ueritatis

CARMINA AVREA PYTHAGORAE

Immorales qdẽ primũ deos lege ut dipositi sũt Cole. &
uenerare iusiurandum. deinde Heroas illustres. Et ter-
renos uenerarẽ dæmões legitie sacrificãs. Et pẽtes honora
& proxime natos. Sed ex aliis uirtute fac amicum
quicũqꝫ optimus. Benignis ãt pare ꝟmonibꝰ opibusqꝫ u
tilibus. Neque odio habe amicum tuum peccati cau-
sa parui Quoad possis. potentia. n. necessitatem prope
habitat. Hæc autẽ sic scito abstinere uero assuesce horꝫ.
Ventris quidem primum & somni luxuriæque
& iræ. facies autem rem turpem neque cum alio
neqꝫ sepatĩ. i oibꝰ aũt maxie pudeat te tui ipsius.

Εἰ τα δικαιοσυνην ἀσκειν ἐργῳ τε λογῳ τε.
μηδε λοχίσῳ σαυτὸν ἐχθρὸν πειθεν μηδενι θιξε.
αμμαχην θεῶν μὴν ὡς θανειν τε πῶλαι απασιν.
χθη μαται δ' αὖτε μὴν κλεος θάλλ. αὖτ' ὀλεσσαι
σατάλε δαιμονιηι Τύχαι βροτοι ἀλιτεχουσιν
ὧν ἀμμοι ρᾳ ἐχης πρᾶως φερε, μηδ' ἀγαμαχηι.
ἀεθλ δὲ πρεπει καθόσον δυνηι. ὡδε δὲ φρᾶζευ.
οὐ ῥαιν Τοις ἀγαθοῖς λουτ πολὺ μοῖρα δίδωσι.
πολλοι δ' ἀνθρωποι σι λογοι δηλοί τε καὶ ἐθλοι
πρὸς πι πτουσ'. ὧν μητε κπλησσεο, μητ' ἀρεσσηι.
Εἰ ρητεθεν σαυτὸν, ψῦδος δ' ἦν φερτι λειπηι.
πρᾶως ι χ. ὁ δε τοι ἐρεω επι πᾶσι τε λεθ ω.
μηδε σ μητε λογῳ σε παρεθ ω, μητε τι ἐργῳ.
πρῆξαι, μηδ' ἔασειν ὅτι Τοι μη ἀγαθὸν ἐστι.
βουλευου δε πρὸ ἐργου, ὅπως μη μωρα πελ.
δειλὸ τοι πρηγμ τε λεγειν Τᾶνοντα πρὸς ἀνδρος.
αμμα τα δ' ἔκτε λεειν, αἰσχ μη μετεπεται νιησηι.
πρῆσσε δε μηδεν τῶν μη πιστα σαι αμμαδ ι δασκω.
σατα χρεω ν, καὶ τορ φνοτατον βιον ὡδε διάξεις.
οὐ δυσιεικὸς τῆς πρὸ σω μᾶμε λθαν ἐχθρ χθη.
αμμα τα τοῦτε μεξον καὶ σι του χρυσ ιωντε.
ποι ειθ. μεξον δὲ λεγω Τοδ' ὁμηστᾶνιησηι.
Εἰθ ι χου δε δ ι αὐταν ἐχειν, καθαρεον δ' ὑδρυ πον.
Καὶ πι φύλαξ οι τε λαῦτα ποι ειν, ὁποσα φθόν ι χει.

Tum iuſtitiam exerce reqꝫ uerboqꝫ.
neqꝫ ſtulte teipſum habere in re ulla aſſueſce:
ſed cognoſce quidem qꝫ morí fato datum eſt omnibus.
pecunias autem aliquãdo quidẽ poſſidere ama. aliqñ pdeꝛ.
Quotqꝫ cæleſti fortuna mortales calamitates habent
harum ſi partem habeas æquo animo patere. ne ægre feras.
corrigere autem conuenit quoad potes. ſic autem conſidera
non ualde bonis iſtarum. s. calamitatum fortuna præbet
multi autem hominibus ſermones maliqꝫ & boni
coincidunt. quibus neqꝫ obſtupeſce. neqꝫ quidem permittas
implicari teipſum. mendacium autem ſiquod dicatur
Benigne feras. Quod autem tibi dicam in oĩ. i. oino pficiatur
nullus neqꝫ ſermone te decipiat. neqꝫ quid facto.
fac neqꝫ dic quod tibi non melius ſit-
conſule autem ante opus. ut non ſtulta ſint.
timidi quidem facereqꝫ dicereqꝫ ſtulta : proprium hominis.
ſed ea perfice quorum poſtea te non pœniteat.
fac autem nihil quæ neſcis. ſed docearis
Quæcunqꝫ neceſſe eſt: & delectabilem uitam ſic perages.
neqꝫ ſanitatis circa corpus negligentiam habere oportet.
ſed potus mẽſuram: & cibi exercitiorumqꝫ
fac. mẽſuram autem dico hanc quæ moleſtiam non inferat.
aſſueſce autem uiuẽdi modum habere purum: firmum.
Et caue hæc facere quæ odium tenent.

μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν ὃ ποιᾶ καλὰ ἀδαήμ
μὴ δ' ἄνελευθέροσιθι μεῖζον δ' ἐπὶ πᾶσ' ἄρις
πρῆσσε δὲ λαῦθ' ἅσσε μὴ βλάψῃ. λογίσας δὲ προέργ.
μηδ' ὕπν' ἀμαλακοῖσ' ἐπ' ὀμμασι προσδέξασθαι
πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων ἕκαστον ἐπελθεῖν.
πῇ παρέβην. τί δ' ἔρεξα. τί μηδὲ δύνατε λεῖπε.
ἄρξάμενο δ' ἀπὸ πρώτου ἐπεξιθι πᾶ μετέπτα.
δεῖλαμ' ἐκπρήξ' ἐπὶ πλῆσσεο. χρῆσα δὲ τέρπ.
Ταῦτα σοὶ φ. λαῦτ' ἐκμελέτα. τάτων χρὴ ἐράνοσε
Ταῦτάσε τῆς θείης ἀρετῆς εἰσιχνιάθησεη.
Ναὶ μὰ τὸν ἁμετέρᾳ ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὺν
παγγᾶν ἀενάου φύσεως. ἀλλ' ἔρχεο ἔπ' ἔργ.
θεοῖσ' ἐπευξάμενος τελέσαι. λοῦτ' δὲ μὴ ρᾳθυμ
γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
σύστασιν. ἠτε ἕκαστα διέρχεται ἠτε κρατεῖται
γνώσῃ δ' ἠθεμιδ' ὅτι φύσιν πρὸς πάντος ὁμοίης
ὡς τέοτι μήτε σε λάπτε λάθος ἔξειν. μὴ λέτι λήθῃν
γνώσῃ δ' ἀνθρώπῳ αὐθαιρετα πήματ' ἔχοντ'.
Πλήμονε σοὶ τ' ἄρ' ἔπειτα θεοὶ τελέουσιν ὀνείδε ρῳδ.
οὔτε κλύουσ'. λύσιν δὲ κακῶν ὡς οἷοί σφισιν ἔσται.
Τοίη μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας. οἱ δ' ἄρα κεῖσε
αἰὲν ἐπ' ἄλλα φέρον[ται] ἀπήμονα πήματ' ἔχοντες.
λυγρὴ δ' ὡσὼ ἀοιδὸς ἐρις βλάπτουσα λέλυσθε
συμφύρσ. ἣν οὐδὲ προσάγειν εἴκοντα δὲ φλυ

Ne expende extra tempus tanquam bonorum nescius,
neq; auarus sis, mensura autem in omnibus optima.
fac autem ea quæ te non lædant: considera autem ante opus,
neq; somnum mollibus in oculis suscipe
antequam diurnorum operum ter unũ quodq; percurras,
quo accessi? quid uero feci quod mihi decẽs nõ perfectũ est?
incipiens autem a primo percurre: & postea
mala quidem si feceris: dole, bonis uero lætare,
hæc labora: hæc meditare: hæc oportet amare te:
hæc te diuinæ uirtutis ad uestigia ponent
næ per nostræ animæ dantem quaternarium numerum
fontem perennis naturæ, sed uade ad opus
deis supplicans perficere, his autem dominatus
cognosces immortaliumq; deorum mortaliumq; hominũ
cõiunctionẽ quẽadmodũ singula ptrãseũt & sicut tenentẽ,
cognosces autem quatenus fas est naturã de omni similem,
quare te neq; insperata sperare neq; quid latere,
cognosces autem homines spontanea detrimenta habentes,
miseri qui bona prope cum sint neq; uident
neq; audiunt, solutionem aũt malorum pauci norunt,
talis fortuna mortalium lædit mentes, sed rotis
ex aliis in alia feruntur, infinita nocumenta habentes,
difficilis, n, comes lis nocens latet
insita, quam non oportet adducere, uenientem uero fugere,

Ζεῦ πάτερ ἡ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τε λύσεαι ἅπαντ'
ἢ πᾶσιν δείξας οἷος τῷ δαίμονι χρῶνται.
ἀλλὰ σύ θάρσος ἔπειθε θεοῦ γένος ἄμμι τοῖσιν.
οἷσι ἔρα προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἑκάστα.
ὧν ἔσοι τε μετ' ἐσθλὰ κρατησφῶν σέκελλύω.
ὄβριμος ἀσπιστὰς ψυχὴν δὲ θοῦνων ἀπὸ σῶν δύσεαι ὤστε.
ἀλλ' ἔργα βροτῶν ἔπομεν τε καθαρμοῖς
ἐντελύσῃ ψυχὰς κρίνων καὶ φράζεν ἑκάστα.
ἠνίοχον γνώμην σχοῦσα καθυπτίαν ἀρίστην.
ἠνδ' ἀπολείψασ' ὦμα ἐς αἰθέρ' ἐλυτέρ' ἔλθῃς.
ἐσσὶ καὶ ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος οὐκέτι θνητός.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΧΡΥΣΩΝ ΕΠΩΝ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΩΚΥΛΙΔΗΝ.

Ὁ Φωκυλίδης οὗτος ἦν ἐπὶ Κύρου βίου.
ὡς Χρυσόμυσης ὡς ἀπόστολος μέγας
ὡς ἀκροατὴς τῶν θείων σωμάτων
καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρίστων πρακτέων
εὐαγγελικῶς ἰαμβεῖα λαλεῖ καὶ γράφει.
ὑπέρκοπα τυγχάνοντα λοίσθιον τῷ μέτρῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ἕτεροι

ΤΑΥΤΑ Δίκης ὅσιοι κ' ὅσιοι θεοῦ βιβλίον μέτα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁσοφώτατος ὁλβιάδωρα.

Φωκυλίδου ποίημα γνωμικόν.

ΜΗΤΕ γαμοκλοπέειν μήτ' ἀρσενα κύπριν ὁρίνειν

Iupr̃ pater uel multis malis liberes omnes.
Vel omnibus ostendas qua sorte utantur.
Sed tu confide postquã diuinum genus est mortalibus.
Quibus sacra afferens natura ostendit singula.
Quorum si tibi quid affuerit uinces quæ te iubeo.
Cum curaueris. animam autem laboribus ab istis liberabis.
sed abstine ciborum quos diximus inq; purgationibus
inq; liberatione animi diiudicans & colidera singula
aurigam iudicium cum posueris super optimum.
Si autem cum reliqueris corpus ad æthera purum uenies
Eris immortalis deus: incorruptibilis: non amplius mortalis:

Finis aureorum Carminum Pythagoræ.

VERSVS IN PHOCYLIDEM.

PHOcylides decentem uiuens uitam.
Vt sacris initiatus: ut apostolus magnus:
Vt auditor Dei uaticiniorum.
Et Antistes optimorum operum.
Euangelice hæc dicit & scribit.
Vtilia quæ sunt iis qui in uita.

INEVNDEM ALTERI.

Hæc iudiciis diuinis Dei consilia declarat
Phocylides uirorum sapientissimus. ditia dona.

PHOcylidis poema admonitorium

Neq; sis adulter. neq; masculam uenerem excita.

μήτε δόλους ῥάπτειν, μηθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν·
μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, αἰγὲ ξοσίων βιοτεύειν.
ἀρχεῖσθαι παρεοῦσι· καὶ αἰσχρίων ἀπέχεσθαι.
λύπα μὴ βάζειν. τὰ δὲ τήκτυμα πάντ' ἀποροῦσιν·
πρῶτα θεοὺς τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας·
πᾶσι δικαιαγέμεν μηδὲ χρίσιν ἐς χάριν ἐλκεῖν·
μὴ ῥίψης περὶ ἦν ἀδίκως μὴ χρίμπε προσωπον·
ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς ὀτε θεὸς μετέπειτα δικάσει·
μαρτυρίην φυδὴ φεύγειν. λαδὶ καὶ ἀγορεύειν·
παρθενίην τηρεῖν, ὡρίσιν δὲν πᾶσι φυλάσσειν·
μεξανεμὶ τὰ δίκαια καλοῦδέ τι μέξον ἅπασι·
σαφὲς μὴ χρουεῖν ἑτερόζυγον, ἀμφίσον ἔλκειν·
μήτε σὺ ὁρκήσῃς μήτ' ἀγνώς, μήτε ἐχοντι·
λύδρον συγγενέος, ἀβρότερος ὡς ὁμόωσε·
σπέρματα μὴ κλέπτ'· ἐπαρᾶσιμος ὅστ' ἀρέσθαι·
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ λίβε πένητα·
γλῶσσαν οὖν ἔχειν· κρυπτὸν λόγον σὺ φρεσὶ σχεῖν·
μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οὐ δικαίως τὰ ἑκόσης·
πῶ χῶ δ' ὐθύς, δίδου, μηδ' αὔριον ἐλθέμεν ἐᾶσης·
πλήρωσας σέο χεῖρ' ἔλεον χρῄζοντι παράσχειν·
ἄστεον εἰς οἶκον δέξαι· μὴ τὸν φίλον ὄμμιγε·
νωθρὴ γουνοῦσι κτέρον· ἐπεὶ ἄλοος ἐστὶν ἄδηλος·
χεῖρα σοφοῦντι διδάσκω· δ' ἀπειρέσατο δῶρα·
κοινὰ πάντα θεῶν πάντων, ὄβριος ξόανος, ἄσατος ὄλβος.

neqꝫ fraudes innecte. neqꝫ ſanguine manus pollue.
nec diteris iniuſte. ſed ex iuſtis uiue.
Contentus ſis præſentibus. & alienis abſtine.
Mendacia ne dicas. ſed uera omnia loquere.
PRImum deum cole. deinde tuos parentes.
Omnibus iuſta tribue nec iudicium adgratiam trahe
Ne ſpernas paupertatem. iniuſte ne iudices faciem
Si tu male iudicaueris. te deus poſtea iudicabit
Teſtimonium falſum fuge. iuſta loquere.
Virginitatem cuſtodi. fidem uero in omnibus ſerua.
mẽſuras tribue iuſtas. bona autem menſura in omnibus.
Bilancem ne feri in altero iugo. ſed æquam trahe.
Neqꝫ peieres neqꝫ inſcienter neqꝫ ſponte.
Peieratorem odit deus immortalis quicunqꝫ iurauerit.
Semina ne furare. execratus qui ſumit.
Mercedem laboranti da. ne preme pauperem.
linguam itaqꝫ compeſce. abſconditum uerbũ in mẽte tene.
neqꝫ iniuſtũ facere uelis. neqꝫ igitur iniuſtitiã facientẽ ſinas.
mendico ſtatim da. neqꝫ cras uenire dicas.
Cũ impleueris tuas manus. miſericordiam indigenti præbe.
Qui ſine tecto eſt in domum ſuſcipe. & cæcum duc.
Naufragorum miſerere. quoiam nauigatio eſt incerta
Manum cadenti da. ſalua uero derelictum uirum.
Cõmunes paſſiões oium. Vita trochus ẽ, inſtabiles diuitiæ.

πλοῦτον ἐχώρησην χεῖρα πενητύσι ὀρεξον.
ὧ ξοι ἔδωκε θεὸς τούτων χήζουσι παρᾶσχε·
ἐσῶ κοινὸς ἀπ' ὀμφιος ἁ ὁμόφρονα πάντας.
τὸ ξίφος ἀμφιβαλὼ μηρὸς φόνον ἀλλεσαμὴν
εἴθε δὲ μὴ χήζοις μήτ' ἐννομα μήτε ἀδίκως.
ἦν γὰρ ἀποκτείνης ἐχθρὸν σεο χεῖρα μιαίνῃς.
ἀχρὸ γεηρυέων τοσα ποσχεο μηδ' ἀρὺ πορβῆς.
πάντων μέξον ἄριστον ὑποδρασίαν δ' ἀλεφαί-
μηδέ τιν' ἀὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃς ἀρούρης·
ἐσῶσαν ὁμοτίμοι ἐπὶ λυδίς ἐν πολίταις.
πολὺ γὰρ πείνης πῆρ ὠμεστὸν πολυπλάγκτῳ
χώρῃ δ' οὔτι βέβαιον ἐχεπέδον ἀνοίσιν.
ἡ φίλοξενίη μοσύνη μήτηρ ἀκακότητος ἀπασης·
χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶν ἀργυρος ἀνοίσι.
χρυσε καὶ ἀργυρε βιοφθόρε πάντα καλέπτῃ
εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι τῶνδε πρόφυον
σοῦ γὰρ εἵνεκα μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε
ἔχθρα δὲ τέκνα γονεῦσιν. ἀδελφεοὶ τε σφωϊν μὴ-
μηδ' ἕτερον κτείνῃς ἱερὰ δὶ ἡμέρην. αἰγαγόρων
μηδ' ὡς πεξὸ φυὴς. πολυπουϊκα χώρανα μεβᾶ.
ὀϊστὶς ἐλέων ἀδίκει. κακὸς ἀνήρ. αἰὺ πάρμαστις
οὐκ ἐρέω τὸ τέλος. βουλὴν δ' αὖθ' ὧν ἑκάστου.
μὴ γαυροῦ σοφίῃ. μὴ τ' ἀλκῇ. μὴ τευ πλούτῳ.
εἷς θεός ἐστι σοφός. δύνατος. ἀμαχητὶ πολυόλβος

Díuítías habens tuam manum egenis oſtende.
quæ tíbí dedít deus ex íís índígentibus præbe:
ſit communís.omnís uíta.& concordía omnía.
enſem accínge non ad cædem ſed ad defenſíonem.
utínam autem non egeas neqꝫ íuſte neqꝫ íníuſte.
ſí.n. occíderís ínímícum tuum. manum polluís.
agro uícíno abſtíne.neqꝫ ſupergrediaris.
omnium moderatío optíma.prætergreſſiones malæ.
neqꝫ ullum creſcentem fructum lædas terræ aratæ.
ſínt eíuſdem honorís aduenæ ínter cíues.
omnes ením paupertatem experímur errarífícam.
regío uero nullum fírmum habet ſolum hominíbus.
Auarítía mater malítíæ uníuerſæ.
Aurum ſemper dolus eſt & argentum hominíbus.
O aurum malorũ prínceps.uítæ deſtructor oía dífficílítãs.
o utínam te non mortalíbus natum nocumentum amabíle.
tuí.n.cauſa pugnæqꝫ prædæqꝫ cædesqꝫ.
ínímící uero fílíí parentíbus.fratresqꝫ germanís fratríbus.
ne alterum cæles corde íntellectum.alía dícens.
neqꝫ ſís ſícut petrhæreſius polypus. per regíonẽ muterís.
quí uolens íníuſte agít.malus uír. ſed ſub neceſſítate
non dícam fínem.conſílíum dírige cuíuſqꝫ.
neqꝫ ſuperbí ſapíentía neqꝫ robore neqꝫ ín díuítíís.
unus deus eſt ſapiens fortis ſímul & prædíues.

μὴ δὲ πατρὸς χολωθεὶς τοῖς κακοῖς ξυγχωρεῖν ἥτορ.
οὐκέτι γὰρ δύναται τὸ λεῖπον εἶναι ἄτυκτον.
μὴ προφεύγῃς ἐς χεῖρα. χαλεπὸν δ' ἄγριον ὀργῆς.
πολλάκι γὰρ φλέξας ἑκὼν φόνον ἔξεπε λεῶν
ἐς ὠκοινόπαθον. μηδὲν μέγα μηδ' ὑπερφίαλον.
οὐκ ἄγαθὸν πλεονάζον ἐφ' ὑθύνῃ τοῖσιν ὀφαρ.
ἢ τὸ μὴ δὲ ξυφὴ πρὸς ἄμεξους ἐλθεῖν ἐρώτας.
ὕψαυχεῖ δ' ὁπόλυσπλάστος ἡμὸς ὕμερις ἀεξῇ.
θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα λαγχεῖ.
ὀργὴ δ' ἔστιν ὄρεξις ὑπερβαίνουσα δὲ λύσσα.
ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸς· φαύλων δ' ὑποεργός.
λοιμὰ κακῶν ὅλον ἦθος· μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πόνων τε
σεμνὸς ἐρὰ ἀρετῆς. ὁ δὲ νῦν πρὶν δοιὸς αἰχμὸς ὀφέλλῃ.
ἢ δ' ὑς ἀγανοφρόων λιχλήσεται ἐν πολίταις.
μεξοῦ μὴν φατιδὴν μὴ πτεῖν· καὶ μυθολογεῖν.
πάντων μεξονάριστον· ὑπερβασίη δὲ λεαίνη·
μὴ φθονέοις ἀγαθοῖς· μὴ μῶν μοῦνόν γ' ἀφῇς·
οὐ φθονοῖ οὐδὲ δαίμων καὶ ἐν ἀμηχάνοις τελέθουσιν·
οὐ φθονεῖ μήνη σοὶ χρείσσονι καὶ λιγαώνας·
οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι νέρθεν ἐοῦσα·
οὐ πρὸς ἀμοιρεσίην δὲ μόνοις δῶ ἐχούσιν·
εἰ γὰρ ἐλισμακάρεσσιν ἐὴν οὐκ ἄμμι πόλος ἐστί·
σωφροσύνην δ' ἀσκεῖν· αἰζηοῖσιν δ' ἐρατὸν ἀστεχὲς
μὴ μιμοῦ κακότητα δίκης δ' ἀπαλεξήμεναι.

Neq; præteritis malis consume tuum cor.
non amplius.n.potest factum esse infectum.
ne preceps in manum frena uero asperam iram.
sæpe uero percutiens nolens necem perfecisti.
sint communes passiones. non magnum neq; superbum
non bonum abundans est mortalibus utilitas.
multa.n. uoluptas ad immoderatos trahitur amores.
superbire faciunt uero multæ diuitiæ. & ad iniuriam augẽt.
furor subfluens insaniam exitialem parat
ira uero est appetitus.superans uero ira permanens.
æmulatio bonorum bona malorum uero laboriosa.
audacia malorꝝ pniciosa multũ.auget uero bona laborãtes
castus amor uirtutis: sed ueneris dedecus auget.
dulcis iucundus uacatur inter ciues.
mensura comede quidem mensuraq; bibe & fabulare
omnium mensura optima.supergressio autem mala.
ne inuideas bona sociis ne conuitium accendas.
sine inuidia cœlestes.& inuicem pollent
non inuidet luna multo melioribus solis radiis.
non terra cœlestibus sublimitatibus infra ens.
non flumina pelagis.semper autem concordiam habent.
si.n.discordia deis beatis esset nunq̃ polus staret.
castitatem uero exerce.malis uero operibus abstine:
ne imitare malitiam iustitia uero dele uindictam.

πειθω μὴν γὰρ ὄνειαρ ἐρις δ' ἐριν ἀμφὶ τι φυτεύει.
μὴ πιέσῃς τὰ χέρσα πρὶν ἀρξέμεν περάσῃς ὄψει.
νικᾷν ὦ ἐρέθιλας ἐπὶ πλέονεσι καθήκει.
καλὸν ξυνίζειν λαχὼς λιλαίοις ξανθεζεσθαι.
ἡ πλείσταις δὲ λιλαίοις βραδίωνος ἀρὰ καιρὸν
μηδέ ποτε χρήσης πικρὸς γένη ἀνδρὶ πένητι.
μηδὲ τις ὀρνιθας καλιὴς ἄμα πάντας ἑλέσθω.
μητέρα δ' ἐκ προλιποῦσ' ἐχης παλίντροπος ἔσσῃ
μηδέ ποτε κρινέμεν ἀδίκημονας ἀνδρας ἑταίρους.
Τὴν σοφίην σοφὸς ἴθυνε. τέκνας δ' ὁμοτέχνους.
οὐ χωρεῖ μεγάλην δίδαχην ἀδίδακτος ἀλιεύειν.
οὐ γὰρ δὴ νοέουσι μὴ δέ ποτ' ἔωθεν λαμαθόντες.
μηδὲ ξανθεζοκορυστὶ κολακας ποιέεσθαι ἑλαύνων.
πολλοὶ γὰρ πόσσος ἡμερώσιος εἰσὶν ἑλαύνοι.
καιρὸν θηπτῶν τε σπεύδειν κορέσασθαι ἐχώσιν.
ἐχθομένους δ' ὀλίγ' ἡμῖν πολλοὶς πωλίζεσ' ἀπλησοί-
λαιῶ μὴ τῷ σὺν πλύξοπος ἐστὶν ὁμιλος.
λαὸς καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκαλαχέτα πάντα.
μηδὲ μάλην ἐπὶ πῦρ καθίσασ μιν θ' φίλ\ ἥρ
μέξασθε τῷ χθεοῖσι. τὸ γὰρ μέσον ἐστὶν ἀρίστον
γουνάμ ἐστι μοι ῥαθάμας ἀτερχύλοις νεκύεσσι.
μὴ τύμβον φθίμενον ἀμορύξῃς μὴ δ' ἀθέατα.
δείξῃς ἠελίῳ καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς.
οὐκαλὸν ἀρμονίην ἀναλυέμεν ἀνθρώπολο.

Perſuaſio quidem enim utilitatem lis uero litem repululat.
ne crede citiſſime antequam uere finem uideas.
uincere bene operantes in pluribus oportet.
bonum hoſpitare potius menſis uilibus
quam copioſis plurimis dolis morantibus præter tempus.
nunquam muruator amarus fias uiro pauperi.
neq; quis aues nidi ſimul omnes ſumat.
matrem uero relinquas: ut habeas rurſus ipſius pullos.
nunquam iudicare imperitos uiros ſinas.
ſapientiam ſapiens dirigit: artes uero coartifex.
non eſt capax magnam doctrinam imperitus audire.
non.n. intelligunt qui nunquam bona didicerunt.
neq; paraſitos aſſentatores fac ſotios.
multi.n.potus & cibi ſunt amici.
tempori aſſentantes ut ſatiari poſſint.
dolentes uero paucis. & multis omnes inexpleti.
populo ne crede. mutabilis eſt turba.
populus & aqua: & ignis. irretentibilia omnia.
neq; fruſtra apud ignem ſedens diminuas carum cor.
menſuram uero fac deis. menſura.n. eſt optima.
terram impertire inſepultis mortuis.
ne tumulum mortuorum refodias. neq; non uidenda
oſtendas ſoli. & dæmoniacam iram excites
non bonum compoſitionem reſoluere hominis.

μὴ λάχοιμι δ' ἐγὼ ἐλεεινὸς ἐλεεινὸν φάος ἐλθεῖν.
λείψανα πομπῶν, ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθοντα.
ψυχαὶ γὰρ μιμνήσιν ἀκήδεοι ἐν φθιμένοισι.
σώματα γὰρ ἐστὶ θεὰ χθονὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
σῶμα γὰρ ἐγὼ εἰμι ἐλεεινὸν μὴ πάντες δ' αὐτήν.
λυόμενοι κόνις ἐσμεν, ἀήρ δ' ἄνα πνεῦμα διδυκῇ.
πλὴν μὴ φεῖδον μεμνῆσθαι θυητὸς ὑπάρχειν.
ἐκὲν δ' ἄδην ὀλβον ἔχειν, μὴ χήματ' ἀτεῖσθαι.
πάντες ἴσοι νεκύες, ψυχῶν δ' ἐθέος βασιλεύει.
Κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια καὶ πρὶν ἄδης.
ξυνὸς χῶρος ἅπασι πένητί τε καὶ βασιλεῦσιν.
πολλὼ δοιοὶ ζωῶν χρόνον· ἀμφὶ πικαίρου·
ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἐστὶ δι' ἀπάντων
μήτε κακοῖς ἄχθου μήτ' ὄλβιε πάγχαλεπον μή.
πρὸς μάχιος ξυβιόταν· θαρσαλέοισιν ἄπαστον.
καιρῷ λάζεσθαι μὴ δ' ἀῦτι πνέειν ἀνέμοισι.
πῆμα καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἠλυθ' ἀφύσσαι
μὴ μεγαληγορίην ξυφῶν φρένα λυσαώθεϊ.
μὴ ἐπὶ τὴν ἀσκεῖν· ἥτις μέλλα πάντος ὀνήσει.
ὅσσον λοιὸς λόγος ἀνδρὶ φιλώτερον ἐστὶ σιγᾶν.
ὅππαλον ἐκάστῳ νέμεσις θεὸς ἐφύσιν ἠρόφοιτον.
ὀρνίσι μὲν πολλὴν τανύπτερον ἠδ' ἀλκὴν τελέουσι.
ταύροις δ' αὖρ χύτοισι κέρασι· κέντρα μέλισσαις
ἐμφύρη ἀλκὴ ἔδωκε. λόγος δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισι.

Et celeríter autem ex terra ſperamus in lucem uenire. 13.
relíquiæ defunctorum poſtea uero deí ſunt.
animæ.n.manent íncorruptíbiles ín mortuís.
ſpíritus.n. eſt deí uſus mortalíbus & ímago.
corpus.n. ex terra habemus.& omnes ad ípſam.
ſolutí pnluís ſumus.aer uero íterum ſpíritum aſſumít.
pecuníís ne parcas.memento q; mortalís es.
non lícet apud Plutonem díuítías habere: pecuníaſq; ferre.
omnes æquales mortuí.anímís uero deus domínatur.
communía palatía domorum. æterna. & patría ínfernus.
communís locus omnibus pauperíbusq; & regíbus.
non multum homínes uíuímus tempus. ſed ín tempus.
anima uero ímmortalís & ínſeneſcíbílís uíuít ſemper.
neq; malís doleas.neq; ígítur lætare gaudío.
ſæpe ín uíta & ſperantíbus ínfidum.
tempori ſerui ne contraſta uentís.
uulnus dolentíbus & malí ſolutío uenít cíto.
ne magníloquentía laſcíuíens mentem debaccheris.
bonam locutionem ſerua quæ ualde omnes íuuabít.
arma ſermo uíro acutíora ſunt ferro.
arma cuíq; tríbuít deus naturam aerívolam.
auíbus quídem multam uelocítatem.roburq; leoníbus.
tauríſ uero cornibus perſe fuſís. aculeos apíbus
naturale adíutoríũ dedít.ratío uero ꝓpugnaculũ homínib9.

Τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίας λόγος ἐστὶν ἄριστος.
βέλτερος ἀλγιόντος ἐφυτεσσοφισμένος ἀνήρ.
ἀγρούς καὶ πόλια σοφία καὶ νῆα κυβερνᾶ.
οὐ χόσσον κρύπτειν τὸν ἀταθαλὸν ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ
αὐγὰς χὴ κακοφρονέοντ' ἀπὸ ξόπαθεν ἀνάγκη.
πολλάκι σὺν θυμῷ κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.
φωρῶν μὴ δεξιὴ κλοπίμην ἀνδρῶν παρεθήκην.
ἀμφότεροι κλῶπες· ὁ δεξάμενος ὁ κλέψας.
μοῖρα μὲν πάσι νέμειν· ἴσοτης δ' ἐν πᾶσιν ἄρίστη.
ἀρχόμενος φείδου πάντων· μὴ τέρμε πιδεύης.
μὴ κτήνους θυητοῖο βορὴν καταμέξον ἐλαυνῶν.
κτήνος δ' ἦν ἐχθροῖσι καὶ ὁδὸν σὺν ἐγχόρον.
πολεμόντε βροτὸν ἢ ἀλιξόπτ' μηδ' ὑπὸ λυγῆς
βέλτερον ἀντ' ἐχθροῦ τυχεῖν φίλου μενεόντος·
ἀρχόμενον κακὸν κοπτεῖν ἕλκος τ' ἀκέσασθαι
μηδὲ τι θηριοβόρον δαῖσι κρεασὶ ἀρτίποσιν δὲ
λείψανα λεῖπε κυσὶ θηρῶν ἀπὸ θῆρες ἔδονται.
φάρμακα μὴ τοῦ χθιζιναπῆ βίβλων ἀπέχεσθαι
μητιάχοις ἀπαδαλοις μὴ μορφῇ χείρα βιαίως.
φεύγε διχοστασίην· μὴ ἐὸν πολεμιστῆρος.
μηκαλὸν δὲ ἐρξήσασθαι ἐὸν ἐς ἑωυτῷ.
ἐργάζευ μοχθῶν ὡς δίκαιων βιοτήσῃς.
πᾶσι γὰρ ἄρτος ἀνὴρ ζώει κλοπίμων ἀπὸ χθρῶν
μηδ' αὖγε παραδαιτὸς ἐδοὶς σὺν βάλισμα ξαπέζης
ἀλλ' ἀπὸ τῶν οἰκείων βιοτῶν φάτις ἀνὺ βρίσος.

a deo inſpiratæ autem ſapientiæ ratio eſt optima.
melior forti eſt ſapiens uir:
agros & urbes ſapientia & nauem gubernat:
non iuſtum abſcondere iniuſtum uirum inhonoratū.
ſed oportet malum operatorem fugere neceſſario.
ſæpe commoriuntur malis qui cum eis ſunt.
furum ne accipias furtum uirorum depoſitum.
utriq; fures & accipiens & furans.
partem omnibus tribue. æqualitas uero omnibus optima.
dominans parce omnibus. ne tandem indigeas.
ne iumenti mortui cibum ad menſuram ſume.
iumentum uero ſi inimici cadat per uiam colleua.
errantemq; hominem & mari uexatum ne deuites.
melius pro inimico adipiſci amicum proprium.
incipiens malum abſcide. ulcuſq; ſana.
neq; feralem edas carnem. uelocipedibus uero
reliquias linq; canibus. a feris feræ edantur
uenena ne ſtrue. magicis libris abſtine.
pueris tenellis ne capias manum uiolenter.
fuge diſcordiam & litem belli aduenientis.
ne malo benefeceris. ſeminare æquale eſt in ponto.
operare laborans ut ex propriis uiuas.
omnis. n. iners uir uiuit furtiuis a manibus.
neq; alius ex epuliſ edas reliquias menſæ.
ſed ex domeſticis uictibus comedas abſq; iniuria.

εἰ δέ τις ὀδε δάκε τέχνη σι ἀποιρ δικέλη.
εσι βίῳ πᾶν ἔργον ἐπᾶν μοχθεῖν ἐθέλητα.
μωυτίλος εἰ ωλώφν ἐθέλφ. ὐρεῖα θάλαττα.
εἰ δε γεωσουίην μεθέπειν μακρούτοι ἄρουρα:
ὀδὲν ἀνὺ καμάρτυ πέλει ἀνδρὸς ὐπέτες ἐργ.
οὐδ᾽ αὖτ᾽ μακάρεσι. σὸν δ᾽ ἄρετην μεγόφελφ.
μύρμηκος γαίης μυιάστας πολέλοι ποτες οικ.
ἔρχονται βιότοιο μεχημένοι ὀπὸ τάρουρα
λαϊκφράμενοι καρπῶν πληθύσιν ἄλωας.
οἱ δ᾽ αὖτοι πυροῖο νεοξιβὲς ἄχθος ἔχουσιν
κριθῶν. μὲν δὲ φέρων φορέουτα δι ωκφ.
ἐκ θέρεος ποτὶ χεῖμα βορ σφετέρην ἐσάγουτ.
ἀζηρν. φύλον δ᾽ ὀλίζον τελέθει πολυμοχθον.
καμὲν δ᾽ ἠερόφοιτος ἀρίστο πόνος τεμέλιατα.
ἡ τ᾽ ἔξ κοίλης κατα χηραμὸν ἡ δονακείην.
ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατα κοίλοδος ἐνδοθι σι μβλ.
σμινύσι μυρίοτητα κατάνθεα χηροδομοῦσα.
μὴ μείνης ἀγαμος μήπως νώνυμος θλιφ.
Δός τι φύσφκαὶ τος. τεκεδ᾽ ἐμπαλιν ὡς ἐλοχώφ
μὴ προαγωγὸς ἄλοχον σέο τέκνα μιαίνων.
οὐδ᾽ τίκτειν παύλακος ὁμοίους μοι χκαὶ λέκξας.
μηξυΐης μὴ ψαύειτε δύτερα τέκνα χονῆος.
μητερα δ᾽ ὡς λίμαλην μητέρος ἰχνια βαῖσαν.
μηὄχασι γυνητης ἐς ἀπόξοπον ἐλθεμεν δύνην.
μηδέ τι παλλακίσι παξὸς λεχέεσι μιγεὶης.

ſi uero quis non didicit artem fodiat ligone.
eſt uitæ omne opus cum laborare uelis.
nauta ſi nauigare uelis.latum mare.
ſi uero terram colere quæris.longa arua.
nullum ſine labore eſt uiris facile opus.
neq; ipſis beatis.labor autem uirtutem ualde auget:
formicæ terræ reconditas relinquentes domos
ueniunt uictus egentes quando agri
fruges attonſi fructibus implent areas.
neq; ipſæ tritici nouitritum pondus habent.
aut ordeorum.ſemper uero ferens ferentem ſectatur.
ex æſtate uſq; hyemem cibum ſuum auferentes.
infatigabile genus autem paruum eſt multum laborans.
laborat.n.aeriuola optimiq; laboris apis.
aut petræ curuæ per cauernam uel calamis
aut quercus ogygiæ inſulæ in concauo intra aluearia
examinibus odoriferos ſuper flores cæridomifica.
ne maneas celebs ne ſine memoria pereas.
da aliquid naturæ & ipſe.gigne uero iterū ſicut genitus es.
ne lenocineris uxorem. tuos filios polluens.
non enim pariunt filios ſimiles mœchica cubilia.
nouercæ ne tange ſecunda cubilia patris.
matrem uero ſicut honora matris ueſtigia uadentem.
ne ſororis in turpe ueni cubile.
neq; in pellicibus patris cubilibus miſceas.

μὴ δὲ γυνὴ φθείρῃ βρέφος ἐμβρυον ἐδοθι μαστοῦ.
μὴ δὲ λεχοῦσα κυσὶ ῥίψῃ μυζυλιν ἑλωρα.
μὴ δέτις ἠ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάλητω·
οὐδ' αὐτοῖς θηρεσσ' ἁρσην συοβοσιν εὐνήν.
μὴ δ' αὖ παιδοτόνον ποτε τέμνειν ἀρσενα κοῦρη.
μὴ δ' ἀλόγοις σώοις βατήριον ἐσλεχος ἐλθεῖν.
μὴ δ' ὑβριζε γυναῖκα ἑταῖ' ἐχυρτοις λεχεσσι.
μὴ παραβὴς δίκας φύσεως εἰς κυπριν ἀθεσμα.
μὴ δέτι θηλυτεραι λεχος ἄρρεν μι μησαντο.
μὴδὲς ἐρωτα γυναικὶ ἀτασθαλον ῥύσηις ἀκαθεκτ.
οὐ γὰρ ἐρως θεός ὄστις. πάθος δ' ἀϊδηλον ἀπάντων.
μὴ δὲ κασιγνητῶν ἀλόχων ἐπιδέμνια βαίνε.
σέρχε τεὴν ἀλοχον. ἡ γὰρ ἀδύτερον ἀνέρι φῶς
ἠ τοδ' ἀδηρι γωὴ φρονεῃ φιλαγηρασ ἀχεῖ.
καὶ ποσις ἠ ἀλόχῳ μὴ δεμπεσῃ ἀϊδι χαλκεος.
μὴ δέτις ἀμνησθητα βίηφορον μιγεὶς.
μὴ δὲ γυναῖκα λιαχην σοισιν οἰκοισιν ἀγειρε.
λεξύεις δ' ἀλόχῳ λυγρὴς χαριν εἶν' ἐχα φερυ.
ἰ πους δ' ὑγενεασ δίξεσθω μὴ κατὰ οἰκον
ταῦρος δ' ὑφιτεμνουτ. ἀταρ σκυλακι πάμα ἐγρι.
γῆμας δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐρίδαινο μεν ἀφρονεοντες.
οὐδὲ γυὴ κακον ἀϊδρ' ἀπαναινεται ἀφυεόντα.
μὴ δὲ γαμῳ γάμον ἄλλ' ἀγὶς ἐπι πημασι πῆμα.
πασι μὴ χαλεπαινε θεοις ἀλλ' ἠπιοσιοθι.

Neq; uxor corrumpat infantẽ embryonem intra uẽtrem.
neque cũ pepererit canibus iaciat & gryphib⁹ dilaniationẽ.
neque quis propriæ mulieri prægnanti manum iniiciat.
non ipsis feris masculus complacuit ad coitum.
neque rursus filii genã quandoque seca masculum puerum.
neque brutis animalibus ascensorium ad cubile ueni.
neque iniuria afficias mulierẽ erubescentibus cubilibus
neque trãseas cubilia naturæ inuenerem iniquam.
neque fœminæ cubile uiri imitentur.
neque in amorem mulieris omnis ruas incõtinentem.
nõ.n. amor deus est. passio uero corruptrix omnium.
neque autem fratrum uxorum super strata accede.
ama tuam uxorem quid.n. iucũdius & meli⁹?
quam cum uiro mulier sapit cara senectam usque?
et maritus propriæ uxori? neque cadat in medio discordia.
neque autem quis illicita uiolentia puellæ permisceat
neque uxorem malam tuis domibus induc.
seruis uero uxori sæuæ gratia causa dotis.
equos generosos inquire quidem in domum.
tauros uero alticeruices. sed catulos omnino agrestes.
ducere uero non bonam contemnimus desipientes.
neque mulier malum uirum renuit si diues sit.
neque nuptiis nuptias alias ducas in uulnera uulnus.
filiis ne difficilis sis, sed mitis esto.

ἡν δ' ἔτι παῖς ἀλίτηλος ὠλυέτω γέρας μήτηρ.
ἢ νεὸς πρεσβύταο τοι χθυὸς ἢ δημογέροντες.
μὴ μ' ἐπ' ἀρσενι παιδὶ βέφ" πλοκαμίδος χαίτη.
μηκορυφὴ πλέξῃς. μηθ' ἁμματα λοξὰ κορύμῳ.
ἀρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κόμη. χλιδάν δὲ γυναιξὶ.
παιδὸς δ" ὁμορφου φρυγρὴν νεότητι ουωρὴν.
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἀρσενα μίξιν ἐρωτ.
παρθενικὴ δὲ φύλακος πολυκλείς θαλάμοισι.
μὴ δέμινα ἄχει γάμῳ πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἑαστ.
κάλλος δυσηρὲς ἐφυ παίδων τοκέεσι.
συμπενέσι φιλότητα μέμοις ὁσίην θ" μόνοι ἀν.
αὐδᾶθαι πολιοκροτάφῳ. ἥκειν δὲ γέρουσιν.
ἐλθὴς καὶ χερσαίων πάντων γεμεῖν δ" ἄταλαντον.
πρεσβῶν ὁμηλικίαν πρῆσιν τιμᾶν χερσίν.
χαῖρος ὁ φειλόμυθον δαμῆ παρεχοῦ θεράποντι
δοῦλῳ τακτὰ νέμοισ. ἵνα τοι κατάθυμιος εἴη.
στίγματα μὴ χροιῆς. ἑωνεῖ δίζων θεράποντα.
δοῦλον μὴ βλακὴς λιὶ κακηγορέων πρὸς ἄνακτα.
λάμβανε καὶ βουλὴν παροίκεου ἀφρονέοντος.
ἀχνύεσαι ψυχῆς σοῦς σώμασι θερμοί.
ΤΑῦτα δικαιοσύνης μυστήρια οἷα βιοῦντες.
ζωὴν ἐκτελέοι τὰ ἄχαθὴν μέχρι γήραος ἀδῶ.

ΤΕΛΟΣ σὺν θεῷ τῆ φολυλίδῃ ἐπῴμ

Si uero quídem puer peccet prohíbeat filíum mater
uel ualde ſenes generís aut populíſenes.
nequídem ín maſculo filío nutrí flexuram ín crine.
ne uerticem plíces nec uíttas tortuoſas corymborum.
maſculos non decent comæ. delitiæ uero mulieres
pueri pulchri cuſtodí iuuenílem horam.
multi. n. ínfaniunt ad maſculam míſtionem amoris.
uírginem autem cuſtodí multíclauíbus thalamís.
neq; ipſam uſq; ad nuptías ante domos cõſpící ſínas.
pulchrítudo difficílís cuſtodítu eſt filiorum parentibũs.
cognatís amorem tribuas & ſanctam concordíam.
uerere canítempores. cede uero ſenibus
a ſede & honoríbus omníbus. ætatí uero ſímílem
ſenem coætaneum patrís æquís honoríbus uenerare.
uentrís debítam portionem præbe ſeruís
ſeruo ordínata tribuas ut tíbi ex anímo placens ſit.
ſtígmata ne ſcríbas ínhonorans ſeruum.
ſeruum ne lædas quíd accuſans apud dominum.
accípe & conſílium a domeſtico bene ſapiente.
caſtítates anímæ tuæ corporís ſunt purificatíones.
hæc iuſtítiæ myſteria talía degentes
uítam perfícite bonam uſq; adſenectutís límen.

FINIS cum deo Phocylídæ Carminum.

Habetis ingenui Adolescentes & studiosi bonarum litterarũ quæ uobis in frõte libri sum pollicitus. superest ut nobis habeatis q plurimã gratiam. quã tñ uel cumulatissime relatam existimabo. si emeritis sine cũctatione lucubratiões nostras. Quod si (ut spero) facietis erit uobis duplex bonum quod & nunc discetis rudimẽta litterarũ græcarũ. & facietis me posthac ad cætera his multo maiora dignioraque edendа alacriorem.

VALETE. VENETIIS. M.
CCCC. LXXXXV.
OCTAVO
MARTII.

Sunt omnes quaterni usque ad s duernum
Tres item reliqui quaterni.

Non fieri potuit quin impressores quædã (ut assolẽt) inuerterint deprauaritq;. Quare op9 fuit ut totũ librũ pcurrerẽ. quæq; alicuius eẽ momenti uidebãt errata ãnotarẽ. id qdẽ fecimus ut exiret liber in manus studiosorũ q̃ emẽdatissimus. sed ut facilius singuli qq; emẽdari errores possent. scripsimus alphabeti litterã qua signat9 est quaternus. atq; ibidẽ chartaꝝ nũeꝝ & in charta numerum uersuum sic.

a charta. vi. uersu. xxxii. πρώτι imo πρώτη.

c char. iiii. uer. xiii. inter uertũtur. &. ut boues. deest. ut de mosthenis nis: o micron & epsilon in oy psilon contrahunt. sed aduerte ut latini uersus græcis respondeant.

d char. ii. uer. xxviii. αὐτοῦ sit αὐτοῦ.

e char. vii. uer. xxvi. τυπόμθεον sit τυπόμεθον: & uer. xxxvi. τέτυπθο sit τέτυπτο.

f char. vi. uer. xl. ἥτον ἦρν sit οἶρν οἶρν. & xli. ἦτε sit οἶτε. & char. viii. uer. xxxvi. ἦθε sit οἶθε xlv. χιωθησόμεον sit χιωθησόμενον.

g char. ii. uer. xii. τιθῶτε τιθῆσιν immo τιθῆτε τιθῶσιν. & char. vi. uer. xxxiiii. τὸ ῥῆσας sit ῥῆσαι.

h char. i. uer. xlviii. ἐδίθην. θης. θη. sit ἐδέδμην ἐδέ δησο ἐδέδτο.

i char. iiii. uer. xx. nisi. immo tamen. & char. vi. uer. x. μέρς sit μεσός.

K char. ii. uer. xlviii. λέωφλιων immo λεύπωελι

πν. & char.viii.uer.xl. σμῦφωνον ſit σύμφωνον.
l char.vi.uer.xxvii. λελέσω ſit τελέσω. & char.vii.
uer.xxxviii. ξυρῶ ſit ξυφῶ. & xlviii. τῦρ ſit πῦρ.
m char.iii. uer.xxxi. ἐσω ſit ἔſω. & char. iiii. uer. vi.
poſt.ouos duæ.deeſt hæ haꝛ his has ouos ubi ſcito latia nō
reſpondere græcis ad uerbū quod non refert ſi aduerteris.
n char.i.uer.xxxiii. ὐτι χς ὐτι χτερος ſit ὐτυχς
ὐτυχτερος. & char.viii. uer. xl. ante οιον δημος.
deeſt πεὶ βαρύρρον.
o char.vi.uer.xlviii. εδη ſit εἰδη.
q char.ii. uer.xxviii. ψι λουμεμς ſit ψι λουμθύς.
r char.i.uer.xiii. Gāma immo taf. & char.vi.uer.xxviii.
πρὸτοῦ.υ. imo πρὸτδ.χ. & ἀρχαιος ſit ἀχαιος.
& char.viii.uer.xxix. ἠσυχος ſit ἠσυχως. & xli. ἡ-
συοδος ſit ἡσιοδος. & xliii. ἡρρ ſit ἡρρ. i.cor.
& xlvii. poſt ὡριστκεται deeſt εἰμὴ ἀπὸκλιστεως.
ſ char.ii.uer.xlviii. εἰρμὸς ſit ὅρμος & char.iii.uer.
xl. ὅμος immo οἶμος.
A char.iii.uer.ii.omega ſit ypſilon. & char.v.uer.xxxv.
ÁPΓΥΙA ſit ÁPΠΥιA & xxvi. MΥΙA ſit MΥιA
B char.i.uer.xxx. τ ſit τ & uer.xxxii. ΙΗΣΥΟΝ
immo ΙΗΣΟΥΝ. & char.iii. uer.xxix. poſt τοῦ φω
τὸς deeſt ἵνα πάντες πιστύσωσι δι᾽ αὐτοῦ ideſt ut
omnes crederent per ipſum.

C char. iii. uer. xliii. πάντας sit πάντας & char. v. uer. xxxix. οι sit ου. & char. vi. uer. xxxiiii. μιμησαιντο sit μωμησαιντο. ideſt uituperent: & char. viii. uer. i. quidem immo quid.

FINIS.

Et quia charta ſupererat: ne periret placuit addere quod legi apud Moſcopulum qua re ἐλῳ χρυσοῖς per οι dicim⁹ & non per η & ἐλῳ χρυσῶται & non χρυσῆται in paſſiuo.

Moſcopulus.

Ὑποτακτικὸν ἐὰν χρυσόω χρυσῶ. χρυσοῖς ὠφελεῖν εἶναι ἐὰν χρυσοῖ πλὴν τῆς δ' τοῦ καὶ ξ ἰ τ' συζυγίας τ' ὠφελῶ μωμῶν ἐκεῖναι γὰρ ὁμοίως τ' οὐσιστικὴ τ' ὑποτακτικὴ καὶ κλίνουσι Τὸ ὑποτακτικὸν παθητικὸν ἐὰν χρυσόωμαι χρυσῶμαι χρυσοῖ. ὠφελεῖν εἶναι ἐὰν χρυσοῖ αὐτῶ ὡς ἐν τ' ἐνεργητικ' τὰ δ' ὑτερα καὶ ξ ἰ τὰ πρόσωπα τῶν ὑποτακτικῶν Τῆς β καὶ γ συζυγίας τῶν πεφωνημένων οὐδὲν διαφέρουσι πρὸς τὰ οὐσιστικὰ οὕτω δὴ καὶ ἐν Τοῖς παθητικοῖς Τὰ δ' ὑτερα καὶ ξ ἰ τὰ πρόσωπα τοῖς οὐσιστικοῖς ὡμοίωνται. Τὸ ξ ἰ ρν ἐὰν χρυσῶται καὶ ὠφελεῖν εἶναι ἐὰν χρυσῆται. Εἰρηναῖος δὲ ὁ περὶ ἀττικῆς σωη-

θείας γράψας ἔπειτα πρόσωπα τῆς ἐνίτης συζυγίας τὸ πρῶτον μελλόντων διὰ τοῦ ω μεγάλου λέγε ἐὰν χρυσῶται ἐὰν τυπτῶται ἐὰν στεφανῶται.

Et quia rudibus ista conscripsimus latina fecimus ad uerbũ sic. Subiunctiuum ἐὰν χρυσόω χρυσῶ χρυσόῃς σοῖς. & debebat esse ἐὰν χρυσῇς. sed præter secundam & tertiam coniugationem circunflexorum. illæ enim similiter indicatiuis & subiunctiua inflectunt. subiunctiuum passiuum ἐὰν χρυσόωμαι σῶμαι χρυσόῃ σοῖ. & debebat esse χρυσῇ sed ut in actiuis secũdæ & tertiæ personæ subiunctiuorum secundæ & tertiæ coniugationis circunflexorum nihil interfuerunt ab indicatiuis sic & in passiuis secundæ & tertiæ indicatiuis consonent. Tertia. ἐὰν χρυσῶται. & debebat esse ἐὰν χρυσῆται. Erinæus aũt q de attico more conscripsit tertias personas tertiæ coniugationis circunflexorum per ω mega dicit ἐὰν χρυσῶται .i. si deauretur ἐὰν τυπτῶται si uerberetur ἐὰν στεφανῶται si coronetur.

ΘΕΩΙ ΔΟΞΑ

BIBLIOTHECA REGIA MONACENSIS.

WIS 819/4.58